

DOBROČINNÁ SLUŽBA

Ellen G. Whiteová

Obsah

Předmluva.....	4	21. Chudí ve sboru.....	68
Část I. – Božská filozofie o utrpení a chudobě.....	6	22. Chudí světa.....	72
Myšlenková perla.....	6	23. Když budete pomáhat chudým, pomůžete sobě.....	75
1. Proč je chudoba a bída?.....	7	24. Chudí by měli být laskaví.....	78
2. Kristův vztah k trpícímu lidstvu.....	10	Část VIII. – Nešťastní.....	80
Část II. – Boží program pro jeho církev	12	Myšlenková perla.....	80
Myšlenková perla.....	12	25. Naše povinnost k nešťastným.....	81
3. Izaiáš 58 – Boží ustanovení.....	13	26. Pomoc a podpora vdovám.....	83
4. Toto je čisté náboženství.....	15	27. Péče o sirotky.....	85
5. Podobenství o milosrdném Samaritánovi....	18	28. Adoptování dětí.....	89
Část III. – Novozákonní vzory.....	21	29. Starost o přestárlé.....	91
Myšlenková perla.....	21	30. Naše zodpovědnost ke slepým.....	92
6. Náš příklad v dobročinné službě.....	22	Část IX. – Vyvržení.....	94
7. Návštěvy jsou novozákonním plánem.....	24	Myšlenková perla.....	94
8. Dorkas – její služba a vliv.....	27	31. Působení pro vyvržené.....	95
Část IV. – Hlásání evangelia bližním.....	28	32. Je dáno varování.....	98
Myšlenková perla.....	28	33. Volání po vyváženém díle.....	99
9. Způsob hlásání evangelia bližním.....	29	Část X. – Finanční zdroje na prospěšnou činnost.....	101
10. Laskavost je klíčem k srdci.....	33	Myšlenková perla.....	101
11. Jak navštěvovat a co dělat.....	35	34. Naše odpovědnost.....	102
12. Úspěšnost evangelizačních návštěv.....	39	35. Uvolněte zdroje dobroty.....	104
13. Zaměření církve na dobročinnou službu....	42	36. Zvláštní fondy pro dobročinnou službu....	106
Část V. – Zmírnit utrpení lidstva.....	45	37. Bohatství pohanů.....	108
Myšlenková perla.....	45	38. Prodej potravin.....	111
14. Ve šlépějích Mistra.....	46	39. Zakázané způsoby získávání peněz.....	113
15. Zdravotní osvěta po domech.....	49	Část XI. – Ovoce dobročinné služby....	115
16. Příprava na krize a katastrofy posledních dnů.....	52	Myšlenková perla.....	115
Část VI. – Hnutí Dorkas v církvi.....	54	40. Působení služby na bližní.....	116
Myšlenková perla.....	54	41. Odraz požehnání.....	118
17. Ženy jsou volány do díla.....	55	42. Pozemská a věčná odměna.....	122
18. Uplatnění žen ve službě.....	57	Dodatek.....	125
19. Vliv křesťanských žen.....	60	Osobní zkušenosti E. G. Whiteové jako sociální pracovnice.....	125
Část VII. – Chudý.....	64	E. G. Whiteová v praktickém díle Dorkas.....	125
Myšlenková perla.....	64	Dobročinná služba během let.....	127
20. Služba chudým.....	65	Průkopnická práce v Austrálii.....	128
		Svým životem si paní Whiteová získala velké sympatie.....	132
		Dopis sirotkům, kteří nemají otce.....	133

(PO ÚPRAVÁCH BEZ KONTROLY)
Název anglického originálu: *WELFARE MINISTRY (1952) – WM*

Předmluva

Dobročinná služba nám přináší rady prorockého ducha taktním způsobem a svojí přátelskou službou nám umožňuje získat srdce i duši. Je to způsob, který přesvědčuje člověka službou, s níž se Adventisté s. d. příležitostně setkávají a kterou ustanovil Bůh jako nejvhodnější prostředek jak poukázat na Krista a křesťanství lidem tohoto světa. Je prospěšným dílem. WM 9.1

Autorka nestaví před nás službu jako výstižně a přesně vyjádřenou životní zásadu. Protože však po několik let byla vázána povinnostmi v domácnosti a současně měla zodpovědnost za dílo Boží, často uvádí bezprostřední příklady, kdy byla nucena reagovat na potřeby svého okolí. Jde o osobní záznamy, které jsou vybrány z jejího deníku a dopisů, jsou zachyceny i v dodatku této knihy a líčí její nesobeckou službu. Jistě budou pročteny s opravdovým zájmem ještě dříve, než její rady v textu. Ať se čtenář rozhodne jakkoliv, brzy pozná, že dobročinná služba, k níž je církev povolána, není jen veřejnou službou, ale službou lásky a snahou o duchovní vítězství, dokonalý příklad misijní dobročinnosti. WM 9.2

Rady ducha prorockého, které se vztahují k tomuto tématu byly vybrány z velké zásoby vzácných ponaučení ze sedmi písemných období. Byly vybrány nejen z běžně dostupných knih, ale i z tisíců článků E. G. Whiteové, které byly připraveny pro církevní časopisy a dále zvláštní svědectví, které vycházela formou letáků i z archivních záznamů. Jsou vybrány z různých pramenů a z různých časových období a tak i čtenář bude procházet stejnou cestou, kterou se ubírala i ona, aby mohla tak položit důraz na zásady, které přispěly k plnému rozvoji osobnosti. Přesto, že taková replika je snížena na minimum, nemůže se docela vyhnout archivním záznamům, i když tvůrci jsou omezeni na výběr podstatných věcí s logickou následností a mají určit, co je opravdu podstatné. WM 9.3

Bylo to těžké a skoro nemožné zhodnotit se tohoto úkolu v jedné knize při tak velkém výběru rad E. G. Whiteové na toto téma a které by se zdály vhodné pro titul knihy *Dobročinná služba*. Není jednoduché vybírat materiály a z nich vystihnout to, co je vhodné pro sousedskou návštěvu, pro misijní činnost, nebo oddělit činnost vzácných žen adventistek s. d. v širším pohledu od přesně popsaných úkolů, které podnikly z čistě misijního pohledu. Dětem Božím tyto aktivity běžného života vzájemně splývají. WM 10.1

Věnujeme zde pozornost určitým běžně používaným výrazům v této knize, jako „lékařská misijní služba“ a „křesťanská pomoc“. Je třeba upozornit, že při pečlivém studiu spisů E. G. Whiteové, výraz „lékařská misijní služba“, který autorka používá k vyjádření profesionální služby promováných lékařů a diplomovaných zdravotních sester, jejich význam daleko překračuje hranice skutků milosrdenství a nezištné dobročinnosti. Výraz „křesťanská pomoc“ je také běžně používaný u Adventistů s. d. v počátečních letech, ale nyní se vztahuje k činnosti, o níž se píše v této knize. Podle toho, z kterých oblastí je vybrán úryvek, hovoří se o dolarech, jindy o librách nebo šilincích. WM 10.2

Doporučuje se, aby si čtenář tyto rady prostudoval ve vlastním zájmu a poznal hlavní zásady, které se týkají každého případu. Například studium rad vztahujících se k „církevním jídlům“ se ukáže, přestože jsme varováni před zneužíváním žádostivosti, uspokojováním chuti a lásce k zábavě, jako prostředků ke zvětšení církevního kapitálu; nyní mají církevní skupiny právo zapojit se do přípravy a prodeje zdravotně nezávadných potravin, pokud se uskutečňují vhodně a na odpovídajícím místě. WM 11.1

Výjimkou je jen několik málo případů, v nichž je možné jednou či dvěma větami jasně vyjádřit zásadní věci. Autoři se snažili uvést do souvislosti dostačující počet citátů, aby se čtenář přesvědčil o důležitosti vybrané statě. U každého případu je uvedeno datum napsání nebo prvního vytištění, jest uvedena spojitost citátu s pramenem, z něhož byl úryvek vybrán. WM 11.2

Tento spis byl vybrán publikačním oddělením majetku Ellen G. Whiteové, který je odpovědný za vydávání jejích spisů. Tato kniha je plně v souladu s radami E. G. Whiteové, jakým způsobem po její smrti tisknout a vybírat články z jejích spisů. Sama říká: „Pokud obsahují rady, které mi dal Pán pro svůj lid.“ WM 11.3

Tato kniha rad je určena Adventistům s. d., jak laikům, tak kazatelům, má povzbudit církev a má být přínosem i jejich bezprostřednímu okolí. Tyto rady ať jsou jim vodítkem v rozvážné, svědomité službě lásky a prostřednictvím těchto rad ať dosáhnou bohatou žeň pro království Boží. To je upřímné přání vydavatelů a *WM 11.4*

SPRÁVCŮ PUBLIKACÍ EGW.
Washington, D. C.,
10. září 1951

Část I. – Božská filozofie o utrpení a chudobě

Myšlenková perla

Hřích zastínil lásku, kterou Bůh vložil do lidského srdce. Úkolem církve je tuto lásku znovu zažehnout. Církev má spolupracovat s Bohem na zničení sobeckosti v lidském srdci a nahradit ji dobročinnou službou, která ovládala lidské srdce v původním stavu dokonalosti. – Letter 134, 1902

„Nebo nebudete bez chudých v zemi vaší; protože přikazuji tobě, řka: Abys ochotně otvíral ruku svou bratru svému, chudému svému a nuznému svému v zemi své.“ (Dt 15,11)

1. Proč je chudoba a bída?

Blahoslavení milosrdní – „*Blahoslavení milosrdní, neboť oni milosrdenství dojdou.*“ (Mt 5,5) Nikdy dosud nebyla doba, která by vyžadovala tolik milosrdenství, jako ta dnešní. Kolem nás jsou sami chudobní, zbídačení, pronásledování, trpící a zbloudilí. WM 15.1

Ti, kteří zbohatli, získali majetek schopnostmi, které jim dal Bůh. Ale toto nadání jim bylo propůjčeno, aby mohli ulehčit těm, kteří strádají v chudobě. Tyto dary jim propůjčil Bůh, který nechává slunce svítit i padat déšť na spravedlivé i nespravedlivé, aby země přinášela dostatek úrody lidem a ti mohli uspokojit své potřeby. Bůh dal své požehnání polím, „*kteříž jsi ty nastrojil dobrotivostí svou pro chudého, ó Bože*“ (Ž 68,11). – ST June 13, 1892 WM 15.2

Bůh nechtěl bídu a utrpení – Mnozí obviňují Boha z toho, že ve světě je tolik nouze a utrpení. Ale Bůh nechtěl, aby došlo k této bídě. Nepřál si, aby někdo žil v přepychu a hojnosti všeho, zatím co děti druhých by toužily po chlebu. Pán je dobrotivým Bohem. – 6T 273 WM 15.3

Bůh ustanovil člověka za svého správce a ten je zodpovědný za utrpení, bídu, chudobu a nedostatky, které pociťuje lidstvo. Bůh vytvořil více než postačující zásoby pro všechny. Tisícům lidí dal možnost získat obrovské zásoby, kterými by zmírnili potřeby svých bližních. Ale tito Boží správci neobstáli ve zkoušce a nepodařilo se jim zmírnit utrpení a bídu. WM 16.1

Pokud člověk přijal mnohá požehnání nebes, získal majetek a nesplnil Boží plán, ani neulehčil bídu a útlak, ten urazil Boha a On ho jistě navštíví. Nemají omluvu pro své odmítání pomáhat bližním, neboť Bůh jim umožnil, aby se o ně postarali. Znevážili Boha. Satan záměrně zkresluje jeho charakter, je představován jako přísný soudce a je také příčinou utrpení všeho lidstva, které sám stvořil. Tato zcestná představa Božího charakteru se pak předkládá jako pravda a pokušení nepřítele lidských srdcí je zatvrzuje proti Bohu. Satan obviňuje Boha ze zla, které sám způsobil člověku tím, že dopustil, aby se projevilo jeho strádání. Přičítá tak Bohu své vlastnosti. – RH June 26, 1894 WM 16.2

Člověk nemusí trpět a mít bídu – Kdyby se člověk choval jako dobrý správce Božího majetku, neozývalo by se volání: „Máme hlad“, ani by nebylo bídy a strádání, nebylo by chudých a potřebných. Nevěra člověka však způsobila tento stav zbídačení, do něhož se lidstvo stále víc propadá. K tomuto stavu by však nemohlo dojít, kdyby ti, které Bůh ustanovil za správce, také správně nakládali se svěřeným Božím vlastnictvím. Bůh člověka zkouší, dává mu dostatek dobrých věcí. Stejně tak zkoušel boháče ve svém podobenství. Pokud dokážeme, že neumíme dobře hospodařit, kdo nám svěří opravdové bohatství? Budou-li to jen ti, kteří obstojí v pozemské zkoušce, kteří dokáží svoji věrnost, kteří uposlechli Ježíšova slova o milosrdenství, o němž jim vyprávěl, „*správně jsi učinil služebníku dobrý a věrný*“ (Mt 25,21). – RH June 26, 1894 WM 16.3

Někteří bohatí, jiní chudí – Až do doby věčnosti zůstane lidem utajen důvod, proč Bůh připustil, aby v lidské rodině byli někteří chudí a jiní bohatí a nezískají správný vztah k Bohu a nebudou plnit Jeho plány místo svých sobeckých představ. – TM 280 WM 17.1

Doporučte lásku a milosrdenství – Boží prozřetelnost zařídila vše tak, že chudí jsou stále s námi, aby se stali stálou zkouškou našich vlastností k projevení milosrdenství a lásky. Člověk stále víc poznává Kristovu něžnost a soucit. Vždy se skláněl k trpícím, zarmouceným, potřebným a pronásledovaným. – ST June 13, 1892 WM 17.2

Člověk má v sobě vypěstovat Boží charakter – Svět potřebuje soucit, modlitby a pomoc Božího lidu, ale i poznání Krista v životech Jeho následovníků. Také Boží lid potřebuje příležitosti, které by v nich vyvolaly soucit, daly jejich modlitbám sílu a rozvinuly v nich podobu podle obrazu Božího. WM 17.3

Bůh nám k takovému jednání dal příležitost tím, že mezi námi žijí chudí, nešťastní, nemocní a trpící. Oni jsou Kristovým odkazem pro Jeho církev a máme se o ně postarat právě tak, jako by to učinil On. Touto formou Bůh odstraňuje strusku a pročisťuje zlato, protože potřebujeme tříbit naše city a povahy. WM 17.4

Pán by mohl stejně tak úspěšně pokračovat ve svém díle bez naší spolupráce. On není závislý na našich penězích, na našem čase a práci. Ale církev je v jeho očích velmi drahá. Ona to je, která

chrání jeho skvosty a bdí nad jeho stádem. Touží po tom, aby ji viděl bez poskvrny a vady, nebo něčeho podobného. Touží pro ni láskou, kterou nelze vyjádřit slovy. To je důvod, proč nám umožnil pro Něho pracovat a naše dílo přijímá jako důkaz naší lásky a věrnosti. – 6T 261 WM 18.1

Musíme poznat Boží milosrdenství – Bůh se stará stejnou měrou o chudého i bohatého. Kdyby se odstranila bída, pak bychom těžko chápali lásku i milosrdenství Boží a nebylo by možné poznávat soucit a slitování nebeského Otce. – Letter 83, 1902 WM 18.2

Od Boha dostáváme to, co bychom měli dávat jiným – Bůh nám dává své požehnání a my bychom ho měli předávat jiným. Když ho prosíme o každodenní chléb, zkoumá naše srdce, jestli se o něj rozdělíme s potřebnějšími, než jsme sami. Když se modlíme: „*Bože bud' milostiv mně hříšnému*“ (L 18,13), pak nás sleduje, jestli i my projevujeme soucit k těm, s nimiž se stýkáme. V tom je důkaz našeho spojení s Bohem, když budeme projevovat milosrdenství jako náš nebeský Otec. – 6T 283, 284 WM 18.3

Odmítnutí duchovního růstu – Nic neodčerpá rychleji naše duchovno, než když se uzavřeme v sobectví a samolibosti. Ti, kteří konají pro vlastní uspokojení a nezajímají se o tělesné a duchovní potřeby těch, za něž Kristus dal svůj život, ti nebudou jíst chléb života, ani se nenapijí vody ze studnice spasení. V těch není život, usychají, jsou jako strom, který nepřináší plody. Duchovní růst se zastavil u těch, kteří věnují zájem jen sobě a také sklídí to, co zaseli. – RH Jan. 15, 1895 WM 18.4

Bohatí zanedbávají chudé přesto, že Bůh nařídil, aby se o ně starali. Stávají se zpupnými, nezávislými na cizí pomoci, ustupují vlastním zálibám a jejich srdce se stává kruté. S chudými se nestýkají pro jejich chudobu a tak je dohánějí k závisti a podezíravosti. Mnozí se stávají zatrpklými a naplňuje je nenávist k těm, kteří mají všechno, zatím co oni nemají nic. WM 19.1

Bůh zvažuje jednání a každý, kdo ve svém správcovství se neosvědčil, kdo neodstraňoval zlo přesto, že to bylo v jeho možnostech, ten nesplňuje předpoklady nebes. Ti, kteří jsou lhostejní k potřebám druhých, jsou považováni za špatné správce a počítají se za nepřátele Boha i lidí. Zneužívají prostředky svěřené Bohem k nesprávnému účelu a nepomáhají těm, kdo potřebují jejich pomoc. Ti dokazují, že nejsou ve spojení s Kristem a také neprojevují Kristovu něžnost k těm, kteří jsou méně šťastní než oni sami. – RH Dec. 10, 1895 WM 19.2

Když boháč jde ve šlépějích Krista – Božím správcem je ten boháč, který kráčí v jeho šlépějích, vede skromný a bohobojný život, při proměně svého charakteru se stává pokorným a nepovyšuje se. Uvědomuje si, že jeho majetek mu je jen propůjčen a cítí, že nese svatou zodpovědnost pomáhat potřebným i trpícím a uvědomuje si, že je v Kristově službě. Toto dílo bude odměněno dalšími hřívnami a bohatstvím uloženým u trůnu Božího. Tak i bohatý člověk může mít duchovní úspěch v životě, bude-li dobrým správcem Božího majetku. – Manuscript 22, 1898 WM 19.3

Utrpení je prostředek ke zdokonalení charakteru – Spasitelova slova jsou také poselstvím útěchy těm, kteří trpí a truchlí. Naše starosti nepřicházejí náhodně. Bůh „*netrápí zajisté ze srdce svého, aniž zarmucuje synů lidských*“ (Pl 3,33). Když dopustí zkoušky a utrpení, pak se to stává jen pro naše dobro, „*abychom došli účastenosti svatosti jeho*“ (Žd 12,10). Pokud je přijmeme ve víře, pak i zkouška, která se zdá být trpká, krutá a těžko snesitelná, stane se nakonec požehnáním. Těžká rána, která zničí pozemské radosti, nás dovede k tomu, že obrátíme své oči k nebi. Kolik je takových lidí, kteří by nikdy nepoznali Pána, kdyby je zármutek nepřinutil hledat u Něho útěchu! WM 20.1

Životní zkoušky jsou Boží pomocníci k odstranění nevhodných věcí a hrubostí z našeho charakteru. Ony nám nedovolí se uchýlit, přizpůsobují nás, zdokonalují a konečné úpravy jsou někdy i bolestivé. Ale je třeba připravit kámen, aby mohl být vložen na své místo v nebeském chrámu. Ale ti, kteří nebudou zapotřebí, těm Mistr nevěnuje takovou pečlivou a důkladnou práci. Jen vzácné kameny leští „*ku podobenství chrámu*“ (Ž 144,12). WM 20.2

Pán chce působit ku prospěchu všech, kteří mu důvěřují. Věrní vybojují cenná vítězství, získají skvělá poznání a poučí se ze vzácných zkušeností. – MB 23, 24 WM 20.3

Utrpení a neštěstí nejsou znamením Božího nesouhlasu – Když je Ježíš mýjel, „*uzřel člověka slepého od narození. I otázali se ho učedníci jeho, řkouce: Mistře, kdo zhřešil, tento-li, čili rodičové jeho, že se slepý narodil? Odpověděl Ježíš: Ani tento zhřešil, ani rodičové jeho, ale aby zjeveny byly skutkové Boží na něm.*“ (J 6,1-3) ... WM 21.1

Židé většinou věřili, že hřích je potrestán již v tomto životě. Každé trápení pokládali za odplatu, za něco, co se neudělalo správně. Buď se toho dopustil on sám a nebo jeho rodiče. Je pravdou, že všechno utrpení vyplývá z přestoupení Božího zákona, ale tato pravda je převrácena. Satan je původcem hříchu a všech jeho následků a chce zkreslit i názor člověka, aby v nemoci a smrti viděl jednání a opatření Boha, který svévolně uložil trest za spáchaný hřích. Pokud tedy byl někdo postižen neštěstím či utrpením, byl ještě navíc postižen tím, že ho považovali za velkého hříšníka. ... WM 21.2

Bůh jim dal ponaučení, které tomu mělo zabránit. Jobův případ také ukázal, že utrpení způsobuje satan, který je přemožen Božím milosrdenstvím. Izraelité však toto poučení nepochopili. Bůh za to pokáral Jobovy přátele, ale stejného omylu se dopustili Židé, když odmítali Krista. WM 21.3

Víru Židů o vztahu a utrpení sdíleli i učedníci Kristovi. Proto Ježíš jejich omyl uvedl na správnou míru. Nevysvětlil jim sice důvod utrpení toho člověka, ale řekl, co bude následovat, že se na něm projeví skutky Boží. Pravit: „*Dokudž jsem na světě, světlo jsem světa.*“ (J 9,5) Pak pomazal oči slepého a poslal ho, aby si je umyl v rybníku Siloe a slepému se vrátil zrak. Takto Ježíš prakticky odpověděl na otázku učedníků, jak to obvykle dělal, když odpovídal na dotazy ze zvědavosti. Učedníci nepožadovali rozhovor na téma, kdo zhřešil, ale poznali milost a moc Boží, která navrátila zrak slepému. – DA 470, 471 WM 21.4

Kristus je chápán a vnímán naším prostřednictvím – Bůh ustanovil, aby nemocní, nešťastní a posedlí zlým duchem mohli našim prostřednictvím slyšet jeho hlas. Přeje si, aby jeho lidští zástupci je potěšovali způsobem, jakým to dosud svět nepoznal. K jeho následovníkům doléhají jeho slova: „*Nermuť se srdce vaše. Věříte v Boha, i ve mne věřte.*“ (J 14,1) WM 22.1

Pán chce spolupracovat s každým, kdo se zapojí do jeho díla nejen kázáním slova, ale službou těm, kteří ztrácejí naději. Mají vzkřísit tuto naději v srdcích těch, kteří ztrácejí naději. Mají vzkřísit tuto naději v srdcích těch, kteří už přestali doufat. Máme se podílet na poskytování pomoci a zmírnění utrpení jejich života. Utrpení a tajemství tohoto života jsou stejně tak ponuré, jako před tisíci léty. Máme však ještě něco udělat: „*Povstaň, zaskvěj se, poněvadž přišlo světlo tvé a sláva Hospodinova vzešla nad tebou.*“ (Iz 60,1) Je třeba, abychom z toho vyvodili závěr. Obklopuje nás utrpení. Musíme se snažit pomáhat. Milostí Kristovou jsou odpečetěny zdroje k uskutečnění díla podle příkladu Kristova. Máme pracovat v jeho síle jako dosud nikdy předtím, neboť v něm je všechna moc. – Manuscript 65b, 1898 WM 22.2

2. Kristův vztah k trpícímu lidstvu

Také sám Kristus trpí s trpícím lidstvem – Kristus se ztotožňuje svým zájmem s lidským utrpením. Odsoudil svůj vlastní národ pro jejich špatný přístup k bližším. Přehlížení a špatné zacházení s nejhudšími bylo nejčastějším přestupkem věřících. Hovoří o tom, jakoby to dělali jemu samotnému. Milosti, které dostali, jsou uváděny jako od něho propůjčené. Nenechal nás na pochybách o tom, jaké jsou naše povinnosti a často opakuje stejná ponaučení přes různé prostředníky a v odlišných situacích. Přenáší účastníky k budoucímu poslednímu dni dějin a prohlašuje, že způsob jakým se zacházelo s nejmenšími z jeho bratrů, je přijatelné nebo odsouzení hodné stejně tak, jako by to bylo učiněno jemu. Říká: „*Mně jste učinili.*“ (Mt 25,40) „*Mně jste neučinili.*“ (Mt 25,45) WM 23.1

On je náš zástupce a jistota. Zastává se svého lidu a tak i ublížení kterémukoliv z jeho následovníků považuje za špatná postoj k němu. Takový je vztah Kristův, ten mu neumožňuje nečinně přihlížet krivdám páchaným na jeho dítkách. Ani v nejmenším se nesmí ublížit slovem, myšlenkou či skutkem, vždy se ho to přímo dotýká, neboť položil svůj život za padlé lidstvo. Musíme si uvědomit, že z Kristova srdce proudí krev života do všech orgánů našeho těla. On je centrem, do něhož se sbíhají všechny nervy i z nejvzdálenějších částí těla. A kdyby trpěla jen jediná část našeho těla s níž je Kristus tak mystickým způsobem spojen, pak Kristus cítí tento bolestivý záchvěv. WM 23.2

Povstane církev? Vytvoří si její členové takový vztah ke Kristu, že získají stejnou něžnost jakou má On ke všem ovčím a jehňátkům svého stáda? Pro jejich záchranu se Majestát nebes vzdal vší slávy. Pro ně přišel na svět, vše odpustil, přijal zlořečení. Těžko pracoval ve dne i v noci, učil, působil ke zlepšení a přinášel stále radost nevďěčnému a neposlušnému lidu. Pro jejich spásu přijal chudobu, aby oni mohli jeho bídou zbohatnout. Kvůli nim žil v odříkání. Kvůli nim trpělivě snášel odříkání, pohrdání, opovržení, utrpení a smrt. Pro ně se stal služebníkem. Je naším vzorem, napodobíme ho? Budeme se zajímat o jeho dědictví? Budeme si vážit jeho něžného soucitu s bloudícími, sváděnými do pokušení a vyčerpanými? – Letter 45, 1894 WM 24.1

Má porozumění pro naše slabosti – Kristus je našim zástupcem, jistotou, zárukou; byl mužem bolesti a poznal utrpení. Jeho lidský život byla trýzeň bez ustání v zájmu dědictví. Cena za vykoupení byla nesmírná. Má porozumění pro naše slabosti. Uvažujeme-li o ceně, pak zaplatil svou krví. Přijal je za své děti, věnuje jim svoji něžnou péči a zajišťuje jim pozemské i duchovní potřeby. Církvi je odevzdává se slovy: „*Cožkoli jste činili jednomu z bratrů mých těchto nejmenších, mně jste učinili.*“ (Mt 25,40) – Manuscript 40, 1899 WM 24.2

Kristus přišel zmírnit utrpení – Tento svět je velkou nemocnicí, ale Kristus přišel léčit nemocné a vyhlásit propuštění zajatcům satana. Sám byl zdravý a silný. Za svého života uzdravoval nemocné, pomáhal jim v jejich soužení, vyháněl demony. Neodmítl nikoho z těch, kteří za ním přišli se žádostí o uzdravení. Věděl, že ti, kteří přišli za ním s prosbou o pomoc, přicházejí kvůli své nemoci, kterou si sami přivodili a přesto je neodmíтал. Když do nich vstoupila Kristova síla, uvědomili si svůj hřích a mnozí z nich byli uzdraveni nejen tělesně ale i duševně. Evangelium dosud neztratilo tuto sílu, proč tedy nemůžeme i dnes svědčit stejně úspěšně? WM 24.3

Kristus má soucit s bolestí každého trpícího. Když zlí duchové strhávají lidstvo, Kristus sdílí jejich nešťastný úděl. Když horečka spaluje životní sílu člověka, cítí Kristus jeho smrtelný zápas. A právě tak jako kdysi za svého pobytu na zemi i nyní je ochoten uzdravovat nemocného. Kristovi služebníci představují Krista. Přeje si projevit jejich prostřednictvím svojí uzdravující moc. – DA 823, 824 WM 25.1

Kristus sám zakusil všechny starosti i pokušení, které postihují lidstvo. Nikdo z těch, kteří se narodili z ženy, nebyl tak pronásledován pokušením. Nikdo nenesl tak těžké břemeno světového hříchu a bolesti. Nikdy zde nebyl žádný jiný člověk, jehož citění by bylo tak vroucí a něžné. Sdílí s lidstvem vše co prožívá a nejen to, je s každým kdo trpí, je pokoušený, či vede svůj životní boj. – Ed 78 WM 25.2

Kristus oslovuje bohaté i chudé – Kristus zaujímá místo na stejné úrovni jako chudák, jeho chudobou můžeme zbohatnout v kráse charakteru a působit jako On vůní života pro život. Protože

sám byl chudý, má pochopení pro chudé. Jeho lidství může ovlivnit jejich lidské vlastnosti a pomáhat jim získávat dokonalost ve správných sklonech a v ušlechtilém charakteru. Učí je, jak si mají hromadit nezničitelné poklady v nebi. Jako jediný v nebesích přijal lidství, poznal jejich utrpení a bídu, představil jim svůj neposkvrněný a ryzí charakter, aby i oni se mohli podílet na božské přirozenosti a oprostít se od mravní zkaženosti, která ovládá svět z rozkoší. Kristus se stal i radostí pro bohaté, protože jim mohl dát poznání, jak při svém pozemském postavení mohou pomoci při záchráně lidí hynoucích pod tíhou bludu. – Letter 150, 1899 *WM 25.3*

Tak jako Kristus i vy zdůrazňujte soucit a náklonnost – Spasitelova něžná náklonnost vyburcovala padlé a trpící lidstvo. Chcete-li se stát jeho následovníky, pak musíte klást důraz na soucit a náklonnost. Vlažnost k lidskému utrpení musí ustoupit živému zájmu bolestí druhých. Vdovy, sirotci, nemocní a umírající, ti budou vždy potřebovat pomoc. Zde se naskýtá příležitost zvěstovat evangelium, vyvýšit Ježíše, naději i útěchu všech lidí. Trpícímu tělu přinese úlevu, když projevíte živý zájem o jeho bolest, srdce se otevře a můžete nalít nebeský balzám. Pokud budete vzhlížet k Ježíši a od něho přijímat poznání, sílu a milost, můžete předávat jeho útěchu druhým, protože Utěšitel je s vámi. – MMis, January, 1891 *WM 26.1*

Část II. – Boží program pro jeho církev

Myšlenková perla

Vy všichni, kteří tvrdíte, že jste děti světla, čtete 58. kapitolu Izaiáše. Zvláště vy jí čtete stále znovu, kteří jste se s nechutí přesvědčili o svých těžkostech, než jste byli nakloněni chudým. Čtete jí i vy, jejichž srdce zůstala zatvrzelá a ve svých domovech jste neposkytli přístřešek bezdomovcům, také i vy, kterým nevadí, že vdovy a sirotci jsou lidmi neúprosně utlačováni a ponižováni, přečtete si jí. Obáváte se, že to ovlivní vaše rodiny a bude vás to stát více námahy? Přečtete si jí. Vaše obavy se mohou ukázat jako neopodstatněné a denně můžete přijímat požehnání, zakoušet ho a uvědomovat si ho. Je-li tomu jinak a vyžaduje to zvláštní úsilí, pak se můžete upnout k tomu, který slíbil: „*Tehdáž se vyrazí jako jitřní záře světlo tvé a zdraví tvé rychle rozkvetne.*“ (Iz 58,8) WM 28.1

Bylo mi ukázáno, proč Boží lid není více duchovně zaměřen a neprojevuje více víry. Důvod spočívá v tom, že je omezen sobectvím. Prorok se obrací k těm, kteří světi sobotu a ne k hříšníkům či nevěrcům, ale k těm, kteří projevují velkou zbožnost. Bůh nepřijímá častá shromáždění a velkou spoustu modliteb, ale konání spravedlnosti a dobrých skutků v pravý čas. Je třeba být méně samolibý a více dobročinný. Naše duše musí roztát. Teprve pak jej Bůh učiní zavlaženou zahradou, jejíž voda nevysychá. – 2T 35, 36 WM 28.2

„*Náboženství čisté a neposkvrněné před Bohem a Otcem totoť jest: Navštěvovati sirotky a vdovy v souženích jejich a ostříhati sebe neposkvrněného od světa.*“ (Jk 1,27)

3. Izaiáš 58 – Boží ustanovení

Kapitola, která přesně popisuje naše dílo – Celou 58. kapitolu Izaiáše je možno považovat za poselství pro naši dobu a zůstává stále platné. – Special Testimonies, series B, no 2, p. 5 WM 29.1

Co říká Pán v 58 kapitole Izaiáše? Celá tato kapitola je mimořádně důležitá. – 8T 159 WM 29.2

Byla jsem poučena, abych obrátila pozornost našeho lidu k 58. kapitole Izaiáše. Čtěte pozorně tuto kapitolu a pak pochopíte, jakou službou vnesete život do církve. Evangelizace se má šířit naší dobročinností, stejně tak jako nezištnou prací. Když poznáte někoho, kdo potřebuje pomoc, tak mu pomozte. Potkáte-li hladového, nasyťte ho. Takovým jednáním uskutečňujete zásady Kristovy služby. Celé Kristovo dílo bylo naplněno dobročinností. Takovou službu by měl náš lid vždy a všude podporovat. – Manuscript 7, 1908 WM 29.3

Dílo je naznačeno v hlavních rysech – Čtěte prosím 58. kapitolu Izaiáše: „*Zdaliž to jest takový půst jakýž oblibuji, a den, v němž by trápil člověka duši svou? Zdali aby svěsil jako třtina hlavu svou, a podstíral žíni a popel? To-liž nazůveš postem a dnem vzácným Hospodinu? Není-liž toto půst, kterýž oblibuji: Rozvázati svazky bezbožnosti, roztrhnouti sponky obtěžující, a potřené propustiti svobodné, a tak všelijaké jho abyste roztrhli? Není-liž: Abys lámal lačnému chléb svůj a chudé vypověděné abys uvedl do domu? Viděl-li bys nahého, abys jej přioděl, a před tělem svým abys se neskrýval. Tehdáž se vyrazí jako jitřní záře světlo tvé, a zdraví tvé rychle zkvetne; předcházeti tě bude zajisté spravedlnost Hospodinova sběře tě. Tehdy volati budeš, a Hospodin vyvýší tě; zavoláš a řekneš: Ted' jsem. Jestliže vyvržeš sebe jho, a vztahování prstů, a mluvení nepravosti. A vyleješ-li lačnému duši svou, a strápenou duši nasytíš-li: vzejde v temnostech světlo tvé, a mrákota tvá bude jako poledne. Nebo povede tě Hospodin ustavičně, a nasytí i náramně sucho duši tvou, a kosti tvé tukem naplní. I budeš jako zahrada svažená, a jako pramen vod, jehož vody nevysychají.*“ (Iz 58,5-11) WM 29.4

Toto zvlášť důležité dílo máme plnit. Co bude platné všechno naše modlení a odpírání si pokrmů, pokud skutečně nepochopíme toto dílo. Svatou odpovědnost neseme my sami. Naše povinnost je nám jasně určena. Pán k nám hovořil ústy svého proroka. Myšlenky o cestě Páně nejsou takové, jako by si je přáli mít lidé slepí a nebo si je představují sobečtí smrtelníci. Pán se dívá do našeho srdce a ví i o našem sobectví, které se v něm skrývá. Svojí pravou povahu můžeme utajovat před bratřími a sestrami, ale Bůh jí zná. Před ním nelze nic zatajit. WM 30.1

Je popsán takový půst, který může Bůh přijmout. Je třeba rozdávat chléb hladovým a do svého domu přijmout ubožáky, kteří přišli o svůj domov. Nečekejte, až přijdou k vám. Oni nemají vyhledávat vás a prosit, abyste jim poskytli střechu nad hlavou. Vy je máte vyhledávat a přivádět do svého domu. Vy je máte předejít. Máte podat ruku všemohoucímu Spasiteli přidržet se ho vírou a druhou laskavou rukou se ujměte utiskovaných a zmírněte jejich bolest. Je přece nemožné, abyste se jednou rukou přidržovali Boha a druhou abyste usilovali o uspokojování vlastních zálib. WM 30.2

Bude to pro vás těžké, abyste obstáli v díle milosrdenství a lásky do něhož jste se zapojili? Nesplníte snad očekávání, budete padat pod tíhou břemene a vaše rodina bude žít bez vaší lásky, péče a vlivu? Určitě ne! Bůh pečlivě odstranil všechny pochybnosti v této otázce a zaručil se vám v případě, že poslechnete. Toto zaslíbení obsahuje vše, co si i ten nejnáročnější a nejváhavější člověk může přát. „*Tehdáž se vyrazí jako jitřní záře světlo tvé, a zdraví tvé rychle zkvetne.*“ Jenom věř, že On je věrný a splní svůj slib. Bůh může znovu navrátit tělesnou sílu. A k tomu ještě říká, že to udělá. A tento slib nekončí zde. „*Předcházeti tě bude zajisté spravedlnost tvá a sláva Hospodinova sběře tě.*“ (Iz 58,8) Bůh kolem tebe postaví ochrannou hradbu a ani tím nekončí jeho zaslíbení. „*Tehdy volati budeš, a Hospodin vyslyší tě; a zavoláš a řekneš: Ted' jsem.*“ (Iz 58,9) Když skončíte s utiskováním, přestanete se zbytečnými řečmi a předejdete hladu, „*vzdejte v temnotách světlo své, a mrákota tvá bude jako poledne. Nebo povede tě Hospodin ustavičně a nasytí i v náramně sucho duši tvou, a kosti tvé tukem naplní. I budeš jako zahrada svažená, a jako pramen vod, jehož vody nevysychají*“ (Iz 58,10.11). – 2T 33-35 WM 31.1

Dvoji reforma Izaiáše 58 – V těchto slovech (Iz 58) je přesně uvedeno, jaké dílo Bůh požaduje od svého lidu. Je to nařízení. Je obhajobou přikázání Božích a opravou rozporů, které se dostaly do zákona Božího. Směšujeme totiž soucit s lidským utrpením. Máme projevovat dokonalou lásku k Bohu, máme vyvyšovat jeho památník, který byl pošlapán bezbožníky. Proto máme projevovat milost, shovívavou dobrotu a láskyplné milosrdenství k padlému lidskému pokolení. Proto: „*Milovati budeš bližního svého, jako sebe samého.*“ (Mt 22,39) Musíme se chopit tohoto díla. Lásky projevená k trpícím lidem dává pravdě smysl a moc. – Special Testimonies, series A, no. 10, pp. 3, 4 WM 32.1

Správný výklad evangelia – Jedině nesobeckým zájmem o ty, kteří potřebují pomoc můžeme prakticky projevit pravdu evangelia. „*A kdyby bratr nebo sestra neoděni byli a opuštěni ze strany živnosti vezdejší. Řekl by pak jim někdo z vás: Jděte v pokoji, ohřejte se, a najezte se, ale nedali byste jim potřeby tělesné, což to platí? Takž i víra nemá-li skutků, mrtvá jest sama v sobě.*“ (Jk 2,15-17) „*Nyní pak zůstává víra, naděje, láska, to tré, ale nejvyšší z nich je láska.*“ (1 K 13,13) WM 32.2

Hlásání evangelia znamená mnohem víc než pouhé kázání. Ti, kteří dosud nepoznali jsou poučování, pozvedání jsou ti, kteří ztratili odvahu a nemocní jsou uzdravováni. Lidské slovo se účinně projevuje v Božím díle. Něžná slova pochopení a lásky svědčí pro pravdu. Při vroucí modlitbě, která vychází ze srdce se přibližují andělé. ... WM 32.3

V tomto díle Bůh způsobí, abyste měli úspěch; ... budete-li vše prožívat a uvádět do života, bude tím prostoupen i váš praktický život. Práce podle Kristova příkladu k tělesnému i duševnímu blahu je správný výklad evangelia. – RH March 4, 1902 WM 32.4

Jasně formulovaná rada – Nemám obavy o ty, kteří se zapojili do díla, které vysvětluje 58. kapitolu Izaiáše. Tato kapitola je jasně formulována. Musí ji pochopit každý, kdo chce konat vůli Boží. Nabízí se zde spousta příležitostí každému, aby se mohl stát požehnáním pro lidstvo. V tomto díle se neodsouvá poselství třetího anděla na druhé místo, ale vytváří se s ním jednota. Může se stát a také i dochází k nebezpečí, že při konání potřebného díla nejsou zjevné hlavní zásady pravdy. Tak jako ruka patří neodlučně k tělu, má patřit toto dílo k poselství. Duchovní potřeby mají být považovány za hlavní. – Letter 24, 1898 WM 33.1

Naše dílo nařídil Bůh – Nemohu stále zdůrazňovat a opakovat všem našim členům církve, všem opravdovým misionářům, všem kteří uvěřili v poselství třetího anděla a odvracejí se od soboty, aby uvažovali o 58. kapitole Izaiáše. V této době si Bůh přeje, aby jeho lid konal dobročinné skutky a o tom se také hovoří v této kapitole. On sám toto dílo ustanovil. Nejsme ponecháni na pochybách, nač se poselství vztahuje a ve které době se vyplní, neboť čteme: „*A vzdělají od tebe zplození pustiny starodávni; základy od národu do pronárodu vyzdvihneš. I slouti budeš vzdělavatel zbořeniny a napravovatel stezek k bydlení.*“ (Iz 58,12) Sobota jako sedmý den je Božím památníkem, znamením ve stvoření světa. Hříšný člověk jí odstranil. Posláním lidu Božího je toto nedodržení Božího zákona zvrátit. Čím více se blížíme k době konce, tím je tento úkol naléhavější. Všichni, kteří milují Boha budou zachovávat jeho přikázání a tím budou projevovat, že nesou jeho pečeť. ... WM 33.2

Jakmile se církev ujme tohoto Božího díla, naplní se zaslíbení: „*Tedy se vyrazí jako jitřní záře světlo tvé a zdraví tvé rychle vzkvetne; předcházeť tě zajisté bude spravedlnost tvá, a sláva Hospodina zběře tě.*“ (Iz 58,8) – 6T 265-267 WM 34.1

4. Toto je čisté náboženství

Popis čistého náboženství – Co je čisté náboženství? Kristus nám řekl, že čisté náboženství je projev milosrdenství, pochopení a lásky jak doma, tak i v církvi a také ve světě. Takovému ryzímu chápání náboženství máme učit děti. Měly by poznat, že jejich pozornost by se měla obrátit tam, kde lidé trpí a potřebují jejich pomoc a ne aby viděly jen své zájmy. Tam najdou možnost pro misijní činnost. – RH Nov. 12, 1895 WM 35.1

Toto je čisté a neposkvrněné náboženství před Otcem: „*Navštěvovati sirotky a vdovy v soužení jejich a ostříhati sebe neposkvrněného od světa.*“ (Jk 1,27) Kristus od nás požaduje, abychom konali dobré skutky. Náš přístup ke druhým má být laskavý, máme konat skutky milosrdenství, mít něžný vztah k chudým, potřebným a zarmouceným. Máme-li soucit s těmi, kteří prožívají těžké životní chvíle a setkali se s neúspěchem, když nabízíme pomoc potřebným, oblékáme je, přivítáme cizí lidi ve svých domech i ve svých srdcích, pak andělé jsou v naší blízkosti a také nebesa v tomto duchu reagují. – 2T 25 WM 35.2

Boží zkouška našeho náboženství – Byla jsem upozorněna na naše povinnosti vůči nešťastným a považuji za svou povinnost o tom nyní napsat. WM 35.3

Viděla jsem, že podle Boží prozřetelnosti jsou vdovy, sirotci, slepí, hluchí, chromí i jinak postižení předáni do těsného vztahu s Boží církví. Zde má lid Boží prokázat a projevit svůj pravý charakter. Andělé Boží sledují, jak se chováme k lidem, kteří potřebují náš soucit, lásku a nezištnou laskavost. To je Boží zkouška našeho charakteru. Máme-li pravé biblické náboženství, pak si uvědomíme, že svůj dluh ke Kristu můžeme projevit láskou, laskavostí a zájmem ve vztahu k jeho bratrům a máme projevit svoji vděčnost za jeho nesmírnou lásku k nám, vždyť jsme si ji jako hříšníci nezasloužili. Máme tak projevit svoji vděčnost tím, že se budeme zajímat nesobeckou láskou o naše bratry a o ty, kteří jsou méně šťastní jako my. – 3T 511 WM 35.4

Jak svítí vaše světlo? – Ti, kteří měli být světlem světa, vyzařovali jen slabé a matné světlo. Co je tedy tímto světlem? Je to zbožnost, добрota, pravda, milost, láska. Je to svědectví o pravdě ve svém jednání a v celém životě. Evangelium je ve své aktivní moci závislé na osobní zbožnosti věřících a Bůh nás smrtí svého milovaného syna ujistil, že člověk může být dokonale vybaven k dobrému dílu. – RH March 24, 1891 WM 36.1

Znamení pro rozlišení pravého a falešného náboženství – Správné pochopení bližního je znamením, které odlišuje lidi, kteří milují a v pokoře se sklánějí před Bohem od těch, kteří jeho zákonem opovrhují. Jak velký soucit k nim projevil Kristus tím, že přišel na tento svět a položil svůj život jako oběť za umírající svět! Jeho vnitřní vztah ho vedl k upřímnému konání skutků milosrdenství a lásky. Projevoval je mnohými zázračnými skutky uzdravení. „*Milosrdenství chci a ne oběti.*“ (Mt 12,7; 9,13) V tomto je zkouška, kterou Autor pravdy položil k rozlišení mezi pravým a falešným náboženstvím. – Manuscript 117, 1903 WM 36.2

Vztah v praxi je zkouškou čistoty – Satan svádí boj o každého člověka. Ví, že vztah projevovaný prakticky je zkouškou čistoty s nesobeckostí srdce a bude usilovat o to, aby naše srdce zatvrdil k potřebám druhých a abychom se stali neoblomnými při pohledu na utrpení. V mnoha případech bude bránit projevům lásky a soucitu. Takto zničil Jidáše. Jidášovi šlo o osobní prospěch. V něm je ztělesněna většina vyznavačů křesťanství našich dnů. Proto se musíme nad jeho postojem zamyslet. Nejsme od Krista více vzdáleni než byl on. Pokud nejsme s Kristem zajedno a nepociťujeme stejně tak upřímný vztah k těm, pro něž Kristus položil svůj život, pak jsme ve stejném nebezpečí jako byl Jidáš, stavíme se mimo Krista a stáváme se bezmocnou hříčkou satanových pokušení. WM 37.1

Musíme se chránit před prvním odchýlením od spravedlnosti. Neboť jediné přestoupení, jediné opomenutí zjevovat ducha Kristova, otevírá stále další možnosti k přestupování, až duch je ovládnut zásadami nepřítelů. Když jej podporujeme, stane se duch sobectví ničící vášní, kterou může jediné Kristus přemoci. – 6T 264, 265 WM 37.2

Čisté náboženství koná skutky milosrdenství a lásky – Pravá zbožnost se měří vykonanou prací. Náboženské vyznání není ničím, stejně tak jako společenské postavení. Ale povaha shodná s

povahou Kristovou je důkazem toho, že jsme přijali Boha, který poslal svého Syna na svět. Ti, kteří se považují za křesťany a nejednají tak, jak by jednal Kristus, kdyby byl na jejich místě, ti velmi zraňují Boha, špatně představují svého Spasitele a mají mylné představy. ... WM 37.3

Čisté a neposkvrněné náboženství není citová pohnutka, ale konání díla milosti a lásky. Takové náboženství je nutné ku spokojenosti a štěstí. Ono vstupuje do poskvrněného chrámu duše a ranami vyhání hříšného nezvaného hosta. Ujímá se vlády, posvěcuje vše svojí přítomností a ozařuje srdce mocným paprskem slunce spravedlnosti. Otevírá okno duše k nebi a nechává ji prozářit lásku Boží. S ní se dostavuje vyrovnanost a klid mysli. Zvyšuje se fyzická, duševní a morální síla, neboť atmosféra nebe naplňuje naší duši životodárnou silou. Kristus se tak stává nadějí slávy. – RH Oct. 15, 1901 WM 38.1

Budeme-li se o to snažit ze všech sil a trpělivě konat dobro, které vyžaduje obětavou práci, pak je to velké dílo, které nebe přijímá s radostí. Taková svědomitá práce je Bohu přijatelnější než nejhorlivější a na pohled nejsvětější bohoslužba. Pravou bohoslužbou je spolupráce s Kristem. Modlitby, nabádání a promluvy jsou povrchním a mdlým ovocem, které se často přidává. Avšak ovoce projevené dobrými skutky, zájmem o potřebné, sirotky i vdovy jsou tím pravým ovocem, které přináší úrodu na dobrém stromě. – 2T 24 WM 38.2

Jsme Božími dětmi? – Bůh nepřijímá občasnou a nárazovou službu. Nestáváme se Božími dětmi tajemnými projevy zbožnosti. Volá nás, abychom se zasazovali o pravé a spolehlivé hodnoty a dodržovali je. Jestliže v tomto rámci ztvárníme Krista, naději slávy, On se projeví v naší povaze, bude to podle Kristova příkladu. Máme představovat Krista světu, tak jako Kristus představoval Otce. – RH Jan. 11, 1898 WM 38.3

Máme zjevovat křesťanskou vřelost a srdečnost, ne abychom konali výjimečné věci, ale právě to, co bychom očekávali, že udělá opravdový křesťan na našem místě za podobných okolností. – Letter 68, 1898 WM 39.1

Nesmíte zemdlívat při konání dobra – Naše úsilí pro druhé může být znevažováno a zdánlivě ztraceno. Nemělo by to však být pro nás záminkou pro to, aby nás to unavovalo. Jak často se stalo Ježíšovi, že místo ovoce svého snažení nenalezl nic jiného než listy! Výsledkem našeho nejlepšího snažení může být zklamání, ale to by nás nemělo vést ke lhostejnosti pro utrpení druhých a skončení naší činnosti. „*Zlořechte Merozu, praví anděl Hospodinův, zlořechte velice obyvatelům jeho, nebo nepřišli na pomoc Hospodinu, ku pomoci Hospodinu proti silným.*“ (Sd 5,23) – 3T 525 WM 39.2

Konáme-li pro druhé, konáme pro Krista – Podle toho, co mi bylo ukázáno, stávají se světítelé soboty sobeckějšími, čím více bohatnou. Jejich láska pro Krista a jeho lid se zmenšuje. Nemají zájem o potřeby druhých, nemají soucit s jejich utrpením a starostmi. Neuvědomují si, že přehlížením potřeb a starostí chudých si nevšímají Krista, a přinášením útěchy v jejich utrpení podle svých možností slouží Ježíšovi. ... WM 39.3

„*Potom i těm na levici dí: Jděte odemne zlořečení do ohně věčného, kterýž jest připraven d'áblu i andělům jeho. Neboť jsem lačněl, a nedali jste mi jísti, žíznil jsem, a nedali jste mi pítí. Hostem jsem byl, a nepřijali jste mne, neb, a neodívali jste mne, nemocen a v žaláři a nenavštívili jste mne. Tehdy odpovědí oni jemu řkouce: Pane kdy jsme tebe viděli lačného, neb žíznivého, neb hostě, neb nahého, aneb v žaláři a neposloužili jsme tobě? Tedy odpoví jim řka: Amen, pravím vám: Čehož jste koli nečinili jednomu z nejmenších těchto, ani mně jste nečinili.*“ (Mt 25,41-46) WM 39.4

Ježíš se zde ztotožňuje s utrpením svého lidu. To já jsem měl hlad a žízeň a byl tím cizincem. Já neměl oblečení, byl nemocný a byl ve vězení. Zatím co vám chutnalo jídlo z bohatě prostřených stolů, já umíral hladem bez střechy nad hlavou nebo někde na ulici blízko vás. Vy jste přede mnou zavřeli dveře, zatím co vaše krásně zařízené pokoje byly prázdné a já neměl, kde bych hlavu složil. Vaše šatníky byly plné přepychových obleků pro různé příležitosti, byly koupeny pro váš rozmar, za něž jste zbytečně utratili peníze, které jste mohli dát potřebným lidem. Já žil v bídnych podmínkách a neměl si co obléct. Vy jste překypovali zdravím a já byl nemocen. Ranou osudu jsem se dostal do vězení, byl spoután okovy, můj duch byl sklíčen, byl jsem zbaven svobody a naděje, zatím co vy jste si žili na svobodě. Jakou jednotu zde vyjadřuje Ježíš mezi sebou a svými trpícími následovníky. Jejich úděl pokládá za svůj. Hovoří o sobě tak, jakoby sám trpěl. Pamatuj si, sobecký křesťane: Každá nevšímavost potřebných a sirotek je přehlížením Krista v jejich osobě. WM 40.1

Znám lidi, kteří mají vysoké společenské postavení, jejich srdce se uzavřelo sebeláskou a sobectvím, takže nemohou pochopit to, co píšu. Celým svým životem žili jen pro sebe a mysleli na sebe. Nikdy nepomysleli na to, aby přinesli sebemenší oběť pro dobro druhých, nevzdali se ničeho ve prospěch druhých. Nikdy je ani nenapadlo, že právě toto od nich Bůh požaduje. Vlastní já se jim stalo modlou. V minulosti se ztrácí vzácné týdny, měsíce i roky a v nebesích není sebemenší záznam o jejich skutcích milosrdenství, o přinesené oběti pro blaho druhých, o poskytování potravy hladovým, o oblékání potřebných, ani o přijímání neznámých lidí. Přijímání těchto lidí je riskantní a nepříjemné. Kdyby lidé věděli, že všichni, kteří se ucházejí o jejich štědrost jí nezneužijí, pak by se možná odhodlali něco pro ně udělat. Předností však je, odvážit se něčeho. Možná že našimi hosty budou i andělé. – 2T 24-26 *WM 40.2*

5. Podobenství o milosrdném Samaritánovi

Uveden příklad pravého náboženství – V příběhu o milosrdném Samaritánovi uvedl Kristus příklad pravého náboženství. Ukázal, že není založeno na systému, otázkách víry nebo obřadu, ale v konání skutků lásky, v prokazování dobra druhým, v ryzi laskavosti. ... Toto naučení potřebuje dnešní svět stejně tak, jako ten, k němuž Ježíš promlouval osobně. Sobectví, chladný formalismus téměř udusily oheň lásky a zničily milosrdenství, které povznáší charakter. Mnozí z těch, kteří vyznávají Kristovo jméno si neuvědomují skutečnost, že mají jako křesťané představovat Krista. Pokud nepřineseme oběti pro dobro druhých, v běžném životě, v rodinném kruhu, v nejbližším okolí, v církvi a všude tam, kam přijdeme, pak nejsme křesťany, ať vyznáváme cokoliv. – DA 497, 504

WM 42.1

Kdo je můj bližní? – Mezi Židy vyvolávala otázka „*Kdo jest můj bližní*“ (L 10,29) nekonečné spory. Pokud šlo o pohany a Samaritány, tak neměli pochybnosti. Tito byli cizinci a nepřátelé. Kdy však měla vést dělicí čára u vlastního národa a mezi různými vrstvami společnosti? Koho měl pokládat za bližního kněz, rabín nebo starší v církvi? Celý svůj život prováděli obřady k sebeočistění. Učili, že styk s nevzdělaným a lhostejným davem by je znečistil a očištění by pak vyžadovalo velkou námahu. Měli by tedy pokládat nečisté za své bližní? WM 42.2

Na tuto otázku tedy odpovídá Kristus v tomto podobenství. Poukazuje v něm, že bližní není jen ten, kdo má stejnou víru a je ve stejné církvi jako my. Nečiní rozdíl v rase, barvě pleti nebo společenském postavení? Naším bližním je každý, kdo potřebuje naši pomoc. Naším bližním je každý zraněný či přepadený protivník. Naším bližním je každý člověk, který je Božím vlastnictvím. – CO1 376 WM 43.1

Uvedené podobenství – Kristus hovořil k velkému shromáždění. Farizeové doufali, že z jeho úst uslyší něco, co by mohli použít pro jeho odsouzení, a proto za ním poslali zákoníka s otázkou: „*Co čině, život věčný obdržím?*“ (L 10,25) Kristus četl v srdcích farizeů jako v otevřené knize a odpověděl: „*V zákoně co jest psáno? Kterak čteš?*“ On pak odpověděl: „*Milovati budeš Pána Boha svého, ze všeho srdce svého, a ze vsí duše své a ze vsí síly své, i ze vsí mysli své a bližního svého, jako sebe samého.*“ (L 10,26.27) WM 43.2

Kristus odpověděl: „*Právě jsi odpověděl. To čin a živ budeš.*“ Zákoník poznal, že svojí odpovědí se sám odsoudil. Bylo mu jasné, že nemiluje svého bližního jako sebe. Ale snažil se ospravedlnit a proto se zeptal: „*A kdo je můj bližní?*“ WM 43.3

A Kristus na tuto otázku odpověděl příběhem, který byl stále živý v paměti jeho posluchačů. – Manuscript 117, 1903 WM 43.4

Řekl: „*Člověk jeden šel z Jerusaléma do Jericha a upadl mezi lotry, kteříž obloupiť jej a zranivše odešli, odpoľu živého nechavše.*“ (L 10,30) WM 43.5

Dovídáme se, že jeden pocestný šel cestou do Jericha z Jerusaléma a procházel opuštěnou judskou krajinou. Cesta vedla skalnatou roklí, v níž často docházelo k přepadům lupičů. Také náš pocestný zde byl přepaden, okraden o všechno, co mělo nějakou cenu a polomrtvý byl ponechán na cestě. Kolem něj procházel kněz. Uviděl přepadeného a zraněného muže v kaluži krve. Nechal ho však ležet a neposkytl mu žádnou pomoc. Vyhnul se mu a přešel po druhé straně cesty. Pak šel tudy levita. Byl zvědavý, co se stalo, zastavil se a díval se na ztýraného. Dobře věděl, co má udělat, ale nebyla to pro něj zrovna příjemná povinnost. Litoval, že vůbec šel touto cestou, jinak by toho člověka vůbec nemusel vidět. Namlouval si, že se ho to netýká a také se mu vyhnul po opačné straně cesty. WM 44.1

Také Samaritán šel touto cestou, uviděl zraněného a udělal to, co ti druzí odmítli. Ochotně a s láskou zraněnému posloužil. „*Když jej uzřel, milosrdenstvím hnutí jest a přistoupiv, uvázal rány jeho, naliv oleje a vína a vloživ jej na hovořeno své, vedl do hospody, a péči o něj měl. Druhého pak dne odjiti maje, vyňav dva peníze, dal hospodáři a řekl jemu: Měj o něj péči a cožkoliv nad to vynaložíš, já když se vrátím, zaplatím tobě.*“ (L 10,33-35) Kněz i levita předstírali zbožnost, ale Samaritán dokázal, že je opravdu obrácený. Vykonal službu, která nebyla pro něj o nic méně nepříjemná, než pro kněze nebo levitu, ale svojí statečností a skutky dokázal, že žije podle vůle Boží. WM 44.2

Na tomto ponaučení Kristus uvedl jasně a přesvědčivě zásady zákona a ukázal svým posluchačům, že je zanedbávají. Jeho slova byla tak přesná a výstižná, že je nebylo možné zpochybnit. Ani znalec zákona neměl důvod ke kritice. Jeho předsudky ke Kristu zmizely. Ale nepřekonal svůj národný odpor dostačujícím způsobem dát uznání Samaritánovi. Když se Kristus zeptal: „*Kdo tedy z těch tří zdá se tobě bližním býti tomu, kterýž upadl mezi lotry?*“ On odpověděl: „*Ten, kterýž prokázal milosrdenství nad ním.*“ WM 44.3

Pak mu Ježíš řekl: „*Jdi i ty a jednej také tak.*“ (L 10,36,37) Prokazujte těm, kteří jsou v nouzi stejnou laskavost. Tak podáte důkaz, že zachovávejte celý zákon. – COL 379, 380 WM 45.1

Každý, kdo je v nouzi, je našim bližním – Každý člověk, který potřebuje náš soucit a naši přátelskou službu, ten je našim bližním. Trpící a ponížení ze všech společenských vrstev jsou našimi bližními. A když se dozvíme o jejich potřebě, pak je naší povinností, abychom jim ulehčili, pokud můžeme. – 4T 226, 227 WM 45.2

Tímto podobenstvím je jednou pro vždy stanovena povinnost člověka ke spolubližnímu. Máme se starat o každého trpícího, považovat se za Boží pomocníky a podle svých možností jim máme co nejvíce ulehčit v jejich potřebách. Máme spolupracovat s Bohem. Někteří projevují náklonnost ke svým příbuzným, jejich přátelům a miláčkům, ale přece jen jim chybí laskavost a ohleduplnost k těm, kteří potřebují něžnou náklonnost, laskavost a lásku. Zeptejme se však upřímně, kdo je našim bližním? Našimi bližními nejsou jen naši kamarádi a blízcí přátelé, nejsou to spolubratři v církvi, nebo ti, kteří mají shodné názory s námi. Celá lidská rodina jsou našimi bližními. Máme prokazovat dobro všem lidem a zvláště těm, kteří patří do společenství víry. Máme projevovat před světem, co to znamená uskutečňovat zákon Boží. Naše láska k Bohu má být nade vše a svého bližního máme milovat jako sebe. – RH Jan. 1, 1895 WM 45.3

Zkreslování pravého náboženství – Kněz a levita chodili do chrámu uctívat Boha a jejich službu ustanovil sám Bůh. Účast na bohoslužbě považovali za velkou a vznešenou výsadu a kněz i levita se domnívali, že když byli takto poctěni, bylo by pod jejich důstojnost, aby posluhovali neznámému raněnému na cestě. Nevyužili tak zvláštní příležitost, kterou jim nabídl Bůh jako svým pomocníkům, aby se stali požehnáním pro svého bližního. WM 46.1

Mnozí se dopouštějí stejného omylu i dnes. Své povinnosti rozdělují do dvou skupin. Do první skupiny se řadí velké povinnosti, které jsou určovány zákonem Božím. Do druhé skupiny patří tak zvané malé věci a vůbec se přehlíží přikázání „*milovati budeš bližního svého, jako sebe samého*“. Tato oblast je ponechána na nevypočitatelnosti, náklonnosti a pohnutkách. To zkresluje povahu a Kristovo náboženství. WM 46.2

Mnozí lidé si myslí, že služba trpícím lidem by ponížila jejich důstojnost. Někteří se tváří netečně a s opovržením i k těm, kteří si ničí zdraví. Jiní si zase nevšímají těch ubožáků z jiných důvodů. Věří, že pracují pro Kristovo dílo a snaží se udělat něco mimořádné. Domnívají se, že konají velké dílo a že se nemohou zdržovat a všímat si potřeb ubohých a trpících. Při tomto díle, které považují za velké je možný i předpoklad, že mohou utlačovat chudé. Mohou je přivádět do obtížných situací, zbavovat je práv a přehlížet jejich potřeby. Myslí si, že je možné ospravedlnit všechno tím, že podporují Kristovo dílo. – COL 382-3 WM 46.3

Dalekosáhlé požadavky Božího zákona – Opustíme-li bližního, který trpí a nezmírníme jeho bolest, pak přestupujeme Boží zákon. Bůh přivedl na tuto cestu kněze, aby na vlastní oči poznal, jak je nutné poskytovat milosrdenství a pomoc. Ale kněz, přesto že zastával posvátný úřad, který mu přímo ukládal konání dobrých skutků a činit milosrdenství, přešel raději po druhé straně cesty. Před Božími anděly projevils svůj skutečný charakter. Mohl předstírat dlouhé modlitby, ale nemohl dodržet zásady zákona a milování Boha z celého srdce a svého bližního jako sebe samého. Levita byl ze stejného kmene jako zraněný a zbitý člověk. Celé nebe se dívalo, jak se zachová tento levita až k němu dojde a jestli se ho dotkne lidské utrpení. Když tohoto muže uviděl, byl si vědom toho, co má dělat. Ale nebyla to právě příjemná povinnost a tak si jen v duchu říkal, proč šel právě touto cestou a ne jinou, že by se byl nemusel dívat na zraněného a zbitého člověka, který byl okradený i o šaty a potřeboval pomoc od bližního. Prošel touto cestou a v duchu se utvrzoval v tom, že to nebyl nikdo z jeho branže, a proto se tím nemusí nijak zabývat. Utvrzoval se, že je vykladačem zákona, že je pomocníkem při svatých službách a tak přešel také po druhé straně. WM 47.1

Skryt v hustém oblaku dával Pán Ježíš zvláštní nařízení, jak naplňovat služby milosrdenství u lidí. A poněvadž Boží zákon požaduje dokonalou lásku k Bohu a nestrannou lásku k bližním, jeho dalekosáhlé požadavky se týkají i němých, kteří nemohou slovy říci o svém utrpení či potřebách. „*Vida osla bratra svého a neb vola jeho pod břemenem ležící na cestě, nepomineš jich, ale ihned ho s ním pozdvihneš.*“ (Dt 22,4; viz také Ex 23,5) Každý kdo miluje Boha, bude nejen milovat bližního, ale projevil něžný soucit k Božímu stvoření. Je-li člověk veden Duchem Božím, pak spíše ulehčuje utrpení, ale nezpůsobuje ho. – RH Jan. 1, 1895 WM 47.2

Zapomnělo se na zásady Božího zákona – Kněz ani levita neměli omluvu pro svou nelítostnou lhostejnost. Zákon milosrdenství a přátelské služby byl jasně stanoven ve starozákonních Písmech. Bylo jasně řečeno, jak jednat v takových případech, jako byl ten, který tak chladně obešli. Kdyby poslechli zákon, o němž prohlašovali, že ho dodržují, pak nemohli tohoto člověka nechat bez pomoci a obejít ho. Ale oni zapomněli na zásady zákona, který Kristus pronesl z hustého mraku jejich otcům, když je vedl pouští. ... WM 48.1

Kdo je můj bližní? To je otázka, kterou by měly pochopit všechny církve. Kněz i levita znali židovská Písma, ale jejich chování ke zraněnému se však ani zdaleka s nimi neslučovalo. – Manuscript 117, 1903 WM 48.2

Podmínky pro získání věčného života – Náš Spasitel zde uvádí prostě podmínky věčného života. Oloupený a zraněný člověk představuje ty lidi, kterým má patřit náš zájem, pochopení a láska. Pokud budeme přehlížet potřebné a nešťastné, které máme na očích a bez ohledu na to, o koho se jedná, pak nemáme jistotu věčného života, neboť nesplňujeme požadavky Boží, které má na nás. Chybí nám soucit a milosrdenství k bližním, kteří nejsou našimi známými a příbuznými. Přestupujete druhé velké přikázání, z něhož vychází šest přikázání Desatera. Kdo přestupuje jen jedno z nich, jakoby přestupoval všechny. Pokud tito lidé nejsou přístupní k lidským potřebám a k utrpení bližních, zůstávají také nepřístupní k požadavkům Božím, které byly vytyčeny v prvních čtyřech přikázáních Desatera. Modly si získávají celého člověka, Bůh není ve vážnosti a nemůže se plně projevit. – 3T 524 WM 48.3

Vaše možnosti a moje – Dnes Bůh umožňuje lidem, aby mohli dokázat, jestli milují své bližní. Jedině ten, kdo opravdu miluje Boha a své bližní, projevuje milosrdenství trpícím, strádajícím, raněným a těm, co stojí na prahu smrti. Bůh volá ke všem lidem, aby se ujali tohoto přehlíženého úkolu a snažili se obnovit mravní zásady a ztělesňovali obraz Stvořitele lidstva. – Letter 113, 1901 WM 49.1

Jak můžeme milovat své bližní jako sebe – Své bližní můžeme milovat jako sebe jen tehdy, bude-li naše láska k Bohu převyšovat vše ostatní. Boží láska pak obohatí láskou naše bližní. Mnozí si myslí, že je nemožné, abychom milovali bližní jako sebe, ale takový výsledek může přinést jen křesťanství. Láska ke druhým je postavena na Pánu Ježíši Kristu, s nímž kráčíme a spolupůsobíme se světem, který nevidíme. Přidržíme se Ježíše a upínáme se k němu jako ke Tvůrci a Dokonavateli víry. – RH June 26, 1894 WM 49.2

Část III. – Novozákonní vzory

Myšlenková perla

Proto byli Kristovi následovníci vykoupeni, aby sloužili. Pán nás učí, že služba je pravým smyslem života. Sám Kristus byl služebníkem. Pro své následovníky ustanovil zákon služby Bohu a služby svým bližním. Zde Kristus představuje světu vyšší formu chápání života než mohl dosud poznat. Bude-li člověk žít pro druhé, pak se spojuje s Kristem. Zákon služby se stává spojovacím článkem, který vytváří pouto s Bohem a s bližními. WM 52.1

Kristus svěřuje svým služebníkům „svůj majetek“ a mají ho využít v jeho prospěch. Každý z lidí má svěřený úkol. Každý zaujímá své místo v Božím plánu. Každý má spolupůsobit s Kristem na záchraně dalších. Není pochyb o tom, že jsou připravovány nebeské příbytky, ale je třeba pracovat i pro Boha na tom místě, které nám určil. – COL 326, 327 WM 52.2

„Nebo i Syn člověka nepřišel, aby mu sloužili, ale aby On sloužil, a aby dal duši svou na vykoupení za mnohé.“ (Mk 10,45)

6. Náš příklad v dobročinné službě

Kristův příklad je pro nás velkým vzorem – Vezměte si příklad z Kristovy činnosti. Stále konal dobré skutky, sytil hladové a uzdravoval nemocné. Svůj soucit a pochopení projevil každému, kdo za ním přišel. Představitel nebeských sborů přijal lidskou podobu, žil společně s námi a jeho život je nám příkladem, jak i my máme jednat. Jeho něžná a odpouštějící láska nastavuje zrcadlo našemu sobectví a tvrdosti srdce. – Manuscript 55, 1901 WM 53.1

Kristus se postavil do čela lidstva v lidské podobě. Z jeho jednání vyzařoval soucit a láska, takže i chudí se nebáli za ním přijít. Byl laskavý ke všem, většina s ním mohla snadno přijít do styku. Chodil dům od domu, uzdravoval nemocné, sytil hladové, potěšoval zarmoucené, zmírňoval bolest trpících, zoufalým přinášel útěchu. ... Raději sám snášel hlad, než aby někoho odmítl. Nechtěl se lišit od ostatních a byl služebníkem všech. Dával lidem jíst a pít, aby neklesali na mysli, jeho slova jim byla útěchou, přinášela jas od jejich smutku a pozvedal je, když klesali pod tíhou starostí. To činil denně při styku s nimi. WM 53.2

Kristus stojí před námi jako Vzor, velký Léčitel, příklad pro všechny, kteří s ním přicházejí do styku. V jeho lásce byl čistý a svatý a kde přišel, byl všem požehnáním. Jeho charakter byl absolutně dokonalý, bez sebemenší poskvrny hříchu. Stal se zosobněním dokonalé božské lásky, která neničí, nesoudí ani neodsuzuje, ale která léčí slabosti a vady charakteru, aby mohla zachránit z moci satana. On je Stvořitel, Spasitel, ale i Podporovatel lidského pokolení. Jeho pozvání platí všem: „*Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete a obtíženi jste a já vám odpočinutí dám. Vezměte jho mé na se, a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým. Jho mé zajistě jesti' rozkošné a břímě mé lehké.*“ (Mt 11,28-30) WM 53.3

Jaký příklad máme tedy přinášet světu? Máme dělat totéž, co udělal veliký Léčitel v našem zájmu. Máme jít stejnou cestou sebeoběti, jakou přinesl Kristus. – Special Testimonies Series B. no 8, pp. 31, 32 WM 54.1

Kristus byl pohnut soucitem – Když Kristus uviděl dav lidí, který se kolem něho shromáždil, „*slitovalo se mu jich, že byli opuštěni a rozptýleni jako ovce, nemajíce pastýře*“ (Mt 9,36). Kristus viděl nemoci, starosti, potřeby a ponížení zástupů, které se tísnily kolem něho. Poznával potřeby i bídu lidí celé země. Jak u nejvyšších a nejbohatších lidí, tak i u nejchudších a nejponíženějších, poznával ty, kteří toužili po jeho požehnání, které jim měl dát. ... WM 54.2

Stejná potřeba je i dnes. Svět potřebuje takové lidi, kteří chtějí pracovat jako Kristus pro trpící a hříšné. Je opravdu třeba dostat se k těmto lidem. Ve světě je mnoho lidí nemocných, trpících, v neštěstí a v hříchu. Je v něm mnoho takových, kteří potřebují naši službu, jsou slabí, bezmocní, přehlížení a ponížení. – 6T 254 WM 54.3

Model k napodobení – Duch Kristův je pravým misijním duchem. Spasitel světa je velkým příkladem misionáře. Mnozí jeho následovníci pracovali opravdově a nesobecky pro spasení lidí. Ale žádné lidské úsilí nelze srovnat se sebezapřením, obětí a ochotou našeho Vzoru. WM 55.1

Láska, kterou nám Kristus projevil je nesrovnatelná s čímkoliv. S jakou upřímností pracoval, jak často prodléval zcela sám na vroucích modlitbách na svahu hory nebo v ústraní a vyléval své vroucí prosby hlasitým voláním a v slzách. Jak vytrvale opakoval své prosby za hříšníky! Ani na kříži při svém vlastním utrpení nezapomněl na hlubokou lásku k těm, které přišel zachránit. Jak chladně působí naše láska, jak mizivý je náš zájem ve srovnání s láskou a projevenou účastí našeho Spasitele. Ježíš se obětoval pro záchranu lidského pokolení a nyní hledáme pro sebe výmluvy, máme-li to své obětovat Ježíšovi. Byl opovrhován, zesměšňován, posmíván za to, že věnoval své síly pro dílo, které přišel na zem vykonat. WM 55.2

Položte si tedy otázku, milí bratři a sestry; který vzor následovat? Neupozorňuji vás na lidi dobré a známé, ale na Spasitele světa. Budeme-li mít správného misijního ducha, pak budeme naplnění láskou Kristovou. Obrátme svůj pohled ke Tvůrci a Dokonavateli naší víry, zamýšlejme se nad jeho povahou, poznávejme stále víc jeho ducha pokory a skromnosti a krácejme v jeho šlépějích. WM 55.3

Mnozí si myslí, že misijní duch je uschopnění pro misijní činnost, že je to zvláštní dar, nebo schopnost propůjčená kazatelům a několika málo členům církve a všichni ostatní jsou jenom diváky. Je to snad vůbec největší omyl. Každý opravdový křesťan může mít misijního ducha, protože být křesťanem znamená být podobným Kristu. Nikdo nežije sám sobě a „*kdo ducha Kristova nemá, tenť není jeho*“ (Ř 8,9). Každý kdo okusil budoucího světa, ať je mladý nebo starý, studovaný či nestudovaný, jest ovlivněn stejným duchem, který působil na Krista. Prvou pohnutkou obnoveného srdce je přivádět jiné ke Spasiteli. Kdo neprojevuje takové přání, dokazuje, že ztratil svojí prvou lásku. Mělo by se ověřit, zda jeho jednání je v souladu se Slovem Božím a upřímně se snažit o nový křest Duchem Krista. Měl by se modlit o hlubší pochopení té podivuhodné lásky, kterou k nám projevil Kristus tím, že opustil nebeské království slávy a přišel na tento padlý svět, aby zachránil zbloudilé. – 5T 385, 386 WM 55.4

Kristův výklad evangelia – Boží příkazy není možno reformovat. Kristovu přítomnou pravdu netřeba zdokonalovat. Spasitel dával svým učedníkům praktická poučení a vedl je k tomu, jakou formu zvolit, aby lidé pochopili pravdu. Jeho náklonnost patřila těm, kteří se trápili, nemohli unést tíhu života a byli utiskováni. Sytil hladové a léčil nemocné. Neustále konal dobro. Ty dobré dále zdokonaloval slovy něžné lásky a laskavými skutky. To byl výklad evangelia lidem. WM 56.1

Ačkoliv bylo období jeho veřejné činnosti krátké, přesto dokončil dílo, které přišel vykonat. Jak strhující byly pravdy, které učil. Jak dokonalé bylo jeho životní dílo. Denně vštěpoval duchovní poznání a předkládal chléb života tisícům lidí. Jeho život byla skutečná služba slovem. Nesliboval, co nemohl dát. WM 56.2

Slova života říkal tak prostým způsobem, že i dítě je mohlo pochopit. Jeho výklad Písma natolik zapůsobil na všechny lidi, že přijali i jeho intonaci hlasu, kladli stejný přízvuk na slova a napodobovali jeho posuňky. Mládež přijala jeho ducha služby, snažila se napodobovat jeho vzor a svojí pomocí přispět těm, kteří si podle nich pomoc zasloužili. WM 57.1

Sledujeme-li proud řeky, najdeme podél proudu pás krásné zeleně. Stejně tak je možné poznávat Krista v jeho skutcích milosrdenství při každém kroku. Všude kam přišel, bylo patrné zdraví a kudy procházel, kráčelo i štěstí. V jeho přítomnosti měli velkou radost slepí i hluchí. Jeho slova otevírala i prostým lidem pramen života. Stále rozdával své požehnání v hojnosti. Tyto dary dávané Kristem byly nashromážděné poklady věčnosti pro člověka. WM 57.2

Kristovo dílo pro člověka neskončilo, stále pokračuje. Proto mohou jeho poslové hlásat evangelium a zjevovat jeho soucitnou lásku ztraceným a hynoucím lidem. Nesobeckým zájmem o ty, kteří potřebují pomoc prakticky dokazují pravdu evangelia. V tomto díle jde o mnoho víc, než jen o prosté kázání. Evangelizace světa je dílo, které Bůh svěřil těm, kteří se rozhodli jít v jeho jménu. Jsou Kristovými spolupracovníky a zjevují jim ochotu pro jeho vroucí a soucitnou lásku i zemřít. Tisíce lidí volá Bůh do svého díla, ne aby kázali těm, co znají pravdu pro tuto dobu, ale aby varovali ty, kteří nikdy neslyšeli poslední poselství milosti. Vaše srdce ať je naplněno opravdovou touhou po záchraně lidí. Konejte lékařskou misijní službu. Získáte si tak přístup do srdcí lidí a připravíte cestu k výraznějšímu svolání pravdy. WM 57.3

Kdo jsou spolupracovníky Krista v této požehnané lékařské misijní službě? Kdo poznal rady mistra a ví jak taktně jednat s lidmi, pro které Kristus zemřel? Potřebujeme mnoho lékařů duší, kteří byli vychováni ve škole Kristově a kteří mohou působit v Kristově duchu. – RH Dec. 17, 1914 WM 58.1

7. Návštěvy jsou novozákonním plánem

Kristův způsob práce – Z Kristova způsobu práce můžeme čerpat cenná poučení. Nesleduje jen jeden způsob. Různě se snaží upoutat lidi, aby jim mohl povědět o pravdách evangelia. WM 59.1

Hlavní Kristovou snahou byla služba chudým, potřebným a těm, kteří nedošli poznání. Zcela prostě jim řekl o požehnáních, která mohou dostat a tak u nich podnítil touhu po chlebu života. Kristův život je příkladem pro život u všech jeho následovníků. Je povinností všech, kteří poznali cestu života přinést poznání ostatním, to jest, aby uvěřili Slovu Božímu. Mnozí stojí na prahu smrti a potřebují se dovědět o pravdách evangelia. Skoro celý svět je nakažen zlem. Stále máme slova na děje pro ty, kteří jsou v nevědomosti. – RH May 9, 1912 WM 59.2

Dosah Kristovy služby dům od domu – Náš Spasitel chodil dům od domu, léčil nemocné, těšil zarmoucené a trpící a přinášel radost. Malé děti bral do své náruče, žehnal jim a utrápeným matkám dával svou naději a povzbuzení. S nevýslovnou něžností a laskavostí se skláněl k lidské bídě a utrpení. Nepracoval pro sebe, ale pro druhé. Stal se služebníkem všech. Přinášel naději a posilu všem, s nimiž přišel do styku a to bylo jeho pokrmem i nápojem. – GW 188 WM 59.3

Kristova metoda přináší skutečný úspěch – Jen Kristův způsob zaručuje skutečný úspěch v přiblížení se k lidem. Spasitel se stýkal s lidmi jako ten, kdo má na mysli jejich dobro. Projevoval k nim náklonnost, pomáhal jim při řešení jejich problémů a potřeb. Získal si jejich důvěru a pak je vybídl: „Následujte mne.“ – MH 143 WM 60.1

Tímto způsobem vznikala křesťanská církev. Kristus nejprve vybral několik osob a vyzval je k následování. Oni sami pak dále působili na rodinné příslušníky i známé a přiváděli je ke Kristu. Touto cestou se máme ubírat. Těch několik málo vybraných lidí, kteří plně pochopili pravdu, ji potom přinášeli druhým, tak jako první učedníci. – RH Dec. 8, 1885 WM 60.2

Božský příklad osobní evangelizace – Ježíš se osobně stýkal s lidmi. Nestál stranou, nevyhýbal se setkáním s lidmi, kteří potřebovali jeho pomoc. Přicházel do jejich domovů, dával útěchu, léčil nemocné, lehkomyšlné utvrzoval i pozvedal a konal dobré skutky. Jdeme-li tedy Ježíšovou cestou, musíme se snažit dělat to, co dělal On. Musíme mu pomáhat stejným způsobem, jako to dělal On. – RH April 24, 1888 WM 60.3

Kázání není nejdůležitější. Ale práce dům od domu, diskuse i zdůvodňování a vysvětlování Písma. Tito pracovníci používají stejné způsoby jako Kristus při získávání lidí. – GW 468 WM 60.4

Pán si přeje, aby Slovo jeho milosti se doslechl každý a to je možné dosáhnout jen osobním úsilím. Toto byl i Kristův postup, vycházel z osobních rozhovorů a dával přednost rozhovorům s jednotlivci. A tento jediný člověk pak toto poselství předal tisícům. – COL 229 WM 60.5

Poslal jich dvanáct, aby pracovali dům od domu – Na této prvé cestě měli jít učedníci jen tam, kde už před nimi byl Ježíš a získal nějaké přátele. ... Počítalo se s tím, aby je nic neodvádělo od stanovených velkých úkolů a také se nevyvolal odpor a neznemožnila další práce. Neměli vystupovat v obleku učitelů náboženství, ani se svým vnějším vzhledem neměli se lišit od prostých venkovanů. Neměli chodit do synagog, ani svolávat lid k veřejné bohoslužbě. Své úsilí měli zaměřit na práci dům od domu. ... Do domů měli vstupovat s krásným pozdravem: „*Pokoj tomuto domu.*“ (L 10,5) Takový dům pak mohl být požehnán jejich modlitbami, zpěvy a čtením z Písma v kruhu rodiny. – DA 351, 352 WM 61.1

Podobně i dalších sedmdesát – Ježíš si zavolal svých dvanáct učedníků a vyzval je, aby se vydali vždy po dvou do měst a vesnic. Žádný z nich nešel sám. Bratr šel s bratrem, přítel s přítelem. Tak si mohli vzájemně pomáhat, povzbuzovat se, vzájemně si radit, společně modlit a silnější mohl podporovat slabšího. Podobně pak vyslal Ježíš dalších sedmdesát. Spasitel měl své důvody pro to, aby poslové evangelia byli v tak úzkém vztahu. Kdybychom postupovali stejným způsobem i v dnešní době, postupovalo by dílo evangelia mnohem úspěšněji. – DA 350 WM 61.2

Také Pavel chodil dům od domu – Přestože Pavel měl úspěchy ve své veřejné činnosti, chodil kázat dům od domu o slitování Božím a o víře k Pánu Ježíši Kristu, setkával se s lidmi v jejich domech, prosil je se slzami v očích a říkal jim o Božím záměru. – RH April 24, 1888 WM 61.3

Tajemství Pavlovy síly, i úspěchu – Při jedné příležitosti Pavel řekl: „*Vy víte od prvního dne, v kterýž přišel jsem do Asie, kterak jsem po všechn ten čas s vámi byl. Slouže Pánu se vši pokorou s mnohými slzami a pokušeními, kteráž na mě přicházela z úkladů židovských. Kterak jsem ničeho nepominul, což užitečného bylo, abych vám neoznámil a neučil vás zjevně i po domích.*“ ... WM 62.1

Tato slova vysvětlují tajemství Pavlovy síly a úspěchů. Nezamlčel nic, co bylo prospěšné lidem. Veřejně kázal o Kristu na tržištích i v synagogách. Učil po domech a snažil se pomáhat při běžných domácích pracích v těchto rodinách. Navštěvoval nemocné a zarmoucené, povzbuzoval ty, kteří měli starosti a pozvedal ty, kteří byli ponižováni. A při tom všem vyprávěl o ukřižovaném Spasiteli, který vstal z mrtvých. – YI Nov. 22, 1900 WM 62.2

Pavel si také získával přístup ke druhým svým řemeslem – Během svého dlouhého působení v Efezu, kde v celé oblasti po tři roky iniciativně konal evangelijní činnost, Pavel se stále živil svým řemeslem. ... WM 62.3

Někteří měli výhrady k Pavlově manuální práci a tvrdili, že se to neslučuje s posláním kazatele evangelia. Proč by měl Pavel, jeden z nejpovolanějších kazatelů takto spojovat ruční práci s kázáním slova Božího? Což není dělník hoden své mzdy? Proč má trávit čas děláním stanů, když by ho mohl lépe využít jiným způsobem? WM 62.4

Pavel však nepovažoval tento čas za ztracený. Při práci přicházel Aquila do styku s velkým Učitelem, využil každou příležitost pro svědectví o Spasiteli a pomáhal těm, kteří potřebovali jeho pomoc. Vždy se snažil o duchovní poznání. Svým spolupracovníkům dával rady o duchovních věcech a při tom byl sám vzorem pracovitosti a důslednosti. Pracoval rychle, byl zručný a pilný řemeslník „*duchem vroucí, Pánu sloužící*“ (Ř 12,11). Při svém řemesle přicházel Pavel do styku s lidmi, s nimiž by se jinak nesetkal. ... WM 63.1

Někdy Pavel pracoval ve dne i v noci, nejen pro svoji vlastní obživu, ale aby mohl pomoci svým spolupracovníkům. O svůj výdělek se dělil s Lukášem a také pomáhal Timoteovi. Občas sám měl hlad, aby mohl zmírnit nouzi druhých. Žil nesobeckým životem. – AA 351, 352 WM 63.2

Pavův praktický příklad soběstačného laika – Pavel se svým příkladem postavil proti náзору, který získával v církvi převahu, že totiž evangelium mohou s úspěchem hlásat jen ti, kteří budou úplně osvobození s pravdami evangelia. Jeho jednání povzbudilo mnoho pokorných následovníků, kteří si přáli udělat, co bylo v jejich možnostech pro pokrok Božího díla a současně si na své každodenní živobytí vydělávat prací. WM 63.3

Aquila i Priscila nebyli povoláni k tomu, aby všechn svůj volný čas věnovali výhradně službě evangelia a přece Bůh použil tyto pokorné pracovníky k tomu, aby ukázali Apolovi dokonaleji cestu pravdy. Pán používá různé nástroje k provedení svých záměrů. Někteří se zvláštním talentem jsou vybíráni, aby své síly věnovali k učení a hlásání evangelia a jiní opět, kteří nebyli posvěcení lidskou rukou, jsou povoláni k důležitému poslání – spáse duší. WM 63.4

Velké možnosti se otevírají před pracovníky, kteří jsou soběstační. Mnozí mohou získat cenné zkušenosti v kazatelské službě, jestliže věnují část svého času nějaké manuální práci; mohou se projevit jako schopní pracovníci pro důležitou práci na dalších potřebných místech. – AA 355 WM 64.1

Jednej v tom duchu, kterým byl vybaven Pavel – Začni u svých sousedů, získej si jejich důvěru, aby i jejich srdce se probudilo tvým nesobeckým zájmem a láskou. Měj pro ně pochopení, modli se s nimi, snaž se jim pomáhat a bude-li to možné, sejdi se s nimi a přiblíž jim Slovo Boží, které jim bylo dosud cizí. Nezapomínej na to, že Bůh ti dal tyto schopnosti, využij je pro dílo na morální vinici, neboť každý musí vydat počet z toho, co přijal a co vykonal pro spásu lidí. WM 64.2

Snaž se o tom hovořit se svými sousedy, buď k nim podle svých schopností laskavý, „*abys vždy některé ke spasení přivedl*“ (1 K 9,22). Musíme žádat o Ducha, který přiměl apoštola Pavla chodit dům od domu, naléhavě prosit se slzami v očích a učit o pokání k Bohu a k víře v Pána Ježíše Krista. – RH March 13, 1888 WM 64.3

První kroky novozákonní církve – Prvé kroky církve byly patrné, když věřící vyprávěli svým přátelům, příbuzným a známým se vši upřímností srdce přetékajícího láskou o tom, co pro ně znamená Ježíš. – Special Testimonies Series A, no. 2, p. 17 WM 64.4

Úspěch novozákonního plánu – Čím více se budeme držet novozákonního plánu pro misijní činnost, tím úspěšnější budou výsledky našeho snažení. měli bychom postupovat stejným způso-

bem, jako náš božský Učitel, zasívat semínka pravdy pečlivě, úzkostlivě a se sebezapřením. Ne-
chceme-li se nechat zmalomyslnět konáním dobra, pak musíme smýšlet stejně jako Kristus. Jeho
život byla neustálá oběť pro dobro druhých. Dejme se vést jeho příkladem. – 3T 210 *WM 65.1*

8. Dorkas – její služba a vliv

Vzkřísil k životu jeho služebníci – Za svého působení navštívil apoštol Petr věřící v Lydii. Zde uzdravil Aneáše, který už od 8 let ležel na loži ochrnutý. Apoštol řekl: „*Aneáši, uzdravuje tebe Ježíš Kristus; vstaň a ustel sobě. A hned vstal. Viděli jej všichni, kteří bydleli v Lyddě, a v Saroně, kteříž se obrátili ku Pánu.*“ (Sk 9,34.35) WM 66.1

V Joppe, která byla blízko Lyddy, žila žena Dorkas, která byla velmi oblíbená pro své dobré skutky. Byla věrnou následovnicí Ježíšovou a svůj život naplňovala skutky milosrdenství. Věděla, kdo potřebuje oblečení, kdo soucit, ochotně pomáhala chudým a trpícím. Měla šikovné ruce a nena- dělala žádné zbytečné řeči. WM 66.2

„*I stalo se v těch dnech, že roznemohši se, umřela.*“ (Sk 9,37) Církev v Joppen těžce nesla tuto ztrátu. Když se věřící doslechli, že Petr je v Joppen, poslali k němu poselství, „*prosíce ho, aby sobě neobtěžoval přijíti až k nim. Tedy vstav Petr, šel s nimi. A když přišel, vedli jej na síň. I obstoupily ho všechny vdovy, plačíce a ukazující sukně a pláště, které jim dělala, dokud s nimi byla Dorkas*“ (Sk 9,38.39). Není třeba se divit, že ji ženy oplakávaly a skrápěly slzami již mrtvou Dorkas za vše dobré, co pro ně dělala za svého života. WM 66.3

Když apoštol viděl jejich zármutek, dojalo ho to. Pak požádal přítomné plačící, aby opustily místnost, poklekl a vroucně prosil Boha, aby vrátil Dorkas život i zdraví. Pak se obrátil k zemřelé a řekl: „*Tabito vstaň. A ona otevřela oči a uzřevši Petra, posadila se.*“ (Sk 9,40) Dorkas byla církvi velmi prospěšná a Bůh uznal za vhodné vrátit ji ze země nepřítelů, aby svojí šikovností a nadšením mohla být požehnáním pro druhé a také, aby tímto projevem své moci posílil dílo Kristovo. – AA 131, 132 WM 66.4

Věrná následovnice, kterou lze těžko postrádat – Dorkas byla věrná následovnice Ježíše Krista a její život byl naplněn obětavostí, laskavostí k chudým i trpícím a horlivostí pro pravdu. její smrt byla velkou ztrátou. Začínající církev by se byla těžko obešla bez jejího vznešeného úsilí. ... WM 67.1

Tento skutek zmrtvýchvstání přivedl mnohé v Joppě na víru v Ježíše. – 3SP 323, 324 WM 67.2

Část IV. – Hlásání evangelia bližním

Myšlenková perla

Členové církve by měli provádět evangelizační činnost u těch sousedů, kteří dosud nedospěli k plnému poznání pravdy pro tuto dobu. Uvádění pravdy s láskou a soucitem dům od domu, je v souladu s radou, kterou Kristus dal svým učedníkům, když je poslal na první misijní cestu. Je možné dosáhnout mnohé, když půjdou s písní oslavující Boha, s pokornou a ze srdce vycházející modlitbou a prostým uváděním Bible v úzkém rodinném kruhu. Boží pracovníci tak projeví, že chtějí předávat své přesvědčení do srdcí. „*Aj, já s vámi jsem po všechny dny*“ (Mt 28,20), je jeho zaslíbení. S ujištěním o stálé přítomnosti takového pomocníka, můžeme pracovat s nadějí, vírou a odvahou. ... WM 70.1

Moji bratři a sestry, nabídněte své služby Pánu, ať tato možnost nezůstane nevyužita. Navštivte ty, kteří žijí ve vaší blízkosti a pokuste se získat si jejich srdce soucitem a laskavostí. Navštěvujte nemocné i trpící a projeďte jim svůj zájem o ně. Podle možností jim pomozte, aby byli spokojenější. Takto si můžete získat jejich náklonnost a hovořit s nimi o Kristu. Teprve sama věčnost nám ukáže, jak dalekosáhlé účinky může takový postup přinést. – RH Nov. 21, 1907 WM 70.2

„*Tak svět' světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, jenž jest v nebesích.*“ (Mt 5,16)

9. Způsob hlásání evangelia bližním

Naše sbory musí mnohé vykonat – Kolik práce ještě musí vykonat naše sbory a jak málo o tom ví. ... Musíme z vlastních prostředků podporovat pracovníky v misijní činnosti a radovat se z toho, až jich bude hodně. Je to velice důležité, je třeba o to usilovat přesto, že nemáme zkušenosti. Kristovým misijním posláním bylo léčit nemocné, dodávat odvahu těm, kteří již ztrácejí naději a kteří propadli zoufalství. Je třeba pokračovat na tomto díle obnovy mezi lidmi, kteří potřebují podporu. WM 71.1

Bůh nevolá jen po vašich projevech laskavosti, ale i upřímné morální podpoře, po slovech přinášejících naději, po vaší pomocné ruce, která má pochopení. Zmírněte bolest dítek Božích. Mnozí jsou nemocní a ztratili již naději. Vnesťte do jejich života paprsek slunce. Někteří ztratili odvahu. Hovořte s nimi, modlete se za ně. Někteří potřebují chléb života. Čtěte jim ze Slova Božího. Na bolest srdce nepomůže přikládat balzám ani lék. Modlete se za ně a předložte je Ježíši Kristu. Ve vašem jednání se pak projeví Ježíš Kristus a zapůsobí na lidské srdce. – Manuscript 105, 1898 WM 71.2

Navštivte každou rodinu a poznávejte jejich duchovní stav – Kdekoliv se založí sbor, všichni členové by se měli aktivně zapojit do misijní práce. Měli by navštívit každou známou rodinu a poznat jejich duchovní stav. Kdyby se lidé zapojili do tohoto díla od chvíle, kdy se stali křesťany a jejich jména byla zapsána do církevních knih, nebyla by dnes tak velká nevěra, tolik špatností a bezpříkladné zkaženosti, jakou vidíme dnes na celém světě. Kdyby každý člen církve přinášel poznání druhým, deseti tisíce by dnes stály na straně lidu Božího, který dodržuje Desatero. WM 71.3

A nejen ve světě můžeme vidět důsledky toho, že církev přehlíží Kristovy rady. Touto nevšímavostí se přenesly tyto podmínky i do církve a zatlačily do pozadí vznešený a svatý zájem o dílo Boží. Do církve přešel duch hořkosti, kritiky a duchovní soudnost se oslabil. V důsledku toho Kristovo dílo mnoho ztratilo. Nebeské bytosti čekaly na spolupráci s lidmi, ale my jsme nepoznali, že nám jsou na blízku. WM 72.1

Je nejvyšší čas, abychom toho litovali. Všechnen lid by se měl zajímat o konání dobra. Celou svojí bytostí by se měli upřímně snažit o zvýšení životní úrovně a poučení svých bližních. – 6T 296, 297 WM 72.2

Je třeba poznat ty, kteří chtějí slyšet – Před několika lety při své návštěvě jihu, jsem se během dlouhé cesty několikrát ptala, kdo bydlí v těch domech, kolem nichž jsme projížděli. Dozvěděla jsem se, že v mnohých velkých domech na jihu bydlí lidé, kteří nesou velkou zodpovědnost za velké statky. Při dalším pátrání jsem poznala, že dosud se nikdo nepokusil přinést těmto lidem Slovo života. Nepřišel za nimi nikdo, s Bibli v ruce, aby řekl: „Máme pro vás vzácné poznání a byli bychom rádi, kdybyste nás vyslechli.“ Právě na toto mi bylo opakovaně poukazováno, jako na způsob, který máme používat. Máme jít cestou i necestou a přinášet lidem poselství pravdy, kterou nám dal Kristus. Máme zavolat mnohé, aby se připojili. – Manuscript 15, 1909 WM 72.3

Má význam navazovat kontakty pro Krista – Mnoho lidí ztratilo už naději. Vraťte jim sluneční zář. Mnozí ztratili odvahu, říkejte jim slova, která je povzbudí. Modlete se za ně. Mnozí potřebují chléb života. Čtěte jim ze Slova Božího. Mnozí trpí nemocí duše a tu nemůže vyléčit žádný pozemský balzám ani léky. Modlete se za tyto lidi. Přiveďte je k Ježíši. Řekněte jim, že balzám je v Galád a je tam i Lékař. – PK 718, 719 WM 73.1

Pracujte pro všechny společenské vrstvy – Všude je práce, kterou je třeba udělat pro všechny společenské vrstvy. Dostáváme se do styku s chudými, mravně zkaženými a těmi, jejichž pád způsobila nestřídmost. Neměli bychom zapomínat na vyšší třídy – právníky, kazatele, senátory, soudce, z nichž mnozí se stali otroky svých nestřídmých návyků. Neměli bychom přehlédnout žádnou možnost a poukázat na to, že i oni mohou dojít spasení, a že stojí za to, bojovat o věčný život. – 7T 58 WM 73.2

Povolání k různé službě – Bůh volá ke svému lidu, aby prováděl misijní činnost různými způsoby, aby však rozséval na všechny strany. Děláme však jen nepatrnou část toho díla, které bychom podle jeho přání měli udělat mezi našimi blízkými a přáteli svou laskavostí k chudým, nemocným,

truchlícím, můžeme na nich uplatnit svůj vliv a Božská pravda si tak najde cestičku do jejich srdcí. Žádnou příležitost k službě bychom neměli nechat bez povšimnutí. To je nejdokonalejší misijní služba pro nás. Vysvětlovat pravdu s láskou a soucitem dům od domu byla rada, kterou dal Kristus svým učedníkům, když je poslal na první misijní cestu. – RH June 6, 1912 WM 73.3

Mějte lidský přístup jako Kristus – Když Kristus procházel městy a městečky, byl jako živý pramen, který rozdával život a radost, kamkoliv přišel. Následovníci Kristovi mají pracovat tak, jako On. Máme sytit hladové, oblékat nahé, těšit trpící a zarmoucené. Máme sloužit těm, kteří si zoufají a vracet naději těm, kteří propadli beznaději. – AA 350 WM 74.1

Takto by měl jednat každý sbor – Každý sbor, který přijal pravdu pro tuto dobu už měl dávno začít se shromažďováním potřebných, utiskovaných, trpících a strádajících v bídě. Máme projevovat něžný soucit Samaritána a zabezpečovat hmotné potřeby lidí, sytit hladové, přijímat k sobě chudé, kteří nemají střechu nad hlavou, čerpat denně sílu, která nám umožní proniknout až na dno lidské bída a pomoci těm, kteří si sami nemohou pomoci. Když takto konáme, máme vhodnou příležitost podat svědectví o ukřižovaném Kristu. – 6T 276 WM 74.2

Řeči to nemohou dokázat – Snažte se přiblížit k lidem, ať jsou kdekoliv. Seznamte se s nimi. Tuto práci za vás nemůže nikdo udělat. Nedosáhnete toho půjčením ani darováním peněz, ani kázáním z kazatelny. – GW 188 WM 74.3

Hudba je jako světlo slunce – Ve zpěvu je síla. Ti studenti, kteří se naučili zpívat překrásné evangelijní písně melodicky a zřetelně, mohou vykonat mnoho dobrého jako zpívající evangelisté. Najdou mnoho příležitostí k využití schopností, které jim dal Bůh a jejich melodie mohou vnášet sluneční zář na opuštěná místa, která jsou zastíněna starostmi, utrpením a zazpívají těm, kteří se mohou málokdy zúčastnit sborových shromáždění. WM 75.1

Studenti, rozejděte se do všech stran a pronikejte do všech společenských vrstev. Navštivte domy bohatých i chudých a když pro to bude příležitost, zeptejte se: „Nebude vám vadit, když zazpíváme nějakou duchovní píseň?“ Když pak jejich srdce budou přístupnější, otevře se vám cesta ke krátké modlitbě o Boží požehnání. Nebude mnoho těch, kteří se neúčastní. Taková služba je tím pravým misijním dílem. – CT 547, 548 WM 75.2

Rozsáhlé působení v praktické službě – Jsou nesmírné možnosti pro službu mužů i žen. Schopné kuchařky, švadleny i ošetřovatelky – jejich pomoc je velmi potřebná. Chudší rodiny se potřebují naučit jak vařit, jak si opravit nebo ušít šaty, jak ošetřovat nemocné, jak se starat o domácnost. Také děti se mohou naučit jak obstarávat různé věci a konat tak službu lásky a milosrdenství těm méně šťastným, než jsou oni sami. WM 75.3

Další možnosti jak prospět jsou stále otevřeny těm, kteří chtějí prospívat těm nejbližším. Nyní nepotřebujeme výmluvné řečníky, ale pokorné muže a ženy, kteří následují Krista. WM 75.4

Buďte nezištní, milující a trpělivi ke všem, s nimiž přijdete do styku. Nebuďte netrpělivi. Nevyslovte ani jediné nelaskavé slovo. Kristova láska ať vyzáruje z vašich srdcí a zákon lásky z vašich rtů. – RH Aug. 7, 1913 WM 76.1

Využijte volno k návštěvám pro Pána – Je několik možných způsobů. Někteří dokáží vysvětlit Písmo a hovořit o naší víře. Tito mohou být poučením a povzbuzením pro některé ubohé a skleslé, kteří si myslí, že se už nemohou chopit naděje a upevnit ve víře. Jiní mohou hledat možnosti a přemýšlet o tom, jak svými návštěvami prospět dílu pro Pána. Některým zabere zaměstnání většinu času, kromě neděl a dovolené. Místo, aby trávili tuto dobu ke své radosti, využívají čas k požehnání druhých a chtějí svojí službou napomoci Božímu dílu. Váš příklad bude motivací pro druhé, aby i oni udělali něco k oslavě Boha. Pochopte inspirovaná slova apoštola: „*Protož buď že jíte, neb pijete, aneb cožkoli činíte, všecko k slávě Boží činite.*“ (1 K 10,31) Tak přenesete životní zásady do běžného života, stanete se dobrými a budete konat dobro. ... WM 76.2

Bude nemožné, aby všichni obětovali všechn svůj čas pro dílo, protože si musí vydělat i prostředky na živobytí. Ale ať si najdou nějaký čas nebo dny volna, které mohou věnovat pro křesťanskou činnost, když už nemohou přispět finančními prostředky. – Letter 12, 1892 WM 76.3

Často trávíme hodiny při různých zábavách, které nám nepřidají na tělesné či duchovní síle. Měli bychom tento čas věnovat návštěvám nešťastných, nemocných, trpících, nebo pomáhat těm, kteří jsou v nouzi. – 6T 276 WM 76.4

Dobročinná služba v sobotu – Podle čtvrtého přikázání je sobota určena k odpočinku a sborovým shromážděním. Máme přerušit všechnu svojí světskou činnost, ale skutky milosrdenství a dobročinnosti jsou v souladu se zásadami Páně. Nejsou omezeny časově ani místně. Zmírňovat utrpení druhých, poskytovat útěchu a odvahu je projevem lásky, která přispívá k důstojnosti tohoto Božího dne. – Redemption: or the Teachings of Christ, no. 4, p. 46 WM 77.1

Způsob začátku návštěv – Ti, kteří mají pocit odpovědnosti za lidstvo, ať jdou dům od domu a učí lidi postupně znát všechna přikázání a zásady, aby je mohli nakonec dovést k plnému poznání biblické pravdy. K tomu musíme zaměřit plně své úsilí na začátku poselství, Pán požehná šířitelům díla a také těm, kteří se opravdově snaží pochopit pravdy, tak jak jsou uvedeny ve Slově Božím. WM 77.2

Ve Slově Božím jsou uvedeny vzácné a překrásné pravdy a je naší předností přinášet tyto pravdy lidem. V těch případech, kdy lidé nemohou přicházet na naše shromáždění, protože jsou od nás příliš vzdáleni, můžeme jim přinést poselství pravdy osobně a podávat jim vysvětlení. WM 77.3

Kolik poznání přináší Slovo Boží. V Izaiáš čteme: „*Volej vším hrdlem, nezadržuj, jako trouba povyš hlasu svého a oznam lidu mému převrácenost jejich.*“ (Iz 58,1) Toto dílo máme konat. Všimněte si výrazu „*lidu mému*“. Můžeme se zeptat proroka: „Mému lidu?“ Oni nežili v souladu s poznanou pravdou, ale Bůh si přál zachránit je před hříchem. A pravdu měli docela jednoduše znovu poznat. WM 77.4

Poselství třetího anděla se musí dostat ke všem lidem. Kristus řekl, že musí být hlášáno všude po celém světě: „*Volej vším hrdlem, nezadržuj.*“ Tak prikazuje. Znamená to tedy, že je lhostejné, kde pravdu přednáší, jestli to je na veřejném shromáždění nebo dům od domu, mají ji podávat jako zjevené Slovo Boží. – Manuscript 15, 1909 WM 77.5

Nečekejte, až lidé přijdou za námi – Nemáme čekat, až lidé přijdou za námi. My je musíme vyhledávat tam, kde jsou. Práce začala ve chvíli, kdy bylo slovo proneseno z kazatelny. Ale je mnoho těch, kteří by ho nikdy neslyšeli, pokud bychom ho nepřinesli až k nim. – COL 229 WM 78.1

Jdeme-li dům od domu, nemáme zapomínat na chudé, kteří se často přehlédnou. Kristus řekl: „*Proto pomazal mě Duch Páně, kázat evangelium chudým.*“ (L 4,18) A my máme jednat stejným způsobem. – RH June 11, 1895 WM 78.2

„Jsem zatracen a vy jste mě nevarovali!“ – Jděte do domu i těch lidí, kteří neprojevují zájem. Vždyť milostivý a laskavý hlas volá hříšníky všemi dostupnými prostředky – srdcem i rozumem, tak jako Pavel: „*Nepřestával jsem dnem i nocí s pláčem napomínat.*“ (Sk 20,31) Kolik lidí se postaví před námi v Den soudu Božího a řekne: „Jsem ztracen, jsem ztracen! A tys mě nevaroval: Tys mě nikdy neupozornil, že budu stát před Ježíšem. Kdybych tomu uvěřil jako ty, byl bych plnil každé přikázání a jednal podle upozornění na modlitbách a v slzách. – RH June 24, 1884 WM 78.3

Vztah evangelijních návštěv k našemu duchovnu – Přátelsky navštiv své sousedy a navaž s nimi upřímný vztah. ... Ti, kteří toto dílo nepřijímají a jednají jinak, než hlásají, brzy ztratí svou první lásku a začnou svým bratřím vyslovovat nedůvěru, kritizovat je a odsuzovat. – RH May 13, 1902 WM 78.4

Není to práce nudná a nezajímavá – Všichni, kteří mají důvěrný vztah k Bohu, najdou spoustu možností, jak pro něj pracovat. Kdo se rozhodl jít v duchu Páně, ten se snaží lidem přinést poznání pravdy. Získání těchto lidí pro Krista pak nebude považovat za nudnou a nezajímavou otročinu. Bůh ho pověřil tímto dílem jako hospodáře, bude obdařen stále novou životní silou, pokud se zapojí do Boží služby. Přinášet poznání druhým je radostná práce. – 9T 118 WM 79.1

I druhé udělej šťastnými – Prožívej radost v Pánu. Kristus je světlem, v něm není tma. Hleď tedy ke světlu. Zvykněte si Boha chválit. Udělejte šťastnými i druhé. To nejlépe upevní charakterové vlastnosti. Otevřete své srdce k nebi, ať do něho může proniknout zář Kristovy spravedlnosti. V každé denní době ať z vás vyzařuje jas nebes. – RH April 7, 1904 WM 79.2

Ať ve vás znovu vzplane duch evangelizace z roku 1844 (*Toto poslední poselství E. G. Whiteové generální konferenci 1913, bylo čteno na konferenci jejím prezidentem A. G. Danielsem 27. května v úterý ráno.*) – Nedávno na mne během noci zapůsobil Duch svatý a vnukl mi myšlenku, že pokud by k druhému příchodu Páně mělo dojít v době, jak věříme, museli bychom být mnohem aktivnější, asi tak, jak jsme byli před léty, kdy jsme dostali poselství pravdy. WM 79.3

V této souvislosti jsem se vrátila k aktivitě věřících adventistů z let 1843 a 1844. V té době jsme dělali návštěvy dům od domu a neúnavně jsme varovali lidi před tím, co bylo řečeno ve Slově Božím. Naše úsilí bylo mnohem větší, než vynaložená snaha těch, kteří zvěstovali tak důrazně poselství prvního anděla. Rychle se přibližujeme ke konci historie této země. A jestli si uvědomujeme, že Ježíš opravdu přijde brzy, pak naše dílo musí oživnout jako nikdy předtím. Máme zvonit lidem na poplach. – GCB May 27, 1913, p. 164 *WM 79.4*

Naše snažení uved'me opět do praxe – Tak jako učedníci, i my choďme z místa na místo, vypravujme o Kristově lásce, poznejme přátele a ovoce své práce. Všichni opravdoví, pokorní, milující a věrní následovníci obdrží podporu i sílu z nebes. Budou-li následovat Krista jako vzor, pak se jim otevře cesta k srdcím lidí. O nemocné bude postaráno, za pronásledované a trpící bude vroucně prošeno. Bude slyšet zpěv a modlitbu. Otevře se Písmo a bude dáno svědectví o pravdě. A Pán své slovo potvrdí znameními, která budou následovat. *WM 80.1*

Tento způsob díla se už považuje za nemoderní. Zkuste ho však ještě jednou. Obilí dozrálo, připravte se na žně. Pán si přeje, abychom častěji chodili do obilných lánů. Chce být s těmi, kteří studují jeho Slovo a poslouchají jeho přikázání. Chce jim propůjčit svoji milost. Rozhodněte se jít v Kristově jménu, uvědomte si, že On je vaším společníkem a že slyší každou modlitbu, každé vaše slovo, každou píseň. Poselství o brzkém příchodu Páně v moci a velké slávě přesvědčí mnoho lidí. – RH Feb. 4, 1904 *WM 80.2*

10. Laskavost je klíčem k srdci

Mnohé lze dosáhnout jen láskou a laskavostí – Ti, kteří se zapojili do díla dům od domu, poznají mnoho možností ke službě. Mohou se modlit za nemocné a učinit vše pro to, aby zmírnili jejich utrpení. Mohou působit mezi usouzenými, zarmoucenými a utiskovanými. Můžeme se společně s nimi modlit za ty, kteří jsou bez pomoci, nemají sílu ani vůli ke zvládnutí svých zálib a také za ty, co trpí v ponížení. Je třeba opravdově usilovat o záchranu těch, u nichž se probudil zájem. Mnohé můžeme získat jen nezištnou láskou. Nejprve je třeba zmírnit jejich starosti. Když poznají opravdovost a nesobeckost naší lásky, pak bude pro ně mnohem snadnější uvěřit v lásku Kristovu. WM 81.1

Pomocní zdravotníci na misiích jsou nejlépe připraveni na toto dílo, ale i další by se k nim měli přidat. Tito nemají sice odborné vzdělání ani praxi jako ošetřovatelé, ale mohou se od svých spolupracovníků naučit nejlepší pracovní postup. WM 81.2

Je mnoho těch, kteří jen mluví, jsou pokrytci a vyvyšují se. Tito nemohou získat nikoho pro Krista. Ale to co přitahuje jako vůně, je čistá, posvěcená láska, jakou ve svém životě projevoval Kristus. Tak jako Mariina nádoba s vonnou masťou, i ona naplňuje celý dům vůní. Výmluvnost a znalost pravdy jsou cenné hřivny, které obohacené láskou se stávají vzácnými dary. Ale lásku nemohou nahradit samotné schopnosti ani vynikající nadání. – 6T 83, 84 WM 81.3

S láskou, která tryská ze srdce – Základem zbožnosti je láska. Bez rozdílu vyznání nemá čistou lásku k Bohu ten, u koho není nesobecká láska k bratrovi. Tuto lásku nezískáme tím, že se pokusíme milovat druhé. Potřebujeme mít ve svém srdci lásku Kristovu. Jestliže naše „já“ splyne s Kristem, pak láska vytryskne sama od sebe. Úplnost Kristova charakteru dosáhneme tehdy, až zatoužíme pomáhat druhým a být jim požehnáním, až nebeský jas naplní naše srdce a projeví se ve výrazu našeho obličej. WM 81.4

Není možné, aby zůstalo bez lásky srdce, v němž přebývá Kristus. Opětujeme-li lásku Boží a On si nás jako prvý zamiloval, pak také projevíme lásku ke všem, pro něž Kristus zemřel. Nemůžeme mít společenství s Bohem a přitom nemít vztah k lidem. On sedí na trůnu světa a v něm se spojuje božství s lidstvem. Jsme-li spojeni s Kristem, pak jsme také spojeni zlatým poutem lásky s našimi bližními. Potom milosrdenství a slitování Kristovo se projeví i v našem životě. Nebudeme čekat, až za námi přivedou nešťastné a ty, co potřebují pomoc. Nikdo se nebude doprošovat, abychom cítili s bolestmi druhých. Bude pro nás samozřejmostí, že posloužíme trpícím a potřebným právě tak, jako Kristus, když konal dobro na svých cestách. WM 82.1

Každý projev lásky a náklonnosti, každá snaha člověka, aby obšťastnil a povznosl jiné, je projevem působení Ducha svatého. – COL 384, 385 WM 82.2

Kristova láska a soucit přitahují lidi – Byl jeden publikán, hříšník, opuštěný a opovržený od národa, kterého Kristus ve své lásce povolal, aby šel za ním. Nikdy netoleroval tu skupinu lidí, kteří stáli samolibě stranou a dívali se s opovržením na druhé. – MH 164 WM 82.3

Milovat tak jako Kristus – Lásku, která je inspirována láskou k Ježíšovi, máme projevit každému člověku, bohatému či chudému, je to hodnota, kterou nelze ocenit žádným lidským odhadem. Svět má zanedbatelnou hodnotu v porovnání s člověkem. Boží láska projevená k člověku převyšuje všechny lidské představy. Je nekonečná. A člověk jako spoluúčastník božské přirozenosti chce milovat jako Kristus. Jedná se o vrozený soucit a vztah, který neselže a nedá se odradit. Tento duch má být povzbuzován k životu v každém srdci a projeven v každém životě. Jen tak láska může existovat a být vytržena, posvěcena, očištěna a působit k oživení láskou k Ježíši Kristu a udržována při životě denním spojením s Bohem. Všechn chlad ze strany křesťanů je způsoben zapíráním víry. Ale tento duch se rozplyne pod hřejivými paprsky lásky Kristovy u následovníka Krista. Dobrovolně a zcela samozřejmě poslechne příkaz: „*Abyste se milovali ve spolek, jakož já miloval jsem vás.*“ (J 13,34) – Manuscript 60, 1897 WM 83.1

Proste o soucitné srdce – Pán zůstává s námi podle toho, s jakou opravdovostí jsme uvěřili v Krista, jak konáme jeho vůli, zda se nevyšujeme a kráčíme s pokornou myslí. ... Modlete se, aby

vám dal srdce horoucí, srdce chápající starosti druhých, kterého se dotkne lidská bolest. Modlete se, aby vám dal srdce, které vám nedovolí být hluchým ke vdovám a sirotkům. Modlete se, abyste měli slitování k chudým, charakterově slabým a ponižovaným. Modlete se, abyste milovali právo a spravedlnost, nenáviděli násilí, nedávali přednost některým svým chutím, a výjimkou, když uvažujete o potřebách druhých v neštěstí. Pak se vám splní zaslíbení zapsaná u Izaiáše v 58. kapitole. – Letter 24, 1889 WM 83.2

Povzbuzujte svými slovy – Nikdy nebuďte bezcitní, studení, bez soucitu či přehnaně přísní. Nepřehlédněte příležitost říci povzbudivá slova a dát novou naději. – 5T 613 WM 84.1

Budete-li pracovat pro oběti špatných návyků, neobracejte jejich pozornost k zoufalství a konečným důsledkům, k nimž spějí, ale obraťte jejich pohled k Ježíši. Ať se soustředí na nebeskou slávu. Tím dosáhnete mnohem víc pro záchranu těla i duše, než-li pohrůzkou smrti, když stojí bez pomoci a ve zdánlivé beznaději. – MH 62 WM 84.2

Nikdo nebyl obrácen výčitkami – Je vždy ponižující, když se vytýkají vlastní chyby. Nikdo by neměl ztrpčovat tuto zkušenost zbytečnými výčitkami. Nikdo dosud nebyl obrácen výčitkami. Ale mnozí byli takto odrazeni a zatvrdili své srdce proti přesvědčování. Nežnou náklonností, laskavým jednáním a chováním se, je možná záchrana a odpuštění hříchu. – MH 166 WM 84.3

Dodejte si odvalu k pohostinnosti – Probuďte se, pokud jde o věčnost a rozsevejte dobré semeno. To, co zaséváte, budete také sklízet. Přichází žeň – čas velké sklizně, kdy sklídíme to, co jsme zaseli. Nebude neúroda, bude určitě sklizeň. Nyní je doba setí. Usilujeme o to, obohatit se záslužnou prací; „*snadní ať jsou k udílení i přívětiví, skládající sobě základ dobrý k času budoucímu, aby dosáhli věčného života*“ (1 Tm 6,18.19). Prosíme vás, bratři, zbavte se ledové nepřístupnosti. Najdete v sobě lásku k pohostinnosti, lásku pomáhat těm, kteří potřebují pomoci. – RH April 20, 1886 WM 84.4

Oživte ducha dobrého Samaritána – V našich sborech se většinou neprojevoval duch ušlechtilého Samaritána. Mnozí potřební byli přehlíženi a stejně jako Levita i kněz obešli zraněného, zbitého cizince a ponechali ho u cesty zemřít. Ti, kteří opravdu potřebovali pomoc božského Lékaře, který by vyléčil jejich rány, byli ponecháni neošetření a bez povšimnutí. Mnozí jednali, jakoby stačilo poznání, že satan nastražil všechny pasti člověku a oni mohou jít klidně domů a nestarat se o ztracené ovce. Je jasné, že účastníky božské přirozenosti nejsou lidé, kteří projevují tohoto ducha, ale mají vlastnosti Božího nepřítele. – 6T 294, 295 WM 85.1

Nejen soucit, ale i štedrost – Bylo mi ukázáno, že mezi těmi, kteří přijali přítomnou pravdu, je mnoho takových, jejichž sklony a povaha potřebují nutně obrácení. Každý, kdo o sobě prohlašuje, že je křesťanem, má se přesvědčit, jestli je tak laskavý a ohleduplný ke svým bližním, jak by si přál, aby oni byli k němu. Pokud toto udělá, pak se ukáže, zda je v něm Božská podobnost. WM 85.2

Bůh je respektován a uznáván podle našich skutků milosrdenství a podle uvážlivých postojů k nešťastným a zoufalým a sirotci potřebují mnohem víc než naši dobročinnost. Potřebují soucit, stálou péči a finanční podporu, projev soucitu, pomocnou ruku, která by jim pomohla až na hranici, kde by si pomohli sami. Vše, co uděláme pro ty, kteří potřebují pomoc, má stejnou hodnotu, jako bychom to udělali pro Krista. Zamýšlíme-li se nad tím, jak pomáhat nešťastným, poznáme také způsob, jak postupoval Kristus. Nikdy neodmítal pomoc těm, kteří se dopustili chyby. Ke všem lidem byl stejně milosrdný, bez ohledu na to, zda byli či nebyli spravedliví. Všechny uzdravoval, všem patřily jeho rady a poučení, když se ho zeptali. WM 85.3

Ten, kdo o sobě říká, že věří v Krista, má také Krista představovat svojí laskavostí a soucitem. Takový se nedoví až do dne soudu kolik dobra způsobil svým vlastním příkladem následování Spasitele. – Letter 140, 1908 WM 86.1

Laskavost je klíčem k rozsáhlejší evangelizaci – Kdybychom se pokořili před Bohem a byli laskaví, zdvořilí, něžní a soucitní, pak by místo jednoho bylo sto lidí obrácených k pravdě. – 9T 189 WM 86.2

11. Jak navštěvovat a co dělat

Navazte bližší vztah k sousedům – Navštěvujte je postupně, mějte k nim přátelský vztah, váš nesobecký zájem a láska změní i jejich srdce. Mějte pro ně pochopení, modlete se za ně, hledejte možnost jak jim prospět a pokud je to možné, shromáždíte se v menší skupince a přineste jim poznání ze Slova Božího. – RH March 13, 1888 *WM 87.1*

Pomáhejte tam, kde je pomoc nejvíce potřebná – Všude kolem sebe najdete trpící lidi, kteří potřebují slova soucitu, lásky, něhy a naše soucitné a pokorné modlitby. Někteří trpí osudovou chudobou, nemocí, jiní prožívají duševní trýzeň, klesají na mysli a jsou v beznadějně situaci. Tak jako Job, měli byste být očima slepým, nohama chromým, měli byste hledat vzájemné souvislosti věcí nepoznaných, objektivně je posuzovat, zmírnit jejich důsledky a pomoci právě tam, kde je to nejpotřebnější. – 3T 350 *WM 87.2*

Nejprve uspokojte bezprostřední požadavky potřebných, zmírněte dopad bídy i utrpení. Otevře se vám tak cesta k srdci a budete moci zasít semínka ctnosti a zbožnosti. – 4T 227 *WM 87.3*

Přesvědčivé chování – Chování lidí má být přesvědčivé, laskavé, doprovázené radostí a láskou ke Kristu. ... Nelze lidskou řečí vyjádřit ušlechtilost duchovní útěchy Slova a Ducha svatého. Nelze lidsky vyličit omezenému poznání hodnotu ducha a požehnání obdržené prostřednictvím živé víry, když je míjel Ježíš z Nazareta. – Letter 60, 1903 *WM 87.4*

Chovejte se k lidem vhodně – K lidem se máme chovat ohleduplně. Jedině ten, kdo pochopí lidské srdce, ten také pozná, jak přivést člověka ke změně myšlení. Jen z jeho moudrosti můžeme být úspěšní a získáme ztracené. Váš postoj může být chladně zdrženlivý, „jsem svatější jak ty“. Pak je už ale lhostejné, jestli vaše důkazy jsou správné a nebo pravdivé, nikdy neproniknou k srdci. Láska Kristova projevená slovem i skutkem si najde cestu k člověku i kdyby se nedosáhlo ničeho, opakováním příkazů nebo zdůvodňováním. – MH 163, 164 *WM 88.1*

Projevujte upřímný soucit – Při následování Krista je třeba mnohem víc soucitu nejen k těm, kteří se nám zdají být bez viny, ale i pochopení k chudým, trpícím, bojujícím o záchranu, kteří se dopouštějí chyb, hřeší, činí pokání, jsou uváděni do pokušení a ztrácí odvalu. Máme k bližním přistupovat se stejným vztahem jako náš slavný Velekněz s porozuměním pro jejich slabost. – MH 164 *WM 88.2*

Snažte se odstranit předsudky – Moji bratři a sestry, navštěvujte ty, kteří bydlí blíže vás a svým upřímným zájmem a laskavostí snažte se získat jejich srdce. Snažte se pracovat tak, abyste odstranili předsudky a nevytvářeli nové. Pamatujte si, že všichni, kteří znají pravdu pro tuto dobu a své úsilí omezují jen na sbory a zdráhají se pracovat pro své neobrácené bližní, budou se muset později zodpovídat pro nesplnění povinností. – 9T 34, 35 *WM 88.3*

Pokud můžete, chodte do rodin – Snažte se o navázání vztahu k lidem. Pokud můžete, chodte do rodin. Nečekejte až lidé budou sami usilovně hledat pastýře. – Letter 8, 1895 *WM 89.1*

Tři důležité kroky pro službu od domu k domu – Nynější těžkost je v tom, přesvědčit lidi o pravdě. Toho dosáhnete osobním úsilím, přinesením pravdy k nim do rodiny, společnou modlitbou a čtením z Písma. – RH Dec. 8, 1885 *WM 89.2*

Důležitost podání ruky – Velmi záleží na tom, jak se vítáte s těmi, které navštěvujete. Důvěru si můžete získat ihned při přivítání vřelým stiskem ruky a nebo podáte ruku natolik chladně, že každý pozná váš nezájem. – GW 189 *WM 89.3*

Je třeba křesťanské zdvořilosti – Je dost takových, kteří se chtějí stát křesťany a když necháme postupně působit kvas, tak poznáme, že je možné získat lidi, ale nebude to zásluhou naší chytrosti nebo obratnosti. Půjde o dílo Ducha Božího podle toho, jak Duch Boží bude s námi spolupůsobit. Stále potřebujeme uschopnění a sílu, kterou nám dá Bůh, abychom mohli být prospěšní. Nemůžeme být stále nováčky. Potřebujeme vědět, jak se správně chovat. Potřebujeme křesťanskou služnost, vždy musíme být zdvořilí, v naší povaze nesmí být žádná špatná vlastnost zvýrazněna, ale máme se v pokoře odřeknout těch špatných vlastností a pak ty lepší se mohou v nás rozvíjet. Do našeho díla vnášíme radost. – Manuscript 10, 1888 *WM 89.4*

Síla zdvořilosti – Polovina zla by z našeho světa zmizela, kdybychom rozvíjeli vyváženou zdvořilost a s ochotou udělali druhým to, co bychom si přáli, aby oni dělali nám. Duch sebezbožňování je duchem satana. Ale ten, kdo si v srdci uchovává lásku Kristovu, bude naplněn štědrou láskou k bližním, která nehledá jen sama sebe. – PP 133 WM 90.1

Vlastní postoj k chudým – Nesmíte zastávat názor, že váš styk s chudými je projevem blahosklonnosti. Hovořte s nimi, vždyť to jsou lidé stejní jako vy. Mají možná méně poznání a pohodlí. Tak proč jim nepřinést trochu poznání a radosti navíc, které by pak naplnily jejich srdce. Potřebovali bychom něžný vztah Ježíše Krista a naším jednáním by se potom jejich srdce obměkčila. Potřebujeme se oblékat, ne však přepjatě, nosme docela jednoduchý, prostý oblek nebo šaty, abychom měli pocit, že jsme stejní jako oni. A když považujeme za možné, že i oni mohou být spaseni, pak se naše vztahy spojí navzájem. WM 90.2

Milí bratři a sestry, potřebujeme mnohé odstranit z našich srdcí a také z našeho chování při šíření díla. Musíme proto vychovat pracovníky v každém sboru. – Manuscript 10, 1888 WM 90.3

Tak citlivě jako Kristus – Zůstával ohleduplný, i když se sešel s lidmi, kteří měli předsudky a překvapoval je názornými příklady, kterým věnovali pozornost. Přirovnáním si získával jejich srdce. – DA 254 WM 90.4

Hovořte s odvahou – Jediným slovem nedávejte poznat, že klesáte na mysli, neboť taková slova se líbí satanovi. Hovořte o Kristově dobrotě, o jeho moci. Slovo naděje, důvěry i odvahy se říkají snadněji než-li slova nářku a stezku. „*Radujte se v Pánu vždycky, opět pravím, radujte se.*“ (Fp 4,4) – RH April 7, 1904 WM 90.5

Předjme k vlastnímu tématu – Když vcházíme do domu, nemáme začít svůj hovor o nepodstatných věcech, ale máme přímo přejít k vlastnímu tématu a říci, chci, abyste si zamilovali Ježíše, neboť On jako prvý miloval vás. ... Vezměte si tiskoviny, zeptejte se, jestli si je chtějí přečíst. Když uvidí, že jste upřímní, nebudou opovrhovat s vaším snažením. To je způsob, jak se dostat i k zatvrzelým lidem. Navažte styk docela prostým způsobem, upřímně, vystupujte skromně a tak se dostanete k lidem, pro které Kristus také zemřel. – Manuscript 10, 1888 WM 91.1

V rodinném kruhu hovořte o Kristu nenuceně – Chtěla bych říci všem, kteří pracují pro Krista. Podaří-li se vám získat přístup do rodiny, využijte této příležitosti. Vezměte si Bibli a seznámte je s velkými pravdami. Váš úspěch nebude záviset ani tak na vašich znalostech a dokonalém vyjadřování, jako na schopnosti nalézt cestu k jejich srdci. Tím, že jste přátelští a snažíte se je pochopit, získáte jejich náklonnost spíše, než je možné dosáhnout rozhovorem. V rodinném kruhu nebo malém shromáždění v rodinném domku je možné mnohem lépe představit Krista a získat lidi pro Ježíše, než při velkých shromážděních nebo na přednáškách ve veřejných sálech nebo modlitebnách. – GW 193 WM 91.2

Vyprávějte, jak jste našli Ježíše – Navštěvujte své sousedy a projeďte zájem o jejich spasení. Vložte do svého jednání všechnu svoji duchovní energii. Řekněte jim, že konec všeho je na blízku. Pán Ježíš Kristus otevře jejich srdce a bude na ně působit trvalým dojmem. WM 91.3

Snažte se probudit lidi z jejich duchovní lhostejnosti. Říkejte jim, jak jste poznali Ježíše a kolik radosti z jeho požehnání přijímáte ve chvílích, kdy sedíte u jeho nohou a uvědomujete si hloubku poznání v jeho slově. Povězte jim o prožívané radosti a štěstí, které přináší křesťanský život. Vaše vřelá a upřímná slova je přesvědčí o tom, že jste našli ušlechtlejší cestu. To je opravdová misijní práce a bude-li prováděna, mnozí se probudí k životu jako ze snu. – 9T 38 WM 92.1

Představte si Krista a jeho vše zahrnující lásku – Je mnoho lidí, kteří nevýslovně touží po zdroji poznání a ujištění, aby mohli pochopit i porozumět. Je však třeba je najít a stále pro ně trpělivě pracovat. Proste vroucně ve svých modlitbách Pána o pomoc. Poukažte na Ježíše, vždyť ho přece máte jako svého osobního Spasitele. Vaše slova ať vypovídají o jeho všezahrnující lásce a nekonečné milosti. Dokud nejste přímo dotázáni, nerozvádějte věroučná témata. Ale s něžnou a upřímnou láskou, poukazujte lidem na spravedlnost laskavého Spasitele, k němuž musíte vy i oni přijít, aby mohli být spaseni. – Manuscript 27, 1895 WM 92.2

Z vašeho jednání musí být zřejmé, že Ježíše znáte. Poukazujte na jeho čistotu a zachraňující milost, aby ti lidé, pro které pracujete mohli poznat, že budou proměněni podle obrazu Božího. Lano spuštěné od Božího trůnu je dost dlouhé, aby dosáhlo i do největší hlubiny hříchu. Uchopte se

tohoto Spasitele, který odpouští každý hřích všem ztraceným, neboť Ježíš koná přímělnou službu v jejich prospěch. On je může pozvednout z propasti hříchu, uznat za dítky Boží a spoludědice s Kristem k věčnému životu. Mohou dosáhnout život, který snese měřítko života od Boha. – RH April 11, 1912 WM 92.3

Síla duchovních písní – Jsou potřební ti, kteří mají dar zpěvu. Zpěv je jeden z účinných prostředků k vyjádření duchovní pravdy lidem. Slovy posvátné písně byly často odpečetěny prameny pokání a víry. Mladí i staří členové církve by se měli rozhodnout vyjít hlásat toto poslední poselství světu. Půjdou-li v pokoře, andělé Boží půjdou s nimi a budou je učit, jak se mají modlit, jak zpívat, jak hlásat evangelijní poselství světu pro tuto dobu. – RH June 6, 1912 WM 93.1

Působení jednoduché písně – Učte se zpívat nejjednodušší písně. Ty vám pomohou při práci dům od domu a Duch svatý zapůsobí svým vlivem. Kristus si často zpíval chvalozpěv. A nyní jsem dokonce zaslechla, jak si lidé říkali: „Kristus se nikdy nesmál.“ Jak mylné představy mají o Spasiteli! V jeho jednání byla radost. Ve Slově Božím čteme, že mezi nebeskými anděly panuje radost nad každým hříšníkem, který činí pokání a že Pán sám se raduje ze své církve zpěvem. – RH Nov. 11, 1902 WM 93.2

Hovořte důvěrně a působte přitažlivě – Samostatným a osobním úsilím a zájmem o své přátele a sousedy dosáhneme mnohem víc, než lze odhadnout. Protože ale takto nejednáme, bloudí ty duše, pro něž Kristus zemřel. ... Svoji práci můžete vykonat mnohem více dobra větším počtem shromáždění a osobním úsilím. Budou-li se obojí spojovat, pak s Božím požehnáním se udělá mnoho dobré a perfektní práce. Budeme-li však prosazovat jen jeden způsob, pak ať je to individuální práce, čtení Bible v rodinách, osobní vliv nebo důvěrné rozhovory s členy rodiny nejsou o nedůležitých věcech, ale jsou to zásadní témata spasení. Musí ale poznat, že jste cele zapálení pro spásu duší. – RH March 13, 1888 WM 93.3

Působivost technických otázek – Milí bratři kazatelé, nemyslete si, že kázání vám bylo svěřeno jako jediná možnost k získání lidí. Mnohem prospěšnější je učit a vychovávat. Máte-li k tomu příležitost, jděte navštívit rodiny a umožněte jim, aby vám kladli otázky. Pak na ně odpovídejte trpělivě a prostě. Pokračujte v této práci i při své veřejné činnosti. Více vychovávejte než kažte, předčítejte ze Slova Božího a modlete se společně v rodinách i menších skupinách. – GW 193 WM 94.1

Váš hlas má být dojmavý – Hlas by měl vyjadřovat soucit a něhu. Kristův hlas byl dojmavý. Budeme-li se o to usilovně snažit, můžeme náš hlas vytříbit a oprostit od nevládnosti. Kdybychom usilovali ve víře o proměnu hlasu, proměnu používaných výrazů, pro soucit a něžnost podle Kristova příkladu, pak můžeme získat mnoho lidí pro pravdu, kterou učíme. – RH Nov. 11, 1902 WM 94.2

Co dělat, když před vámi zavřou dveře? – Kdosi řekl: „Předpokládám, že nás ani nevpustí do bytu a když ano, tak se postaví proti pravdě, kterou přinášíme. Neodradí nás to od dalších podobných akcí?“ V žádném případě. Když před vámi zavřou dveře, nesmí to ve vás vzbudit nenávisť nebo rozhořčení, ale už se nepokoušejte o jejich záchranu. Proste Boha ve víře, zda vám umožní přístup k těmto lidem. Nepřestávejte ve své práci a hledejte možnosti, jak se k nim přiblížit jiným způsobem. Když neuspějete osobními návštěvami, pokuste se jim poslat mlčenlivé posly pravdy. Je tolik nadutosti v lidských srdcích, že naše publikace často proniknou tam, kde se nedostane živý posel pravdy. – HS 150 WM 94.3

Jak se Kristus stýkal s lidmi – Můžeme získat spoustu informací potřebných pro naše dílo studiem jednání Krista a ze způsobu, jak se stýkal s lidmi. Ze zpráv evangelií máme zachyceno, jak působil pro všechny společenské třídy, o jeho práci v menších i větších městech, kde přicházely tisíce lidí přitahovaných jeho učením. Mistrova slova byla srozumitelná, jasně formulovaná, byla pronášena soucitně i s něžností a přinášela jistotu, že jsou pravdivá. Kristus k nim hovořil docela prostě, upřímně a právě to k němu přitahovalo tolik lidí. – RH Jan. 18, 1912 WM 95.1

Nedělejte práci mechanicky – Všichni, kteří se zapojí osobně do této služby, musí dávat pozor, aby ji nekonali mechanicky jako kazatelé při svých kázáních. Stále se musí učit. – GW 193 WM 95.2

Navrhněte nové metody – Obracím se na křesťany, kteří bydlí v našich velkých městech. Bůh vám předal poznání pravdy, ne proto, abyste si ho nechali pro sebe, ale abyste ho předali druhým. Měli byste jít dům od domu jako dobří správci milosti Kristovy. Když se o to snažíte, přemýšlíte o tom a plánujete, stále vás budou napadat nové možnosti a díky vaší inteligenci jich bude stále víc.

Vlažné a zanedbávané povinnosti jsou bezprávím, kterého se dopouštíte na lidech, pro něž Kristus zemřel. Pokud hledáme perly zavalené v sutinách měst, pak se rozhodujeme pro konání díla, které Pán požaduje. – RH June 11, 1895 *WM 95.3*

Nový život, nové plány – Je třeba lidí, kteří prosí Boha o moudrost a pod Boží ochranou mohou vést nový život do starých způsobů práce. Mohou vymyslet nové plány a další způsoby jak probudit zájem členů církve a jak proniknout k lidem ve světě. – Manuscript 117, 1907 *WM 96.1*

V síle přesvědčování, modlitby a lásky – Chudým se má ulehčit, o nemocné se máme starat, zarmoucené a truchlící potěšovat, nevědomé poučovat, nezkušeným poradit. Plačme s plačícími, radujme se s radujícími. Je-li to práce provázená přesvědčováním, opravdovou modlitbou a mocí lásky Boží, pak toto dílo musí přinést ovoce. – MH 143, 144 *WM 96.2*

12. Úspěšnost evangelizačních návštěv

Poslání evangelizačních návštěv na konci Božího díla na zemi – Jak je možné dokončit velké dílo třetího anděla? V širším smyslu slova bude dokončeno vytrvalostí, osobním úsilím a návštěvami lidí v rodině. – HS 150 WM 97.1

Jeden z nejúspěšnějších způsobů jak šířit poznání, je osobní úsilí. V kruhu rodiny, v důvěrném hovoru se sousedem, u lůžka nemocného, kdy můžeme nikým nerušení číst Bibli a vyprávět o Ježíšovi i pravdě. Takto můžete zasívat vzácná semínka, která vyklíčí a přinesou další úrodu. – 6T 428, 429 WM 97.2

Splaceno tisíckrát – Probud'te se, bratři a sestry. Nebojte se o dobré dílo. Nepřestávejte konat dobro a pokud neochabnete, budete sklízet ve správný čas úrodu. ... Dodejte si sebedůvěru, buďte ochotní přijímat potřebné a pomáhat jim s láskou. WM 97.3

Můžete říct, že jste byli podvedeni, když jste věnovali prostředky na takovou zbytečnost, jako je dobročinnost, a proto vám to vzalo chuť k pomoci potřebným. Uvádím tedy Ježíše. ... Jediný člověk vyrvaný z náruče satana, jediný dobrý skutek, který jste učinili, jediný člověk, kterého jste podpořili. To vše vám bude tisíckrát splaceno za vaši snahu. Ježíš vám říká: „*Cožkoliv jste učinili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili.*“ (Mt 25,40) Neměli bychom s radostí konat vše, co je v našich silách a napodobovat život našeho Božského Pána? – RH April 20, 1886 WM 97.4

Důležité pro náš vlastní věčný život – Pokud konáte takové dílo, provázejí vás společníci, kteří jsou pro lidi neviditelní. Andělé nebeští stáli při Samaritánovi, který se postaral o zraněného cizince. Andělé nebeští stojí při všech, kteří konají Boží dílo a slouží svým bližním. A vy spolupracujete přímo s Kristem. On je váš obnovitel a pracujete-li pod jeho vedením, budete velmi úspěšní. Na tomto díle závisí nejen blaženost druhých na věčnosti, ale i váš věčný život. – COL 388 WM 98.1

Kristus je účastníkem jejich návštěv v rodinách – Pán si přeje, aby se lidé důvěrně seznámili s jeho pravdou a to je možné dosáhnout jen osobním úsilím. Mnohé lze pochopit z příkazu: „*Vyjděte na cesty a mezi ploty a přinuť vjíti, ať se naplní dům můj.*“ (L 14,23) Zde je poukázáno na to, co se má ještě udělat, a co se dosud nestalo. Boží služebníci mají učit pravdu po rodinách a získávat důvěrný vztah k těm, pro něž pracují. Pro tuto spolupráci s ním budou vybaveni duchovní mocí. Kristus je při jejich službě bude chránit, bude je při těchto návštěvách do rodin provázet, aby ta slova, která řeknou, hluboce zapůsobila na srdce posluchačů. Duch svatý způsobí, aby svými smysly přijali pravdu vycházející ze zdroje všeho poznání. – RH Dec. 29, 1904 WM 98.2

Přinést lidem naději – Je nemožné, aby člověk věřící v Krista jen přihlížel dílu, které se má udělat a nic pro něj neudělal. Denně dostáváme z nebes léčivý balzám Boží milosti, který máme předávat potřebným a trpícím. Kristovi následovníci mají poznat utrpení ubožáků v jejich bezprostřední blízkosti a snažit se jim přinášet úlevu. Ti, kteří mají pohnutý život, těm máme nabídnout naději, protože Kristus je i jejich Spasitelem. Nebo snad už nejsou takoví, kteří by mohli jít od domu k domu, z jedné rodiny do druhé a říkat A B C ze skutečných křesťanských zkušeností? – RH April 11, 1912 WM 98.3

Zkušenosti z návštěv Ellen G. Whiteové – Vzpomínám si na své dětství, kdy jsem byla pod proměňující mocí Boží. Chtěla jsem, aby i ostatní dostali požehnání, které jsem měla a neměla jsem klid, dokud jsem jim to neřekla. Zúčastňovala jsem se návštěv s mými vrstevníky, navštěvovala jsem je, hovořila s nimi, říkala jim své zkušenosti o tom, jak laskavý byl ke mně Spasitel, jak sem chtěla sloužit jemu a také jim být prospěšná. Ráda bych hovořila o jeho výjimečnosti a řekla bych: „Nechcete si pokleknout a pomodlit se se mnou?“ Někteří si klekli a někteří zůstali sedět na židlích. Avšak dříve než jsme skončili, klečeli už všichni a modlili se společně i několik hodin, dokud poslední z nich neřekl: „Věřím, že Ježíš mi odpustí mé hříchy.“ Tento boj jsem nevzdávala třeba do východu slunce. Taková je síla v Ježíši. – Manuscript 10, 1888 WM 99.1

Prvé výsledky díla – Důvodem pro to, že mnozí nemají úspěch, je v tom, že spoléhají jen na sebe a nechápou, že je nutné spojit se s Kristem, když se rozhodli hledat a zachraňovat ztracené.

Dokud nemají Kristovo myšlení a neučí stejnou pravdu jako Ježíš, pak nedosáhnou mnoho. ... WM 99.2

Atmosféra v církvi je chladná a duch v takovém stavu, že lidé nemohou zachovávat nebo snášet příklady prvotní a od Boha vycházející zbožnosti. Vroucnost jejich lásky zchladla a pokud nebudou pokřtěni Duchem svatým, bude pohnuto s jejich svícem, dokud neprojeví lítost a nevrátí se ke svým prvním skutkům. Tyto první skutky církve byly zjevné, když věřící vyhledávali přátele, příbuzné a známé a se srdcem přetékaným láskou jim vyprávěli o tom, co pro ně znamená Ježíš a čím oni byli pro Ježíše. – TM 167, 168 WM 99.3

Jste listem, doručte ho! – Apoštol Pavel řekl Ježíšovým učedníkům: „*Zjevné jest, že jste list Kristův,*“ „*kteří znají a čtou lidé.*“ (2 K 3,3.2) V každém ze svých dítek posílá Kristus světu svůj list. Jste-li Kristovými následovníky, posílá ve vás svůj list rodině, městu, ulici, tam kde bydlíte. Ježíš žije ve vás a přeje si hovořit k srdcím těch, kteří ho dosud neznají. Snad nečtou Bibli a neslyší ten hlas, který k nim z této knihy promlouvá. Dosud nepoznali ani lásku Boží, která se projevuje v jeho díle. Pokud jste opravdovými následovníky Krista, pak se může stát, že vašim prostřednictvím mohou dospět k částečnému pochopení jeho dobroty a lásku mu projeví službou. – SC 115 WM 100.1

Literatura zanechaná v rodinách přinese ovoce – „*A obuté majíce nohy v hotovost k evangelium pokoje.*“ (Ef 6,15) Buďte připraveni nést lidem poselství pravdy dům od domu. Někdy to můžete zkusit, pokud se pro to rozhodnete ve víře, Pán půjde před vámi a sám osvíti vaši cestu. Kdykoliv navštívíte rodiny sousedů a přinesete tam nebo prodáte naši literaturu a v pokoře je budete učit pravdě, tak vám bude dáno poznání nebes. – RH Nov. 10, 1902 WM 100.2

Bůh brzy zasáhne v náš prospěch, pokud se v pokoře a lásce před ním skloníme. ... Brzy bude obráceno více jak 1 000 lidí denně a většina z nich změni své přesvědčení na základě četby naší literatury. – RH Nov. 10, 1885 WM 101.1

Jak nejlépe se přiblížit k lidem – Ve stínu modliteben je spousta nevěřících hříšníků, kteří nepoznali pravdu a žijí bez naděje. ... V každém městě i na vesnici, kde se křesťané schází k bohoslužbám, tam jsou i lidé, kteří by se také měli shromáždit v ovčinci. Mnozí ještě nikdy neslyšeli o Bohu. Kdo z nich sejme tuto tíži? Kdo se naučí od velkého Učitele, že nejlepší cesta k přiblížení se lidem je přímá osobní výzva těmto bloudícím jedincům, kteří umírají ve své vině a hříších, aby i oni poznali vyvýšeného Spasitele a mohli žít. Křesťané, ať se vaše srdce naplní soucitem a láskou k těm, kteří nepoznali pravdu. – Manuscript 81, 1900 WM 101.2

Situace, které vyhovují schopnostem – Pokud se učitelé jeho slova rozhodnou, Pán je povede tak, aby se mohli k lidem přiblížit. Bůh s nimi půjde do těch rodin, které si přejí poznat pravdu a navodí takovou situaci, která bude pro jejich schopnosti nejvýhodnější. – Letter 95, 1896 WM 101.3

Je třeba využít schopností – Pán má ve svém velkém plánu místo pro každého. Nepotřebné schopnosti nejsou propůjčeny. Pán dává schopnosti každému z lidí, které může různě využít ku prospěchu. I když možnost k využití je malá. Bůh pro ní připravil místo. A tato jediná vloha, která se využije, vytvoří to dílo, a kterým Bůh rozhodl, aby se stalo. Schopnosti prostého venkovana je možno využít k návštěvám dům od domu a mohou na tomto místě vykonat mnoho práce, než s mnoha vynikajícími dary. A ten, kdo správně použije svůj jeden talent, bude odměněn stejně jako ten, kdo správně použije pět talentů. Bůh odměňuje své služebníky za práci podle schopností. – Letter 41, 1899 WM 101.4

Kde vzít čas pro návštěvy sousedů – Když se mladí lidé slavnostně zasvětili Bohu, budou-li schopni si mnohé odříct v rodinném životě, budou-li pomáhat své ustarané a vyčerpané matce, k jaké změně by došlo v našich sborech. Matce by pak zbyl čas na návštěvu sousedů. Naskytne-li se příležitost, děti mohou pomáhat. I když jsou ještě docela malé, mohou pro něco dojít nebo zařídit a tyto projevy laskavosti a lásky udělají druhým radost. Při takovém postupu by bylo možné navštívit tisíce rodin, které potřebují pomoc. Bylo by možné do těchto rodin přinést knihy o zdraví a o střídmosti. Je velmi důležité, aby se tyto knihy dostávaly mezi lidi, neboť přinášejí ponaučení jak léčit nemoci, tedy poznání těm, kteří nemají peníze na zaplacení lékaře. – Manuscript 119, 1901 WM 102.1

Nečekejte, až vám vytknou vaše povinnosti – Nečekejte, až vám vytknou vaše povinnosti. Chodte s otevřenými očima, dívejte se kolem sebe a uvidíte lidi, kteří potřebují pomoc, prožívají bolest a nemají naději. Neskrývejte se před nimi a nezavírejte dveře před jejich bídou. Kdo podle

Jakuba přináší důkazy o čistém náboženství, které není poskvrněno sobectvím a zkažeností? – 2T 29 WM 102.2

Vybočte ze zaběhnutých kolejí: „Dejte se už do práce, ať se vám to líbí nebo ne.“ – Milí bratři a sestry, vybočíte ze zaběhnutých kolejí, které vás vedou? Chcete se vzchopit ze své nečinnosti, vždyť je podobné ztuhnutí při smrti? Dejte se už do práce, ať se vám to líbí nebo ne. Vynaložte osobní úsilí a přivádějte lidi k Ježíšovi i k poznání pravdy. V takové práci najdete povzbuzení i posilu, budete pro ní růst a dodá vám odvalu. Poroste i vaše duchovní síla a také podstatněji přispějete k vlastnímu spasení, ztrnulost zasáhla mnohé, kteří se hlásí ke Kristu. Pokuste se je probudit. Upozorňujte je, prostě je, domlouvejte jim. Modlete se, aby láskou Boží roztála jejich nepřístupně ledová povaha a projeví vřoucnost a něžnost. I když jsou zatím hluchí, vaše práce nebude marná. Požehnání přinášené druhým obohatí i vás. – 5T 387 WM 103.1

Přinášet stav nebes – Budete-li navštěvovat nemocné, povzbuzovat ubohé a zarmoucené v duchu Kristově, pak vám to přinese poznání Boží spravedlnosti, duševní rovnováhu a vyrovnanost. Tváře těch lidí, kteří rozmlouvají s Bohem a kterým neviditelný svět je skutečností, vyzařují tento Boží pokoj. Provází je něžná atmosféra nebeského vlivu a projevuje se vlídnost s láskou. Ovlivňuje povahu a získává pro Krista. Když to všichni poznají a slova Boží uvedou v život, pak bude výsledkem jejich spokojenost, štěstí, tělesné zdraví a vnitřní vyrovnanost. Vřelou a laskavou atmosférou nebes, soucit a něžnost Kristovu v nitru nebude možné ani odhadnout. Hodnota lásky je nad zlato a stříbro, je dražší než cena drahokamů, člověk se připodobňuje k Bohu, který také nežil pro vlastní potěšení. – Letter 43, 1895 WM 103.2

Stovky a tisíce lidí se podíleli na návštěvách rodin – V nočních viděních jsem viděla obrazy z velkého reformačního hnutí mezi lidem Božím. Mnozí chválili Boha. Nemocní byli uzdravováni a konaly se zázraky. Projevoval se prosebný duch tak jako kdysi před velkým dnem velikonočním. Stovky lidí se podíleli na návštěvách rodin a přinášeli jim Slovo Boží. Ve svých srdcích prožívali obrácení mocí Ducha svatého, projevoval se u nich duch opravdového obrácení. Všechny dveře byly otevřeny pro poznání pravdy. Svět jakoby byl ozářen nebeským vlivem. Upřímný a pokorný lid Boží přinášel velká požehnání. Slyšela jsem slova vyjadřující poděkování i chvály a připomínala mi reformaci, jakou jsme prožívali v roce 1844. – 9T 126 WM 104.1

13. Zaměření církve na dobročinnou službu

Boží záměr v církevní správě – Kristova církev na zemi se má zaměřit na misijní účely. Pán vybízí celou církev, aby přišla na způsob, jak přinést poselství pravdy všem společenským vrstvám, bez ohledu na to, jestli jsou chudí nebo bohatí. – 6T 29 *WM 105.1*

Všude tam, kde se zvěstovala pravda, lidé přijali poznání a obrátili se, měli by se věřící zapojit do dobročinné služby. Kde byla biblická pravda zvěstována, tam je třeba se zaměřit na praktické náboženství. A kde byl založen sbor, tam se musí pomáhat potřebným a trpícím. – 6T 84, 85 *WM 105.2*

Výzva všem, kteří se mohou postavit do vedení – Pokud nemáme takové lidi, kteří by navrhli, jak vhodně využít čas, schopnosti i vědomosti členů církve, tak se nikdy nevykoná ta práce, která se má udělat. Situaci neřeší nárazové akce. Potřebujeme mít v církvi schopné lidi, kteří mají organizační schopnosti a mohou prakticky pomáhat mladší generaci, ale také pracovat pro spásu dospělých, mládeže i dětí. – Letter 12, 1892 *WM 105.3*

Každý sbor by měl vychovávat křesťanské pracovníky. Členové by se měli naučit, jak vysvětlovat Bibli, jak vést a vyučovat v sobotní škole, jak pomáhat potřebným a pečovat o nemocné a jak být k prospěchu neobrácených. Měli by zakládat zdravotní kroužky, kursy vaření nebo skupiny s různým křesťanským zaměřením. Mělo by se nejen teoreticky vést, ale prakticky naučit pod vedením zkušených instruktorů. Přednášející by sami měli projít prací mezi lidmi a ti další by měli vycházet z jejich zkušeností. Jeden praktický příklad má větší cenu než spousta pouček. – MH 149 *WM 105.4*

Příprava mládeže na praktickou službu – Velký Učitel spolupracuje se všemi, kteří se podílejí na zmírnění lidské bídy. Učte studenty, aby si v praxi ověřovali to, co poznali. Pokud se vžijí do lidské bídy a chudoby těch, kterým mají pomáhat, budou dojatí lítostí. Jejich srdce se obměkčí a zvítězí u nich hloubka a svatost zásad, o nichž hovoří Písmo svaté. Velký Lékař podporuje každou snahu, která se vyvíjí ku prospěchu trpícího lidstva, pro jejich zdraví, poznání a stavu duchovní nápravy. ... A my se musíme zamyslet nad tím, co můžeme udělat pro výchovu studentů v praktické misijní činnosti. – Manuscript 70, 1898 *WM 106.1*

Misijní dílo učte prakticky – Při takových příležitostech, jako jsou naše výroční stanová shromáždění, musíme si vždy uvědomovat, že zde máme příležitost naučit věřící, jak se má konat praktická misijní služba v místech, tam kde bydlí. Z mnoha důvodů by bylo dobré, vybrat několik lidí, kteří by zodpovídali za výchovné působení na těchto shromážděních. Někteří by mohli pomoci lidem jak správně postupovat při čtení z Bible a jak vést malá shromáždění v rodinných domech. Jiní by na sebe mohli vzít odpovědnost za způsob šíření zdravotních zásad, učít střídmosti a také, jak ošetřovat nemocné. Další pak mohou poradit, jak rozšiřovat naše knihy a časopisy. – ST 82, 83 *WM 106.2*

Tvořte malé skupiny – Měli bychom vytvářet malé skupinky jako základ našeho křesťanského snažení. Tak mne poučil ten, který se nemýlí. Má-li sbor více členů, měli by se rozdělit do menších skupin, které by pracovaly nejen se členy církve, ale i s nevěřícími. Pokud jsou na jednom místě dva nebo tři, kteří poznají pravdu, měli by se spojit ve skupinu. Jejich společná dohoda by se měla spojit poutem lásky a jednoty, měli by se vzájemně povzbuzovat k prohloubení dalšího poznání. – 7T 21, 22 *WM 107.1*

Dobře vedené skupiny v každém sboru – V každém sboru by měly být dobře vedené skupiny, které by pracovaly v těsném vztahu se sborem. Pusťte se do toho, ať se Kristus stane vaším životem a silou. Ať se to stane samozřejmostí ve vašem díle a pravda se stane kvasem této země. Když tuto sílu zvolíme jako vzor v našich sborech, dojde k obnově, reformě i oživení v našich sborech a členové skutečně to dílo, které jim Bůh svěřil. Ať všechny naše sbory jsou aktivní, horlivé, plné nadšení ducha a síly Boží. To je moudré užití hodnot schopností a síly vám daných od Boha, které věnujete jeho službě a které zdůrazňujete ve společenství, kde pracujete. Je možné, že jste už udělali nesmělé začátky na některých místech. Nesmí vás to odradit, dílo se rozroste a vy nastoupíte do evangelizace. Sledujte, jakým způsobem pracoval Kristus a snažte se jednat podobně jako On. – RH Sep. 29, 1891 *WM 107.2*

Pracujte pod jménem – Bůh si přeje, aby při všem co učinil pro člověka, měl v něm také spolupracovníka. Nakonec Pán volá církev, aby projevovala pravou zbožnost, měla větší smysl pro povinnost a jasnější představu o své odpovědnosti ke svému Stvořiteli. Vybíjí ji, aby byla čistým, posvěceným a aktivním lidem. Křesťanská snaha pomáhat je prostředkem k realizaci, neboť Duch svatý zůstává ve spojení s těmi, kteří konají tuto Boží službu. ... Chtěla bych říci, pokračujte v díle citlivě a zasvěceně. Svým spolupracovníkům povězte, aby pracovali pod nějakým jménem a jejich činnost aby byla vzájemně propojena. Mládež zapojte do práce ve sborech. – 6T 266, 267 WM 108.1

Mládež organizujte a ved'te k promyšlené práci – Je mnoho možností, jak se může mládež prosadit a být prospěšná. Když se organizuje v nějakém křesťanském humanitárním sdružení, jejich spolupráce bude přínosem a povzbuzením. ... WM 108.2

V této evangelijní činnosti je třeba vykonat spoustu práce a víc jako kdy před tím bude třeba získat pomocníky z řad lidí. Jak mladí, tak i staří budou povoláni z různých zaměstnání, z vinic, seminářů, aby podali své svědectví o Pánu. Mnozí z nich neměli možnost vyššího vzdělání, ale pro Boha jsou předpokladem pro splnění jeho záměrů. Pokud do díla dají celé své srdce a budou ve studiu pokračovat, pak je uschopní vykonávat práci pro něho. WM 108.3

S takovou přípravou jakou získávají, zapojí se do díla tisíce mladých i starších. Mnozí z nich přijmou pozvání Mistra a jejich počet vzroste. WM 109.1

Všichni, kteří vstoupí do díla se stanou prodlouženou rukou Boží. Není jiná forma práce, která by byla pro mládež větším přínosem. Stávají se spolupracovníky andělů. Ačkoliv jsou lidé, andělé jejich prostřednictvím splňují své poslání. Andělé hovoří jejich ústy a jejich ruce pro ně pracují. Spolupráce lidí s anděly je přínosem pro povahový růst a zkušenosti. Které „univerzitní vzdělání“ se může s ním srovnávat jako s výchovným prostředkem? S takovou armádou pracovníků, jako je naše mládež, správně vedenou, bychom mohli brzy přinést světu poselství o ukřižovaném Spasiteli, který vstal z mrtvých a brzy se vrátí na tento svět. – YI March 3, 1908 WM 109.2

Velké dílo mají vykonat ti, kteří nyní nedělají nic – Není v Božím plánu, aby na kazatelích spočívala většina práce se setbou semínek pravdy. Lidé, kteří dosud nejsou povoláni ke kazatelské službě, mají povzbuzovat k práci pro Pána svými nevelkými schopnostmi. Stovky lidí, kteří zatím nedělají nic, mají udělat přijatelnou službu. Mají vykonat pro Pána velký kus práce tím, že přinesou poznání pravdy při návštěvách sousedů a přátel. Bůh se nedá ovlivnit v něčí prospěch. Chce použít pokorné a věrné křesťany, kteří zahořeli láskou k pravdě. Takoví by se měli zapojit do jeho služby a konat dílo dům od domu. Při důvěrných rozhovorech v kruhu rodiny, takoví lidé, kteří jsou pokorní, ohleduplní a zbožní, mohou vykonat mnohem víc pro poznání skutečných potřeb rodin, než může kazatel. – RH 26. 8. 1902 WM 109.3

Nejlepší pomoc kazatele – Kázání nejsou nejlepší pomocí, kterou mohou dát kazatelé členům našich sborů, ale ať jim vytyčí jejich úkoly. Každému určete úkol, co má udělat pro druhé. ... Když se určí úkol, ten co si zoufá, ten brzy zapomene na své zoufalství. Slabý se stane silným, nevzdělaný získá poznání a všichni budou připraveni přinášet Ježíšovu pravdu. – 9T 82 WM 110.1

Každému, kdo se připojuje, po obrácení má být určeno i plnění povinností. Každý by měl být ochotný konat něco v tomto boji. – 7T 30 WM 110.2

Všichni by měli spolupracovat – Bylo už tolik projevů k našim sborům, že si přestali vážit služby evangelia. Nadešel čas, kdy se toto změní. Ať si kazatel vybere jednotlivé členy sboru, aby mu pomohli přinášet pravdu dům od domu do dalších míst. Všichni ať spolupracují s nebeskými bytostmi na přinášení pravdy. – RH June 11, 1895 WM 110.3

Všichni by se měli spojit na dokončení díla – Ti, kteří mají duchovní přehled o církvi, by měli navrhnout způsoby a možnosti, aby každý člen církve se mohl zapojit alespoň částečně do díla Božího. Velmi často se to v předchozí době nedělalo. Nebyly jasné stanoveny úkoly, jejich provádění vážlo a tak by bylo možné schopnosti všech využít pro službu. Jen málokdo si uvědomuje ztrátu, k nimž došlo. WM 110.4

Vedoucí v díle Božím jako moudří generálové mají vypracovat plán postupu na bojišti. V tomto svém plánování by se měli věnovat tomu, co mohou udělat laici pro své přátele a sousedy. Dílo Boží na této zemi se nikdy nemůže dokončit, dokud muži i ženy, kteří vstoupí do církevního společenství se nevzchopí k dílu a nespojí své úsilí se snahou kazatelů a církevních činitelů. – 9T 116-7

WM 111.1

Kristus má být zvěstován všemi dostupnými prostředky – Všichni mají být poučeni o své práci. Zvláště ti, kteří teprve přijali víru mají být vedeni, aby se mohli stát spolupracovníky Božími. Zanedbávají-li kazatelé tuto povinnost, pak jejich práce je neúplná. *WM 111.2*

Bůh si ale nepřejí, aby lidé všechny úkoly vložili na kazatele. Jako správce milosti Boží, by měl mít každý člen církve pocit osobní odpovědnosti za zapuštění svých kořenů pro život. Ti, kteří jsou povoláni k životu s Kristem, jsou také povoláni k dílu pro spásu svých bližních. Kdo upřímně miluje Boha a svého bližního, jako sebe samého, nemůže stát klidně stranou a nedělat nic. *WM 111.3*

Kdyby věřící zapálení pro pravdu také žili pravdou, pak by se do dneška všichni stali misionáři. Někteří by pracovali na ostrovech, jiní v různých zemích světa. Někteří by sloužili Kristu jako misionáři po domech. Všichni nejsou povoláni ke službě v cizině. Jiní mohou být úspěšní v obchodních kruzích a mohou zde představovat Krista. Mohou ukázat světu, že obchod je možné vést na spravedlivých zásadách a přísné oddanosti pravdě. Mohou se stát křesťanskými právníky, lékaři i obchodníky. Kristus může být zvěstován všemi dostupnými prostředky. – Manuscript 19, 1900 *WM 111.4*

Příklad vzorné církve – V sobotu ráno 10. listopadu 1900 jsme vstoupili do přeplněného sboru v San Francisku. Když jsem předstoupila před lidi, přemýšlela jsem o snu a o radách, které mi byly před mnoha lety dány a to mě povzbudilo. Dívala jsem se na shromážděné a cítila jsem, že musím říci: „Pán naplnil své slovo.“ *WM 112.1*

Během několika málo let se „úl“ v San Francisku jen hemžil. (Připomíná se zde zjevení v roce 1876, kdy aktivita tehdy poměrně nového sboru v San Francisku byla uváděna jako dva úly.) V mnoha směrech křesťanského úsilí naši bratři a sestry úspěšně pokračovali. Mám na mysli návštěvy nemocných a strádajících, hledání přístřeší pro vdovy a sirotky, shánění práce pro nezaměstnané, opatrování nemocných, biblických návštěvách dům od domu, šíření literatury, vedení zdravotních přednášek a péče o nemocné. Zařídila se nová škola pro děti v Laguna Street ve sklepních prostorách modlitebny. Nějakou dobu byl udržován dům pracujících a lékařská misie. Na Market Street, blízko radnice je lékařská ošetřovna, která patří jako pobočka k sanatoriu Sv. Heleny. V té samé lokalitě byl obchod se zdravou výživou. Blízko středu města, nedaleko od Call Building je v provozu vegetariánská kavárna, která je otevřena šest dní v týdnu a je zavřena v sobotu. Kolem pobřeží provozuje živnost společnost na opravu lodí. Naši kazatelé pořádají občas shromáždění ve velké městské hale. K mnohým se tak dostalo varovné poselství. – RH July 5, 1906 *WM 112.2*

Církev je založena pro tento účel – Někdo musí splnit Kristovo pověření. Někdo musí pokračovat v díle, k němuž On sám položil základ. Tato přednost byla dána církvi. Z tohoto důvodu byla založena. Proč tedy členové církve nepřijali zodpovědnost? Někteří si uvědomili toto zanedbání. Uviděli potřeby mnohých trpících, kteří potřebují pomoc. Poznali v těchto nešťastných lidech ty, pro něž Kristus položil život, vzbudil se v nich soucit a jako odpověď přišly jejich činy. Pustili se do díla a zorganizovali ty, kteří s nimi chtěli spolupracovat a přinášet pravdu evangelia těm, kteří mají nyní špatné vlastnosti a žijí v hříchu, aby mohli zanechat nezřízený život a být zachráněni před hříchem. *WM 112.3*

Ti, kteří se zapojili do křesťanské služby pomoci, konali to, co si Pán od nich přál a On jejich snahu přijal. Co bylo v tomto směru uděláno, je dílo, s nímž by se měl každý adventista s. d. ztotožnit a schvalovat, a také upřímně podporovat. – 6T 295, 296 *WM 113.1*

Část V. – Zmírnit utrpení lidstva

Myšlenková perla

Jak plný život vedl Kristus. Denně ho bylo možné vidět mezi chudými a trpícími, jeho slova naděje patřila poníženým a rozdával radost zarmouceným. Právě chudým a trpícím věnoval nejvíce pozornosti. Děti ho milovaly. Přitahovala je jeho něžnost. Svými prostými a milujícími slovy usměrnil mnohé, kteří se proti němu postavili. Často si je posadil na kolena a hovořil s nimi způsobem, který si získal jejich srdce. WM 116.1

To byl misijní přístup, který požaduje od svého lidu dnes. Pokoru, vlídnost, něžnost, soucitnost. Přišel, aby konal dobro, sytil hladové, zvedal ponížené, těšil zarmoucené. Neodmítl nikoho, kdo přišel žádat o pomoc. V jeho jednání se neprojevil jediný sebemenší náznak sobectví a dal tak vzor k následování. Všichni jeho následovníci by měli žít podobným životem. Smyslem jeho života bylo činit vůli Otce. Všem, kteří k němu přicházeli o pomoc, dával víru, naději, život. Přinášel požehnání všude, kam přišel. WM 116.2

Pro nás platí následující Kristovo poselství: „*Chce-li kdo za mnou přijíti, zapřiž sebe sám a vezmi kříž svůj a následuj mne.*“ (Mt 16,24) – Manuscript 115, 1902 WM 116.3

„*I poslal je, aby kázali království Boží, a uzdravovali nemocné.*“ (L 9,2)

14. Ve šlépějích Mistra

Kristův vzor služby – Po tři roky mohli učedníci pozorovat Krista jako zářný příklad. Denně ho doprovázeli, hovořili s ním, slyšeli jeho slova radosti k trpícím a zemdleným, poznávali jeho moc při uzdravování nemocných a postižených. Když nadešel čas jeho odchodu, dal jim svojí milost se slovy: „*Darmo jste zvali, darmo dejte.*“ (Mt 10,8) Rozhodli se jít do světa šířit poznání jeho evangelia lásky a smíření. Konali stejné dílo jako On. WM 117.1

A to je také dílo, které máme konat my. Soucitně a s pochopením máme sloužit těm, kteří potřebují pomoci a snažit se s nesobeckou opravdovostí ulehčit lidskou bídu a utrpení. Budeme-li se tomuto dílu věnovat, bude nás provázet požehnání. Jeho vliv je přesvědčivý a získává lidi pro Spasitele. Praktické uskutečňování Spasitelových příkazů prokazuje sílu evangelia. Toto dílo vyžaduje mnoho námahy, ale přináší také odměnu – zbloudilí lidé jsou zachráněni. Jeho působením jsou nadaní lidé přiváděni ke Kristovu kříži. WM 117.2

Člověk si má zachránit tělo i duši. Obojí bude obnoveno jednoduchou a účinnou metodou Boží, která se obrací k inteligentním lidem. Lidé, kteří uvěří pravdě, poznávají potřebu připravit se na úkoly pro život. Pokud tělesné zdraví se obnovuje duchovní silou, pak své úsilí zaměříme k pochopení velké pravdy evangelia. – Letter 152, 1901 WM 117.3

Nejprve vyřešte současné těžkosti – Našimi bližními jsou všichni, kteří trpí a jsou ponižováni, ať patří do jakékoliv společenské vrstvy. Pokud se dozvíme o jejich potřebě, pak je naši povinností zmírnit jejich utrpení podle našich možností. V podobenství o milosrdném Samaritánovi je poukázáno na základní problém a ten by si měli uvědomit všichni následovníci Krista. Nejprve vyřešte současné těžkosti postiženého, ulehčete mu v jeho životních potřebách a utrpení. Pak se vám otevře cesta k jeho srdci a můžete zasít semínka dobrých vlastností a zbožnosti. – 4T 226, 227 WM 118.1

Záchrana světa – Uvědomte si, že je třeba zachránit svět. Máme splnit svůj úkol, zůstat stát na straně Kristově a spolupracovat s ním. On je hlavou, my jsme jeho pomocné ruce. On ustanovil, abychom vykonáváním zdravotní misijní činnosti usnadňovali tíhu břemen a osvobozovali utiskované. Nezavírejme oči před bídou kolem nás, ani uši před voláním nešťastných lidí, které stále stoupá k nebesům. Kristus je největším misionářem, kterého zná svět. Přišel, aby pozvedl trpící a navrátil úsměv zoufalým. A na tomto díle s ním máme spolupracovat. – Manuscript 31, 1901 WM 118.2

Hledejte otisky Kristových šlépějí v chatrčích chudých – Mnozí považují za velkou přednost, že mohli navštívit místa, kde Kristus žil, po nichž chodil, uvidět jezero na jehož březích rád učil nebo pahorky a údolí na něž se i On rád díval. Ale my nemusíme chodit do Nazareta, do Kafarnaá nebo do Betanie proto, abychom šli ve stopách Ježíšových. Jeho stopy najdeme u lůžka nemocného, v chatrčích plných bídy, na přeplněných ulicích velkoměst, všude tam, kde člověk potřebuje potěšit. V jeho šlépějích půjdeme tehdy, budeme-li konat to, co Ježíš konal na zemi. – DA 640 WM 118.3

Evangelium přináší úlevu z utrpení – Zdravotní misijní dílo přináší lidstvu evangelium, které ulehčuje jeho utrpení. Je to průkopnické dílo evangelia. Je to praktické evangelium i soucit, jaký projevoval Kristus. Toto dílo je potřebné a svět se před ním otevírá. Bůh připouští, že se pochopí důležitost zdravotního misijního díla a objeví se pro něj další možnosti. – Manuscript 55, 1901 WM 119.1

Začněte ve svém nejbližším okolí – Před upřímným reformátorem otevře dveře do mnohých rodin právě zdravotní misijní dílo. Nikdo nemusí čekat až bude povolán k nějaké misijní činnosti dříve, než začne pomáhat jiným. Můžete začít ihned, ať jste kdekoliv. Každý má příležitosti na dosah. Ujměte se díla, za něž neseme zodpovědnost; může se uskutečnit ve vašem domově i v nejbližším okolí. Nečekejte, až vás druzí k této činnosti vybídnou. Jděte kupředu v bázni Boží a uvědomte si, že se osobně zodpovídáte tomu, který za vás položil život. Jednejte tak, jakoby jste slyšeli Krista, který vás volá, abyste sami udělali v jeho službě, co můžete. Nehleďte na to, kdo jiný je připraven. Jestliže jste opravdu posvěcení, pak Bůh vaším prostřednictvím přivede k pravdě další, a ty může opět použít k šíření poznání mezi těmi, kteří tápou v temnotách. WM 119.2

Všichni mohou něco dělat. Někteří se snaží své jednání ospravedlnit a říkají: „Mám domácí povinnosti, dětem věnuji všechn čas a prostředky.“ Rodiče, děti by vám měly pomáhat a znásobit vaši sílu i schopnosti při práci pro Boha. Děti jsou mladšími členy Boží rodiny. Měli bychom je vést, aby se zasvětili Bohu, jemu patří svým stvořením i vykoupením. Měly by poznat, že jemu patří všechny jejich tělesné i duševní síly. Vychovávejme je tedy, aby pomáhaly různým způsobem neso-beckou službou. – 7T 62, 63 WM 120.1

Každý má dělat, jak nejlépe umí – Pán si přeje, aby každý dělal to, co nejlépe umí. Ti, kteří nemají zvláštní předpoklady pro práci v některém našem lékařském zařízení, si mohou myslet, že mohou udělat velmi málo. A moji milí spolupracovníci, nezapomeňte, že Kristus ve svém podobenství o talentech neříká, že všichni služebníci dostali stejnou částku peněz. Jeden služebník dostal pět, druhý dva a třetí jeden. Pokud jste dostali jen jeden talent, užijte ho rozumně, zvyšte jeho hodnotu a dejte ho směnárníkům. Někteří nemohou dělat tolik jako jiní, ale každý má dělat tolik, aby zvrátil vlnu nemoci a neštěstí, které zaplavují svět. Povstaňte na pomoc Pánovi proti mocným silám zla. Bůh si přeje, aby každému z jeho dětí se dostalo poznání a mohla se zjevovat s neo-mylným jasem a mocí jeho sláva našemu světu. – RH June 9, 1904 WM 120.2

Spolupracovníci s Bohem – Velikost díla je zjevena ve slovech „zdravotní misionář“. Být zdravotním misionářem znamená spolupracovat s Bohem. Zdravotně misijní práce je dílo, které má být velkou pomocí i přínosem a má úspěšně pokračovat s veškerou uvážlivostí a moudrostí. V tomto díle se nesmí objevit ani náznak něčeho, co by zničilo krásný vzor, který Bůh naplánoval a je hodnotný. – Manuscript 139, 1902 WM 120.3

Zvěstování pravdy nemocným i zdravým – Služba evangelia je organizací pro zvěstování pravdy nemocným i zdravým. Spojuje zdravotní misijní práci a službu Slova. Spojením těchto sdružení jsou dány předpoklady pro šíření poznání a přinášení evangelia do všech společenských vrstev. Bůh si přeje, aby kazatelé a členové církve projeвили živý zájem o zdravotní misijní dílo. WM 121.1

Služba evangeliu znamená přistupovat k lidem při každé příležitosti, ať je jejich postavení jakékoliv, pomáhat jim všemožným způsobem. Ten, kdo je nemocný tělesně, je skoro vždy nemocný i duchovně. A když je duše nemocná, pak onemocní i tělo. – 6T 300-1 WM 121.2

V 58. kapitole Izaiáše je obsažena přítomná pravda pro lid Boží. Zde vidíme, jak zdravotní misijní dílo a služba evangelia jsou spolu těsně spjaty, jako poselství dané světu. Na ty, kteří světu sobotu je vložena odpovědnost, aby konali tuto práci milosti a dobroty. Zdravotní misijní dílo má být spojeno s poselstvím a zapečetěno Boží pečeti. – Manuscript 22, 1901 WM 121.3

Sever, jih, východ, západ – Proč z Božího Slova nebylo pochopeno, že práce vykonávaná v zdravotních misijních liniích je naplněním Písma: „*Vyjdi rychle na rynky a na ulice města a chudé a chromé, i kulhavé a lepě uveď sem. I řekl služebník: Pane, stalo se, jakž jsi rozkázal, a ještěť je místo. Tady řekl Pán služebníku: Vyjdi na cesty a mezi ploty a přinut' vjíti, ať se naplní dům můj.*“ (L 14,21-23) WM 121.4

Toto je dílo, které má vykonávat církev v každém místě na severu, jihu, východě i západě. Církvi byla dána příležitost, ale i zodpovědnost za dílo. Proč to neudělala? Někdo přece musí splnit příkaz. WM 122.1

Nesplnil se úkol, který se měl udělat. Ti, kteří se zapojili do zdravotní misijní práce, se snažili konat dílo, před které je postavil Pán. ... WM 122.2

Jak mnoho ještě zůstává udělat a kolik je ještě nyní těch, kteří měli správně využít Bohem daný talent. Ale nedělají vlastně nic a navíc se chovají podle vlastních přání. Ale ruka Páně je stále natažena a když se dnes rozhodnou pracovat na jeho vinici, přijme jejich službu. – Manuscript 18, 1897 WM 122.3

Udržujte správnou rovnováhu – Církvi má podporovat správnou organizaci šíření zdravotně-misijní práce. Její vztah k Bohu má být asi takový, jako je vztah pravé ruky k tělu. Ale zdravotní misijní dílo nemá nabývat přílišné důležitosti. Neměly by se zanedbávat další směry díla. – Letter 139, 1898 WM 122.4

Dílo pravé ruky – Pravou ruku používáme k otevření dveří, kterými chceme vstoupit. To je takový způsob, jak má jednat zdravotní misijní dílo. Má připravit cestu pro přijetí pravdy pro tuto dobu. Tělo bez rukou je k ničemu. Když si vážíme těla, vážme si i pomocných rukou, neboť jsou důležitý-

mi prostředníky, bez nichž by tělo nemohlo dělat nic. Proto tělo, které považuje pravou ruku za bezvýznamnou a odmítá její pomoc, nemůže udělat nic. – Manuscript 55, 1901 *WM 122.5*

Součást velkého celku – Zdravotní misijní dílo by mělo být vždy součástí reformy. Ale nikdy by se neměla stát důvodem pro vyčlenění pracovníků z díla služby. Kristus spojil tyto dvě složky do jednoho díla. Zdravotní misijní dílo je součástí velkého celku, tak jako ruka je částí těla. Jako nelze říci: protože ruka se nestane hlavou, tak jí nepotřebuji. Podobně tělo se neobejde bez hlavy a ruce vykonávají užitečnou a iniciativní činnost. Také tělo se nemůže stát rukou. Každá část má vykonávat jí určenou činnost. – Manuscript 105, 1899 *WM 123.1*

Modlitba zdravotního misionáře – Kazatelé a učitelé mají postupovat uvážlivě a vést členy církve, jak mají postupovat při zdravotním misijním díle. Když následovníci Krista věří v jeho trvalou přítomnost, tak si najednou uvědomí, že konají to, co dělal Kristus. Nedojde u nich ke stavu, že budou chátrat nečinností. Budou mít stále co dělat. Dílo udělané pod patronátem církve bude největším přínosem ke zprostředkování poznání. *WM 123.2*

Člověk, který pracuje podle Božího plánu se bude modlit: „Ať moje dnešní konání pro trpící lidstvo svědčí o tom, že je Bůh v Izraeli a já jsem jeho služebník. Ať je vidět, že dělám ne ze svých vlastních pohnutek a uvážení, ale podle tvého slova.“ *WM 123.3*

Když člověk zaujme toto stanovisko a uvědomí si, že je vykonavatelem Božího plánu a Bůh svůj plán uskutečňuje jeho prostřednictvím, pak se stává Boží silou, kterou nelze porazit. Pak všechny opačně působící síly nemají větší cenu než plevy na mlatu. – Manuscript 115, 1899 *WM 124.1*

Přinese život církvi – Chtěla bych říci našim kazatelům. Pokračujte stále v tomto díle taktně a uvážlivě. V našich sborech vyberte mladé lidi. Spojte zdravotně-misijní dílo s poselstvím třetího anděla. Pravidelně pořádějte přednášky, pozvedněte sbory z jednotvárnosti na níž ustrnuly již po několik let. Do sborů pošlete pracovníky, kteří položí základy zdravotní reformy do spojení s poselstvím třetího anděla v rodinách i jednotlivcům. Povzbud'te všechny, aby se podíleli na práci pro své bližní, a uvidíte, zda se do těchto sborů rychle nevrátí dech života. – Letter 54, 1898 *WM 124.2*

15. Zdravotní služba v domovech

Vstup do domovů – Zdravotně-misijní dílo je průkopnické dílo evangelia, je možností, která nám umožní přinést do rodin pravdu pro tuto dobu. Lid Boží se stane skutečným zdravotním misio-nářem, neboť poznají, že je to prospěšné duši i tělu. U našich pracovníků se plně projeví neso-beckost, neboť s vědomostmi i zkušenostmi získanými v praxi budou ošetřovat a léčit. Při svých návštěvách dům od domu si získají mnoho lidí. Poselství evangelia se tak dostane i k těm, kteří by se o něm jinak nedověděli. – RH Dec. 17, 1914 *WM 125.1*

Kristus bude toto dílo usměrňovat – Pokud se přivínáte co nejbližší ke Kristu a přijmete jeho jho, budete se od něho denně učit, jakým způsobem přinést poselství pokoje a útěchy zarmouceným a strádajícím, smutným a zoufalým. Těm, kteří jsou skleslí, poukažte na Slovo Boží a modlete se k Pánu za nemocné. Když se modlíte, promlouvejte s Kristem jako s přítelem, na něhož se můžete plně spolehnout a kterého nesmírně milujete. Jako dítky Boží vystupujte vlídně, uvolněně, ale s re-spektem. To lidé ocení. – 6T 323, 324 *WM 125.2*

Působení lékařů a ošetřovatelů podle Kristova příkladu – Kéž by všichni zarmoucení mohli být ošetřeni od lékařů a ošetřovatelů podle Kristova příkladu, kteří by jim pomohli svá zemdlená a bolestí vyčerpaná těla vložit do péče velkého Lékaře a vzhlížet k němu ve víře na uzdravení. *WM 125.3*

Každý upřímný křesťan se sklání před Ježíšem jako před skutečným lékařem duší. Když se po-staví u lůžka trpícího, pak bude člověk nejen obrácen na víru, ale i uzdraven. Jestli je pacient veden rozumnou duchovní útěchou, aby se odevzdal Kristu a své myšlení podřídil vůli Boží, pak dosáhne velkého vítězství. – RH May 9, 1912 *WM 126.1*

Ošetřovatel v rodině – Pán hledá moudré muže i ženy, kteří by mohli pomáhat nemocným a trpícím s oprávněním ošetřovatelské činnosti. Je mnoho možností jak úspěšně pokračovat s činností ošetřovatelů. Je to příležitost pro diplomované zdravotní sestry, aby přicházely do rodin a snažily se vzbudit zájem o pravdu. Najdeme velké možnosti těch, kteří se neúčastní žádných bohoslužeb. Mají-li poznat evangelium, pak se musí dostat do jejich domovů. Často je materiální pomoc jedi-ným prostředkem, jak se k nim přiblížit. Jako zdravotní pracovníci, kteří se budou starat o nemocné a ulehčovat jim v jejich bolestech a bídě, najdou také mnohdy příležitost se s nimi modlit, číst jim z Písma svatého a hovořit o Spasiteli. Mohou se společně modlit i za ty bezradné, kteří už nemají sílu vůle ke kontrole svých žádostí a kteří byli utrpením poníženi. Ti mohou opět přinést paprsek naděje do životů zklamaných a sklíčených. Jejich nesobecká láska, projevená nezištnou laskavostí umožní těmto trpícím snadněji uvěřit v lásku Kristovu. – RH May 9, 1912 *WM 126.2*

Poučte lidi, jak si mohou udržet zdraví – Zdravotně-misijní dílo přináší mnoho možností pro službu. Nestřídmost v jídle, neznalost přírodních zákonů, to jsou příčiny mnoha existujících nemocí, a zbavují Boha slávy, která mu náleží. Poučte lidi, že je lepší vědět, jak nemocem předcházet, než jak je léčit. ... Měli bychom být moudrymi rádci a varovat před ustupováním vlastním zálibám. Když vidíme zoufalost, ohavnost a nemoci, kterými je zachvácen svět jako výsledek neznalosti, jak se můžeme neúčastnit při akcích, které přinášejí poznání a ulehčují utrpení. – RH June 6, 1912 *WM 126.3*

Všichni mají dodržovat jednoduché zásady – Boží lid má být skutečnými zdravotními misi-onáři a svými skutky přispět na řešení tělesných a duševních potřeb. Měli by znát základy ošetření nemocných a jak utišit bolest. Měli by poznat zásady zdravotní reformy a umět vysvětlit i druhým, jak správnými návyky v jídle, pití i oblékání lze předejít nemocem a udržet si zdraví. Náznorný vý-klad zásad zdravotní reformy přispěje k odstranění předsudků proti naší evangelizační činnosti. Velký Lékař a dárce zdravotně-misijní práce dá své požehnání každému, kdo bude pokorně a přesně pokračovat v díle a podílet se na zvěstování pravdy pro tuto dobu. – RH May 5, 1904 *WM 127.1*

Je důležité, aby reforma pokračovala – Na zdravotní reformu je třeba neustále upozorňovat lidi svým příkladem a musíme klást důraz na toto poznání. Pravé náboženství a zákony zdraví jdou ruku v ruce. Je nemožné pracovat pro spásu lidí a přitom jim nepoukázat na potřebu skončit s hříšným uspokojováním, které ničí zdraví i duši a zabraňuje rozumovému pochopení Boží pravdy.

Lidé musí poznat, že je třeba si prověřit každý návyk i zvyk a ihned odstranit vše, co by nebylo přínosem pro zdravotní stav těla a tím také zastiňovalo duševní pohled. – RH Nov. 12, 1901 *WM 127.2*

Učte zásadám zdravého vaření – Mnozí neznají správné zásady pro život, neboť jim v tom brání předsudky. S Boží pomocí se lidé mohou naučit připravovat zdravá jídla. Je to stejně tak důležité, jako cokoli jiného, co si oblíbíme. Je možné zřídit kurzy vaření, někteří to mohou učit při svých návštěvách v rodinách a dávat rady o vaření zdravých jídel. Mnozí tak mohou být zachráněni před tělesnou, duševní i duchovní degenerací prostřednictvím zdravotní reformy. Tyto zásady budou přijatelné i těm, kteří hledají poznání a budou se snažit pochopit celou pravdu pro tuto dobu. *WM 128.1*

Bůh si přeje, aby lid zase předal to, co přijal. Jako nestranní a nesobečtí svědci mají zase předat jiným to, co Pán dal jim. Jakmile se zapojíte a vložíte celé své srdce do díla, můžete si být jisti, že nebude přibývat předsudků, ale budou odstraňovány. Stále uvažujte o životě Krista, dělejte to, co On dělal a následujte jeho příklad. – RH June 6, 1912 *WM 128.2*

Potřebujeme opravdovou výchovu ve vaření. ... Vytvořte skupiny, kde se lidé naučí upéct dobrý chléb a možné kombinace obilovin, zeleniny a přísad k přípravě zdravého jídla. – Manuscript 150, 1905 *WM 128.3*

Jděte směrem, který chválí reformu – Mnozí si myslí, že adventisté s. d. se zásadně liší od běžně dodržovaných zásad ve světě. Ti, kteří obhajují nepopulární pravdu by se měli kromě jiného zamyslet nad tím, co odpovídá jejich vlastnímu životu. Neměli by se snažit o to, jak se odlišit od ostatních, ale jak se přiblížit k těm, které chtějí ovlivnit, neboť jim mají pomoci dosáhnout toho, co si tak váží. Takový postup by odpovídal pravdě, kterou přijali. *WM 128.4*

Ti, kteří obhajují reformu v jídle, by měli ukazovat na zdravotní výhody tím, že sami tyto potraviny zařadí do svého jídelníčku. Tak by uváděli názorný příklad těch zásad, které vychvalují, aby je upřímní lidé zhodnotili. ... *WM 129.1*

Když ti, kteří obhajují reformu přezkoušeli věci do extrému, lidé by jim to neměli vyčítat, když se jim to nelíbí. Ale takto má často naše víra špatnou pověst a v mnoha případech ti, kteří podávají svědectví takovým rozporuplným projevem, si ani později nesmí myslet, že na takové reformě je něco dobrého. Tito extremisté udělají za několik měsíců více škody, než mohou napravit za celý život. Takto podávané dílo odpovídá přání satana a chtěl by, aby takto pokračovalo. Nejvíce ubližují zdravotní reformě úzkoprsé, omezené názory a přehánění v maličkostech. – CTBH 55-57 *WM 129.2*

Nemá se zdůrazňovat osobní názor – Většinou ti, kteří mají jen částečné poznání o zásadách reformy, jsou nejvíce nekompromisní nejen na uskutečňování svých vlastních názorů, ale zdůrazňují je i svým rodinám a sousedům. Důsledky jejich nepochopené reformy se projevují špatným zdravotním stavem a jejich snaha vnutit své názory druhým vytváří pak u mnohých nesprávný dojem o dietní reformě, takže zavrhnou celou reformu. *WM 129.3*

Ti, co chápou zdravotní zákony a řídí se zásadami, ti se vyhnou krajním situacím jak v nemírnosti tak v omezování. Výběr jejich stravy sleduje nejen uspokojení chutí, ale i posílení a obnovu těla. Snaží se o udržení kondice v nejlepším stavu, aby mohli co nejlépe sloužit Bohu a lidem. Chuť je kontrolována rozumem i svědomím, což prospívá tělu i duchu. I když své názory nedůrazňují urážlivým způsobem druhým lidem, jejich příklad je dokladem vlídnosti a správných zásad. Takové osoby přispívají dobru. *WM 129.4*

V tom je správný smysl reformy ve stravování. Tomuto tématu by bylo třeba věnovat hlubší studium a nikdo by neměl kritizovat druhé jen proto, že nezastávají vždy shodné názory v praxi. Je nemožné vycházet z neměnných pravidel, která by byla platná pro všechny a nikdo by si také neměl myslet, že je měřítkem pro všechny. Všichni nemohou jíst stejné věci. Zdravé jídlo které chutná jednomu, nemusí chutnat druhému a může mu dokonce škodit. Někdo nepije mléko, jinému prospívá. Pro někoho jsou hrách a fazole těžko stravitelné, pro zdraví jiného jsou prospěšné. Někteří považují výrobky z hrubozrnné mouky za dobrou potravu, zatímco jiní je nesnášejí. – MH 318-320 *WM 130.1*

Světlo pro spásu světa – Ti, kteří vyučují, by měli poznat nemoci a jejich příčiny a měli by vědět, že vše, co člověk dělá, by mělo být v souladu se zákony života. Bůh nám dal poznání, že zdravotní reforma je pro záchranu naší i světa. Lidé by měli být informováni o lidském těle, které Bůh stvořil ke svému přebývání a přeje si, abychom byli dobrými správci: „*Nebo vy jste chrám Bo-*

ha živého, jakž pověděl Bůh: Přebývati budu v nich, a procházeti se, a budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.“ (2 K 6,16) – RH Nov. 12, 1901 WM 130.2

Oživená důvěra – Mnozí ztratili víru v Boha i důvěru v člověka, ale váží si skutků pochopení a pomoci. Když u někoho nenachází motivy pozemských hodnot, jako třeba, že si nenechávají vyplácet odměnu, slouží nemocným, sytí hladové, dávají ošacení potřebným, utěšují zarmoucené a něžně poukazují na toho, pro jehož lásku a milosrdenství se oni stali lidskými posly. Když toto vidí, tak jejich srdce jsou zasažena. Projeví se vděčnost a nadchnou se pro víru. Poznají Boží zájem a jsou nadšenými posluchači jeho slova. – RH May 9, 1901 WM 131.1

Mnozí zachráněni před hanbou – Bylo mi ukázáno, že zdravotně-misijní dílo odhalí lidi, kteří mají zdravé názory, vynikající předpoklady, chtějí být zachráněni vlastním úsilím ze své hloubky ponížení a hříchu. Když o lidi bylo postaráno a jejich tělesné potřeby byly uspokojeny, je třeba jim přinést poznání pravdy tak, jak je v Ježíši. Duch svatý působí a spolupracuje s těmi, kteří pomáhají lidem. Pochopí, že zbožná víra musí být založena na skále. Nejedná se o překvapivé spojení cizího učení s těmi, které Bůh miluje a lituje jich. Když jim však pracovníci ve zdravotně-misijním díle pomohou, Duch svatý spolupracuje s lidskými služebníky na morální síle. Duchovní síla se aktivizuje a mnohé z těchto duší jsou zachráněny pro království Boží. WM 131.2

Nic nemohlo a ani nebude moci uvést povahovou vlastnost, která by přiblížila lidu pochopení pravdy, ať jsou kdekoliv tak přesvědčivé, jako skutek Samaritána. Skutek vlastně vedl k záchraně ubohého hříšníka, kterého obchází členové církve a tento trojúhelník vytváří základ pro pochopení pravdy. Je třeba zavést mezi námi lidmi nový princip hodnot a až se to stane, pak se vytvoří zcela odlišná atmosféra mezi pracovníky. Neboť Duch svatý je ve styku se všemi lidmi, kteří slouží Bohu a ti, kteří jsou vedeni Duchem svatým se stanou prostředníky, kteří pozvednou k Bohu, posílí a zachrání ty lidi, kteří by zahynuli. – Special Testimonies series A, no. 11, p. 32 WM 132.1

Je nutná horlivost a vytrvalost – Kdybych mohla vyburcovat náš lid ke křesťanským skutkům a mohla je vést k tomu, aby se zapojili do zdravotně-misijního díla se svatou horlivostí a božskou vytrvalostí nejen v určitých místech, ale všude, aby své úsilí zaměřili k těm, kteří nejsou v ovčinci, jak bych za to byla vděčná. To je skutečná misijní činnost. Někde se zdánlivě setkává s malým úspěchem. Pán opět otevírá možnost a jsou náznaky úspěchu. Slova, která zapadla, jsou jako hřebíky, upevněné na určitém místě. Nebeští andělé spolupracují s lidmi a hříšníci jsou získáváni pro Spasitele. – Letter 43, 1903 WM 132.2

Jsou voláni upřímní a zbožní lidé – Jak muži, tak i upřímné a zbožné ženy, jsou vyzýváni, aby se rozhodli a zapojili do zdravotně-misijního díla. Ať kladou stále větší důraz na své tělesné i duševní síly a na svoji zbožnost. Úspěch je možný jedině vysláním schopných lidí. I nyní je možné obdržet stejnou milost, která vyzařovala z Ježíše Krista k Pavlovi i Appolovi, a která je odlišila pro jejich vynikající vlastnosti a to přivede do díla mnoho zbožných misionářů. – Special Test. Relating to Medical Missionary Work, p. 8 WM 132.3

Nečekejte – Nyní jsou potřební pracovníci – zdravotní misionáři evangelia. Není únosné, aby jste trávili roky přípravou. Brzy se už navždy zavřou dveře, které jsou dosud otevřené pravdě. Nyní přinášejte poselství. Nečekejte, nedovolte nepříteli, aby obsadil místo, které máte dosud přístupné. Nechte pracovat malé skupinky, ať mohou konat to dílo, k němuž Kristus povolal své učedníky. Ať pracují jako evangelisté, rozšiřují naše publikace i pravdu všem, s nimiž se sejdou. Ať se modlí za nemocné, pomáhají jim v jejich potřebách ne umělými léky, ale přírodními prostředky a radí jim, jak znovu získat zdraví, a vyvarovat se nemocem. – 9T 172 WM 133.1

(Poznámka: Pro podrobnější rady týkající se zdravotní služby a představení našeho zdravotního poselství viz knihy Cesta ke zdraví, Zdravotní služba, Rady o výživě a pokrmeh a Zdravotní rady. – Sestavovatelé) WM 133.2

16. Příprava na krize a katastrofy posledních dnů

Tyto podmínky posledního dne nás nutí k přípravě – Rychle se naplňující znamení doby nám dávají poznat, že Kristův příchod je na dosah. Dny, které prožíváme, jsou vážné a důležité. Pomalu, ale jistě je Duch Boží odnímán z této země. Rány a soudy dopadají na ty, kteří zavrhlí milost Boží. Katastrofy na zemi i na moři, nenormální stav společnosti i hrozby válek jsou ohromující. Jsou předzvěstí významných blížících se událostí. *WM 134.1*

Mocnosti zla spojují své síly a sjednocují se pro poslední velkou krizi. Brzy dojde ve světě k velkým změnám a závěrečné události budou mít rychlý spád. *WM 134.2*

Celkový stav ve světě nasvědčuje tomu, že doba soužení je těsně před námi. Podle novin vše svědčí pro to, že ke strašnému konfliktu dojde v blízké budoucnosti. Odvážné krádeže jsou běžné, vydírání, loupeže a vraždy jsou na denním pořádku. Lidé posedlí demony zabírají muže, ženy i děti. Lidé jsou zaslepení nemorálností a převládá nejrůznější zlo. – 9T 11 *WM 134.3*

Stane se něco rozhodujícího – Nynější doba je vrcholně důležitá pro všechny žijící lidi. Vládců, státníků a lidí, kteří zastávají zodpovědná místa, rozumně uvažující lidé z různých společenských vrstev, soustřeďují pozornost na události, které kolem nás probíhají. Sledují napjaté a neklidné vztahy, které se projevují mezi národy. Pozorují napětí, které se projevuje ve všech přírodních silách a usuzují, že dojde k něčemu velikému a rozhodujícímu – že svět stojí na pokraji obrovské krize. *WM 134.4*

Andělé nyní zadržují větry bojů, aby nemohly přijít dřív, dokud svět nebude varován před nadcházejícím zánikem. Schyluje se k bouři, která může náhle propuknout na zemi. Jakmile Bůh přikáže andělům, aby nebránili těmto větrům, strhne se boj, který nelze popsat. – Ed 179, 180 *WM 135.1*

Přiblížila se doba, kdy svět pozná bolest, kterou žádný lidský balzám nevyléčí. Duch Boží přestane působit. Katastrofy na moři i na zemi budou rychle střídát jedna druhou. Jak často slyšíme o zemětřeseních a tornádech, o zkázách způsobených ohněm a záplavami s velkými ztrátami na životech a na majetku. Tyto kalamity jsou zdánlivě způsobeny nevypočitatelnými projevy narušených a chaotických přírodních sil, které člověk nemůže ovládat. Ve všem však můžeme spatřovat záměr Boží. Tyto pohromy jsou prostředky, které mají vyburcovat lidi před hrozícím nebezpečím. – PK 277 *WM 135.2*

Velká města budou smetena – Dílo k záchraně lidí pro Krista, které se už dávno mělo rozběhnout, se dosud neudělalo. Obyvatelé bezbožných měst, kteří již brzy budou postiženi katastrofami, byli strašně opomíjeni. Není daleká doba, kdy velká města budou smetena a měli by být varováni o tomto přicházejícím soudu. Ale kdo chce dát k dokončení tohoto díla svoji nezištnou službu, tak jak to požaduje Bůh? ... *WM 135.3*

Do dnešní doby nebyla udělána ani jedna tisícina toho, co se pro tato města mělo vykonat. To se však mohlo stihnout, kdyby lidé konali plně svoji povinnost. – Manuscript 53, 1910 *WM 136.1*

Kdyby lid Boží měl jen tušení o hrozícím nebezpečí zkázy tisíců měst, které propadly modlářství. – RH Sep. 10, 1903 *WM 136.2*

Hrozící katastrofa – Nedávno se mi zjevila strhující scéna. Viděla jsem ohromné hořící koule, které dopadaly na krásné domy a úplně je zničily. Slyšela jsem někoho říct: „Věděli jsme, že soudy Boží dopadnou na zemi, ale nevěděli jsme, že to bude tak brzy.“ Ostatní říkali: „Vy jste to věděli? Proč jste nám to tedy neřekli? My jsme o tom nevěděli.“ Z každé strany se ozývaly podobné hlasy. ... *WM 136.3*

Brzy se začnou vyhrocovat politování hodné vztahy mezi národy, a ty se už nezmění až do příchodu Ježíše. Potřebujete jako nikdy dosud společně se semknout a sloužit mu, neboť má v nebesích připravený trůn a jeho království bude věčné. Bůh neopustil svůj lid a my se ho nesmíme vzdát. *WM 136.4*

Soud Boží probíhá nad zemí. Války a zvěsti o bojích, katastrofy způsobené požáry a záplavami hovoří jasnou řečí o čase soužení, které bude narůstat až do konce, který je na dosah. Nesmíme ztrácet čas. Duch válek ovládne svět. Proroctví 11. kapitoly Daniele dospěly do závěrečné fáze. – RH Nov. 24, 1905 *WM 136.5*

Nepopsatelné – Minulý pátek ráno před probuzením jsem uviděla strhující scénu. Zdálo se mi, že jsem vzhůru, ale nebylo to u mně doma. Z okna jsem viděla strašný požár. Velké ohnivé koule dopadaly na domy. Z těchto koulí odletovalo něco jako ohnivé šipky na všechny strany. Nebylo možné nijak zasáhnout, oheň se šířil a ničil, co bylo v dosahu. Hrůza lidí vyla nepopsatelná. Po nějaké chvilí jsem se probudila a zjistila, že jsem doma. – Letter 278, 1906 WM 136.6

Připravte se, pokud máte možnost – Až náboženská agrese podkopá svobodu našeho národa, tehdy ti, kteří budou podporovat svobodu přesvědčení, se ocitnou v nepříznivé situaci. Pokud budou mít možnost, už kvůli sobě, by měli jednat moudře, pokud jde o nákazy nemocí, při prevenci a při léčbě. Všude budou mít pro tuto činnost pole působnosti. Bude spousta trpících, kteří budou potřebovat pomoc, a to nejen u těch, kteří patří k naší víře, ale převážně mezi těmi, kteří neznají pravdu. – Medical Missionary, November, December 1895 WM 137.1

Připravení k okamžité pomoci – Poznáme bídu a strach, které zachvátí rodiny, a bude třeba ulehčit jejich utrpení a strádání. Víme velmi málo o lidské bídě, která existuje všude kolem nás, ale naskytne-li se nám příležitost, měli bychom být připraveni okamžitě poskytnout pomoc těm, kteří jsou v krajní tísní. – Manuscript 25, 1894 WM 137.2

Pomocná Boží ruka zmenší utrpení – Úsilí zdravotní reformy je Božím prostředkem ke zmenšení utrpení v našem světě a k očištění jeho církve. Poučte lidi, že se mohou stát Boží pomocnou rukou, pokud budou spolupracovat s Mistrem při obnově tělesného i duševního zdraví. – 9T 112, 113 WM 137.3

Každý člen by se měl podílet na zdravotně-misijním díle – Nadešla doba, kdy každý člen církve by se měl podílet na zdravotně-misijním díle. Svět je jako nemocnice, přeplněný tělesně i duševně nemocnými. Musíme se na to zaměřit, neboť všude hynou lidé z nedostatku poznání pravdy. Členové církve se potřebují probudit a pochopit svoji odpovědnost za předání těchto pravd. – 7T 62 WM 138.1

Do velkých měst jsou dveře otevřeny – Zdravotně-misijní dílo je třeba šířit tak opravdově, jako to dosud ještě nebylo třeba. Toto dílo je bránou, která otevře pravdě průchod do velkých měst. – 9T 167 WM 138.2

Do každého města by měli přijít pracovníci vyškolení pro zdravotně-misijní dílo. – 7T 59 WM 138.3

V každém větším městě by měla být skupina organizovaných a dobře vyškolených pracovníků. A ne jeden, nebo dva, ale mnoho by jich mělo nastoupit do díla. – Letter 34, 1892 WM 138.4

Součást práce každého sboru – Zdravotně misijní práce by měla mít svého zástupce na každém místě v souvislosti se zakládáním našich sborů. – Manuscript 88, 1902 WM 138.5

V každém městě, kde máme sbor, tam je zapotřebí zřídit ošetřovnu. Je jen málo těch našich členů, kteří by mohli ve svých domovech poskytnout místnost a vybavení pro poskytnutí péče nemocným. Mělo by se obstarat místo, kde by se mohlo poskytovat běžné ošetření a vyšetření. Budova může být normální, nic zvlášť poutavého, ale měla by být vybavena zařízením pro běžné případy vyšetření. – 6T 113 WM 138.6

Zdravotně misijní dílo by mělo být součástí každého sboru v naší zemi. Kdyby nesouvisela se sborem, stala by se brzy směsicí nesourodých částí. Jen by odčerpávala, ale nevytvářela. Místo aby se stala pomocnou rukou Boží pro šíření pravdy, podkopávala by život i úsilí církve a oslabovala poselství. Bude-li mít samostatné vedení, nebude plýtvat schopnostmi a prostředky potřebnými jinde, ale bude pomáhat skutečně potřebným bez závislosti na službě slovem, a umístí i lidi, kteří by se i posmívali biblické pravdě. – 6T 289 WM 139.1

Zdravotní misijní služba v závěrečné krizi – Je mi smutno, když se dívám na naše sbory, které by měla spojovat jednota srdce i ducha a společné úsilí na zdravotně misijním díle. ... Ráda bych vám řekla, že brzy převládne zdravotně misijní dílo nad kazatelskou činností. Povinností kazatelů je sloužit. Naši kazatelé se mají podílet na evangelijním plánu služby. ... WM 139.2

Nikdy z vás nebudou kazatelé evangelia, dokud váš hlavní zájem nebude upřen na zdravotně misijní dílo, pravidla léčby, modlitby a posilování. Pojdte na pomoc Pánovi a pomozte v boji proti silám temna, aby i vám nepatřila slova: „*Zlořechte Merozu, praví anděl Hospodinův zlořechte velice obyvatelům jeho, nebo nepřišli na pomoc Hospodinu.*“ (Sd 5,23) – GCB April 12, 1901 WM 139.3

Část VI. – Hnutí Dorkas v církvi

Myšlenková perla

V Joppen žila Dorkas, která byla velmi šikovná a nenadělala mnoho řečí. Věděla, kdo potřebuje ušít šaty, koho má potěšit a ochotně pomáhala všem, bez rozdílu postavení. Když Dorkas zemřela, sbor v Joppě těžko nesl její ztrátu. Nebylo divu, že ji oplakávali, naříkali a že horoucí slzy padaly na tělo bez života. Měla pro ně nesmírnou cenu. Boží mocí byla vrácena k životu ze země nepřítelů a její šikovnost a životní elán mohl být opět požehnáním pro druhé. WM 142.1

Taková trpělivá, zbožná a stálá věrnost, jakou měli tito Boží svatí, je vzácná. Církev bez nich nemůže být požehnáním. To je potřebné v církvi, Sobotní škole, ve společnosti. Mnozí přicházejí do sborového společenství s nepotlačenými povahovými vlastnostmi. Když nastane kritická situace a je třeba lidí silných, kteří neztrácejí naději, tito ztrácejí odvahu a přenášejí tíhu odpovědnosti na sbor a neuvědomují si, že to není správné. Dílo nepotřebuje takové nespolehlivé lidi. Ale je vždy třeba lidí nezlomných, bohabojných, kteří nebudou klesat ve dnech protivenství. – 5T 304 WM 142.2

„Byla pak jedna učednice v Joppen, jménem Tabita, což se vykládá Dorkas. Ta byla plná skutků dobrých a almužen, kteréž činila.“ (Sk 9,36)

17. Ženy jsou volány do díla

Dnešní hnutí Dorkas – Měl by být mnohem větší počet žen, které se podílejí na díle sloužit trpícímu lidstvu, povznášet ho duševně a vést k víře, prosté víře v Ježíše Krista, našeho Spasitele. Až se lidé odevzdají Pánu Ježíši a cele se mu věnují, pak pochopí učení. ... WM 143.1

Mrzí mě, že naše sestry v Americe se nevěnují plně dílu, které by mohly vykonat pro Ježíše Krista. Zůstanou-li věrné Kristu, pak obdrží odvahu, sílu a víru, které jsou potřebné k dílu. Mnoho žen rádo mluví. Proč tedy nemohou hovořit o Kristu těm lidem, kteří hynou? Čím bližší je náš vztah ke Kristu, tím více poznává zoufalost těch, kteří neznají Boha a necítí, jak znevažují Krista, který za ně zaplatil výkupné. WM 143.2

Když věřící ženy ponesou břemena lidí a tíži hříchů, které nejsou jejich vlastní, pak budou pracovat stejně jako Kristus. Žádnou oběť nebudou považovat za velkou, pokud půjde o záchranu lidí pro Krista. Každý, kdo má tuto lásku k lidem, je narozen z Boha, je ochotný jít v jeho šlépějích a jeho slova i řeč budou hřivnou, kterou získal v jeho službě. Pravý pokrm, který přichází od Otce, je jako pramen lásky, který neustává a nevysychá. WM 143.3

V tomto díle stále rosteme. Projevíme-li přání, stát se požehnáním, přicházíme na to, že jsme slabí a chybí nám síla. Člověk přichází k Bohu s modlitbou, Pán Ježíš mu dává poznání a svého Ducha svatého a on poznává, že je to Kristus, který zlomil srdce a obměkčil ho. – Letter 133, 1898 WM 144.1

Hodnota organizace – Dílo, které konáte pro naše sestry (*Dopis byl určen veřejně působícím ženám, které se připojily k církvi adventistů s. d.*), aby cítily osobní zodpovědnost, je velmi dobré a potřebné. Dlouhou dobu se nebralo na vědomí. Ale když se organizačně připravilo v jasné, jednoduché a konečné formě, tak můžeme očekávat, že domácí práce se budou konat rozvázněji a nebudou se zanedbávat. Pán nám stále zdůrazňuje hodnotu lidské duše u těch, kteří nechápu její cenu. WM 144.2

Jestliže zorganizujeme běžná sdružení a rozumně je povedeme k tomu, že mají jednat jako služebníci Páně, pak v našich sborech se projeví nový život, který je už delší dobu potřebný. Pak se projeví i vynikající vlastnosti člověka, kterého Kristus zachránil. Jistě našim ženám přibýly těžkosti se zvyšováním počtu členů rodin a s nedoceněním jejich starostí. Tolik jsem toužila po tom, aby vyškolené ženy přišly pomoci našim sestrám z deprese a přesvědčily je, že mohou prospět v díle pro Pána. To je sluneční paprsek do jejich životů. Bůh žehnej vám i všem, kteří se zapojují do tohoto velkého díla. – Letter 54, 1899 WM 144.3

Pán má dílo i pro ženy – Pán má dílo nejen pro muže, ale i pro ženy. Zaujmou jejich místa v díle v kritickém období a bude působit skrze ně. Mají-li smysl pro povinnost a pracují pod vlivem Ducha svatého, získají pro tuto dobu vyrovnanost. Spasitel projeví u těchto obětavých žen svoji podporu a dá jim sílu, která bude větší jako síla mužů. V rodinách mohou vykonávat to, co muži nemohou udělat, práci k níž je třeba vnitřní prožitek. Mohou se důvěrně sblížit s těmi, k nimž se muži nedostanou. Jejich práce je potřebná. – RH Aug. 26, 1902 WM 145.1

Ženy mají větší úděl – Sestry, budeme-li chtít, můžeme udělat mnoho prospěšného pro Boha. Žena si neuvědomuje sílu, kterou má. Bůh si nepřeje, aby všechny své schopnosti soustředovala na otázky: Co budu jíst, co si obleču? Zde je vyšší cíl pro ženy a závažný osudový problém. Ona má rozvíjet a klást stále větší důraz na své schopnosti, Bůh je může využít pro velké dílo na záchranu duší od věčné záhuby. – 4T 642 WM 145.2

Bezpečně můžeme říci, že důstojnost i důležitost poslání ženy a charakteristické povinnosti jsou mnohem posvátnější než povinnosti muže. ... Žena by si měla uvědomit posvátnost svého poslání a v síle i bázni Boží přijmout svůj úkol. – 3T 565 WM 145.3

Měli bychom přesvědčit naše sestry o tom, že se vykoná mnoho dobrého, když podle svých možností budou pracovat ve spojení s Ježíšem Kristem. – Letter 119, 1898 WM 145.4

Ženy jsou povolány za posly milosti – Velmi potřebujeme oddané ženy, které by se staly posly milosti. Když to bude třeba, mohou při svých návštěvách v rodinách pomoci matkám i dětem v jejich každodenních povinnostech v domácnosti ještě dříve, než se začne hovořit o pravdě pro tuto

dobu. Poznáte, že tímto způsobem budete mít dobré výsledky při službě lidem. – RH July 12, 1906

WM 146.1

Proč stojíte nečinně? – Pán vinice říká mnohým ženám, které teď nedělají nic: „*Proč tu stojíte celý den zahálející?*“ (Mt 20,6) Mohou být nástroji spravedlnosti, prokazujícími svatou službu. Marie jako první oznámila Ježíšovo zmrtvýchvstání. Zjemňující a uhlazenější vliv křesťanské ženy je potřebný při zvěstování velkého díla nynější pravdy. Jestli bylo dvacet žen tam, kde dnes je jedna, kdo bude konat jejich zamilovanou práci, zachraňovat duše. Tak rádi bychom viděli mnohem víc těch, kteří přijali pravdu. Horlivost a neustálá píle v díle Božím přinese úspěch a budou udiveni výsledky. Dílo je třeba vykonat trpělivě a bez ustání, a v tom se projeví nesobecká láska k Bohu. Vyžaduje skutky a ne jen slova. WM 146.2

Boží dílo je to nejcennější z našich největších úspěchů. ... Často jsme zabráněni do svých sobeckých zájmů, že ani neumíme vnímat potřeby a tužby lidí. Chybí nám zájem a projev laskavosti v duchovní a přátelské službě potřebným, utlačovaným a trpícím. – ST Sep. 16, 1886 WM 146.3

Dílo se musí dokončit – U mladých žen se projevují oslabující životní sklony, totiž nečinnost a sladká lenost. Jsou i takové, které stráví hodiny svého cenného času v posteli; to jim nepomáhá k získání síly nebo ke zmírnění starostí druhých, ale spíše je oslabuje a získávají špatné návyky. Tyto hodiny proleňované v posteli už nelze dohnat. Tyto prohřešky doby takto promrhané jsou zapsány do knihy skutků. WM 146.4

Vždyť je toho třeba tolik udělat v tomto našem uspěchaném světě. Je přece tolik lidí ve velké Boží rodině, kteří potřebují pochopení a pomoc. Když nám zbude čas při naší práci, pak je třeba navštěvovat nemocné, pomáhat chudým a podporovat je. – HR June, 1873 WM 147.1

Jedinečné uplatnění ženy v díle – Je široké pole působnosti, v němž naše sestry mohou vykonat spoustu dobré práce pro Pána v různých službách, které mají návaznost na dílo. V misijní službě mohou dosáhnout i ty skupiny lidí, k nimž se nedostanou kazatelé. ... Je mnoho práce nedokončené nebo nedbale udělané, kterou je třeba dokončit právě pomocí sester. Je spousta práce pro pracovitě ženy, do níž se zapojili muži, a proto se mnoho zanedbalo na misijním poli. Jsou problémy v různých sborech, spousta věcí je nedokončených a kdyby byly poučeny, mohly by se jim věnovat. Naše sestry by se mohly podílet na církevní administrativě a naše církevní záležitosti by nebyly tak zanedbané. Je tolik různé práce ve spojení s dílem, pro které mají naše ženy lepší předpoklady, než naši bratři a v nichž mohou být přínosem pro dílo. – RH Dec. 19, 1878 WM 147.2

Misijní korespondence – Ženy mohou svojí prací pomoci na misijním poli vyřizováním korespondence přátelům a vysvětlovat jim jejich správný postoj k Božimu dílu. Tímto způsobem lze přinést poznání do nejmenších podrobností. Pracovníci se nebudou snažit o zdůrazňování vlastních zásluh, ale o sdělování pravdy zcela přirozeným způsobem všude tam, kde se naskytne příležitost. – ST Sep. 16, 1886 WM 147.3

Bůh si činí nárok na náš čas i peníze – Milé sestry křesťanky, nemáme právo nevyužít plně náš čas a dávat špatný příklad druhým, aby i ony které neznají tolik co my, se svým časem a silami hazardovaly nad nepotřebnými ozdobami, oblékáním, zařizováním bytů nebo podporováním nemírného množství jídla. Máme plnit duchovní povinnosti a jestli tyto povinnosti neplníme, svůj čas trávíme u zbytečnosti, ustrneme v myšlení a svojí láskou se vzdalujeme od Boha. Ale Pán našeho života si činí nárok na náš čas i peníze. Všude kolem nás má své chudé a trpící, jimž by peníze ulehčily utrpení a povzbudivá slova by je potěšila. Sám Kristus se ztotožňuje s potřebami trpícího lidstva. Když nebudete navštěvovat vdovy a sirotky, kteří prochází zkouškou utrpení, strádání a nouze, tak si nemyslete, že Kristus nedá tyto okolnosti vašeho jednání zaznamenat do knihy skutků proti vám, protože jste ho přehlíželi. – HR June, 1873 WM 148.1

Osobně se zúčastňujte evangelizace – Je bezpodmínečně nutné seznámit se s dílem žen, které se zapojily do Božího díla a snaží se pomáhat lidem potřebným a hřešícím. Je třeba konat evangelizační dílo. Ženy, které vstoupily do díla, přinášejí evangelium do rodin a ke všem lidem bez rozdílu. V rodinném kruhu předčítají a vysvětlují Slovo Boží, modlí se s nimi, starají se o nemocné a ulehčují jim v jejich pozemských potřebách a starostech. – 6T 118 WM 148.2

18. Uplatnění žen ve službě

Jaké ženy jsou povolány ke službě – Bůh volá za spolupracovnice ženy upřímné, prozíravé, laskavé, jemné, něžné a zásadové. Volá ty ženy, které by v díle setrvaly, nebyly sobecké, nehledaly osobní prospěch, a které by byly přitahovány Kristem. ... Najdou se ženy, které pochopí mimořádnost situace a budou pracovat pro Pána? – 6T 118 *WM 149.1*

Učte se ve škole Kristově – Pán má v díle místa pro ženy i pro muže. V Božím díle mohou vykonat mnoho, naučí-li se nejprve v Kristově škole velmi důležité pokoře. Mají nést nejen Kristovo jméno, ale musí mít i jeho ducha. Musí jednat tak, jako jednal Kristus a vyvarovat se všeho, co by je poskvřnilo. Pak budou moci být požehnáním pro druhé a zvěstovat všemohoucího Ježíše. – Manuscript 119, 1907 *WM 149.2*

S pevnými zásadami a vyhraněným charakterem – Potřebujeme ženy s pevnými zásadami a vyhraněným charakterem, které poznaly, že opravdu žijeme v posledních dnech, a že jsme obdrželi poslední naléhavé poselství pro tento svět. Musí být přesvědčeny, že se zapojují do důležitého díla a mají šířit paprsky nebeského poznání, které nám byly svěřeny. Pokud láska k Bohu a jeho pravdě je trvalou zásadou, pak je nic neodradí od povinností nebo konání díla. Budou poznávat Boha a nedají se odvést od práce a jeho díla výhodnými nabídkami k zaměstnání a lákavými finančními možnostmi. Zachovají si poctivost v jednání za každou cenu. Jsou takové, které chtějí správně představovat Kristovo náboženství, jeho slova citovat přesně, a pak budou jako zlatá jablka na stříbrném obraze. Takové mohou vykonat mnoho záslužné práce pro Boha. Volá je, aby vyšly na dozrálé lány a pomohly shromažďovat do snopů. – ST Sep. 16, 1886 *WM 149.3*

Cit, představa, nadání – Hledáme ženy křesťanky. Je široké pole působnosti, kde mohou vykonat mnoho dobré práce pro Pána. Jsou charakterní ženy, které měly morální odvahu rozhodnout se pro pochopení pravdy při zvažování svědectví. Měly cit, představu i výjimečné nadání a mohly se stát úspěšnými křesťanskými pracovníci. – ST Sep. 16, 1886 *WM 150.1*

Spojování vlastností Marie a Marty – Všichni, kteří se chtějí zapojit do Božího díla, měli by v sobě spojovat vlastnosti, které jsou přisuzovány Marii a Martě – ochota sloužit a upřímná láska k pravdě. Je třeba odložit osobní já i sobectví. – 6T 118 *WM 150.2*

Je třeba laskavých žen – Je třeba žen, které nejsou přehnaně sebevědomé, ale laskavého chování a milujícího srdce, které budou pracovat v Kristově pokoře všude tam, kde bude třeba přispět k záchraně duší. Všichni, kteří přijali nebeské požehnání, by se měli opravdově vynasnažit, aby i ostatní lidé, kterým nebyla dána tato možnost, mohli tuto nabízenou pravdu poznat. Neměli by si však jenom přát, aby i další poznali pravdu, ale také vidět, že jí skutečně přijali a ze své strany ji budou plnit. *WM 150.3*

Mravní a duchovní hodnoty vzrostou u těch, kteří se stali Božími spolupracovníky, zatímco ti, kteří svůj čas a schopnosti budou věnovat svým zájmům, ti ustrnou, budou chřadnout a umírat. – ST Sep. 16, 1886 *WM 151.1*

Zdokonalení schopností – Naše sestry... mají dostatek schopností a když správně využijí ty, které už mají, pak jejich výkonnost vzroste ještě více. – 4T 629, 630 *WM 151.2*

Odvážný a sebejistý – Mnoho rodin je nešťastných zbytečným hubováním paní domu, která se s nechuťí odvrací od svých obyčejných domácích prací a skromného rodinného života. Všechny své práce a povinnosti považuje za přítěž a to, co je možné vzít s humorem a obrátit v zajímavé či prospěšné, považuje za dřinu. Svůj život považuje za odpornou otročinu a sebe za mučedníka. *WM 151.3*

Je sice pravda, že rodinný život neprobíhá vždy úplně hladce, je třeba být trpělivý a velmi citlivý. Ale poněvadž matky nesou odpovědnost za okolnosti, které nemohou kontrolovat, je zbytečné popírat, že takové okolnosti rozdílně působí v jejich životním poslání matky. K odsouzení však dochází, když se cítí brzy unavené, zklamou důvěru a zanedbají své běžné povinnosti. *WM 151.4*

Manželka a matka, která šlechetně přechází těžkosti, pod nimiž jiní klesají při nedostatku trpělivosti a mravní síly, nestává se jen silnou v konání povinnosti, ale její zkušenosti při překonávání pokušení a překážek jí dávají předpoklady, aby mohla účinně pomáhat druhým slovem i příkladem.

Mnohé za výhodných podmínek konají dobro, ale v době neštěstí a zkoušek se jeví, jakoby procházely povahovou proměnou. Ony se však kazí pro narůstání jejich problémů. Bůh nikdy neměl v úmyslu, abychom byli hříčkou okolností. – HR August, 1877 WM 151.5

Vlastnosti křesťanské povahy – Matky, vaše povaha se vyvíjí. Váš soucitný Spasitel vás sleduje s láskou a porozuměním, je ochoten vyslechnout vaše modlitby a poskytnout pomoc, kterou potřebujete ve svém životním díle. Láska, radost, smířlivost, trpělivost, laskavost, víra a dobročinnost, to jsou vlastnosti křesťanské povahy. Tyto vznešené ctnosti jsou ovocem Ducha. Jsou jeho korunou a štítem. Nejvyšší vidinou, nejvznešenější touhou, nemůže být žádná vyšší snaha. Nic nemůže dát dokonalejší spokojenost a zadostiučinění. Tyto nebeské znalosti nezáleží na okolnostech, ani na vůli jako správném názoru člověka. Náš vzácný Spasitel, který chápe naše životní boje, slabosti naší povahy, libost, promíjí nám naše chyby a propůjčuje nám milost, kterou si upřímně přejeme. – HR August, 1877 WM 152.1

Opravdová žena – Děláte chyby? Neztrácejte odvalu, nenechte se odradit. Pán připustí vaše menší omyly ve snaze, aby vás ochránil před většími chybami. Chodte k Ježíšovi a požádejte ho, aby vám odpustil a věřte, že to udělá. „*Jestliže pak budeme vyznávat hříchy své, věrnýť jest Bůh a spravedlivý, aby vám odpustil hříchy a očistil nás od všeliké nespravedlnosti.*“ (1 J 1,9) WM 152.2

Když vám někdo řekne něco nepříjemného, nebo co by vám vadilo, neodplácejte ve zlém. Raději neodpovídejte dříve, dokud nemůžete říct něco příjemného. Řekněte si: „Nemohu svého Spasitele zklamat.“ Křesťanka je opravdová žena. Je ke všem stále laskavá a není prehlivá. Mluvit vlídná slova, když jste podráždění, přinese sluneční svit do vašich srdcí a vaše cesta bude hladší. Když jedna školačka dostala otázku, jak by definovala mírnost, odpověděla: „Mírní lidé odpovídají slušně na sprostou otázku.“ Kristus řekl: „*Blahoslavení tiší, nebo oni dědictví obdrží na zemi.*“ (Mt 5,5) Království Boží obdrží proto, že se dají poučit. – RH April 7, 1904 WM 153.1

Půvabně a důstojně – Neberte život jako romantiku, ale jako realitu. Vykonavejte i ty nejnepatrnější věci v bázi a v lásce Boží svědomitě a s radostí. Bůh prohlásil: „*Kdo je věrný v mále, i ve mnoze věrný jest.*“ (L 16,10) WM 153.2

Poznávejte Kristův život jak jej prožíval v době, kdy chodil po této zemi. Nezanedbal ani tu nejmenší a nejobyčejnější povinnost. Vše co dělal, bylo naprosto dokonalé. Hledejte u něho pomoc a pak i vy budete své denní povinnosti konat s laskavostí a respektem toho, který se snaží získat korunu nesmrtelného života. – RH April 7, 1904 WM 153.3

Věrní i v nejmenším – Moji bratři a sestry, nepřehlížejte malé věci pro ty velké. Ty malé můžete udělat s úspěchem, ale úplně zklamete, když se pokusíte o něco velkého a odradí vás to. Chopte se každé práce, kterou je třeba udělat. Uděláte-li to, co je ve vašich silách a na co stačíte, pak se projeví vaše schopnosti a vlohy pro větší dílo. Budete-li však podceňovat denní příležitost dělat malé věci, pak mnozí nebudou přínosem a budou odpadávat od díla. – RH Aug. 26, 1902 WM 153.4

Vnímavost k malým věcem – Hovoříme obšírně o mravní velikosti Kristova života, o velkých věcech, které vykonal, o jeho zázracích, o tom, jak utišil rozbouřené vody, navrátil zrak slepému i hluchému sluch, jak vzkřísil mrtvé. Projevem jeho velikosti byl vztah k malým věcem. Všimněte si Marty, která za ním přichází, aby domluvil její sestře a tak ji pomoci. A On ji odpovídá, aby nebyla tak starostlivá pro domácnost a popřála ji duševní radost. Řekl jí: „*Marto, Marto, pečlivá jsi a rmoutíš se při mnohých věcech, ale jednoho je zapotřebí. Marie dobrou stránku vyvolila, kteráž nebude odjata od ní.*“ (L 10,41.42) – RH April 7, 1904 WM 154.1

Budte hospodáři a seberte všechny droby – „*Zbeřte ty droby, kteříž zůstali, ať nezhytnou.*“ (J 6,12) Ten, který znal vše, nám dává naučení, aby ani droby nepřišly nazmar. Ten, který má všeho hojnost, ničím neplýtvá. Ať se neplýtvá ničím, co může prospět někomu jinému. Seberte každý zbytek, někdo ho může potřebovat. Toto ponaučení si uložte k duchovnímu pozhnutí a pečlivě je opatrujte. – Manuscript 60, 1897 WM 154.2

Síla zdvořilosti – Každá žena by měla projevovat duševní rovnováhu, čistý charakter, vyzařovat pravdu, dobro a krásu. Každá žena a matka by měla ke svému srdci přitahovat manžela i děti láskou, která se nemění a dokazovat to slovy i ohleduplným chováním. Zdvořilost je levná a má sílu obměkčit povahy, které by byly bez ní hrubé a drsné. Křesťanská zdvořilost by měla převládat v

každé rodině. Projevování zdvořilosti, ochota jednat s druhými stejně, jak bychom si přáli, aby oni se projevovali k nám, to by rozptýlilo polovinu životních problémů. – ST Aug. 15, 1906 *WM 154.3*

Ujišťujeme vás, že pracujeme pro Ježíše – Naším sestrám se nepromíjí neúčast na díle Božím. Každý, kdo okusil moc světla, měl by se alespoň trochu pokusit svědomitou prací přispět na vinici Páně. Naše sestry se snaží drobnou ruční prací zkrášlit své domovy, nebo udělat radost svým přátelům. Velké množství tohoto materiálu může být doneseno a položeno na základní kámen, ale bude Ježíš pohlížet na tyto různé a vkusné výrobky jako na opravdovou oběť pro něho? Vysloví nad těmito pracovníci pochvalu: „*Znám skutky tvé a práci tvou i trpělivost tvou... a snášel jsi a trpělivost máš a pro jméno mé pracovals a neustal.*“ (Zj 2,2.3) *WM 155.1*

Ať se naše sestry ptají: Jak se na Soudu setkám s těmito dušemi, se kterými jsem se seznámil nebo bych se měl seznámit? Zajímali jste se o jejich jednotlivé případy? Znáte Bibli natolik, že jim můžete vysvětlit Písmo? ... *WM 155.2*

Je to opravdu dílo, které vám Bůh určil jako svým dělníkům za mzdu, abyste se zabývaly složitými, jemnými vzory výšivek a dalšími záležitostmi při této práci, jen abyste se zdokonalily a udělaly něco, co už jiné ženy dokázaly před vámi? Je toto opravdu práce, kterou vám Bůh doporučil dělat a která upoutává váš zájem i Bohem daný čas a talent, takže nemáte chuť věnovat se vzdělávání nebo misijní službě? Všechny vaše výšivky a podobné práce jsou zbytečnosti, které spálí oheň posledních dnů. Kde jsou tedy vaše oběti Bohu? Kde je vaše trpělivá práce, vaše upřímná horlivost, která vás spojuje s Kristem, abyste nesly jeho jho a pozvedaly těžkosti? Kde je zlato, stříbro a drahé kameny, které jste položily na základní kámen, které nestráví oheň posledního dne, protože jsou nezničitelné? – RH May 31, 1887 *WM 155.3*

Ježíš zná těžkosti žen – Ten, který vrátil vdově jejího jediného syna, který zemřel, cítí i dnes bolest s matkou, jejíž syn zemřel. Ten, který vrátil Marii a Martě jejich zemřelého bratra, ten jenž zaplakal nad hrobem Lazara, který odpustil Marii Magdaleně, který nezapomenul na svoji matku, když byla zoufalá pod křížem, ten, který se zjevil plačícím ženám po svém vzkříšení a poslal je jako posly se zprávou, že Spasitel vstal z mrtvých, se slovy: „*Ale jdi k bratrům svým a pověz jim: Vstupte k Otci vašemu, k Bohu svému a k Bohu vašemu.*“ (J 20,17) Tento Ježíš zůstává nejlepším přítelem žen i dnes a je ochoten jim pomáhat v jejich bídě, budou-li mu důvěřovat. – HR August, 1877 *WM 156.1*

19. Vliv křesťanských žen

Krásné poslání žen – Adventisté nechtějí ani v nejmenším znevažovat práci žen. – GW 453 WM

157.1

Poslání žen, matek i mladších žen je krásné. Pokud chtějí, mohou uplatňovat svůj vliv ve svém okolí. Skromným oblékáním a uváženým chováním mohou přinášet nejjednodušší poselství pravdy. Mohou šířit poznání všem ostatním, kteří uvidí jejich dobré skutky a oslaví tak Otce, který je v nebi. Skutečně obrácená žena může tak vyvíjet vliv na přetváření povah. Bude-li stát při svém manželovi, bude mu pomáhat při jeho práci, bude to pro něho podporou i požehnáním. Když vůle a prostředky jsou podřízeny Duchu svatému, pak není žádné omezení ke konání dobra. – Manuscript 91, 1908 WM

157.2

Rozhodnutí na účasti v díle – Naše sestry, mládeži, vy kteří jste ve středním věku i ve věku pokročilém, účastněte se na díle pro tuto dobu. Rozhodnete-li se pro to, budete mít příležitost získat pro sebe velmi cenné zkušenosti. Vaše ctnosti vyniknou, přestanete-li myslet jen na sebe. Zvyknete-li si takto uvažovat, poznáte, jak přinášet oběti pro Ježíše. – RH Jan. 2, 1879 WM 157.3

Služte věrně a buďte soudní – V této době bychom si měli vážit schopností pracovníků a tento svěřený dar plně využít k reformě díla. Pán mě upozornil, že sestry, které dostaly poznání a byly připraveny převzít odpovědnost, ty mohou sloužit věrně a správně posuzovat i moudře využívat svého vlivu s bratry ve víře. Získají zkušenosti a ty se jim pak hodí pro stále větší uplatnění. ... WM

157.4

V dřívější době Pán využil posvěcené ženy a jejich úsilí spojil se snahou vybraných mužů, aby ho reprezentovali. Použil ženy k tomu, aby se dosáhlo rozhodného vítězství. Nejednou je ve zvláštních případech postavil do čela a jejich prostřednictvím působil ke spasení mnoha živých. – Letter B-22, 1911 WM 158.1

Zodpovědnost je u matek na prvním místě – Matčin vliv stále působí, ať už ke konání dobra, nebo zla. Jestli by svoji práci chtěla vykonávat pod zorným úhlem soudu, musí k Bohu upírat svoji naději i jednání a mít na zřeteli jeho slávu. Její první povinností jsou děti, má utvářet jejich charakter tak, aby byly šťastné v tomto životě a zabezpečeny pro budoucí dobu, pro nesmrtelný život. Nesmí se nechat ovlivnit paní A nebo B, ani připomínkami pana A nebo B, pokud se týče jejich zvláštností a odlišností od ostatních lidí v oblékání, pohodlí a ve vnitřní úpravě bytů spíše, než s předváděním se dětí a jejich výchovou. WM 158.2

Při výchově dětí dal Bůh matkám zodpovědnost, která převyšuje všechno ostatní. – Good Health, June, 1880 WM 158.3

Společnost klade na ženu nároky – Je povinností ženy, aby se starala o svého muže, dbala o jeho oblečení a snažila se ho učinit šťastným. Má právo i na rozšiřování svého poznání a schopností, být společenská, veselá, šťastná, rozdávat lásku, úsměv a ve své rodině vytvářet nebe v malém. Její zájem by se neměl vztahovat jen na „já a moje“. Měla by si být vědoma i toho, že společnost na ni klade nároky. – HR June, 1873 WM 158.4

Práce mimo naše rodiny – Muži i ženy neplní záměr Boží, když lásku projevují své rodině, svým bohatým přátelům a příbuzným a do své lásky nezahrnují ty, kterým by mohli zpříjemnit život uspokojováním jejich potřeb. ... WM 159.1

Když nás Pán nabádá, abychom konali i mimo své rodiny dobro, tak to neznamená, že naše láska k rodině má být menší, že své příbuzné nebo naši vlast máme méně milovat, ale přeje si, aby náš vztah se rozšířil. Nemáme svoji lásku a vztah omezit jen na čtyři zdi a přisvojit si požehnání, které se nám dostalo a nedopřát radost z něho i druhým. – RH Oct. 15, 1895 WM 159.2

Je třeba rozšířit oblast prospěšnosti – Všichni nedělají stejnou práci. Jsou různé práce a každý dělá jinou. A nyní v těchto různých povinnostech by měl být krásný soulad, měl by spojoval úsilí všech do správného uspořádání. Náš nebeský Otec si nepřeje, aby ta, které dál nadání pro jedno, se zdokonalovala třeba v pěti. Ale když to jedno bude užívat moudře, pak ta, která ho má, získá brzy více, stále se bude zvětšovat síla vlivu a sféra prospěšnosti tím, že bude co nejlépe využívat schopnosti, které dostala od Boha. Zachová si svou vyhraněnou osobnost, stane se součástí velkého postupu reformního díla, které je tak potřebné. WM 159.3

Pokud žena moudře využívá svůj čas i schopnosti, spoléhá na Boží moudrost a sílu, pak může stát v jedné rovině se svým manželem, být jeho rádcem, zástupcem, společníkem i spolupracovníkem a neztratí nic ze svého ženského půvabu a zdrženlivosti. Působí tím ke zlepšení a povznesení charakteru své rodiny a uplatňuje nepoznaný vliv na ostatní kolem sebe. – Good Health, June, 1880 *WM 160.1*

Snažte se přinášet poznání další ženě – Žena se naučí poznávat, co je zapotřebí udělat, když se sejde s další ženou. Některé ženy se hodí pro přinášení biblického poselství a předčítání v Bibli zcela prostým způsobem ostatním. Mají dar, jak vejít do styku se ženami a jejich dcerami. Je to duchovní úsilí a budou-li se o to snažit, budou k tomuto jednání povzbuzovány. – Letter 108, 1910 *WM 160.2*

Odpovědnost za sbírání do snopů – Každá sestra, která o sobě říká, že je dítkem Božím, poctíuje odpovědnost za pomoc všem, kteří jsou v její blízkosti. Nejlepší výsledky by měly být dosaženy praktickým odříkáním a dary pro dobro druhých. Sestry, Bůh vás volá, připojte se k těm, kteří odešli na pole a pomozte při vázání do snopů. ... Při různém způsobu misijní činnosti může využít skromná a moudrá žena své schopnosti ku prospěchu díla. – RH Dec. 10, 1914 *WM 160.3*

Vliv na reformu a pravdu – Proč nemohou ženy rozvíjet své poznání? Proč svým životem ne reagují na Boží požadavky? Proč neznají svou vlastní sílu a neuvědomují si, že tuto sílu jim dal Bůh a neusilují o to konat v co největší míře dobro druhým, aby pokračovalo reformní dílo pravdy, i skutečného dobra ve světě? Satan ví, že žena má moc ovlivnit jak k dobrému tak ke zlému. Proto se snaží získat ji pro svoje záměry. Snaží se ženu dnešních dnů svést různými svody, tak jako kdysi svedl Evu, aby utrhla a jedla, aby si i ona zvolila jinou formu a jednala nepřijatelným způsobem. *WM 161.1*

Sestry a matky, máme lepší pomoc, vznešenější dílo, než sledovat poslední módu a zhotovovat si šaty se zbytečnými ozdobami, aby vyhovovaly požadavkům moderního Molocha. Můžeme se stát jeho otroky a na jeho oltáři obětovat naše vlastní přítomné i budoucí štěstí našich dětí. Ale co získáme nakonec? Rozséváme svému tělu, sklídíme tedy záhubu. Naše dílo pod Boží kontrolou neuspěje. Zjistíme, kolik lidí mohlo přijmout požehnání a být zachráněno ze záhuby a omylu naším vlivem, kteří dali přednost pyše a vnější okázalosti před vnitřními hodnotami. – Good Health, June, 1880 *WM 161.2*

Kvas Slova Božího přineste do rodin – Ženy právě tak jako muži se mohou zapojit do díla a dosud skrytou pravdu veřejně zjevovat. ... Rozvážné a pokorné ženy mohou vykonat mnoho dobrého, budou-li vysvětlovat pravdu lidem v rodinách. Slovo Boží tímto způsobem vysvětlované začne kvasit a jeho vlivem se celé rodiny obrátí k pravdě. – Letter 86, 1907 *WM 161.3*

Neumdlévejte v misijní službě – Moje sestry, neumdlévejte v šíření naší literatury. Do tohoto díla se můžete všechny úspěšně zapojit, zůstanete-li ve spojení s Bohem. Dříve, než navážete styk s vašimi přáteli a sousedy, nebo napíšete dotazník, pozvedněte v modlitbě své srdce k Bohu. Všichni, kteří se na díle podílejí s pokorným srdcem, budou vyškoleni jako schopní dělníci na vinici Páně. – RH Dec. 10, 1914 *WM 162.1*

Ženy mohou získat srdce – Ráda bych řekla našim přátelům, kteří nás brzy opustí a odejdou do jiných zemí: „Uvědomte si, že můžete zlomit opozici, když projevíte zájem o ty, s nimiž se setkáte. Když Kristus žil na této zemi, projevoval osobní zájem o všechny, kamkoliv přišel, všude uzdravoval. Také my máme konat dobro jako On. Byli jsme poučeni, že máme sytit hladové, oblékat nahé a těšit zarmoucené.“ *WM 162.2*

Ženy mohou udělat mnoho pro to, aby získaly srdce a obměkčily je. Ať budete mé sestry kdekoliv, pracujte bezelstně. Navštívíte-li dům, kde mají děti, projeďte o ně zájem. Ať poznají, že je máte rády. Pokud je někdo nemocen, ošetřete ho, pomozte ustarané matce, která je zneklidněna obavou o své trpící dítě. – RH Nov. 11, 1902 *WM 162.3*

Spojte své síly s dalšími ženami v práci střídmosti – Sdružení křesťanských žen na podporu střídmosti (*The Woman's Christian Temperance Union – WCTU*) je organizace, která se snaží o rozšíření zásad střídmosti. Můžeme s ní upřímně spolupracovat. Bylo mi ukázáno, že nemáme stát od nich stranou a přesto, že u nich chybí zásada odřeknutí se jako je tomu u nás, máme s nimi navázat spojení a podílet se na zdravotní reformě. ... Máme s nimi pracovat, když to bude možné, a jistě to můžeme udělat v otázce úplného uzavření hospody. *WM 162.4*

Pokud člověk svou vůli podřídí vůli Boží, pak Duch svatý zapůsobí na srdce těch, kterým je k dispozici. Bylo mi ukázáno, že se nemáme vyhýbat pracovníkům WCTU. Pokud se sjednotíme v otázce úplné abstinence, nezměníme své stanovisko k jejich postoji ke střídmosti. Jestliže je vyvíjíme ke vzájemné spolupráci v otázce střídmosti, máme zajištěnou jejich podporu v tomto bodě. A spojením s námi uslyší také o nové pravdě, kterou chce Duch svatý zapůsobit na jejich srdce. – RH June 18, 1908 *WM 163.1*

Jsem překvapena naší vlažností – Měla jsem možnost poznat přednosti ze spojení s pracovníky WCTU a byla jsem velmi překvapena vlažným postojem našich vedoucích k této organizaci. Volám k našim bratřím, probudte se. – Letter 274, 1907 *WM 163.2*

Posuďte přínos s WCTU – Byla jsem poučena, že jsou mezi WCTU lidé s velkým talentem i schopnostmi. Mezi námi bylo vynaloženo mnoho času i peněz, a ty jsou nenávratně pryč. Místo toho, mnozí z našich nejtalentovanějších se chtějí zapojit do práce WCTU, ne však touto organizací. Musíme se snažit získat důvěru pracovníků WCTU při sladování stanovisek s nimi, pokud to bude možné. ... Tito lidé dosahují dobrých výsledků. – Manuscript 91, 1907 *WM 163.3*

Ovlivnění slovem – rada sestře – Milá sestro, doufám, že získáš vliv ve WCTU. ... Ať tě provází milost při vědomém vlivu vysloveného slova, aby se projevilo, že máš poznání života, které má ovlivnit ostatní jasným a pozitivním svědectvím, s nímž by se lidé ztotožnili a byli ovlivněni slovem. V tomto díle střídmosti tě bude mé srdce podírat. Hovořím o této věci naprosto rozhodně a také to výrazně ovlivňuje ostatní. – Manuscript 74, 1898 *WM 164.1*

Při misijní práci nezanedbávejte domácí povinnosti – Schopnosti moudrých křesťanek mohou být velmi prospěšné. Mohou dokázat svým nesobeckým životem a dobrovolným úsilím podle svých nejlepších schopností, že věří pravdě, která je posvěcuje. Mnozí potřebují takovou práci, aby se u nich mohly projevit schopnosti, které mají. Ženy a matky by však neměly v žádném případě zanedbávat své manžely a děti. Ale mohou vykonat mnoho a přitom nezanedbávat domácí povinnosti. Všichni ale nemají tuto zodpovědnost. *WM 164.2*

Kdo může projevit více lásky k lidem, pro něž Kristus zemřel, než ten, kdo se podílí na jeho milosti? Kdo může lépe reprezentovat Kristovo náboženství, než křesťanky, které se opravdově snaží přivést lidi k poznání pravdy? Kdo jiný je lépe připraven pro sobotní školu? Správná matka je také správnou učitelkou dětí. Je-li její nitro naplněno láskou ke Kristu, pak děti učí, modlí se s nimi i za ně, i uvidí také děti obrácené a shromážděné v ovčinci Kristově. Nedoporučuji, aby se žena stávala politicky činnou anebo zastávala úřad. Ale může dosáhnout mnoho jako misionářka, učitelka pravdy pomocí evangelizační korespondence, může rozšiřovat literaturu, rozmlouvat v rodinách, modlit se s matkou i s dětmi a stát se požehnáním. – ST Sep. 16, 1886 *WM 164.3*

Ženám by se neměla promíjet péče o domácnost – Některé stihnou udělat více práce, ale všechny by měly něco udělat. Ženy by neměly získat dojem, že se po nich nebude vyžadovat starost o domácnost. Měly by být natolik rozumné, aby poznaly, jak správně a s úspěchem přivádět lidi ke Kristu. Pokud si všechny uvědomí důležitost svého jednání podle svých možností a schopností v díle Božím, pak zahoří láskou k lidem a poznají i odpovědnost, kterou nesou. Pak se aktivně zapojí do díla stovky těch, které až dosud byly bez většího zájmu a nepříčinily se o nic, nebo jen nepatrně. *WM 165.1*

V mnoha případech světské nesmysly otupily duchovní chápání. V myšlení převládlo sobectví a pokřivilo charakter. Když se život s Kristem skryl v Bohu, tehdy služba není otroctvím. Zasněží-li se Bohu celým svým srdcem, pak poznají, kde je třeba co udělat a budou toužit po tom, aby to mohli udělat. Všude budou rozsévat, modlit se a věřit, že setba vzklíčí a přinese plody. Budou vyrůstat opravdoví a bohobojní lidé, kteří se budou modlit ve víře za milost a nebeskou moudrost, aby mohli s radostí a bez nátlaku vykonat to, co na ně připadne. Budou hledat paprsek Božího poznání, který by ozářil i stezky druhých lidí. – ST Sep. 16, 1886 *WM 165.2*

Krásné rozhodnutí, které utváří charakter – Ať se každý člen církve sám sebe zeptá: „Co bych měl osobně udělat, abych získal lidi pro Ježíše?“ Jedni si mohou říct: „Sám se ovládnout natolik, že nevydám ani jediný šilink za zbytečné ozdoby, abych se mohla před jinými předvádět. Chci se zasněžit Bohu a každou sobeckou touhu v sobě udusím v zárodku dříve, než nasadí poupata, rozkvetou, nebo přinese plody.“ To je správné předsevzetí a jistě se zalíbí Bohu, který vás vykoupil. ... *WM 166.1*

Jiný zase může říci: „Nemám možnost, jak získat peníze, ale mohu začít s výchovou sebe samého a nenechám promarněnou ani jedinou příležitost. Vždy jsem si myslel, že mám stále spoustu práce, ale nakonec jsem stejně nebyl spokojen s vynaloženým časem. Nyní poznávám víc, než kdykoliv předtím, že spousta času byla nevyužita. Proto prosím a žádám Boha, abych část svého času mohl věnovat službě pro Pána. Budu navštěvovat nemocné, budu projevovat zájem a pochopení pro trpící a podle svých možností přispěji k tomu, aby jejich utrpení bylo snesitelnější. Tímto způsobem se jim stanu bližší a jako služebník Ježíše Krista k nim budu moci promluvit. Tímto způsobem se budu věnovat službě a získávat duše pro Ježíše.“ Nemyslíte si, že k tomuto způsobu služby řekne Ježíš: „*To dobře.*“ (Mt 25,21) – Letter 12, 1892 *WM 166.2*

Část VII. – Chudý

Myšlenková perla

Pravý křesťan je přítelem chudého člověka. Jedná se svým zklamaným a nešťastným bratrem stejným způsobem, jako by jednal s jemnou, křehkou a citlivou rostlinou. Pán si přeje, aby jeho pracovníci se pohybovali mezi nemocnými a trpícími jako poslové jeho lásky a milosti. Dívá se na nás, aby poznal, jak se chováme jeden ke druhému, jsme-li opravdoví křesťané ve svém jednání ke všem, bez ohledu na jejich společenské postavení, jsou-li bohatí nebo chudí, svobodní či žijící v otroctví. *WM 168.1*

Jestliže potkáte ustarané a vyčerpané, kteří neví, jakou jít cestou, aby našli pomoc, pak se k nim nestavte odmítavě a pomozte jim. Není Boží vůlí, aby jeho dítky se uzavíraly před druhými, kteří nebyli tak šťastní. Nezapomínejte, že Kristus zemřel stejně tak za ně, jako za vás. Usmíření a laskavost vám otevrou cestu, abyste jim pomohli, získali jejich důvěru a opět jim vdechli naději i odvahu. – Letter 30, 1887 *WM 168.2*

„A kdyby bratr neb sestra neoděni byli, a opuštění z strany každodenního pokrmu, Řekl by pak jim někdo z vás: Jděte v pokoji a zhrějte se, a najezte se, avšak nedali byste jim potřeby tělesné, což to platno bude? Takž i víra, nemá-li skutků, mrtvát' jest sama v sobě.“ (Jk 2,15-17)

20. Služba chudým

Evangelium ve své největší nádheře – Evangelium má být hlášáno chudým. Nikdy nemůže poskytnout evangelium krásnější obraz, než když se přináší nejpotřebnějším v postižených oblastech. Oprošťuje lidi od předpisů, které usměrňují jejich povinnosti a jejich sliby, které jim dávají odvahu při plnění povinností. Tak se stane, že světlo evangelia zazáří největší silou a oslnivým jasem. Pravda Slova Božího vstupuje do vesnických chatrčí a ozařuje prosté chýše chudých černochů i bělochů. Paprsky Slunce Spravedlnosti přináší radost nemocným a trpícím. Andělé Boží jsou přítomni a při projevené prosté víře chutná kůrka chleba a hrneček vody jako přepychová hostina. A ti, kteří jsou z toho zhnusení a zhýralí znovu vstávají vírou se odpouštěním k slávě synů a dcer Božích. Jsou oproštěni od všeho světského a v Ježíši Kristu jsou zaměřeni k nebeským výšinám. Nezajímají je poklady světa, neboť našli velice hodnotnou perlu. Hříchy odpouštějící Spasitel přijímá chudé i nevzdělané a dává jim jíst z nebeského chleba a pít z vody života. – Letter 113, 1901 *WM 169.1*

Ježíš se ztotožňuje s chudými – Je celkem v duchu moderní doby přehlížet chudé. ... Ale Ježíš byl chudý, měl soucit s chudými, opuštěnými, utlačovanými a prohlásil, že kdo ublíží těmto lidem, jako by to udělal jemu samotnému. Jsem stále více překvapena tím, jak málo lásky, náklonnosti a něžnosti, která působila v Kristu, se projevuje u těch, kteří o sobě prohlašují, že jsou dětmi Božími. Kéž by církev jak na severu, tak i na jihu byla prostoupena pravým Duchem Kristova učení. – Manuscript 6, 1891 *WM 170.1*

Kristus přišel sloužit chudým – Kristus přijal lidskou podobu a postavil se tak do čela lidstva. Svůj postoj k nejchudším projevoval láskou a pochopením, takže se nebáli za ním přicházet. Byl stejně laskavý, takže se nebáli přijít i ti nejponiženější. Chodil dům od domu, léčil nemocné, sytil hladové, těšil plačící, mírnil jejich bolesti a nešťastným nabízel naději. – Letter 117, 1903 *WM 170.2*

„I přišel do Nazaretu, kdež byl vychován a všel podle obyčeje svého v den sobotní do školy. I vstal, aby četl. I dána jest jemu kniha proroka Izaiáše. A otevřev knihu, našel místo, kdež bylo napsáno: Duch Páně nade mnou, proto že pomazal mne kázati evangelium chudým, poslal mne, a uzdravovati zkroušené srdce, zvěstovati jatým propuštění a slepým vidění, a propustiti ssoužené v svobodu. A zvěstovati léto Páně vzácné.“ (L 4,16-19) WM 170.3

To je překrásný popis Kristova díla. Farizeové a saduceové opovrhovali chudými. Ti co zbohatli a získali vzdělání jimi pohrdali, jako by jejich bohatství a poznání z nich udělalo lidi cennější, než jsou lidé chudí. Ale Ježíš prohlásil, že jeho úkolem bylo poskytnout odvahu, povzbuzení i pomoc těm, kteří ji potřebovali. – Manuscript 65b, 1898 *WM 171.1*

Jak Kristus probouzel touhu po poznání lidí – Hlavní Kristovo poslání bylo v hlásání evangelia chudým. Jeho služba se zaměřila k potřebným a k nevzdělaným. Ukázal jim, jaká pozhledání mohou dosáhnout, vzbudil u nich touhu života a Kristův život je příkladem pro jeho následování. – Manuscript 139, 1906 *WM 171.2*

Důkaz božství evangelia – Největší úspěch měl Kristus u chudých. Jak studování, tak i nestudování mohou u těchto lidí vykonat spoustu věcí. Chudí potřebují povzbuzení a útěchu. Jsou mezi nimi i takoví, kteří se nemohou vzchopit bez podané pomocné ruky. Budeme-li pro tyto Kristovy učedníky pracovat, budeme plnit své poslání. V tom je největší důvěryhodnost evangelizační služby; kdyby evangelium bylo lidským dílem, pak by bylo úspěšné u bohatých a u mocných lidí. Ale ono pohrdá bohatstvím a společenským postavením. Volá do díla všechny, kteří chtějí pracovat pro Krista a pomáhat těm, kteří jsou v bídě, v pohrdání, opuštění či prožívají bolest. *WM 171.3*

Ti, kteří chtějí pracovat pro lásku Kristovu a pro lásku bližních, ti pracují v Duchu Kristově. Tento svět je zamořen nemocemi, ale Kristus přišel léčit nemocné, těšit nemocné, těšit zarmoucené, vyhlásit svobodu zajatým, vrátit zrak slepým. Evangelium je správným prostředkem obnovy a Kristus nám, kteří jsme zoufalí, smutní a nemáme naději, nabízí přijmout svoji sílu, neboť nastalo milostivé léto Hospodino. – Manuscript 65b, 1898 *WM 171.4*

Křesťanství je útěchou chudých – Mezi Kristovým náboženstvím a chudobou je spojitost. Špatným náboženstvím je takové, které vystavuje lidi v nebezpečí před těmi, kteří ho podporují a kteří učí, že sobecké radosti i zábavy jsou vrcholem štěstí. Ale podobenství o bohatém člověku a Lazarovi nám dokazuje, že to je špatný názor. Přejde doba, kdy bohatý by vyměnil všechno své bohatství za místo Lazara, kdysi chudého, plného zhnisaných ran. WM 172.1

V Kristově lidství zlaté nitě spojují věřícího a důvěřujícího chudáka s nekonečnou láskou Boží. On je ten veliký lékař. V tomto našem světě vzal na sebe naše nepravosti a nese naše břemena. On je lékařem našich nemocí. Byl chudý a nyní je středem všeho dobrého i našich požehnání. Je zdrojem síly pro všechny, aby mohli své schopnosti zasvětit dílu a stát se syny Božími. – Manuscript 22, 1898 WM 172.2

Kristus sňal znamení z chudoby – Kristus byl vždy přítelem chudých lidí. Zvolil si chudobu a povýšil ji tím, že se stala i jeho osudem. Jednou pro vždy ji zbavil potupy tím, že dal své požehnání chudákům, dědicům království Božího. To bylo jeho dílo. Tím, že svůj život posvětil chudobou, zbavil chudobu jejího ponížení. Ztotožnil se s chudými a mohl tak sejmut z chudoby znamení, které ji připsal svět. Věděl o nebezpečí, které v sobě skrývá láska k bohatství a že také ona zničí spoustu lidí tím, že umožňuje, aby bohatí mohli uspokojit všechna přání po nádheře. Učí je, aby také svůj zrak upřeli k těm, kteří trpí pod tíhou chudoby. Projeví se slabá stránka lidské povahy a bez ohledu na spoustu bohatství jim pochybí bohatství ve vztahu k Bohu. WM 172.3

Povahy mnohých byly zformovány špatným odhadem hodnot bohatce. Patřily mu domy, pole, byl vychvalován, byly mu prokazovány pocty, s opovržením se mohl dívat na chudáka, který byl ctnostný na rozdíl od bohatce. Když byli zvázeni na zlatých vahách ve svatyni, sobecký a po majetku prahnoucí bohatý byl shledán lehkým, zatímco chudák, který spoléhal vírou jen na Boha, který je dobrý a spravedlivý, byl prohlášen za dědice věčného bohatství v Božím království. – Manuscript 22, 1898 WM 173.1

Ani velikáni světa nemohou tento problém vyřešit – Ve velkých městech žije spousta lidí v chudobě a bídě, trpí nedostatkem jídla, jsou bez střechy nad hlavou a jsou nedostatečně oblečení. Ve stejném městě žijí i další, kteří mají víc, než si jen srdce může přát, žijí v přepychu, své peníze utrácí na nákladné vybavení domů, na šperky a co je ještě mnohem horší, na uspokojení svých tělesných žádostí, na alkohol, kouření i další věci, které otupují mozek, zbavují duševní rovnováhy a kazí člověka. Volání strádajícího lidstva vystupuje k Bohu. ... WM 173.2

Mezi vychovateli a státníky není mnoho těch, kteří chápou příčiny nynějšího stavu společnosti. Ti, kteří mají moc, nemohou vyřešit problémy mravní zkaženosti, bídy, dalšího zbídačování a narůstající zločinnosti. Marně se snaží dát obchodnímu podnikání bezpečný základ. Kdyby se lidé více věnovali vyučování Slova Božího, tak by našli i řešení těch problémů, které je trápí. – 9T 12, 13 WM 173.3

Boží plán pro Izrael měl zabránit nerovnostem – Všichni by si měli uvědomit, že chudí mají stejné právo být na tomto Božím světě, jako mají zámožnější lidé. Náš laskavý Stvořitel dal nařízení, která měla zmenšit utrpení zoufalých a strádajících a do jejich života vnášet paprsek naděje a slunečního jasu. WM 174.1

Bůh chtěl zabránit nesmírné touze po majetku a moci. Stálé hromadění bohatství jedinou společenskou vrstvou by způsobilo spoustu zla a také bídy a ponížení ostatních. Kdyby se neomezovala moc bohatců, stali by se bezkonkurenční a přesto, že chudí mají v Božích očích stejnou cenu, byli by považováni úspěšnějšími bratry za druhořadé a také by tak s nimi jednali. U nižších vrstev by to nutně vyvolalo utrpení. Měli by pocit beznaděje a zoufalství, které by vedlo k podkopání morálky společnosti a otevřelo dveře zločinnosti všeho druhu. Boží nařízení mělo vést k prosazení sociální rovnosti. Opatření sobotního a jubilejního roku měla z velké části napravit křivdy, k nimž došlo v politické a sociální sféře národa. WM 174.2

Smyslem těchto opatření bylo přinést požehnání bohatým i chudým. Měla omezit lakotu a sklon k vlastnímu povyšování a měla vést k podpoře dobročinnosti. Měla podporovat dobrou vůli a důvěru mezi všemi společenskými vrstvami a prosadit sociální řád a stabilitu vlády. Všichni jsou spolu vzájemně spojeni do lidského společenství a vše, co děláme ku prospěchu a duchovnímu povznesení druhých, se k nám vrátí jako požehnání. Zákon vzájemné závislosti se vztahuje na všechny

společenské třídy. Bohatí i chudí jsou na sobě navzájem stejně závislí. Pokud jedna třída požaduje podíl na požehnáních, které Bůh udělil jejich bližním, pak ti druzí potřebují kapitál chudých, to jest věrné služby, tělesnou sílu a jejich schopnosti. ... WM 174.3

Někteří s velkým nadšením tvrdí, že všichni lidé by měli mít stejný podíl na pozemských Božích požehnáních. To ale nebyl Boží záměr. Rozdílnost podmínek je jeden z prostředků, který určil Bůh proto, aby se projevila a vyzkoušela povaha člověka. Přeje si, aby ti, co mají světské postavení, se pokládali za správce jeho majetku, který jim byl svěřen a mají ho využít ve prospěch trpících a potřebných. WM 175.1

Kristus řekl, že chudí budou stále mezi námi a svůj zájem spojuje se zájmy svého trpícího lidu. Srdce našeho Vykupitele má pochopení pro nejchudší a nejvíce ponížené ze svých pozemských dítek. Říká nám, že oni ho představují na zemi. Nechává je žít mezi námi, aby v našich srdcích probudil tu lásku, kterou On sám cítí k trpícím a strádajícím. Kristus přijímá soucit a dobrodiní, které jim prokazujeme, jako bychom je prokazovali jemu. Každou krutost nebo nevšímavost k nim vztahuje Kristus na sebe. – PP 534-536 WM 175.2

Kristus vidí možnost v lidské výjimečnosti – Kristovo srdce se zaraduje při pohledu na ty, kteří jsou chudí v pravém smyslu slova, jimž se ubližuje a přesto zůstávají pokorní ve svých starostech a ve chvílích svého největšího utrpení. Potěší ho, když vidí zdánlivě neuspokojenou touhu po spravedlnosti, k níž se mnozí ani nemohou odhodlat. Vítá i takovou situaci, kdy i kazatelé by ztráceli odvahu. Neboť zde se naskýtá příležitost pomoci těm, kteří hledají pomoc právě tam, kde jsou. WM 175.3

Pán Ježíš usměrňuje naši bloudící zbožnost a vkládá tíhu břemene chudých a potřebných v obtížných situacích na lidi, kteří se dovedou přizpůsobit a pochopit ty, kteří žijí v nevědomosti, nebo jsou na scestí. Pán je učí, jak se mají v těchto případech zachovat. Tito lidé dostanou odvahu při poznání, že mají otevřené dveře pro zdravotní osvětu. Mají málo sebevědomí, a proto všechnu slávu přenášejí na Boha. Pro sebe si nenechávají žádnou. Spasitel je připraven pomoci a učinit první kroky prostřednictvím těch, kteří jsou sice nezkušení a neobratní, ale jejich srdce jsou vnímavá, dovedou se ustrnout a jsou ochotni učinit něco pro zmírnění takové spousty bolesti. On působí skrze takové lidi, kteří mohou rozlišit milost v bídě a zisk při ztrátě všech věcí. Když před světlem světa zavřeme oči, pak se nám výhody projeví jako těžkosti, spravedlnost a řád jako zmatek, úspěch a moudrost Boží se bude zdát jako prohra v lidské praxi. ... WM 176.1

Kristus vyslovuje své požehnání nad těmi, kteří lační a žízní po spravedlnosti. U Lukáše čteme: „*Blahoslavení chudí.*“ (L 6,20) Chudý nemá ani setinu mámvého pokušení bohatých. U Matouše čteme: „*Blahoslavení chudí duchem, neboť jejich je království nebeské.*“ (Mt 5,3) Chudoba duchem znamená bohatství nahrazené bohatstvím milosti Boží. – Letter 100, 1912 WM 176.2

Kdyby se odstranila chudoba ze země – Nedostatek a chudoba stále zůstanou. I když dosáhneme vysokou úroveň poznání a morálky, nebo vysokého stupně civilizace, stále se bude vyskytovat chudoba jako ukázka bohatosti Boží milosti, jako stálý památník k pravdivosti slov: „*Ne silou, ani mocí, ale Duchem mým, praví Hospodin zástupů.*“ (Za 4,6) Pán neodstraní chudobu ze země ani kvůli tomu, že by to bylo přínosem pro křesťanství. Tak se zavrou i dveře, které jsou dosud stále otevřené pro zachování víry. To je způsob, jehož pomocí srdce zarmoucených mohou být zasažena evangeliem dobroty. Křesťanskou štědrostí jsou tak získáni lidé, které není možné získat žádným jiným způsobem. Je to pomocná ruka evangelia. – Letter 83, 1902 WM 177.1

21. Chudí v církvi

Chudí ve společenství víry – Naši lásku k Bohu máme projevit konáním dobra trpícím a chudým ve společenství víry. Vždyť známe jejich potřeby a víme, že vyžadují naši péči. Každý člověk je povinován Bohu, aby si všímal zbožných chudých zvláště soucitně. V žádném případě je nesmíme přehlížet. – 6T 271 WM 178.1

„A protož, dokudž čas máme, čiňme dobře všechnem, nejvíce pak domácím víry.“ (Ga 6,10) WM 178.2

Kristus na svoji církev vložil zvláštní povinnost, aby se starala o chudé ve vlastních řadách. Připustil, aby i mezi věřícími každé církve byli chudí. Oni jsou stále mezi námi a na členy církve vložil osobní odpovědnost, starat se o ně. WM 178.3

Tak jako členové opravdové rodiny si vzájemně pomáhají, starají se o nemocné, podpírají slabé, učí je to, co dosud neznají, předávají jim své zkušenosti, tak stejným způsobem se má starat společenství víry o své chudé, kteří potřebují pomoc. – MH 201 WM 178.4

Je třeba pečovat o dvě skupiny lidí – Můžeme říct, že v naší blízkosti se setkáváme se dvěma skupinami chudých. Jedni se zničili sami svým bezohledným jednáním a pokračují dál ve svých proviněních, a ti druzí, kteří se dostali do stísněných poměrů kvůli pravdě. Máme milovat své bližní jako sebe a s oběma skupinami máme jednat spravedlivě, poučovat je a moudře radit. WM 178.5

Pokud jde o chudé Páně, je každá otázka zbytečná. Je třeba jim v každém případě pomoci, pokud to bude ku prospěchu. Bůh si přeje, aby jeho lid ukázal hříšnému světu, že je nenechal zahynout. Měli bychom každopádně pomáhat těm, kteří byli pro pravdu vyhnáni z domovů a musí trpět. Je třeba mít stále více velkorysá, otevřená a šlechetná srdce, která si sama odpírají, jen aby se mohli postarat o tyto lidi, které Pán miluje. Nesmíme nechat strádat tyto chudé z lidu Božího. Musí se najít způsob, jak jim zajistit živobytí. Některé bude třeba naučit pracovat. Jiní těžce pracují a jsou zatíženi prací do vyčerpání až na hranici svých možností jen proto, aby užili svoji rodinu. Ti budou potřebovat zvláštní pomoc. Měli bychom se o tyto případy zajímat a zařídit jim zaměstnání. Měl by se založit fond na pomoc takovým zbožným rodinám, které milují Boha a zachovávají jeho přikázání. WM 179.1

Je ale třeba dbát na to, aby potřebné peníze pro toto dílo nebyly vydávány na jiné účely. Je zásadní rozdíl, jestli pomáháme chudým, kteří trpí bídou a strádají proto, že zachovávají Boží přikázání, nebo zda tyto zanedbáváme proto, abychom mohli pomáhat těm, kteří se rouhají a pošlapávají Boží přikázání. Bůh si všímá tohoto rozdílu. Ti, co světi sobotu, by neměli projít kolem trpících v církvi Páně, ale také by si neměli brát na sebe podporu těch, kteří stále přestupují Boží zákon a spoléhají na to, že z některé strany dostanou podporu. To není správný postoj při misijní práci. To se neshoduje s Božím plánem. WM 179.2

Tam, kde se založí sbory, její členové by měli konat dílo pro potřeby věřících. Nemají však ustrnout na tomto. Mají také pomáhat druhým, bez ohledu na jejich víru. Výsledkem jejich snahy bude, že někteří z nich přijmou přítomnou pravdu. WM 180.1

„Byl-li u tebe někdo nuzný z bratří tvých, v některém městě tvém, v zemi tvé, kterouž Hospodin, Bůh tvůj dá tobě, nezavřeš srdce svého a nezavřeš ruky své před nuzným bratrem svým: Ale štědře jemu ruku svou otevřeš, a ochotně půjčíš jemu, jakž by mnoho potřeboval toho, v čemž by nouzi měl. Vystříhej se toho, aby nebylo něco nepravého v srdci, a řekl bys: Blíží se rok sedmý, jenž jest rok odpuštění, a bylo by nešlechetné oko tvé k bratru tvému nuznému, tak že bys neudělil jemu, protože by volal proti tobě k Hospodinu, a byl by na tobě hřích: Ale ochotně dáš jemu a nebude srdce tvé neupřímné, když bys dával jemu; nebo tou příčinou požehná tobě Hospodin Bůh tvůj ve všech skutcích tvých a ve všem díle, k kterému bys vztáhl ruku svou. Nebo nebudete bez chudých v zemi vaší; protože přikazují tobě, řka: Abys ochotně otvíral ruku svou bratru svému, chudému svému a nuznému svému v zemi své.“ (Dt 15,7-11) WM 180.2

Mnozí z těch, kteří milují Boha a poslouchají ho, mohli za různých okolností zchudnout. Někteří nejsou opatrní a nevědí, jak mají správně hospodařit. Jiní zchudli nemocí a neštěstím. Ať jsou

v bídě z jakéhokoliv důvodu, pak je důležitou součástí misijního díla pomoc pro ně. – 6T 269-271
WM 180.3

K bídě může dojít za různých okolností – Není možné považovat za znamení neschopnosti, když za různých okolností se někdo dostane do bídy, upadne do dluhů kvůli bratrovi, nebo strádá nedostatkem potravy nebo oblečení, protože nemohl tyto dluhy zaplatit, i když se o to pokoušel ze všech sil. Pomocná ruka by měla takové zachránit, postavit na nohy, aby neměli finanční potíže, aby se mohli vrátit na vinici Páně a netrápila je myšlenka na dluhy, které nad nimi visí jako mrak. – Manuscript 34, 1894 *WM 180.4*

Odpovědnost církve nebo sborů – Je povinností každého sboru, aby udělal promyšlený a uvážlivý plán na pomoc chudým a nemocným. – Letter 169, 1901 *WM 181.1*

Pán dopouští, aby v každém sboru byli jeho chudí. Mají být stále mezi námi a Pán přenáší na členy každého sboru osobní odpovědnost, aby se o ně starali. Svoji zodpovědnost nemáme přenášet na druhé. Těm, kteří jsou v našich sborech, máme prokazovat stejnou lásku a soucit, jako by prokazoval Kristus, kdyby byl na našem místě. Tak si máme zvyknout na práci v Duchu Kristově a připravit se na ni. *WM 181.2*

Kazatel by měl působit na některé rodiny a také sbor vést k tomu, aby se sami starali o své nemocné a chudé. Do díla by měl zapojit všechny schopnosti, které lid dostal od Boha a kdyby v tomto směru byly kladeny velké požadavky na jeden sbor, měly by jim přijít další sbory na pomoc. Členové sboru by měli projevit takt a duchaplnost při pomoci těch, kteří jsou lidem Božím. Ať si odeprou přepych a zbytečné ozdoby a mohli tak učinit utrpení potřebných snesitelné. Když budou takto jednat, pak budou prakticky naplňovat radu z 58. kapitoly Izaiáše a budou se na ně vztahovat uvedená zaslíbení. – 6T 272 *WM 181.3*

Každý člen sboru má vykonat svůj díl – Lid Boží má být věrný a pevný jako ocel. Má upozorňovat na dílo, které připadá na každého člena sboru. Má jasně poukázat na to, že členové sboru mohou svědomitě splnit povinnosti k těm, kteří s nimi žijí v církvi. Mají štědře podporovat své vlastní chudé, systematicky se zapojit do misijní činnosti, své děti vést k následování Páně, ale i k rozváznému a spravedlivému jednání. *WM 182.1*

Již před několika lety dostaly sbory poznání, ale nevěnovaly mu pozornost. V každém sboru se tak mohla vykonat spousta práce pro trpící lidi, ale nic se neudělalo. Členům sborů se nedaří zachovávat Slovo Páně, a to je připravilo o zkušenosti, které mohli získat při evangelizační činnosti. – RH March 4, 1902 *WM 182.2*

O chudé a potřebné se musíme starat. Na to nesmíme zapomínat, i kdyby to mělo být za jakoukoliv cenu a oběti. – YI Aug. 26, 1897 *WM 182.3*

Církev má nést tíhu – Ty sbory, které mají ve svých řadách chudé, neměly by zanedbávat své správcovství a přenášet těžkosti chudých a nemocných na ozdravovny. Všichni členové několika sborů jsou zodpovědní před Bohem za své trpící. Měly by nést své vlastní těžkosti. Pokud mají mezi sebou nemocné, kterým chtějí pomoci léčením, pak je mohou poslat do ozdravoven, když je to možné. Tím by se pomohlo nejen ústavu, který nechal postavit Bůh, ale pomohli by i těm, kteří pomoc potřebují a postarali by se také o chudé, jak to od nás požaduje Bůh. – 4T 551 *WM 182.4*

Když jsou chudí v Pánu zanedbávání – Když se chudí v Pánu zanedbávají, zapomíná se na ně, nebo když je vítáme bez zájmu a chladnými pohledy, ať si tito provinilci uvědomí, že v osobě jeho svatého zanedbávají Krista. Náš Spasitel ztotožňuje svůj zájem se zájmy trpícího lidstva. Tak jako srdce rodičů je dojata něžným soucitem při utrpení jejich dítěte, tedy z jejich malého stáda, tak i srdce našeho Spasitele má pochopení s tím nejchudším a nejponiženějším z jeho pozemských dětí. On je poslal mezi nás, aby v našich srdcích probudil stejnou lásku, jakou má k trpícím a utlačovaným. Jeho rozsudek dopadne na každého, kdo jim ubližuje, nevšímá si jich nebo s nimi špatně zachází. – 4T 620 *WM 183.1*

Vyhledávejte potřebné – Chceme vám poděkovat za vaše dobrá přání, ale chudí potřebují víc, než jen dobrá přání. Musí vidět hmatatelné důkazy vaší laskavosti v nasycení a oblečení. Bůh tím nesleduje, aby někdo z jeho následovníků měl žebrať o chleba. Dal vám dostatek na to, abyste mohli uspokojit jejich potřeby, protože oni svojí prací a úspornými opatřeními nejsou schopni je zajistit. Prošetřil jsi ty věci, které neznal. Vyjděte si na inspekční cestu a snažte se poznat, co je třeba udělat pro jejich spokojenost. – 5T 151 *WM 183.2*

Nečekejte, až přijdou za vámi – Máme poznávat chudobu a bídu v rodinách a přinášet útěchu trpícím a zarmouceným. ... Nečekejte, až přijdou za vámi. Přesvědčete se, jak chodí oblečení a pokud potřebují pomoc, tak jim pomozte. Je třeba, abychom investovali prostředky a pomohli tak mladým lidem ke správnému vzdělání, aby mohli přinášet evangelium chudým a pomáhat těm, kteří došli poznání věčné pravdy a kvůli víře se dostali do finančních potíží. Kazatel musí být připraven, aby ve zvláštních případech potřeby mohl zmírnit utrpení těch, kteří se ocitli v bídě pro přijetí pravdy. – Manuscript 25, 1894 *WM 183.3*

Pomozte nově obráceným, kteří ztratili zaměstnání – V naší dobročinné službě bychom měli věnovat zvláštní pozornost těm, kteří jsou obráceni a přesvědčeni o pravdě. Musíme se starat o ty, kteří mají mravní odvahu přijmout pravdu a v důsledku toho přišli o zaměstnání nebo ho odmítli a ztratili tak zdroj obživy pro své rodiny. Měli bychom učinit opatření a pomáhat zbožným chudým a sehnat zaměstnání těm, kteří milují Boha a zachovávají jeho přikázání. Neměli bychom je nechat bez pomoci, aby nemohli mít pocit, že jsou nuceni pracovat v sobotu nebo mít hlad. Ti, kteří zaujali svá místa po boku Pána, měli by vidět v adventistech s. d. lidi laskavé, nesobecké a obětavé, kteří radostně a s ochotou slouží svým bratřím v jejich potřebách. Zvláště o této době Pán hovoří, když říká: „*Chudé vypověděné abys uvedl do domu.*“ (Iz 58,7) – 6T 85 *WM 184.1*

Obstarejte půdu pro chudé rodiny – Tam, kde je založena škola (v Austrálii), tam musí být i pozemek pro ovocný sad a zahradu, aby studenti mohli spojit tělesnou práci s duchovní a víc jak z poloviny zaplatit svůj pobyt ve škole. Také se musí koupit pozemky, aby ty rodiny, které nemohou sehnat ve městě práci, protože světí sobotu si mohly zakoupit menší farmu a pracovat pro sebe. To je pozitivní potřeba v této zemi. Musí být poučeni, jak půdu obdělávat, a my musíme jen počkat, že Pán toto úsilí požehná. – Manuscript 23, 1894 *WM 184.2*

Naše povinnost k chudým rodinám – Často dostáváme otázky, které se týkají našich povinností k chudým, kteří přijali poselství třetího anděla. My sami jsme často naplněni obavami, jak to zařídit, když se jedná o chudé rodiny, které se rozhodnou zachovávat sobotu. Ale za svého pobytu v Rooseveltu ve státě New York mi bylo 3. srpna ukázáno něco z toho, jak se stavět k chudým. *WM 185.1*

Bůh nežádá od našich bratří, aby se ujali každé chudé rodiny, která přijme toto poselství. Kdyby se o ně museli starat, kazatelé by museli omezit další misijní službu, protože by se brzy vyčerpaly prostředky. Mnozí jsou v bídě, protože se nepříčinili o zlepšení vlastního hospodaření, a také prostředky neumí správně využít. Kdyby se jim pomohlo, tak by je to uráželo. Někteří zůstanou stále chudí. I kdyby měli sebelepší výhody, jejich situaci by to nevyřešilo. Neumí správně hospodařit a spotřebují všechny prostředky, které mohou získat bez ohledu, jestli jich je mnoho nebo málo. *WM 185.2*

Někteří si nedovedou nic odepřít, neumí šetřit, aby se nedostali do dluhů a nemají vždy nějaké peníze pro čas nouze. Pokud by církev takovým lidem pomáhala, místo aby je nechala spoléhat na vlastní snahu, tak by jim nakonec škodila, protože by spoléhali na církev, čekali od ní pomoc, nic by si neodpírali, nešetřili by, vždyť by přece o ně bylo postaráno. A kdyby nedostali vždy pomoc, satan by je pokoušel, stali by se závistivě žárliví a přehnaně podezíraví ke svým bratřím, že pro ně neudělali vše, co by měli udělat jako povinnost. Nevidí chybu na své straně, považují se za podvedené, nejsou chudí Páně. *WM 185.3*

Pokyny dané v Božím Slově o pomáhání chudým se netýkají těchto případů, ale jen nešťastně postižených. Bůh ve své prozřetelnosti navštíví jednotlivce, aby prověřil a vyzkoušel druhé. Vdovy a tělesně postižení jsou církvi k jejímu pozhnutí. Jsou jedním z prostředků, které Bůh vybral pro své následovníky k dalšímu rozvíjení vlastností, které projevoval náš laskavý Spasitel. *WM 186.1*

Mnozí se sami těžko užijí jako svobodní, a přesto se rozhodnou, že se ožení; založí si rodinu, přesto že ví, že ji nemají jak uživit. Co je však ještě horší, nedovedou rodinu zajistit. Ve způsobu jejich rodinného života se projevuje nevázané chování a uvolněná povaha. Jen málokdy se ovládají, jsou vášniví, netrpěliví, podráždění. Když takoví přijmou poselství, mají dojem, že si mohou činit nárok na pomoc od svých bohatších bratří. Když se jejich očekávání nesplní, ztěžují si na církev a obviňují, že nežijí podle své víry. Kdo bude trpět v tomto případě? Musí být podkopáváno dílo Boží a na různých místech odčerpávány finanční prostředky proto, aby bylo možné se starat o spoustu

chudých rodin? Ne! Musí trpět rodiče. Celkem vzato, nebudou trpět větší bídu po přijetí soboty, než by trpěli před přijetím. WM 186.2

Pokud někteří chudí se nechají strhnout zlem, které mezi nimi existuje, přivede je to do záhuby. Přijali sice pravdu, ale zachovali si svoji nezdvořilost, neslušnost, nešlechtnost a nekultivovanost a bude jim nějakou dobu trvat, než poznají a uvědomí si svoji nešlechtnost, která není v souladu s Kristovou povahou. Pohlížejí na druhé, kteří jsou spořádanější a jemnější, jako na pyšné a často je uslyšíte říkat: „Pravda nás všechny uvádí na stejnou úroveň. Byl by ale velký omyl si myslet, že pravda sníží člověka, který ji přijal. Ona ji povznáší, zjemňuje jeho chování, vede ho k svatosti a když ji prožívá, připravuje ho pro společenství svatých andělů v Božím městě. Pravda má povznášet naši úroveň. WM 186.3

Ti, kteří jsou bohatší, měli by se chovat šlechetně a štedře ke svým chudším bratrům, měli by jim dobře poradit a pak jim umožnit, aby sami mohli vybojovat svůj životní boj. Bylo mi však ukázáno, že nejvznešenější povinností církve je starost o opuštěné vdovy, sirotky a tělesně postižené. – 1T 272-274 WM 187.1

Rada k vyváženému dílu – Bůh nám nenařídil, abychom svoji práci a dary se zaměřili jen na chudé. Naše úsilí má být věnováno těm, kteří plní jeho pověření: „*Jdouce po všem světě, kažte evangelium všemu stvoření.*“ (Mk 16,15) Bude-li mít tato služba vzestupnou tendenci, bude vyžadovat i zvýšení prostředků. ... WM 187.2

Budete-li na cokoliv vynakládat prostředky, tak uvažujte: „Neutrácím je zbytečně?“ Když je dáváte chudým a nešťastným, pak si řekněte: „Pomáhám jim a nebo jim ubližuji?“ ... WM 187.3

Přemýšlejte o potřebě naší misijní činnosti na celém světě. ... V přítomné době se řeší věčné zájmy. Máme předložit zásady pravdy před světem, který hyne v bludech. Bůh volá ke všem lidem, aby se shromáždili pod krví zbrocenou korouhví Kristovou, dali lidem Bibli, rozšiřovali počet stanových shromáždění na různých místech a varovali ve městech i všude tam, kde přijdou. – Manuscript 5, 1899 WM 187.4

22. Chudí světa

Zabezpečujte potřeby chudých – Všude kolem nás vidíme strádání a utrpení. V rodinách nemají dostatek jídla, děti prosí o chleba. Ve svých bytech nemají chudí žádné vybavení ani peřiny. Mnozí žijí v chatrčích, trpí nedostatkem všech potřeb. Volání chudých stoupá k nebi. Bůh vše vidí a slyší. – 6T 385 WM 188.1

I když Bůh ve své prozřetelnosti dal zemi hojné výnosy a její sklady naplnil vším, co zpřijemňuje život, bída a utrpení je všude na dosah. Štědrá Prozřetelnost vložila do rukou lidí dostatek zásob pro uspokojení potřeb všech, ale hospodáři Boha nejsou poctiví. V takzvaném křesťanském světě je spousta zbytečných vydání a za tyto peníze by bylo možné nasytit všechny hladové a obléknout potřebné. Mnozí z těch, kteří přijali jméno Kristovo utrácení své peníze za sobecké radosti, na uspokojení svých žádostí, za alkoholické nápoje, za drahé lahůdky, za nákladné domy i jejich vybavení. Dále na oblékání a pro trpící lidi jen málokdy mají soucitný pohled nebo laskavé slovo. WM 188.2

Kolik bída existuje v našich takzvaných křesťanských zemích. Myslete na podmínky, v nichž žijí naši chudí ve velkých městech. V těchto městech žije spousta lidí, kterým se nevěnuje ani tolik péče jako zvířatům. Je tolik nešťastných dětí, které chodí v otrhaných šatech, jsou víc hladové jak nasycené, zpuštělost a zhýralost jsou vepsány do jejich tváří. Celé rodiny bydlí v bídých staveních, mnozí v tmavých sklepech, které jsou cítit špínou a plísní. A v těchto hrozných místech se rodí děti. Děti i mládež nevidí nic půvabného, nic z té krásy, kterou Bůh stvořil, aby potěšil smysly. Necháváme tyto děti vyrůstat v tomto prostředí, aby jejich povahy utvářelo zlo, zoufalství a špatné příklady kolem nich. Jméno Boží slyší jen při klení a rouhání. Setkávají se jen se sprostými slovy, kouřením cigaret, výpary alkoholu a mravním ponížením všeho druhu, a to vše je jen kazí. A z těchto míst zoufalství se ozývají zoufalé prosby o jídlo a ošacení z úst těch, kteří dosud nepoznali modlitbu. WM 188.3

Je třeba, aby naše sbory vykonaly dílo, o němž mnozí si neumějí udělat představu, dílo dosud nedotčené. Kristus říká: „*Nebo jsem lačněl a dali jste mi jísti; žíznul jsem a dali jste mi pítí, hostem jsem byl a přijímali jste mě. Nah jsem byl a přioděli jste mě, nemocen jsem byl a navštívili jste mě; v žaláři jsem seděl a přicházeli jste ke mně.*“ (Mt 25,35.36) Mnozí si myslí, že se od nich požaduje, aby dali na tento účel peníze, ale to je omyl. Peněžní dary nemohou nahradit osobní službu. Je správné dát prostředky a ještě další by to měli udělat. Ale ode všech se ještě požaduje osobní služba podle jejich schopností a možností. WM 189.1

Každý sbor, který uvěřil pravdě pro tuto dobu, by už dávno měl shromažďovat ty, kteří žijí v bídě, jsou utlačováni, trpí a jsou bez prostředků. Máme projevovat něžný soucit Samaritána a uspokojovat tělesné potřeby, sytit hladové, přijímat k sobě ty, kteří ztratili své domovy. Každý den bereme od Boha milost i sílu, a to nám umožní dosáhnout hloubku lidské bída a pomáhat těm, kteří si sami nemohou pomoci. Když toto konáme, máme vhodnou příležitost podat vysvětlení o ukřižovaném Kristu. 6T 274-276 WM 189.2

Začni pomáhat svým sousedům – Každý člen církve by měl považovat za svoji zvláštní povinnost pracovat pro ty, kteří žijí v jeho sousedství. Uvažujte o tom, jak můžete nejlépe pomoci těm, kteří se vůbec nezajímají o náboženské věci. Když navštěvujete své přátele a sousedy, tak proveďte svoji účast o jejich duchovní ale i pozemský prospěch. Představujte jim Krista jako hříchy od-pouštějícího Spasitele. Své sousedy můžete pozvat k sobě domů a čtete jim ze vzácné Bible i z dalších knih, které vysvětlují pravdy. Spojíte-li toto se zazpíváním prostých písní a vroucími modlitbami, pak jejich srdce budou zasažena. Členové církve by se měli připravit na toto dílo. Je to právě tak důležité, jako záchrana lidí v zemích, kde dosud nepoznali pravdu. Zatímco někteří si dělají starosti o ty lidi, kteří žijí v daleké cizině, měli by se jiní, kteří žijí ve vlasti, starat o ty vzácné duše, které žijí v jejich blízkosti a stejně tak horlivě pracovat i na jejich záchraně. WM 190.1

Často se tráví mnoho času na zábavách, které nám nejsou přínosem ani po tělesné ani po duchovní stránce. Měli bychom raději navštívit chudé, nemocné i trpící a nebo se snažit být prospěšnými těm, kteří potřebují pomoci. WM 190.2

Když se snažíme pracovat pro chudé, opovrhované a opuštěné, nebuďme při svém vystupování namyšlení, pyšní a nadřazení, neboť tímto způsobem ničeho nedosáhneme. Musíme se skutečně obrátit a učit se od něho, který je tichý a pokorný srdcem. Musíme mít Pána stále před očima. Jako služebníci Krista si musíme stále opakovat slova: „Jsme draze vykoupeni a hlavně na to nezapomínat.“ WM 190.3

Bůh požaduje nejen projevy laskavosti, ale volá i po vašem radostném povzbuzení, milých slovech přinášejících naději a pevném uchopení vašich rukou. Když navštěvujete zarmoucené Páně, poznáte ty, kteří už ztratili naději. Vraťte jim sluneční jas. Někteří potřebují chléb života, tak jim čtete ze Slova Božího. Jiní trpí duševně. Modlete se za ně, přiveďte je k Ježíšovi, neboť žádný lékař ani balzám je nemohou vyléčit. WM 190.4

Za zvláštních okolností se někteří poddávají sentimentálním citům a ty pak vedou k nerozmyšleným reakcím. Mohou se domnívat, že tímto způsobem konají něco velkého pro Krista, ale to je omyl. Jejich horlivost brzy skončí a na službu pro Krista brzy zapomenou. Bůh nepřijímá náladovou službu. Naším bližním nemůžeme prospět citově křečovitou činností. Křečovitá snaha po vykonání dobra přinese často více škody než užitku. – 6T 276, 277 WM 191.1

Pomozte správným způsobem – Na svých modlitbách bychom měli svědomitě zvažovat způsoby, jak pomáhat potřebným. Měli bychom prosit Boha o moudrost, neboť On ví mnohem lépe než krátkozrací smrtelníci, jak se máme starat o ty, které stvořil. Jsou takoví, kteří nedělají rozdíly a pomohou každému, kdo je požádá o pomoc. A v tom je právě chyba. Ve snaze pomoci musíme pečlivě zvážit, jaká pomoc je pro ně nejvhodnější. Když některým lidem pomůžeme, budou se stále stavět do role potřebných. Budou-li vidět možnost o něco se opřít, budou stále závislí. Když těmto lidem budeme věnovat svůj čas a pozornost, můžeme podporovat lenost, bezmocnost, rozházočnost a nestřídmost. WM 191.2

Když dáváme chudým, měli bychom vždy uvažovat: „Nepodporuji rozmařilost?“ Každý, kdo si může vydělat na svou vlastní obživu, nesmí být na obtíž druhým. WM 191.3

Prísloví: „Svět je mi dlužen živobytí“, je v podstatě lež, klam, podvod. Svět nedluží nikomu z lidí živobytí, pokud může pracovat a získat tak pro sebe živobytí. Ale když někdo přijde k našim dveřím a prosí o jídlo, neměli bychom ho poslat pryč hladového, mohl zchudnout nešťastnou náhodou. WM 192.1

Měli bychom pomáhat těm, kteří musí živit velkou rodinu a žijí v bídě i nedostatku. Mnohá vdova se svými sirotky pracuje mnohem víc, než stačí její síly, aby uživila sebe i své děti a zajistila jim stravu i ošacení. Mnohé takové matky zemřou z přepracování. Každá vdova potřebuje povzbudit, dodat naději a nalézt pochopení, ale mnohé z nich potřebují také materiální pomoc. – 6T 277,278 WM 192.2

Všimněte si každého případu, kde je třeba pomoci – Je Boží vůlí, aby bohatí i chudí byli úzce spojeni poutem náklonnosti a prospěšnosti. On nám poroučí, abychom se starali o každý případ utrpení a bídy, o kterém se dovíme. Nemyslete si, že vaše důstojnost utrpí na újmě, když posloužíte trpícím lidem. ... WM 192.3

Mnozí z těch, kteří nejsou stejného náboženského vyznání, také touží po pomoci, kterou jsou křesťané povinni dát. Kdyby Boží lid ukázal živý zájem o osud svých nejbližších, mnozí z nich by byli získáni přítomnou pravdou. Nic nemůže poukázat víc na opravdový význam díla, než pomoci lidem tam, kde právě jsou. Tisíce mohly být do dneška osloveny poselstvím, kdyby ti, kteří o sobě prohlašují, že milují Boha a zachovávají jeho přikázání, pracovali stejně jako Kristus. – 6T 279, 280 WM 192.4

Nejlepší způsob, jak už dnes dosáhnout jejich srdce – Nejlépe dosáhneme jejich srdce, když projevíme zájem o potřeby trpících lidí. Daleko snadněji dosáhneme duševní a citovou vazbu, když pocítíme k ostatním něžnou náklonnost a když jejich potřeby zmírníme finanční pomocí a dobrodíním. – Letter 116, 1897 WM 192.5

Chceme představovat Krista a oslovovat ostatní. Chceme pracovat podle Kristova příkazu, který dal učedníkům: „*Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jménu Otce i Syna i Duchu svatého. Učíte je zachovávat všecko, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všechny dny až do skonání světa.*“ (Mt 28,19.20) A toto je dílo určené pro nás, oslovit lidi, kterým je Kristus lhostejný a přivést je k němu. WM 193.1

Až do nedávna neudělal náš lid nic nebo skoro nic pro to, aby těmto lidem pomohl. Kristus nepřišel povolat spravedlivé, ale hříšníky ku pokání. Každý člověk má u něho nesmírnou cenu, obětoval za něho i svoji krev a chce zachránit co nejvíce z těch, kteří to budou myslet upřímně a přijdou za ním. Chce každého lidského jedince zformovat podle svého obrazu. Nezapomeňte, že Bůh je nekonečný, jeho láska se projevila v Kristu ku prospěchu všeho lidstva a jasně ukázala na hodnotu člověka. Nabídl jim spasení, když přijdou za ním. Musíme přijít ke zdroji všech našich milostí. Chce použít člověka jako svého prostředníka, který by měl vliv na svého bližního a ten přestal hřešit. – Letter 33, 1898 *WM 193.2*

23. Když budete pomáhat chudým, pomůžete sobě

Naučte chudé, aby spoléhali sami na sebe – Boží lidé, kteří mají soudnost i moudrost, měli by vyhledávat chudé i potřebné především ve sborech. Měli by o tom podat zprávu a poradit se, co by se mělo udělat. WM 194.1

Místo abychom chudé utěšovali, že mohou dostat jídlo i pití zadarmo nebo skoro zadarmo, měli bychom je dovést k tomu, aby si mohli sami pomoci. Měli bychom jim obstarat práci a pokud by bylo třeba, naučit je pracovat. Učte členy chudých rodin vařit, jak si ušít či opravit své šaty a jak se starat o domácnost. Chlapci a děvčata by se měli vyučit nějakému prospěšnému řemeslu nebo zaměstnání. Máme vychovat chudé, aby se stali soběstačnými. Taková pomoc je správná, neboť budou nejen nezávislí, ale budou moci pomáhat i druhým. – 6T 278, 279 WM 194.2

Výzva těm, kteří jsou majetní a šlechtění – Často slyšíme otázku: Co udělat tam, kde převládá bída a setkáváme se s ní na každém kroku? Jak můžeme za těchto okolností ovlivnit jejich myšlení k lepšímu? Je to velmi náročné. Dokud učitelé, vzdělaní a majetní lidé nebudou uplatňovat své schopnosti a nebudou duchovně povzbuzovat tak jako Kristus, kdyby byl na jejich místě, tak zůstane důležité dílo nevykonáno. Důležitá reformace se nikdy neuskuteční, dokud lidem nepomůže síla, která není v nich. Ti, kteří mají vlohy a schopnosti, musí tyto dary použít pro požehnání svých bližních a pomoci jim k takovému postavení ve společnosti, aby si už mohli pomoci sami. Tím dosáhneme toho, že výchova na školách bude nejlépe zužitkována. WM 194.3

Bůh nechce, abychom svěřené dary skrývali pod kbelíkem nebo pod postelí. Kristus řekl: „*Vy jste světlo světa.*“ (Mt 5,14) Když vidíte žít rodiny v chatrčích se skrovným zařízením a oblečením, bez náradí, knih nebo bez dalších vylepšení v jejich domech, cožpak to nevzbudí váš zájem a nepoučíte je, jak mají využít svoji energii co nejlépe, aby i jejich dílo se zlepšilo? – 6T 188, 189 WM 195.1

Boží Slovo řeší tento problém – Jsou štedří lidé, kteří horlivě uvažují o podmínkách chudých a o možnostech pro zlepšení jejich postavení. Jak je možné pomoci nezaměstnaným a bezdomovcům, aby se mohli podílet na Božím požehnání a žít tak, jak má člověk žít. Na řešení této otázky se mnozí vážně pokoušejí najít odpověď. ... WM 195.2

Kdyby se lidé více věnovali studiu Slova Božího, našli by řešení tohoto spleťtého problému. Ve Starém Zákoně by se mohli naučit řešit pracovní otázky a materiální podporu chudých. V Božím plánu pro Izrael měla každá rodina dům na venkově a dostačující množství půdy na obdělávání. Takto bylo umožněno, aby měli prostředky, které by podněcovaly k účelnému a soběstačnému životu. Žádný člověk nevymyslel nic lepšího. Svět se však od tohoto plánu odchýlil, a tím je z velké části zaviněna chudoba a zoufalství dnešních dnů. ... WM 195.3

Vyučit se řemeslu bylo v Izraeli považováno za povinnost. Po každém otci se požadovalo, aby své syny nechal vyučit nějakému praktickému řemeslu. I nejpřednější muži v Izraeli se museli naučit manuálně pracovat. Každá žena se musela naučit ovládat všechny práce v domácnosti a zručnost v těchto povinnostech si pokládaly za čest zvláště ženy z nejvyššího společenského postavení. WM 196.1

Také v prorockých školách se učilo manuálně pracovat a mnozí žáci se živili manuální prací. ... WM 196.2

Plán pro život, který Bůh dal Izraeli, byl dán jako vzorový příklad pro celé lidstvo. Kdyby se tyto zásady uplatňovaly dodnes, jak jinak by tento svět vypadal. – MH 183-188 WM 196.3

Spousty lidí by mohly najít na zemi domov – Přesto, že země je zničená, je ještě stále dost opuštěných míst, kde by se našlo pro potřebné a trpící místo k založení domova a také prostor, který by jim poskytl obživu. V hlubinách země se skrývají dary pro všechny, kteří mají dost odvahy, vůle a vytrvalosti, aby tyto poklady těžily. Obdělávání půdy svěřil Bůh člověku jako zaměstnání už v ráji, stále otevírá možnosti a nabízí příležitost většině k opatření obživy. ... WM 196.4

Kdyby mohli najít na venkově domov chudáci, kteří nyní žijí v přeplněných městech, mohli by si nejen vydělat na živobytí, ale našli by i zdraví a štěstí, které dosud nepoznali. Tvrdá práce, prosté jídlo, šetrnost, časté těžkosti a strádání by se staly jejich osudem. Ale jaké by to bylo pro ně pozh-

nání, kdyby opustili město s jeho svody ke zlému, s jeho horečným spěchem i zločinností, bídou i špínou a vyměnili vše za klid, mír a čistotu venkova. ... WM 196.5

Mají-li se jednou pro práci hodit a stát se soběstačnými, je třeba jim pomoci, povzbuzovat je a poradit jim. Pro mnohé z těchto chudých rodin by to byla nejlepší misie, kdybychom jim poradili usadit se na venkově, naučili je obdělávat půdu a ta se jim stala živobytím. WM 197.1

Ale potřeba poradit a pomoci se neomezuje jen k městům. Přesto, že na venkově jsou lepší možnosti k životu, spousta lidí zde žije v bídě. Celé obce neví nic o soustavné práci a o tom, jak si uchovat zdraví. ... WM 197.2

Lidé na úrovni zvířat, tělesně zesláblí a zakrnělí jsou dokladem špatných návyků a vrozených dispozic. Tito lidé musí být od základu převychováni. V životě se o nic nezajímali, jsou povrchní, mají podlomené zdraví a je třeba u nich vypěstovat správné návyky. WM 197.3

Jak v nich probudit zájem, aby se stali lepšími a pochopili vyšší životní ideály? Jak jim pomoci, jak se zachovat, když na každém kroku vidíme jen bídu? Jak proti ní bojovat? – MH 188-193 WM 197.4

Práce pro křesťanské farmáře – Křesťanští faráři prospějí misijnímu dílu, budou-li pomáhat chudým najít půdu a naučí je, jak ji mají obdělávat, aby přinášela úrodu. Naučte je pracovat se zemědělskými stroji, jak pěstovat různé druhy obilí a jak zakládat a starat se o ovocné sady. WM 197.5

Někteří zemědělci nedosáhnou větších sklizní, protože nevěnují půdě dostatečnou péči. Nestarají se správně o ovocné sady, nesklízí ve správné době a ani půdu dobře neobdělávají. Špatné výsledky pak připisují na neúrodnost půdy. Kdyby však byla poli věnována správná péče, přinášela by bohatou úrodu. Vše volá po reformě, plány jsou nedomyšlené, vyvíjí se malé úsilí a je malá snaha zavádět nové způsoby práce. – MH 193 WM 197.6

I ten nejchudší člověk může mít kolem sebe krásné prostředí, když bude brzy ráno vstávat a snažit se poctivě pracovat. ... Úspěšní se stanou teprve tehdy, když budou drobnými úpravami stále vylepšovat, zúrodnovat půdu, poctivě pracovat, moudře využívat své schopnosti a zbytečně neztrácet čas. – 6T 188 WM 198.1

Zřizování živností – Měla by se věnovat pozornost zakládání různých živností, aby i chudé rodiny našly zaměstnání. Tesaři, kováři a opravdu každý, kdo je zběhlý v nějaké prospěšné činnosti, by měl cítit spoluzodpovědnost a naučit své znalosti ty, kteří je nemají nebo jsou nezaměstnaní. WM 198.2

Při službě chudým je velká spousta možností, jak pro muže, tak i pro ženy. Dobrá kuchařka, hospodyně, švadlena nebo ošetřovatelka, prostě je třeba pomoc všech. ... WM 198.3

Misionářské rodiny by se měly usadit na odlehlých místech. Zemědělci, finančníci, stavbaři a všichni, kteří jsou zběhlí v různých řemeslech i povoláních, by měli odejít na místa, která leží ladem, aby zúrodnili půdu, založili průmysl a obchodní činnost a také připravili důstojný domov pro sebe a své bližní. – MH 194 WM 198.4

Pomáhejte druhým tak, aby si pomohli sami – Praktickou radou můžeme často vhodně pomoci chudým; většinou ti, kteří se nenaučili pracovat, se o to ani nesnaží, chybí jim stálost, šetrnost a nedovedou si odepřít. Neví, jak by měli hospodařit. Často malá opatrnost a nesprávný úsudek zmaří to, co by mohlo jejich rodinám prospět, kdyby se jednalo prozíravě. „*Hojnost jest pokrmů na roli chudých, někdo pak hyne pro rozšafnost.*“ (Př 13,23) WM 198.5

Chudým můžeme škodit tím, že jim dáváme a tím je vedeme k závislosti. ... WM 199.1

Pravá dobročinnost pomáhá lidem tak, že si pomohou sami. ... Pravá dobročinnost znamená mnohem víc, než jen dávat. Znamená opravdový zájem o štěstí druhých. Musíme se snažit pochopit potřeby chudých a zarmoucených a nabídnout jim nejvíce prospěšnou pomoc. Když přemýšlíme, obětujeme čas a osobní úsilí, je to mnohem víc, než dát peníze. Ale jde i o tu nejlepší dobročinnost. – MH 194, 195 WM 199.2

Je třeba osobní úsilí a morální síla – S naší snahou o obnovu a reformu se má spojit osobní úsilí a morální síla. Abychom je mohli předat chudým, musíme se snažit získat poznání v pozemském i duchovním smyslu. Musíme se snažit prožít evangelium jako celek, abychom jeho časná i duchovní požehnání mohli přijmout. – 6T 189 WM 199.3

Nevědomé ublížení – Můžeme se dopustit omylu, pokud obdarujeme chudého a tento dar mu nepřinese požehnání a povede ho k tomu, že se nemusí snažit jednat hospodárně, protože ostatní ne-

připustí, aby strádal. Nesmíme schvalovat lhostejnost nebo podporovat sebeuspokojení tím, že vyhovíme v každém ohledu. – HS 293 WM 199.4

Svým darem můžete chudému ublížit, protože ho učíte závislosti, místo aby se sám o sebe postaral. To by byla správná pomoc. Chudí se musí dostat do takové situace, kde by si sami mohli pomoci. – Manuscript 46, 1898 WM 199.5

Nepodporujte v lenosti – Slovo Boží nás učí, že kdo nepracuje, nemá také jíst. Pán nepožaduje, abychom těžce pracovali a podporovali ty, kteří se nesnaží. Je to plýtvání časem, škoda úsilí a přináší další chudobu i bídu. Jestliže tyto chyby nerozpoznáme a neusměrníme ty, kteří se jich dopouštějí, pak je to z jejich strany jako ukládání pokladu do bezedného pytle. Ale my máme svoji náklonnost i soucit soustředit na ty, kteří upadli do bídy a jsou nešťastní. – RH Jan. 3, 1899 WM 200.1

Chudí hledají radu – Jsou chudí bratři, kteří se nezbavili pokušení. Jsou špatnými hospodáři, nemají správný názor a přejí si zbohatnout, aniž by se o to snažili usilovnou prací. Někteří mají naspěch s vylepšením svých životních podmínek a pouštějí se do různých podniků a ani se neporadí se zkušenými. Jejich očekávání se málokdy splní. Nezískávají ale ztrácejí. Pak se dostaví pokušení a sklony závidět bohatým. Chtějí mít prospěch z bohatství bratří, a když se to nestane, cítí se být povedeni. Oni si však tuto pomoc nezaslouží. Důkazem toho je, že jejich snaha vyzněla naprázdno. V obchodě se neosvědčili, byli ustrašení a plní obav, což se nevyplácí. Takoví lidé by měli dát na rady zkušených. Ale taková většina patří mezi ty poslední, kteří by si chtěli dát poradit. Myslí si, že není nad ně, a od nikoho žádné rady nepotřebují. WM 200.2

A právě tito jsou často podvedeni těmito bezohlednými obchodníky, kteří jakoby měli patent na to, za každou cenu oklamat a mít úspěch. Tito lidé by se měli naučit, že těmto obchodníkům není možné důvěřovat. Ale právě v těchto věcech jsou bratři důvěřiví, ačkoliv by měli být prozíraví a vyhýbat se jim. Neberou si k srdci naučení Pavla k Timoteovi: „*Jestliť pak zisk veliký pobožnost s takovou myslí.*“ „*Ale majíce pokrm a oděv, na tom přestaneme.*“ (1 Tm 6,6.8) Ať si chudí nemyslí, že bohatí jsou chamtiví. Zatímco bohatí pevně drží to, co už mají a snaží se získat stále více, jsou chudí ve velkém nebezpečí, že by mohli bohatým závidět jejich bohatství. – 1T 480, 481 WM 201.1

Být ochoten přijmout radu – Mnohým chybí moudré jednání a hospodárnost. Nezvažují denně okolnosti a nejednají opatrně. Takoví nemohou věřit vlastnímu úsudku, ale měli by se poradit se zkušenými bratry. Ale ti, kterým chybí moudré jednání a hospodárnost, často nejsou ochotni si dát poradit. Většinou si myslí, že ví, jak mají vést svůj obchod a nepotřebují žádné rady. Jejich rozhodnutí jsou špatná a projeví se to v důsledcích. Když bratři vidí jak trpí, mrzí je to a snaží se jim pomoci, aby se dostali z těžkostí. Jejich nemoudrá rozhodnutí mají nepříznivý vliv na sbor. Z Boží pokladnice to odčerpává prostředky, které by mohly být použity k rozšíření díla o přítomné pravdě. WM 201.2

Jestliže tito chudí bratři by byli skromnější a nechali si od bratří poradit, pak by to bratři považovali za svou povinnost a s radostí by jim pomohli z nesnází. Ale když jsou vlastní, jednají podle svého vlastního uvážení, měli by být ponecháni, aby plně nesli důsledky svého jednání a získali tak drahé zkušenosti, že ve větším počtu rádců je jistota. Boží lid by se měl vzájemně podržovat jeden druhému. Měli by se společně radit, aby neschopnost jednoho byla nahrazena schopnostmi ostatních. – RH April 18, 1871 WM 201.3

Nejchudší by si měli vzájemně pomáhat – V naší zemi velkých možností je velmi málo těch, kteří žijí v bídě a potřebovali by pomáhat. Nemuseli by mít nedostatek, jen kdyby se drželi správného způsobu života. Proto bych chtěla říci bohatým: Bud'te ke svým bratrům štědrí a prostředky, které máte, používejte k šíření díla Božího. Chudí, zbožní, kteří zchudli nešťastně nebo pro nemoc, ti si zaslouží vaši mimořádnou péči a pomoc. „*A tak summou, všichni bud'te jednomyslní, jedni druhých bíd čitelní, bratrstva milovníci, milosrdní, dobrotiví.*“ (1 Pt 3,8) – 1T 481 WM 202.1

Zachovávejte zlaté pravidlo – Bůh často pozvedne někoho, kdo chce ochraňovat chudé, aby se nedostali do situace, která by pro ně byla ztrátová, nebo je znevýhodnila. Toto je povinnost člověka k bližnímu, nezneužít lidskou neznalost, protože nemůže rozpoznat, jaký bude výsledek jednání. Je povinností bratra, postavit před něho jasně a poctivě všechny okolnosti ve vzájemných souvislostech, aby nemusel jednat na slepo a tím plným právem zvrátit výsledek. Když se dodržuje zlaté pravidlo: Jednej s ostatními tak, jak by sis přál, aby oni jednali s tebou, pak by se odstranily všechny dosavadní těžkosti. – Letter 85, 1896 WM 202.2

24. Chudí by měli být laskaví

Ne podle množství, ale podle projevu lásky – Chudí se také mají podílet na dávání. Mají v tomto díle sehrát stejnou roli jako bohatí. Kristus uvedl příklad o vdově, která dala dvě drobné mince. Tím ukázal, že i ten nejmenší dobrovolný dar chudého, který je daný upřímně, je přijímán jako velký dar boháče. Ty dary chudých, které jsou dány z lásky ke Kristu se hodnotí na vahách ve svatyni ne podle množství, ale podle lásky projevené v oběti. – RH Oct. 10, 1907 WM 203.1

Oběť se vyžaduje také od chudých – Někteří v tomto světě zchudli a rádi by přenesli tíhu svědectví na bedra těch, kteří mají majetek. Ale neuvědomují si, že i jim byl svěřen úkol a Bůh od nich požaduje, aby také přinášeli oběti. – RH April 18, 1871 WM 203.2

Udělal co mohla – Spasitel k sobě zavolal své učedníky a řekl jim, aby si povšimli chudé vdovy. A pak zaslechla jeho uznání: „*V pravdě pravím vám, že tato chudá vdova více než všichni uvrhla.*“ (L 21,3) Slzy radosti zalily její oči, když poznala, že její skutek byl pochopen a oceněn. Mnozí by ji poradili, aby si svoji almužnu nechala pro svoji potřebu. Když ho dá do rukou kněží, kteří už jsou dost tlustí, úplně se ztratí mezi tolika cennými dary, které se vkládají do pokladny. Ale Ježíš pochopil její pohnutku. Věřila, že služba v chrámu se koná z Božího ustanovení a chtěla pro ni udělat to, co bylo v jejích možnostech. Udělal, co mohla a její skutek bude památkou na ni po všechny časy a pro ni i radostí na věčnosti. Svůj dar dala z upřímné lásky. Jeho hodnota nebyla vyjádřena hodnotou mince, ale láskou k Bohu a zájmem o dílo Boží, které ji vedly k tomuto skutku. WM 203.3

Ježíš o této chudé vdově řekl: „*Vhodila víc než všichni.*“ Bohatí věnovali ze svých přebytků, mnozí proto, aby je lidé při tom viděli a vážili si jich. Jejich velké dary nezmenšily jejich pohodlí ani přepych. Nepřinášeli žádnou oběť a hodnotu jejich daru nebylo možné srovnávat s darem vdovy. WM 204.1

Povaha našich skutků závisí na pohnutce a dává jí buď pečeť hanby nebo vysoké mravní hodnoty. Bůh nepokládá za vzácné ty dary, které každý vidí a chválí. V jeho očích jsou často oceněny malé drobnosti, které učiníme z radosti, malé dárky o kterých nikdo neví a které mohou lidé považovat za bezvýznamné. Pro Boha má větší cenu srdce naplněné vírou a láskou než nejdražší dárek. Chudá vdova zvala na úkor ze své obživy, aby mohla udělat to málo, co udělala. Utrhla si od úst, aby dvě drobné mince mohla dát na účel, který ji byl drahý. Udělal to ve víře, že její nebeský Otec ji nenechá opuštěnou v její bídě. Za tuto nesobeckost a dětsky upřímnou víru ji Spasitel pochválil. WM 204.2

Mezi chudými je mnoho takových, kteří touží po tom, aby projevili Bohu vděčnost za jeho milost a pravdu. Velmi si přejí podílet se na podpoře díla Božího se svými bohatšími bratry. Takovými lidmi nesmíme opovrhovat. Nebraňme jim, aby mohli své peníze vložit do nebeské pokladnice. Tyto i sebemenší dary Bůh přijímá s radostí a žehná je, pokud jsou dávány ze srdce naplněného láskou Boží. – DA 614-616 WM 204.3

Jak odpověděl sbor v Macedonii – Pavel napsal sboru v Korintě: „*Známuť pak vám činíme, bratři, milost Boží, danou zborem Macedonským, že v mnohém zkušeni ssoužení rozhojnila radost jejich a převeliká chudoba jejich rozhojněna jest v bohatství upřímnosti jejich. Nebo svědectví jim vydávám, že podle možnosti, ba i nad možnost hotovi byli. Mnohými žádostmi prosíce nás, abychom tu milost a sbírku, kteráž se děje na svaté, na se přijali. A netoliko tak, jakž jsme se nadáli, ale sami sebe nejprve dali Pánu, i nám z vůle Boží. Tak že jsme museli napomenout Tita, aby jakož byl prve započal, tak také i dokonál při vás milost tu.*“ (2 K 8,1-6) WM 205.1

V Jeruzalémě byl hlad a Pavel věděl, že mnoho křesťanů žije rozptýleno v cizině a ti kteří zůstali, se netěší lidskému soucitu a jsou vystaveni nepřátelství pro své náboženské vyznání. Proto vyzýval sbory, aby podpořili penězi bratry v Jeruzalémě. Vybraná částka byla mnohem větší, než Pavel očekával. Vedeni láskou Kristovou dávali věřící štědré dary a měli radost z toho, že mohli takto vyjádřit svou vděčnost Spasiteli a svou lásku bratrům. To je podle Slova Božího pravá základna lásky. – 6T 271, 272 WM 205.2

Podle schopností, které nám byly svěřeny – O sboru v Macedonii čteme, že „*v mnohém zkušení ssoužení rozhojnila radost jejich a převeliká chudoba jejich rozhojněna jest v bohatství upřímnosti jejich*“ (2 K 8,2). Může si pak myslet někdo z nás, kteří se hlásíme ke Kristu, že se nám dá vytknout, že kvůli chudobě neděláme nic pro pravdu? Považujeme vzácné poznání pravdy za nevýslovný a nevyčerpatelný poklad? Vliv vykonáváme podle svých schopností, bez ohledu na to, zda jsme bohatí nebo chudí, zda máme či nemáme společenské postavení a jsme či nejsme vzdělaní. Jsme služebníky Ježíše Krista a Pán od nás očekává, že uděláme vše, podle nejlepšího vědomí a svědomí. – RH Sep. 4, 1894 *WM 205.3*

Neodmítejte požehnání z darů – Na Kristových kazatelích spočívá odpovědnost, aby vychovali sbory ke štědrosti. Stejně tak i chudí se musí podílet na sbírkách. Musí se podílet na Kristově milosti a sami přinášet oběti na pomoc těm, kteří jsou více potřební, než oni sami. Proč by se chudí svatí neměli podílet na požehnáních a darech těm, kteří jsou chudší než oni? Zanedbala se výchova lidí k těmto zásadám, sbory nedokázaly přispět na potřeby chudších sborů a tak odmítly i požehnání, které si mohly přivlastnit a bude jim odepráno až do doby, než si uvědomí význam toho, co zanedbaly. – RH Sep. 4, 1894 *WM 206.1*

Část VIII. – Nešťastní

Myšlenková perla

Boží sláva zazáří v duchovní temnotě prostřednictvím církve tím, že pozdvihne utlačené a potěší zarmoucené. Všude kolem nás je slyšet nařikání trpícího světa. Všude jsou potřební a soužení. Je na nás, abychom pomohli zmírnit a ulehčit životní těžkosti a bídu. Potřeby člověka může uspokojit jen láska křesťana. Zůstává-li v nás Kristus, pak se naše srdce naplní božským soucitem. Zapečetěné prameny pravé lásky, jakou projevoval Kristus, budou odpečetěny. – PK 718, 719 WM 208.1

„Že vysvobozuji chudého volajícího, a sirotka, i toho, kterýž nemá spomocníka. Požehnání hynoucího přicházelo na mne, a srdce vdovy k plésání jsem vzbuzoval. V spravedlnost jsem se obléčel, a ona ozdobovala mne; jako plášť a koruna byl soud můj. Místo očí býval jsem slepému, a místo noh kulhavému. Byl jsem otcem nuzných, a na při, již jsem nebyl povědom, vyptával jsem se.“
(Jb 29,12-16)

25. Naše povinnost k nešťastným

Slitování nad slepými, chromými a trpícími – Ty, kteří mají slitování nad nešťastnými, slepými, chromými, zarmoucenými, vdovami, sirotky a žijícími v bídě, Kristus představuje jako zachovávatele příkazání a dědice věčného života.

– 3T 512 WM 209.1

Vztah ochladl – Jak se dívá nebe na záchranu ztracených, jak mohou ti, kteří mají podíl na bohatství Kristovy milosti ztratit zájem a svůj vztah ke svým bližním? Jak mohou strpět pohrdání s nešťastnými i chudými, protože patří k jiné kastě či společenské třídě? WM 209.2

Je bohužel skutečností, že stavovská hrdost a ve světě běžné utlačování chudých se projevují také mezi skutečnými následovníky Krista. Zdá se, že zchladla sympatie k lidem u mnohých, místo aby se tyto staly požehnáním pro druhé. Bohatí vysávali chudáky a takto získané prostředky jim umožňovaly stavět na odiv svoji nádheru, zpyšněli a tak se projevovali i v domě Božím. Což pak neprojevoval Bůh svoji lásku k chudým a poníženým, kteří jsou kajícího srdce? Svět by se tak stal místem smutku pro chudé. – RH June 20, 1893 WM 209.3

Ve vlastním zájmu vytvořte podmínky pro naše nešťastné bratry – Když se člověk čestně snaží uživit sebe a svou rodinu a nedaří se mu to, takže trpí nedostatkem jídla i oblečení, pak Bůh klade našim kazatelům za vinu, že nečinně přihlížejí a stanoví podmínky pro tohoto bratra, který je opravdu nemůže splnit. ... V našem vlastním zájmu musíme vytvářet podmínky pro naše nešťastné bratry. WM 210.1

Každé zanedbání ze strany těch, kteří o sobě tvrdí, že jsou následovníky Krista, každé opomenutí, které by zmírnilo nouzi bratří nebo sester a které by učinilo snesitelnější jeho chudoby a trápení, se zaznamenává v nebeských knihách, jakoby se týkalo Krista v osobě jeho svatých. Jaké bude zúčtování Páně s mnohými, kteří sice přinášejí Kristova Slova druhým, ale neprojevují něžnou náklonnost, zvláště pokud se týká bratří ve víře, kteří nejsou tak šťastní a úspěšní jako oni. ... WM 210.2

Pokud znáte okolnosti těchto bratří a neudělali jste nic proto, abyste jim ulehčili a jejich útlak změnili za svobodu, pak nekonáte dílo Kristovo a jste před Bohem vinni. Moje řádky jsou zcela jasné na základě poznání, které jsem dostala od Boha, vždyť se jedná o součást díla, které se zanedbává. WM 210.3

Měl by se věnovat velký zájem tomuto problému stravování jako celku u této třídy zoufalých lidí, kteří žijí v chudobě. K tomu nemám žádné námitky, ale jedná se o horlivost zaměřenou nesprávným směrem, když chodíme se zavřenýma očima kolem těch, kteří patří do společenství víry a necháme jejich zoufalé volání stoupat k Bohu, neboť jsme mohli ulehčit utrpení a tímto jednáním reprezentovat Ježíše Krista v soucitu a lásce. Pro toto zanedbání je Pán s námi ve sporu. Nemůže říct nikomu z lidí: „*Dobře jsi učinil*“, protože neprojevili k bližním Kristovy vlastnosti, to je dobrotu, soucit a lásku. – Manuscript 34, 1894 WM 210.4

Postarejte se o domovy pro ty, kteří jsou bez přístřeší – Už před léty mi bylo ukázáno, že Boží lid bude podroben zkoušce v tom, jestli připraví domovy pro ty, kteří jsou bez přístřeší. Neboť bude mnoho lidí bez domova jako důsledek toho, že uvěří pravdě. Opozice a pronásledování připraví věřící o jejich domovy a bude povinností těch, kteří mají domovy, aby je otevřeli těm, kteří o ně přišli. Nedávno mi bylo ukázáno, že právě v tomto bodě bude Bůh zkoušet lid, který ho vyznává. WM 211.1

Kristus se pro nás stal chudým, abychom jeho chudobou mohli zbohatnout. Přinesl oběť, aby mohl připravit domov pro poutníky a cizince ve světě, kteří hledají lepší zemi, tu nebeskou. Budou snad ti, kteří jsou středem jeho milosti a kteří očekávají, že se stanou dědici nesmrtelnosti, mít námitky proti tomu, aby se podělili o své domovy s těmi, kteří jsou bez přístřeší a v bídě? Můžeme my jako Ježíšovi následovníci odmítnout vstup neznámým lidem do svého domu jen proto, že je nikdo z nájemníků nezná? WM 211.2

Nebo snad už dnes neplatí apoštolův příkaz: „*Na přívětivost k hostem nezapomínejte; skrze ní zajistě někteří, nevěděvše, anděly za hosté přijímali?*“ (Žd 13,2) ... WM 211.3

Náš nebeský Otec nám klade do cesty zastřená požehnání, ale někteří se jich nechtějí dotknout z obavy, aby neměli méně radosti. Andělé jen čekají, jestli využijeme příležitost k vykonání dobra, které máme na dosah a čekají, jestli my budeme k požehnání druhým, aby pak i oni mohli požehnat nám. ... WM 211.4

Slyšela jsem, jak se mnozí vymlouvají, aby nemuseli přijmout do svých domovů a srdcí Boží svaté. „Proč, vždyť nemám doma nic připraveného, nic jsem neuvařila. Musí jít k někomu jinému.“ A ten jiný si také najde nějakou výmluvu, aby nemusel přijmout ty, kteří prosí o pohostinnost. Navštěvníci pocítují hluboký zármutek a odnášejí si nepříjemné dojmy o pohostinnosti zdánlivě věřících bratří a sester. Sestro, pokud nemáš chleba, pak jednej podobně jak je uvedeno v Bibli. Jdi k sousedovi a řekni: „*Příteli, půjč mi tři chleby, nebo přítel můj přišel z cesty ke mně a nemám, co bych předložila před něj.*“ (L 11,5.6) V Bibli nenajdeme jediný příklad, že by nedostatek chleba mohl být omluvou k odmítnutí prosícího. Když Eliáš přišel ke vdově do Sarepty, tato se podělila s prorokem Božím a on učinil zázrak a stalo se, že za poskytnutí přístřeší pro jeho služebníka a za rozdělení se za to poslední co měla, jí samotné dalo sílu a byl zachován její život i život jejího syna. Stejně to dopadne i v mnoha dalších případech, budou-li jednat z ochotného srdce a pro oslavu Boha. – 2T 27-29 WM 212.1

Sbor jako celek je zodpovědný za nedbalost členů – Bůh bude volat k zodpovědnosti sbor v ____ jako celek za nesprávné jednání členů. Pokud se dovolí, aby některý z jeho členů se choval sobecky, bez pochopení a necitlivě k nešťastnému člověku, vdově, k sirotkovi, slepému, chromému, nebo k lidem tělesně i duševně nemocným, Bůh skryje svou tvář před svým lidem, dokud svou povinnost nesplní a neodstraní nepravost. Jestliže některý vyznavač Kristova jména nesprávně představuje svého Spasitele a vůbec se nestará o své povinnosti k trpícím nebo se jakkoliv snaží mít vlastní prospěch ze škody nešťastného a takto je okrádat, Pán volá k zodpovědnosti církev za hříchy jejích členů do té doby, než učiní vše podle svých možností pro odstranění zla. Nevyslyší modlitby svého lidu, pokud budou mezi sebou zanedbávat sirotky, opuštěné, chromé, slepé a nemocné. – 3T 517, 518 WM 212.2

Nebe vede přesné záznamy – Kristus považuje všechny skutky z milosti, dobroty, ohleduplnosti pro nešťastné, slepé, chromé, nemocné, pro vdovy i sirotky za projevy ke své vlastní osobě. Tyto skutky jsou zapsány v nebeských knihách a budou odměněny. Ale v nebeských knihách budou zapsány i záznamy proti těm, kteří projevili o nešťastné stejný zájem jako levita či kněz, nebo chtěli mít prospěch z neštěstí druhých. – 3T 512, 513 WM 213.1

26. Pomoc a podpora vdovám

Nárok vdov a sirotků – Mezi těmi, kteří mají vzbudit náš zájem, něžnou náklonnost a péči, mají patřit požadavky vdov a sirotků. „*Náboženství čisté a neposkrvněné před Bohem a Otcem toto jest: Navštěvovati sirotky a vdovy v ssouženích jejich a ostríhati sebe neposkrvněného od světa.*“ (Jk 1,27) WM 214.1

Otec, který zemřel ve víře, spoléhal se na Boží slib a své milované opouštěl v naději, že Bůh se bude o ně starat. A jak se Bůh postará o ty, kterým smrt vzala otce? Nedělá zázrak, aby poslal manu z nebe; nehledá kořist drancováním, aby zajistil potravu; ale působí zázračně na lidské srdce. Zbavuje je sobectví, odpečetňuje zdroje dobroty. Zkouší lásku svých následovníků a svěřuje do jejich něžného soucitu chudé, sirotky, smutné a pozůstalé. To jsou ti maličci, k nimž Kristus vzhlíží a jejichž zanedbávání považuje za vlastní urážku. Ty, kteří se o ně nestarají, považuje Kristus v přeneseném smyslu za takové, kteří by se o něj také nestarali. Každé jednání k nim v Ježíšově jménu považuje za jednání k němu samotnému, protože své zájmy ztotožňuje se zájmy trpícího lidstva a svěřil své církvi dílo služby Ježíšovi, mají pomáhat a dávat těm, kteří mají bídu a trpí. Na všech, kteří mu budou sloužit dobrovolně spočine požehnání Páně. – RH June 27, 1893 WM 214.2

Pomáhejte materiálně, ulehčujte utrpení vdov – Mnohé ovdovělé matky s dětmi, které ztratily otce, statečně bojují a snášejí své dvojí utrpení. Často pracují víc, než tělesně stačí, jen aby si mohly u sebe nechat děti a zajistit jim živobytí. Zbývá jim málo času na to, aby je mohly vychovávat, učit, mají i málo možností žít s nimi a učinit jejich život krásným. Taková matka potřebuje povzbuzení, soucit a materiální pomoc. WM 215.1

Bůh nás žádá, abychom těmto dětem pomohli a podle svých možností jim nahradili otcovskou péči. Nestůjte opodál, nestýskejte si na omyly a starosti, které to přinese a pomozte jim, jak je to jen možné. Snažte se pomoci utrápené matce a ulehčete v jejich starostech. – MH 203 WM 215.2

Staňte se prostředníky Božích darů – Bůh zajistil prostředky pro potřeby chudých v přepychových domech, tam kde jsou police a truhlice naplněné hojnou úrodou, ve skladech plných látek, ve sklepech s truhlicemi zlata a stříbra. On nás vybízí, abychom se stali prostředníky jeho darů. – MH 202 WM 215.3

Pomoc vdovám má přijít od těch, kterým se daří – Máme mezi sebou chudé, opuštěné vdovy. Slyšela jsem vyprávět farmáře o situaci jedné vdovy u nich. Naříkal nad jejím těžkým postavením a pak řekl: „Opravdu nevím, jak přežije tuto mrazivou zimu. Prožívá teď zlé časy.“ Takoví lidé zapomněli na Vzor a svými skutky říkají: „Ne, Pane, nemůžeme pít z kalicha sebezapření, pokory a oběti, z něhož ty jsi pil, ani být pokřtěni utrpením, jakým jsi byl ty pokřtěn. Nežijeme proto, abychom druhým prokazovali dobro, musíme se přece starat každý o sebe.“ WM 215.4

Kdo má vědět, jak se povede vdově, když to neví ti, kteří mají plné sýpky? Prostředky na její přežití jsou na dosah ruky. Odvážá se ti, které Bůh učinil svými správci a jimž svěřil prostředky, odeprít pomoc následovníkům Krista? Jestliže ano, pak jí zadrželi Ježíši. Očekáváte snad, že Bůh sešle obilí z nebe, aby si i chudí udělali zásoby? Cožpak je nedal do vašich rukou, aby jim pomohl a obdaroval je vaším prostřednictvím? Nejste jeho nástroji v tomto dobrém díle, aby vás vyzkoušel a dal vám přednostně možnost uložit si poklad v nebi? – 2T 32, 33 WM 216.1

Bratři, kvůli Kristovi naplňte své životy dobrými skutky. ... Bohu patří vše, co máte. Dávejte pozor, abyste ve svém sobectví nehromadily ty dary, které vám dal pro potřeby vdov a sirotků. – 4T 627 WM 216.2

Křesťané mají dost pro potřebné – Pro křesťany je neomluvitelné, že stále stoupá k nebi volání vdov a modlitby sirotků, vždyť křesťanům dala štedrá Boží prozřetelnost do rukou dostatečné množství zásob, které by stačily na uspokojení potřeb těchto trpících. Ale toto volání vdov a sirotků nepřivolá z nebe na nás jako lid odplatu. V křesťanském světě je dost prostředků vynaloženo na výstřední nádheru, klenoty, dekorativní prostředky, které by stačily na nasycení hladových a potřebné oblečení v městech. A tito takzvaní následovníci pokorného a skromného Ježíše se nehodlají omezovat od stravy, která jim vyhovuje, ani od moderního oblečení. Co poví tito členové sborů, až

budou konfrontováni v Den soudu s těmito chudými, ztrápenými vdovami a sirotky, vždyť znali jejich svízelné postavení v životě. Nevynakládali tito takzvaní následovníci Krista peníze na přepychové oblékání, zbytečné ozdoby výslovně zakázané ve Slově Božím a všechny své další potřeby? – RH Nov. 21, 1878 WM 216.3

Nezanedbávejte ty, kteří vám jsou na blízku – Při každém daru a oběti má dárce sledovat jasný cíl. Nemáme podporovat nikoho v lenosti, nejde o to, co o nás řeknou lidé a jestli nás pochválí, ale jde o oslavu Boha a podporu jeho díla. Někteří dávají velké dary pro Boží věc, zatímco v jejich blízkosti žije chudý bratr a oni neudělají vůbec nic pro to, aby zmírnili jeho utrpení. I malé skutky laskavosti, které prokážeme bratrovi ve skrytosti, spojí vaše srdce a budou zaznamenány v nebesích. Viděla jsem, že v jejich hodnocení a odměně má bohatý dělat rozdíl ve prospěch vdov, sirotků a zbožných chudých, kteří žijí mezi nimi. – 1T 194 WM 217.1

Bůh slyší modlitby vdov – Zákon daný Izraeli chrání zvláště zájmy těch, kteří potřebují pomoc. „*Příchozímu neučiníš křivdy, aniž utiskneš ho, neboť příchozí byli jste v zemi Egyptské. Žádné vdovy ani sirotka trápití nebudete. Pakli bez lítosti trápití je budete, a oni volali by ke mně, vězte, že vyslyším křik jejich. A rozhněvá se prchlivost má i zbije vás mečem; a budou ženy vaše vdovy a děti vaši sirotci.*“ (Ex 22,21-24) WM 217.2

Všichni členové sborů a všichni na zodpovědných místech našich zařízení, vezměte si ponaučení z těchto slov, jak pečlivě střeží Pán zájmy těch, kteří si sami nemohou pomoci. Slyší volání vdov kvůli svým sirotkům. Přivede na soud všechny, kteří znevažují zásady ustanovené k ochraně těch, kterým se děje bezpráví. WM 217.3

A nyní v duchu těchto varování daných Bohem, jsou ještě takoví, kteří nespravedlivě zacházejí s vdovami a sirotky. Slovo Boží se dostalo až k nim, ale oni nechtějí změnit svůj postoj a pomoci potřebným. Neslyší prosby sirotků, slzy a modlitby vdov jim už nic neříkají. – Manuscript 117, 1903 WM 218.1

Navštěvování vdov – Návštěva vdov a sirotků, kterou apoštol připomíná, znamená mít k nim křesťansky posvěcený vztah v jejich utrpení. Mají ochraňovat jejich zájmy, pracovat k jejich prospěchu a při způsobených potížích jim poskytovat přátelskou službu. Mají jim poskytovat rady podle Kristova příkladu. Mají se s nimi společně modlit a stále jim připomínat, že Ježíš Kristus je přítomen při všech těchto návštěvách a že je veden záznam o plnění díla. Křesťané mají podat důkaz o svém obrácení. Mají prokázat, že znají Bibli, uvěřili Bibli a uposlechnou každý příkaz Slova Božího. Nebudou se snažit získat si pro sebe sympatie tím, že nebudou hovořit nepříznivě o manželce ani manželovi. Nebudou sobečtí, ale budou se snažit konat dobro pro druhé a být podle Kristova příkladu požehnáním lidem. Budou postupovat uvážlivě a projevovat Kristův charakter. Při všech svých jednáních s vdovami a sirotky budou jednat právě tak, jak by si přáli oni, aby ostatní jednali s ženou a dětmi, kdyby se ocitli bez manžela a otce. WM 218.2

Tato skutečnost by se měla projevit v myšlení všech, kteří o sobě tvrdí, že jsou děti Boží, že je zde Strážce při každém jednání, který zaznamenává každý čin a skutek toho, kdo toto projednává a že tento záznam zůstane zachován jak je psáno až do posledního dne, kdy každý člověk bude odměněn podle svých skutků a kdy budou jejich zlé činy odpuštěny a vymazány. Každá nespravedlnost na svatých i hříšnicích bude podle toho odměněna. Kristus se svým zájmem ztotožňuje s každým utrpením svého lidu. Bůh potrestá ty, kteří utiskují vdovy i sirotky a jakýmkoliv způsobem je okrádají. – Letter 36, 1888 WM 218.3

Nezbavujte se odpovědnosti – Každý člověk v soužení potřebuje poznání a také láskyplná, soucitná slova, která přinášejí naději. Každá vdova potřebuje slyšet uklidňující a povzbudivá slova od druhých. ... WM 219.1

Je třeba ještě vykonat v našem světě mnoho práce, než se přiblížíme k závěru lidských dějin, nesmí se ani v nejmenším zmenšovat. Pokud je v srdci dokonalá láska Boží, udělají se velké věci. Kristus bude v srdcích věřících jako pramen vody tryskající k životu věčnému. – RH Jan. 15, 1895 WM 219.2

27. Péče o sirotky

Je třeba křesťanských otců a matek – Dokud smrt nebude pohlčena ve vítězství, do té doby budou sirotci o něž je třeba se starat, kteří budou různým způsobem trpět, pokud něžný soucit a láskyplný postoj členů naší církve se nezasadí v jejich prospěch. Pán nás prosí: „*Chudé vypověděné abys uvedl do domu.*“ (Iz 58,7) Křesťané musí těmto lidem bez přístřeší nahradit otce a matky. Soucit s vdovami a sirotky projevený v modlitbách a skutcích se dostane až k Bohu, aby mohl být odměněn. – RH June 27, 1893 WM 220.1

Kristus říká, vezměte tyto děti – Děti, které zůstaly bez otců a matek, jsou svěřeny církvi a Kristus říká svým následovníkům: „Postarejte se o tyto opuštěné děti, vychovejte je pro mě a dostanete svojí odměnu.“ V tomto směru jsem viděla mnoho sobectví. Pokud není podán zvláštní důkaz, že tito lidé nebudou mít sami požehnání z adopce pro svojí rodinu, když přijmou bezdomovce, odvrací se se slovy: No! Vůbec je to nezajímá, ani se nechtějí starat, zda budou zachráněni nebo ztraceni. Myslí si, že to není jejich starost. S Kainem říkají: „*Zdaliž já jsem strážný bratra svého?*“ (Gn 4,9) Nejsou ochotni se něčeho vzdát, nebo něco pro sirotky obětovat a lhostejně je vyhánějí do světa, který je někdy přijímá mnohem ochotněji, než tito takzvaní křesťané. V Den soudu Božího budou vyhledáváni ti, kterým nebe poskytlo možnost je zachránit. Ale hledali výmluvy a nechtěli se zasadit o dobré dílo, pokud by jim to nepřineslo prospěch. Bylo mi ukázáno, že ti, kteří odmítají tyto příležitosti ke konání dobra, uslyší od Ježíše: „*Čeho jste koli nečinili jednomu z nejmenších těchto, ani mně jste nečinili.*“ (Mt 25,45) – 2T 33 WM 220.2

Otevřete svoje srdce i domovy – Přesto, že jsem byla s manželem povolána do obtížné služby, bylo naší výhodou, že jsme v našem domě soustřeďovali děti, o které bylo třeba pečovat a pomáhat zformovat charakter pro nebe. Nemohli jsme sice přijmout malé děti, to by kladlo velké časové nároky a péči a bylo by to v rozporu se službou Pánu, vždyť od nás požadoval, abychom k němu přiváděli další syny a dcery. Poznali jsme, že Pánova směrnice u Izaiáše v 58. kapitole platí i pro nás, že jeho požehnání nás bude provázet, když uposlechneme jeho slovo. Všichni mohou nějak přispět těm malým na pomoc a pomoci je umístit v domech, kde by o ně bylo pečováno. – Manuscript 35, 1896 WM 221.1

Všichni lidé, kteří se chtějí zapojit do díla pro Pána, mají spoustu možností. Mohou se starat o zanedbané děti a mládež, kteří nepoznali rodičovskou lásku a vliv křesťanského domova. U mnohých z nich se projevují špatné charakterové vlastnosti a když jim z neznalosti vytvoříme podmínky, snadno se pak dostanou do vleku lidí a dovede je to k nemorálnosti a zločinnosti. Je třeba umístit tyto děti v prostředí, které by zformovalo jejich charakter a přesto, že neslibují žádný úspěch, mohou se stát dětmi Božími. WM 221.2

Jestli jste dítkami Božími jak o sobě tvrdíte, proč se aktivně nezapojíte do jejich výchovy. Což nepotřebují trpělivé vedení ke Spasiteli? Plníte svou úlohu jako věrní služebníci Krista? Je o tyto nevyrovnané jedince, jejichž názor není dotvořen, pečováno se stejnou láskou, jakou Kristus projevil k nám? Ponecháme-li tyto děti a mládež zanedbané, jsou ve smrtelném nebezpečí. Potřebují trpělivé vedení, lásku a něžnou křesťanskou péči. WM 221.3

I kdybychom nedostali zjevení, které by nám poukázalo na naše povinnosti, pak už jen to, co vidíme a poznáváme o zákoně příčin a následků, by nás mělo vést k záchraně těchto nešťastných jedinců. Kdyby členové sborů vnesli do tohoto díla stejnou energii, cit a zkušenost, s jakými řeší své běžné denní záležitosti, kdyby hledali moudrost u Boha a upřímně uvažovali, jak zformovat tyto neusměrněné jedince, pak by bylo možné zachránit mnohé z těch, kteří se řítí do záhuby. ... WM 222.1

Bratři a sestry, prosím vás, uvažujte o tom. Myslete na bídu sirotek. Neovlivní se vaše myšlení při pohledu na jejich utrpení? Zamyslete se, jestli se nedá něco udělat pro tyto lidi, kteří jsou bez pomoci. Máte-li tu možnost, nabídněte těmto lidem bez domova svůj domov. Každý by se měl podílet na tomto díle. Pán řekl Petrovi: „*Pas beránky mé.*“ (J 21,15) Tento příkaz platí i pro nás. Když otevřeme své domovy sirotkům, pomáháme k jeho naplnění. Ať se Ježíš ve vás nezklame. WM 222.2

Přijměte tyto děti a oběťte je Bohu jako vonnou oběť. Proste Boha, aby jim dal své požehnání a pak je ztvárňujte podle Kristova příkazu. Přijmou naši lidé tuto svatou naději? Mají snad ti, pro něž Kristus zemřel, být ponecháni v utrpení a na cestě do záhuby jen proto, že naše zbožnost je povrchní a máme světské zájmy? – 6T 282-284 *WM 222.3*

Jsou Božím vlastnictvím – Často jsou zanedbáváni a přehlíženi sirotci, kteří by přijali křesťanství a důvěřovali Bohu. Vždyť v očích Božích mají stejnou cenu a byli koupeni stejně tak, jako my. ... Je třeba se o ně starat a věnovat jim zvláštní pozornost. Nemůžeme lépe vynaložit své prostředky, než když pro ně otevřete své domovy. Když Pán uvidí, že se snažíte zmírnit jejich lidské utrpení, obměkčí i další, aby věnovali své prostředky na pomoc potřebným. Tato jejich dobročinná služba bude jen vyjádřeným projevem jejich povinností. *WM 222.4*

Kristus je našim vzorem. Byl majestátem nebes, udělal pro člověka daleko víc, než my jsme schopni udělat. Vy jste Božími spolupracovníky. Nedávejte žádné peníze na uspokojování své marnivosti a pýchy. Své drobné peníze i větší obnosy si ukládejte v nebeské bance. Mnohým se naskytla příležitost nést v této věci Kristovo jho, ale oni odmítli se mu podřídit. Nezdálo se jim jako vhodné, zbavit se sobectví a nezajímali se o případy chudých a nešťastných. Nedbali na příkazy Krista a nezdokonalovali schopnosti, které jim Bůh dal ke spolupráci s nebeskými bytostmi, které shromažďovali lidi ochotné sloužit, uznávat a vážit si jméno Kristovo. – RH Jan. 15, 1895 *WM 223.1*

Rady pro rodiče – Drahý bratře a sestro D: Vaše poslední návštěva a rozhovor s námi inspirovala spoustu myšlenek, které si nemohu nechat pro sebe a musím je napsat. Byla jsem smutná z toho, že E se po dobu návštěvy nechoval správně. Když to ale zvážíte, nemůžete očekávat v jeho mládí dokonalost. Děti mají své chyby a je třeba k nim být trpělivý. *WM 223.2*

Od chlapce v jeho věku se nedá očekávat, že jeho názory budou vždy správné. Nezapomeňte, že nemá otce ani matku, prostě nikoho, komu by se mohl svěřit se svými názory, starostmi a pokušeními. Každý člověk potřebuje mít někoho, kdo mu rozumí. Tento chlapec byl předáván od jednoho ke druhému, z místa na místo, mohl se dopouštět chyb, byl různě veden, byl hodně samostatný, chybí mu uctivost. Ale je docela iniciativní, má správné názory a milý způsob podání. Mám plnou důvěru, že nezklame naše naděje a že vynahradí všechno úsilí, které se mu věnovalo. I když zvážíme všechny nedostatky, tak si myslím, že je velmi dobrý hoch. *WM 224.1*

Když jsme na vás naléhali, abyste si ho vzali, pak jsme to dělali proto, že jsme věřili, že je to vaší povinností, a že toto jednání vám přinese požehnání. Neočekávali jsme, že to děláte jen proto, že se vám za tuto pomoc chlapec odmění, ale proto, že chcete být prospěšní jemu, pomoci mu jako sirotkovi a splnit povinnost, kterou by měl udělat každý křesťan a měl by se jí zhostit co nejlépe. Jsme přesvědčeni o tom, že tuto povinnost, svatou povinnost, vykonáte dobře, najdete v ní zalíbení a budete jí konat s radostí a vědomím, že jste nástrojem v rukou Božích a můžete zachránit duši z osidel satana. Zachráníte syna, jehož otec zasvětil svůj život k přivádění duší k Beránku Božím, který snímá hříchy světa. ... *WM 224.2*

Žádám vás, pokud jde o E, abyste nezapomněli, že je stále dítětem s dětskými názory. Ne-srovnávejte tohoto chudého, ubohého a slabého chlapce se sebou a také podle toho od něho vyžadujte. Plně věřím, že je ve vašich možnostech, být tomuto chlapci ku prospěchu. Můžete u něho vzbudit takový zájem, takže nebude pocíťovat svůj problém za neradostný, bez východiska a je proto zbytečné cokoli dělat. Bratře a sestro, vy se můžete radovat ze vzájemné důvěry, můžete mít pochopení jeden pro druhého, věnovat se jeden druhému, společně se radovat a společně nést utrpení a starosti. Vy se tedy můžete radovat, ale on je sám. Je to uvažující chlapec, který nemá nikoho, komu by mohl důvěřovat, kdo by mu řekl laskavé slovo, když umdlévá a prožívá utrpení, o nichž vím, že jsou stejná jako u těch starších. *WM 224.3*

Jestliže se jeden před druhým uzavřete, pak je to sobecká láska, která nejde ruku v ruce s požehnáním nebes. Pevně věřím, že toho chlapce budete mít rádi pro Ježíše Krista, že budete mít pocit, že vaše společenské postavení je bezcenné, pokud to nebude využito k dobrému. Konejte dobro, abyste byli bohatí na dobré skutky, připraveni rozdávat, být schopni, co říct a položit si dobrý základ pro budoucí dobu a mohli přijmout věčný život. Věčný život dosáhnou jen ti, kteří se budou sami obětovat. Umírající otec a matka zanechali svůj poklad péči církve, aby jej vedla k poznání Božích věcí a připravila pro nebeské království. Až se tito rodiče budou rozhlížet po svých

drahých a jeden bude pro nedbalost chybět, co odpoví církev? Ona je z velké části odpovědná za spásu dětí sirotků. WM 225.1

Se vši pravděpodobností jste si nezískali chlapcovu důvěru a city tím, že jste mu nedali hmatatelný důkaz vaší lásky, nenabídli nějakou motivaci. Když už ne finanční, můžete ho alespoň nějakým způsobem povzbudit a dát mu poznat, že vám jeho případ není lhostejný. Bylo by chybou se domnívat, že láska a cit je možné zaměřit jednostranně. Kolik soucitu jste prokázali sami sobě? Jste uzavřeni příliš do sebe a necítíte nutnost obklopit se atmosférou něžnosti a laskavosti, která vychází z opravdové vznešenosti duše. Bratr a sestra F zanechali své děti do péče církve. Mají mnoho bohatých příbuzných, kteří si chtěli děti vzít. Byli však nevěřící a kdyby jim byla svěřena péče, nebo se stali poručníky dětí, pak by jejich srdce bylo odváděno od pravdy k bludu a jejich spasení by bylo ohroženo. Protože těmto příbuzným nebylo dovoleno vzít si tyto děti, byli nespokojeni a nic pro ně neudělali. Je třeba zvážit důvěru rodičů v církev a nemělo by se na ní zapomínat pro sobectví. WM 225.2

O tyto děti máme nejhlubší zájem. U jednoho z dětí se projevil krásný křesťanský charakter. Dívka se provdala za kazatele Slova Božího. A nyní za prokázanou odměnu a péči se stala opravdovou pomocnicí pro církev. Je žádána, aby potěšila a poradila těm méně zkušeným a ti nejsou zklamáni. Je křesťansky pokorná, je respektována, což vzbuzuje úctu a důvěru u všech, kteří ji znají. Tyto děti mi jsou tak blízké, jako by byly mé vlastní. Miluji je opravdově, něžně a upřímně. – 2T 327-334 WM 226.1

Souzení za to, co neudělali – Jsou sirotci, o něž by mělo být postaráno. Ale mnozí se pro to nerozhodnou, protože by to pro ně byla práce navíc, a to nechťejí. Také by jim zbylo méně času na to, co se jim líbí. Ale až král bude vyšetřovat tyto nic nedělající, úzkoprsé a sobecké lidi, pak poznají, že nebesa jsou pro ty, kteří pracovali a pro Krista si dokázali také odepřít. Nejsou dány žádné záruky pro ty, kteří se starali jen pro sebe. Strašný trest, kterým Pán hrozí těm na levici se v tomto případě nevztahuje na jejich velké zločiny. Nejsou odsouzeni pro věci, které vykonali, ale pro ty, které neudělali. Nedělali jste ty věci, které vám nebesa určily, abyste je konali. Dělali jste to, co vám vyhovovalo a vezmete svůj podíl s těmi, kteří také milovali sebe. – 2T 27 WM 226.2

Bud'te laskavými sestrami – Mým sestrám bych chtěla říci: Bud'te laskavými sestrami. Syn člověka přišel hledat a spasit to, co bylo ztraceno. Snad jste přemýšlely o tom, že byste si našli dítě, které by nebylo zkažené, vzaly ho k sobě a staraly se o něj. Ale komplikovat si takto život s dítětem, které dělá chyby, odnaučovat ho mnohým věcem, stále znovu ho učit, naučit ho sebeovládání, to už je práce, kterou na sebe nechcete vzít. Učit toho, kdo nic nezná, odpouštět a napravovat ty, kteří se učili jen zlému, to opravdu není lehký úkol. Nebesa vám však právě takové posílají do cesty. Ale oni jsou skrytým požehnáním. – 2T 27 WM 227.1

Ty s opravdovým mateřským srdcem – Matky, které moudře vychovávaly své děti cítí zodpovědnost nejen za své vlastní děti, ale i za děti sousedů. Opravdu chápající mateřské srdce vychází vstříc všem, s nimiž přijde do styku. Se vši rozhodností se snaží obrátit je ke Kristu. V jeho síle může dosáhnout mnoho. Ti, kteří nemají děti, mají nést odpovědnost. V mnoha případech si mohou vzít do svých domovů děti sirotky, nebo ty, co ztratily domov. Mohou tyto děti vést ke Kristu a vést je ke ctnostem, které jsou v našem světě tak potřebné. – Manuscript 34, 1899 WM 227.2

Ať podmínky, v nichž jsou tito malí zapůsobí na každé mateřské srdce, aby mohl být dán průchod mateřské lásce k těmto osiřelým dětem. Jejich bezmocnost se dovolává každé lidské vlastnosti dané Bohem. – Medical Missionary, April, 1895 WM 228.1

V láskyplné atmosféře křesťanského domova – Je zde spousta dětí, které nebyly od rodičů vedeny a nepoznaly ani podmaňující vliv křesťanského domova. Ať křesťané svá srdce i domovy těmto bezmocným otevrou. Bůh jim uložil povinnost a ta by se neměla přenášet na dobročinný ústav a nebo být ponechána na možnostech světové dobročinnosti. Pokud děti nemají příbuzné, kteří by se o ně starali, pak jim mají členové církve najít domov. Bůh ustanovil, abychom se sdružovali v rodinách a dětská povaha aby se nejlépe utvářela v láskyplné atmosféře křesťanského domova. WM 228.2

Mnozí, kteří nemají vlastní děti, mohou vykonat dobrý skutek, a starat se o děti druhých. Neměli by svoji štědrostí zahrnovat zvířata a svůj zájem soustřeďovat na ně, jako své miláčky, a měli

by raději svoji pozornost obrátit k malým dětem, jejichž povahy mohou utvářet k obrazu Božímu. Mnozí by potom mohli obdržet velké požehnání. – MH 203, 204 WM 228.3

Proč na církvi spočívá hlavní odpovědnost – Bůh svěřil do naší péče chudé a trpící a máme se o ně starat tak, jak by to dělal Kristus. Bůh by rád toto dílo konal v různých sborech, spíše než aby tito nešťastní byli tolik závislí na organizacích. Bůh určil, aby toto dílo konaly sbory a neměly by se zbavovat odpovědnosti. WM 228.4

Když otcové nebo matky zemřou a nechají děti nezaopatřené, měla by se o sirotky postarat církev. Otevřete svoje srdce vy, kteří milujete Boha a přijměte je do svých domovů. – Manuscript 105, 1899 WM 229.1

Domovy sirotků – Když se udělalo pro sirotky v našich rodinách všechno, zbude ve světě stále ještě mnoho potřebných, o které je třeba se postarat. Mohou být roztrhaní, hrubí a podle všeho zdání nepřitažliví. Jsou ale draze vykoupeni a v očích Božích mají stejnou cenu jako naše vlastní malé děti. Jsou Božím vlastnictvím, za něž jsou křesťané odpovědní. Jejich duše, jak praví Bůh, „*z ruky tvé vyhledávati budu*“. WM 229.2

Když se staráme o tyto potřebné, konáme správně. V této době, v níž se náš svět nachází, Pán nám jako lidu nedává příkaz ke zřizování velkých a nákladných ústavů k tomuto účelu. Jestli však jsou mezi námi lidé, kteří se cítí být k tomu Bohem povoláni, aby zřídili ústavy pro péči o sirotky, ať dělají to, co považují za svou povinnost. Ale když se starají o chudé ze světa, měli by se také obrátit ke světu, aby jim dal podporu. Takoví chudí nemají být přítěží lidu, kterému Pán svěřil důležité dílo, přinést poslední poselství milosti všem národům, pokolením, jazykům a lidem. Pokladnice Páně musí mít přebytek, aby se podpořilo dílo evangelia „v dalekých zemích“. WM 229.3

Kdo se cítí povoláný zříditi takové ústavy, měl by mít moudré právní poradce, kteří by zajistili vše potřebné včetně fondů. Měl by být vzbuzen zájem u světských lidí a také v různých církevních denominacích by se o tom mělo pohovořit s lidmi, kteří také cítí potřebu udělat něco takového pro chudé a sirotky. V každém náboženském společenství jsou lidé, kteří se bojí Boha. Na tyto bychom se měli obrátit, neboť na ně Bůh tuto práci přenesl. ... WM 230.1

Sirotčince by neměly zajišťovat dětem jen stravu a ošacení, ale měli by je vést křesťanští učitelé, kteří by je naučili poznávat Boha a jeho Syna. Ti, kteří se budou na tomto díle podílet, mají být lidé laskaví a nadšení pro kříž Kalvarie. Měli by to být lidé vzdělaní a obětaví, kteří by chtěli pracovat tak jako Kristus pro věc Boží a pro lidstvo. – 6T 286, 287 WM 230.2

Malé ústavy na základě rodiny – Aby se tyto ústavy mohly stát vhodnou náhradou, měly by být zakládány na způsob křesťanské domácnosti. Místo velkých budov, v nichž by se umístilo velké množství, měly by se na různých místech budovat menší ústavy. Místo ve velkých městech nebo v jejich blízkosti, měly by se budovat na venkově, kde je možné zajistit půdu pro obdělávání, děti by zůstaly ve styku s přírodou a měly by možnost naučit se i řemeslu. WM 230.3

Ve vedení těchto domovů by měli být lidé laskaví, vzdělaní a obětaví, kteří se pro to rozhodli z lásky ke Kristu, a kteří je také povedou k Bohu. Pod takovou péčí mnohé opuštěné a zanedbané děti mohou být vychovány v prospěšné členy společnosti ke cti Kristově a po svém obrácení by mohly pomáhat druhým. – MH 205-6 WM 230.4

Je důležité se poradit – Bůh nedá své požehnání těm, kteří se nechtějí poradit s bratřími. Každý adventista s. d., který si myslí, že je dokonalý a může vždy jednat podle svého uvážení, ten není důvěryhodný, neboť nejedná v poznání, jaké dává Kristus. Je mnoho takových, kteří nemají správný cit pro to, co dělají. Lidé potřebují jasný názor a hloubku myšlenky. Bůh si přeje, aby každý člověk v jeho službě jednal citlivě a zvažoval motivy, které ho vedou k jednání. – Manuscript 26, 1902 WM 231.1

Jestliže posloucháme Boží ustanovení – V Božím Slově je mnoho ustanovení, která se vztahují k našemu postojí k vdovám, sirotkům, potřebným a chudým. Kdyby všichni uposlechli tato ustanovení, pak srdce vdov by jásala radostí, hladové malé děti by byly nasyceny, strádající by byli oblečení a ti, kteří hynou, by byli zachráněni. Nebeské bytosti se na nás dívají a budeme-li horlivě jednat pro Kristovu čest, staneme se prostředníky Boží prozřetelnosti. Tito nebeští poslové pak na nás přenesou duchovní sílu, takže překonáme všechny těžkosti a překážky. – 6T 284, 285 WM 231.2

28. Adoptování dětí

Rodiny by měly adoptovat děti – Je třeba udělat také zvláštní dílo pro dospívající děti. Rodiny z naší církve by to měly udělat a adoptovat tyto malé, a za to jednání se jim dostane požehnání. – Letter 205, 1899 *WM 232.1*

Jsou lidé, kteří nemají své vlastní děti, a ti by je mohli adoptovat. Ti, kteří nenesou svatou tíhu odpovědnosti z hlásání Slova, i přímého zapojení pro spásu duší, mají zase povinnosti v jiných směrech díla. Pokud se zasvětili Bohu a mohou utvářet a formovat lidské myšlení, Pán jim požehná, aby se mohli starat o děti. *WM 232.2*

Ale děti věřících stojí za uvážení na prvním místě. Mezi těmi, kteří světi sobotu, jsou v mnohých rodinách děti, kterým se nevěnuje velká péče. Rodiče tak dokazují, že se nenaučili od Krista, jak se stát dobrými vychovateli svých dětí. Jejich děti nejsou správně vychovávány. A pak je mezi námi hodně dětí, kterým rodiče zemřeli a nikdo je nevychovává. Měli bychom se jich ujmout a snažit se zformovat jejich povahy na zásadách Bible. – Manuscript 35, 1896 *WM 232.3*

Bůh má na tomto světě lid a je i dost těch, kteří by je mohli adoptovat a starat se o ně jako o Boží děti. – Letter 68, 1899 *WM 232.4*

Děti věřících – Bůh dává každému sboru na zvážení jejich náboženskou povinnost adoptovat děti těch, jejichž rodiče zemřeli ve víře. Ať rodiny přijmou tyto maličké sirotky. – Manuscript 44, 1900 *WM 232.5*

Rada bezdětným manželským párům – Nenapadlo vás, že se od vás požaduje, abyste se zajímali o jiné, jejich potřeby vzali za své a projevili nesobecký zájem o ty, kteří potřebují pomoc. Nedsplnili jste ještě tak daleko, abyste pomáhali těm nejpotřebnějším, kteří si nemohou pomoci. *WM 233.1*

Kdyby jste měli své vlastní děti vést k poslušnosti a projevovat jim svoji náklonnost a lásku, jistě byste se neuzavřeli do sebe a do svých vlastních zájmů. Kéž by lidé, co nemají děti, otevřeli svá srdce a mohli se starat o děti, které potřebují lásku, péči i citovou náklonnost. Kdyby poskytli pomoc ze svých pozemských statků, které jim Bůh svěřil jako správcům, pak by bylo víc štěstí, než je dnes. Dokud mládež, která ztratila otce se bude dožadovat péče nebo matčiny něžné lásky a bude vystavena zhoubným vlivům těchto posledních dnů, pak někdo musí zaujmout místo otce nebo matky. Naučte se dát jim lásku, náklonnost a soucit. *WM 233.2*

Každý, kdo prohlašuje, že má Otce v nebesích, který se o něj stará, a doufá, že ho vezme do domova pro něj připraveného, ten by měl nesporně mít pocit zodpovědnosti a za přátele mít ty, kteří nemají přátele a stali se otcem sirotkům, pomáhali vdovám a byli v tomto světě prakticky prospěšní konáním dobra lidstvu. Mnozí se nedívají správně na tyto věci. Budou-li žít jen sami pro sebe, neobdrží větší sílu, které je k tomu třeba. – 2T 328, 329 *WM 233.3*

Je to Boží vůle? – Otázka adopce dítěte, zvláště novorozeněte, vyžaduje mnoho zodpovědnosti. Je nutné si ji ujasnit. ... Každý by si měl položit následující otázku. Když to udělám, jde o splnění mých vlastních přání, nebo je to moje povinnost, kterou mi Pán určil? Je to moje vlastní volba, nebo uskutečnění jeho cesty? Všichni jsme Božími dělníky. Pro nikoho není omluva. Vaše schopnosti nejsou jen vaše, jak by jste si představovali. Uvažujete tedy, proč vám Bůh tyto dary svěřil? – Manuscript 35, 1896 *WM 233.4*

Zvažujte motivy – Je třeba, abyste zpytovali své pohnutky a zvažovali motivy. Sobectví si přeje udělat to, co by se zdálo být nesobeckým a chvályhodným činem. Mnozí adoptují dítě z toho důvodu, že touží po tom, k někomu se citově upnout. Je to však projev toho, že se nesoustředili na Krista. To však není náplní Jeho díla. – Manuscript 35, 1896 *WM 234.1*

Mají kazatelé adoptovat děti? – Byla mi položena otázka, jestli má žena kazatele adoptovat malé děti. Odpovídám: Nemá-li chuť nebo schopnost účastnit se na misijní práci mimo svůj domov a považuje za svoji povinnost přijmout osiřelé dítě a starat se o ně, pak může přispět k dobrému. Ať si nejprve vybere z takových dětí, které jsou sirotci po rodičích světitelů soboty. Bůh požehná těm, kteří ochotně budou mít společný domov s těmito bezdomovci. *WM 234.2*

Ale pokud se chce kazatelova žena podílet na výchově ostatních, pak své síly může zasvětit Bohu jako křesťanská pracovnice. Může být věrnou pomocnicí svému manželovi, pomáhat mu při jeho práci, zdokonalovat své vědomosti a pomáhat při šíření poselství. Pro pokorné, posvěcené ženy, které jsou ozdobeny milostí Kristovou, je otevřené pole působnosti k navštěvování těch, kteří potřebují pomoc a přestali doufat. Těmto mají přinášet poznání. Mohou je posilovat, modlit se s nimi, poukazovat jim na Krista. Které to dovedou, neměli by svůj čas a sílu věnovat jednomu malému, bezmocnému dítěti, které vyžaduje neustálou péči a pozornost. Neměly by si tak svazovat ruce.

– 6T 285 *WM 234.3*

Snad Bůh odmítl své požehnání – Rodina dobře vedená správnou výchovou bude mocně působit pro dobro. Pokud nemáte vlastní děti, pak je možné, že Pán má vážný důvod, když odmítá dát vám své požehnání. Nemá se to však brát jako důkaz, že máte povinnost dítě adoptovat. V některých případech by to bylo vhodné. Když vám Pán nabídne, abyste si vzali dítě na vychování, pak je to jasná povinnost. Většinou by nebylo moudré pro ženu kazatele, aby na sebe vzala takovou odpovědnost. ... *WM 235.1*

Jestliže se zapojí společně s manželem do díla na záchranu duší, je to ten nejvyšší cíl, který může sledovat. Ale péče o malé dítě by ji příliš svázala ruce, takže by se nemohla účastnit na shromážděních a osobně se podílet na jejich úspěšnosti. Kdyby doprovázela svého manžela, dítě by bylo často na přítěž, při konverzaci by bránilo chodu myšlenek a z návštěvy by nebyl takový úspěch. Ty, které Bůh povolal za své spolupracovníky by se neměli zabývat tím, co by narušovalo jejich hloubání a záliby ve zcela jiném směru. – Manuscript 35, 1896 *WM 235.2*

Každý by měl zachovávat vhodnou odpovědnost – Měli bychom se vážně zamyslet nad tím, co děláme. Neměli bychom na sebe brát další obtížnou odpovědnost a povinnost vychovávat děti. Toto dílo mohou konat druzí. Jsme povoláni ke zvláštnímu dílu vychovávat ty odrostlejší. Rodiny, které to mohou udělat a adoptovat tyto malé, přijmou za to požehnání. – 6T 246, 247 *WM 235.3*

29. Starost o přestárlé

Starejme se ohleduplně a s něžnou úctou – Je třeba stále zdůrazňovat nutnost péče o přestárlé bratry a sestry, kteří nemají domov. Co se dá pro ně udělat? Pán mi dal poznání, které se stále opakovalo: Vybudování ústavů se zajištěnou péčí a kde by mohli být pohromadě není nejlepším řešením. Také by tam neměli být posíláni ze svých domovů, aby se jim tam dostalo péče. Členové každé rodiny by se měli postarat o své příbuzné. Pokud to není možné, přechází tato péče na sbor a mělo by se to považovat za povinnost i za přednost. Všichni, kteří mají ducha Kristova, by se měli chovat k zesláblým a přestárlým ohleduplně a něžně. – 6T 272 *WM 237.1*

Zůstat mezi přáteli a příbuznými – Přestárlí potřebují pomoc a vliv rodiny. Jejich ztracený domov jim nejlépe nahradí v rodině, bratři a sestry v Kristu. Pokud jim umožníme podílet se na různých pracích v domácnosti, budou mít pocit, že nejsou dosud v životě zbyteční a jejich pomoc je zapotřebí. Dejte jim najevo, že si jejich pomoci vážíte a že svojí prací mohou pomoci i druhým. To je potěší a dá náplň jejich životu. *WM 237.2*

Pokud je to možné, dejte jim poznat, že bez ohledu na to, že jejich vlasy zbělely a nejistý krok je pomalu vede ke hrobu, stále zůstávají mezi přáteli a patří do rodiny. Ať slouží Bohu mezi těmi, které poznají a milují. Ať o ně pečují milující a něžné ruce. ... *WM 237.3*

Přítomnost těchto chudáků v našich rodinách je vzácnou příležitostí ke spolupráci s Kristem v jeho službě milosti a v získání charakteru, který by se podobal Kristovu. Na společenství starých a mladých spočívá požehnání. Mladí mohou vnést do života starých paprsek slunce. Stáří přestává lpět na životě, ale potřebuje prožívat přítomnost mládí a jeho optimismus. A mládí zase může čerpat z moudrosti a zkušenosti stáří. Především si však musí uvědomit nesobeckost služby. Pro mnohou rodinu bude takový člověk, který potřebuje soucit, shovívavost a sebe obětující lásku požehnáním. Také zpříjemní a zkrášlí rodinný život a u starých i mladých vytvoří ctnosti podle Kristova příkladu, které je učiní krásnější v Boží kráse a bohaté na nepomíjející poklady nebes. – MH 204, 205 *WM 238.1*

Ústav není ten nejlepší návrh – Lidé nemohou mít zaměstnání v tom, že svůj čas i schopnosti věnují pro shánění potravy, oblečení pro staré lidi a sirotky v ústavech. To není nejlepší způsob, jak se o ně postarat. ... *WM 238.2*

Ani není to nejlepší řešení postavit budovy pro staré muže a ženy, aby v nich společně žili. Je třeba jim pomáhat na různých místech podle možností. Příbuzní ať se starají o své chudé příbuzné, a církve ať se stará o své potřebné členy. To je skutečné poslání, které má církev od Boha a když takto bude jednat, obdrží pro tuto činnost Boží požehnání. – Manuscript 44, 1900 *WM 238.3*

30. Naše zodpovědnost ke slepým

Se slepými jednejte soucitně – Pán si přeje, aby ti, kdo jsou spojeni se zdravotním misijním dílem, byli skutečnými misionáři. Řečeno krátce a jasně, mají jednat podle Kristova příkladu. Nemají být laskaví jen tehdy, když cítí pohnutku projevit laskavost a také nemají jednat sobecky k těm, kteří si nejvíce zaslouží zdravotní službu. Například se slepými se má jednat soucitně. Jejich činnost ve zdravotní osvětě ať se projevuje ke slepým; měli by si jako praví misionáři pro Boha uvědomit, že pro tuto nešťastnou skupinu nemohli udělat spoustu věcí, které se měly udělat. Z toho, co mi bylo předloženo, vím, že mnoho a mnoho případů nedostalo povzbuzení, jaké by jim Kristus dal, kdyby byl na místě našich zdravotních misionářů. WM 239.1

Pán je Bůh, On zaznamenává, co se zanedbává. Každé nesprávné jednání je zkreslení jeho milosti, láskyplné péče a milosrdenství. WM 239.2

Jsem pověřena říci: „Dávejte si pozor, modlete se často, buďte svědomití, aby se vaše myšlení nezaobíralo důležitými obchodními transakcemi natolik, že by se vytrácela zbožnost a láska chladla. Budete potřebovat mocnou a milosrdnou Boží pomocnou ruku pro slepé a pro všechny ostatní, kteří jsou nešťastní.“ Ti, kteří ztratili přátele, by měli být středem naší pozornosti. Využijte svůj čas a sílu k poznání, „budte vroucí v duchu“, jednejte spravedlivě, milujte slitování, „služte Pánu“. Nezapomeňte, že Kristus říká: „*Cožkoli jste činili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mě jste učinili.*“ (Mt 25,40) – Manuscript 109, 1902 WM 239.3

Ačkoliv Bůh je přítelem slepých a nešťastných, neomlouvá jejich hříchy. Žádá je, aby zvítězili a zdokonalili křesťanský charakter ve jméne Ježíšově, neboť On zvítězil v jejich zastoupení. Ježíš se slitovává nad naší slabostí a je připraven dát nám sílu, abychom obstáli ve zkoušce a odolali pokušení satana, když svoje břemeno vložíme na něj. WM 240.1

Andělé ochraňují slepé – Andělé jsou posíláni ke službě dětem Božím a k těm, kteří jsou tělesně slepí. Andělé chrání jejich kroky a zachraňují je před tisícerými nebezpečími, které sice neznají, ale která je obklopují ze všech stran. Duch Boží je však provází jen tehdy, když si uchovávají v srdci ducha laskavosti a upřímně se snaží ovládnout svoji povahu a podrobí své vášně a schopnosti Bohu. Musí pěstovat lásku a ovládat svá slova i jednání. WM 240.2

Bylo mi ukázáno, že Bůh žádá svůj lid, aby byl milosrdnější a ohleduplnější k nešťastným, než je dosud. „*Náboženství čisté a neposkvřené před Bohem a Otcem totoť jest: navštěvovati sirotky a vdovy v soužení jejich a ostríhati sebe neposkvřené od světa.*“ (Jk 1,27) To je definice pravého náboženství. Bůh nás žádá, abychom byli stejně tak pozorní k vdovám a sirotkům, jako ke slepým a trpícím různými tělesnými vadami. Nesobecká štědrost je v dnešním světě velmi výjimečná. – 3T 516 WM 240.3

Strážci nešťastných – Pokud bude ve sboru někdo, kdo zapříčiní, aby slepý klopýtl, ten musí být souzen. Neboť Bůh nás určil za ochránce slepých, trpících, vdov a sirotků. Kámen úrazu, o němž se zmiňuje Slovo Boží, neznamená kus dřeva před nohama slepého, o něj zakopl, ale znamená mnohem víc než toto. Znamená jednání, které může poškodit slepého bratra, být proti jeho zájmům nebo bránit mu v úspěchu. WM 240.4

Bratři by měli všemožným způsobem podporovat slepého, chudého a nemocného bratra, který se snaží sám si pomoci a nebýt na nikom závislý. Ale ti, kteří se hlásí za jeho bratry, mají užitek i prospěch ze svých schopností, na nikom nejsou závislí. Ale zcela zapomínají na své povinnosti ke slepým, když jim působí nesnáze, komplikují jejich situaci a stojí jim v cestě. Ti budou muset toto jednání litovat a sjednat nápravu dříve, než Bůh přijme jejich modlitby. Církev Boží, která připustila, aby jejich bratr chybil, ponese vinu za hřích, dokud nesjedná nápravu. – 3T 519, 520 WM 241.1

Hledisko milosti – Přála bych si, abychom všichni mohli vidět tak, jak vidí Bůh. Přála bych si, aby všichni pochopili Boží pohled na ty, kteří tvrdí, že jsou Kristovými následovníky, že mají požehnaný pohled i dostatek prostředků, kteří závidí nepatrný majetek ubohému slepci a chtěli by mít z něho prospěch na úkor trpícího bratra. Bůh na to pohlíží jako na největší zločin sobectví a loupež, za přitěžující hřích, který bude určitě potrestán. Bůh nikdy nezapomíná. Na tyto věci se nedívá

lidskýma očima a chladným, bezcitným lidským pohledem. Na věci se nedívá z pozemského stanoviska, ale z pohledu milosrdenství, soucitu a nekonečné lásky. – 3T 514, 515 *WM 241.2*

Často se špatně zachází se slepcem – S těmi, kteří se odvážili jednat bez soucitu, s těmi Bůh bude jednat tak, jak oni jednali s těmi, co je žádali o pomoc. Byla jsem poučena, že se slepými bylo jednáno bezohledně. *WM 242.1*

Opravdový vztah mezi člověkem a jeho bližním je rozlišujícím znamením mezi těmi, kteří milují a bojí se Boha, od těch, kteří zákon Boží neuznávají. – Manuscript 117, 1903 *WM 242.2*

Splňte svoji odpovědnost k nešťastným – Je zvláštní, že lidé, kteří se hlásí ke křesťanství, chtějí zlehčovat jasné a pozitivní učení Slova Božího a přitom necítí výčitky svědomí. Bůh jim ukládá povinnost, aby pečovali o nešťastné, slepé, chromé, o vdovy a sirotky, ale mnozí se o to vůbec nesnaží. Aby je mohl zachránit, Bůh na ně často dopouští životní rány a přivádí je do situací, které se podobají těm, do nichž se dostali lidé, kteří byli v bídě a žádali je o pomoc a pochopení, ale kterým ji oni sami neposkytli. – 3T 517 *WM 242.3*

Část IX. – Vyvržení

Myšlenková perla

Pro dílo je třeba vykonat mnohé a nebude to pro vás jednoduché, říkat jim pravdu, protože ji nebudou chápat. Ale vy je můžete oslovit nezištnými skutky milosrdenství. Jsou lidé vyvržení, o nichž nelze říci, že jsou k obrazu Božímu. O tyto je třeba se nejprve postarat, nasytit je, umýt a vhodně obléct. Pak budou chtít vyprávět jen o Kristu, o jeho lásce a ochotě je zachránit. Tyto ztracené duše mají pocítit, že vše, co jste pro ně udělali, jste dělali pro to, že jste je milovali. WM 244.1

Bůh používá člověka. Božské a lidské se má spojit v díle, které by vyzdvihlo a vrátilo do původního stavu, tedy znovu obnovilo morální tvář Boha v člověku. Jednejte moudře a uvážlivě. Nesmí vás odradit, když hned na poprvé nezískáte pochopení a spolupráci, jak byste očekávali. Když se snažíte představit Boha jako svoji naději, na níž je možné se spolehnout, buďte si jisti, že Pán vždy pomůže pokorným, trpělivým a skromným. Ale vy potřebujete, aby s vámi spolupůsobil Duch svatý, abyste věděli, jak jednat jako pomocný zdravotní pracovník. Mnoho se modlete za ty, kterým chcete pomoci. Měli by poznat, že jste závislí na vyšší moci a pak tyto duše získáte. – Letter 24, 1890 WM 244.2

„A nad některými zajisté lítost mějte, rozeznání v tom majíce. Jiné pak strašením k spasení přivozujte, jako z ohně je vychvacující, v nenávisti majíce i tu skrze tělo poskvrněnou sukni.“ (Ju 22,23)

31. Působení pro vyvržené

Pozvání evangelia je pro všechny společenské vrstvy – Kristus zobrazuje duchovní pozhénání evangelia pozváním na hostinu. Uvádí blahosklonnost Boží jako opravdové pozvání hospodáře na hostinu pro všechny, kteří by měli přijít. Je uváděno i zvláštní pozvání evangelia, které se vztahuje na poslední dobu lidských dějin. WM 245.1

První pozvání patřilo pozvaným a zvalo všechny na hostinu Beránka. Ti, kterým byla dána přednost, tak poselství odmítli. WM 245.2

Další pozvání bylo dáno těm chudším, kulhavým, chromým a slepým. Tito nebyli vyvyšováni ani netoužili po zviditelnění. Pokud chtěli přijmout pozvání, tak mohli přijít. Pozvání pro ně platilo, ale přesto se služebníci vrátili se zprávou: „*Pane, stalo se, jak jsi rozkázal, a ještě místo jest.*“ (L 14,22) WM 245.3

Pak Pán řekl svým služebníkům: „*Vyjdiž na cesty a mezi ploty a přinuť vjíti, ať se naplní dům můj.*“ – Manuscript 81, 1899 WM 245.4

„*Přinuť je vjíti.*“ Tak nás vybízí Kristus. ... Chceme-li uposlechnout jeho Slovo, pak musíme jít mezi nevěřící, kteří nám jsou nablízku, ale i k těm vzdáleným. Publikáni a nevěstky se musí dozvědět, že Kristus je pozval. Laskavostí a trpělivostí jeho poslu bude jejich pozvání výzvou k duchovnímu pozvednutí těm, kteří klesli až na dno hříchu. – MH 164 WM 245.5

Kristus touží po obnově charakteru – Jakkoliv hluboko lidé poklesnou, jsou zneuctěni, potupeni a připraveni o čest, nemáme jimi opovrhovat a nechat je bez povšimnutí, ale máme si uvědomit, že Kristus zemřel i pro ně. ... Kristus touží po tom, aby mohl obnovit pokřivený lidský charakter a morální představu o Bohu v člověku. – RH Oct. 15, 1895 WM 246.1

Je pro něj vzácný – Každý člověk je hoden jeho milujícího zájmu, dal za něho svůj život a přeje si přivést člověka zpět k Bohu. Tento opravdový a stálý zájem vyjádřený naším nebeským Otcem, nám umožňuje poznat, že ti odvržení a bez pomoci nemají být ponecháni bez povšimnutí. Oni patří Pánovi, stvořil je a chce je zachránit. Kdyby byl ponechán soud na nás, považovali bychom mnohé z těch, kteří ztratili čest, za beznadějně. Ale Bůh v nich vidí hodnotu stříbra. Ačkoliv se zdá, že jim není pomoci, považuje je za vzácné. Ten který poznal ponížení, pozná i lidské myšlení a ví, jak přivést člověka k pokání. Ví, že když poznají svou vlastní hříšnost, pocítí i lítost a přijmou pravdu. O toto dílo se máme zasadit. – Letter 80, 1898 WM 246.2

Neptejte se: „Stojí za to, abych jim pomáhal?“ – Křesťan by si neměl u bloudících, pokoušených a u obětí vášní a hříchů klást otázku: Stojí za to, abych jim pomáhal? Ale jak jim mohu pomoci? I v těch nejubožejších i nejzkaženějších křesťan má vidět lidi, za které Kristus zemřel, aby je zachránil. Bůh pověřil své dítky, aby jim svojí službou umožnili smíření s Bohem. – MB 22 WM 246.3

Zdravotně misijní dílo je objeví – Byla jsem poučena, že zdravotně misijním dílem budou objevení mezi nejvíce postiženými lidé, kteří správně zareagují na jednání přesto, že plně propadli alkoholu a prostopášnosti. Ale oni potřebují uznání a povzbuzení. K jejich pozvednutí bude třeba jistoty, trpělivosti a upřímné snahy. Sami se nedovedou napravit. Mohou sice slyšet Kristovo volání, ale jejich uši nechápou správný význam, jejich oči jsou zaslepené a nevidí, že i je může potkat něco dobrého. Jsou mrtví ve svých přestupcích a v hříchu. Ale ani oni nemají být vyloučeni ze spasitelného pozvání. I jim patří toto pozvání: „*Pojď!*“ Přesto, že sami cítí svoji nehodnost. Pán jim říká: „*Přinuťte je vejít.*“ Nedbejte na žádné omluvy. Ujměte se jich s láskou a vlídností. ... Vykonáli se tato služba správně, zachránil se ne jeden ubohý hříšník, o kterého církve nejevily zájem. – 6T 279, 200 WM 247.1

Toto dílo nápravy vyžaduje mnoho horlivosti. Těmto lidem by se neměly říkat žádné překvapivé náboženské názory, ale nejprve by se jim mělo pomoci materiálně a pak by se jim měla vysvětlit přítomná pravda. Muži, ženy i mládež musí poznat Boží zákon a jeho dalekosáhlé požadavky. Lidstvo neponižuje utrpení, namáhavá práce nebo chudoba, ale hřích a přestoupení Božího zákona. Nic není platné úsilí vynaložené k záchraně odvržených a ponížených, dokud v jejich srdcích i myšlení pevně nezakotví zásady Božího zákona a požadavek věrnosti Bohu. Bůh ne-

udělá nic, co nebylo nutné, aby k sobě lidi připoutal. „*Zákon Boží je dokonalý, občerstvující duši... Příkázání Hospodinovo čisté, osvěcující oči.*“ (Ž 19,8.9) Žalmista říká: „*Podle slova rtů tvých vystříhal jsem se stezky zhoubee.*“ (Ž 17,4) WM 247.2

Andělé pomáhají na tomto díle obnovy u těch, kteří zhřešili, aby je přivedli zpět k tomu, který dal svůj život, aby je spasil a Duch svatý spolupracuje s lidmi na probuzení morální síly, působí na jejich nitro, odsuzuje hřích a poukazuje na spravedlnost i soud. – 6T 259, 260 WM 248.1

Práce pro ty, kteří propadli nestřídmosti (*Další podrobnosti a rady na toto téma naleznete v knize Cesta ke zdraví 171-182 a novější vyčerpávající kompilaci nazvané Strídmost*) – Je třeba se opravdově věnovat těm, kteří setrvávají v okovech špatných návyků. Všude je třeba pracovat pro ty, kteří propadli nestřídmosti. Ve sborech, náboženských zařízeních a též v rodinách, které se hlásí ke křesťanství, se mnoho mladých lidí ubírá cestou zkázy. Podléhají různým nestřídmostem, nemocem a ve snaze získat peníze pro své hříšné záliby, stávají se nepoctivými. Ničí si tak zdraví i charakter. Vzdalují se od Boha, společnost se jich zbavuje a tak tito lidé poznávají, že už nemají naději pro tento život ani pro život věčný. Srdce rodičů jsou zklamaná. Lidé je považují za beznadějně případy, jen Bůh chápe všechny okolnosti, které z nich udělaly to, čím jsou a vzhlíží na ně s lítostí. A právě tato třída lidí potřebuje pomoc. Nikdy jim nedávejte možnost říci: „Nikdo se o mě nestará.“ WM 248.2

Mezi oběťmi nestřídmosti jsou lidé všech společenských tříd a povolání. Lidé vysokého postavení, vynikajících schopností a znalostí, kteří podlehlí nestřídmosti vášni až na konec ve své bezmocnosti neodolali pokušení. Ti, kteří kdysi zaujíмали vysoké postavení, se ocitli bez domova, bez přátel, v bídě, utrpení, jsou v ponížení a nemocní. Ztratili nad sebou kontrolu. Dokud se k nim nevztáhne pomocná ruka, tak budou klesat stále níž. – MH 171, 172 WM 249.1

Stále se vede boj – Nic se nemá dělat naslepo, namátkově a povrchně. Zachraňování duší, které žijí rozmařile a bloudí, znamená mnohem víc, než jen modlit se s opilcem a když se rozpláče a vyznává svoje poklesky, tak ho prohlašovat za spaseného. Je třeba stále bojovat. – 8T 196 WM 249.2

Kterým lidem chcete pomoci, musíte jednat rázně, jinak se vám nikdy nepodaří zvítězit. Oni budou stále pokoušeni ke zlému. Znovu a znovu je téměř přemůže touha po silném nápoji; znovu a znovu mohou padnout; ale kvůli tomu nepřestávejte ve svém úsilí. – MH 173 WM 249.3

Úsilí není marné – Ten kdo spojí své lidské snažení s božským a snaží se proniknout až na dno lidské bídy a utrpení, na tom spočine Boží požehnání ve své plnosti. I když jen málokdo přijme milost našeho Pána Ježíše Krista, jejich práce nebude marná; vždyť i jediná duše je vzácná v očích Božích. Kristus by byl zemřel i za jednoho člověka, aby tento jediný mohl žít věčným životem. ... WM 249.4

Mnoho lidí bylo zachráněno a vytrženo z rukou satana těmito věrnými věřícími. Někdo se musí ujmout úkolu zachraňovat ty, kteří byli ztraceni pro Krista. Záchrana jediného člověka nad nímž už satan jásal, vyvolává radost u nebeských andělů. Někteří už v sobě zničili mravní obraz Boží. Čistota evangelia musí zasáhnout i tyto odvržené. Andělé Boží budou spolupracovat s těmi, kteří se zapojili do tohoto díla, kteří se všemožně snaží zachránit hynoucí a nabídnout jim možnost, kterou mnozí předtím neměli. Není žádný jiný způsob, jak je oslovit, než tak jak by to udělal Kristus. On vždy zmírňoval utrpení a vyučoval spravedlnosti. Jedině tak mohou být hříšníci pozvednuti z hloubky ponížení. – 8T 72, 73 WM 249.5

Pracovat v lásce – Je třeba pracovat v lásce, poskytovat potravu, oblečení a očišťovat ty, kteří potřebují jejich pomoc. Tímto způsobem tito opovržení budou moci poznat, že se o ně někdo stará. Pán mi ukázal, že někteří z těchto ubožáků odvržených společností budou moci spolupracovat prostřednictvím služby lidí s božskou mocí a budou se snažit obnovit božský obraz u jiných, pro něž Kristus zaplatil cenu svou vlastní krví. Budou nazváni vyvolenými Božími a budou stát v blízkosti Božího trůnu. ... WM 250.1

Pán se snaží oslovit i toho nejvíce poníženého. Mnozí poznají, co znamená být veden ke Kristu, ale nebudou mít dost mravní síly, bojovat proti chuti a vášni. Nesmí je to však odradit, vždyť je psáno, že „*v posledních časech odvrátí se někteří od víry poslouchající duchů bludných a učení dábelských*“ (1 Tm 4,1). Jsou to snad ti, kteří se dostali na šikmou plochu a byli zachráněni z největších hlubin? V kazatelské službě jsou taková, kterým se dostalo světlo poznání pravdy, ale kteří nezměnili. Neovládají své záliby i tužby a neodpírají si pro Krista. Mnoho zavržených ubožáků,

publikánů a hříšníků se uchopí nabídnuté naděje v evangeliu a předejdou do Božího království ty, kteří měli velké poznání a předpoklady, ale kráčeli v temnotách. Moji bratři a sestry, postavte se na stranu Kristovu a buďte opravdoví, aktivní, odvážní spolupracovníci Krista. Spolupracujte s ním, hledejte a zachraňujte ztracené. – 8T 74, 75 *WM 250.2*

Nepřebírejte způsoby Armády spásy – Pán určil směr našeho působení. Jako lid nemáme napodobovat způsoby a metody práce Armády spásy. Tuto práci nemáme podle Pána dělat. Nemáme je však odsuzovat ani se k nim chovat nevlídně. V Armádě spásy jsou vzácní lidé, kteří se dokážou obětovat. Máme se k nim chovat laskavě. Jsou tam upřímní lidé, kteří opravdově slouží Pánu, dojdou poznání a přijmou celou pravdu. Pracovníci Armády spásy se snaží zachraňovat ty, o které se nikdo nestará a žijí v ponížení. Neberme jim chuť do práce. Ať pomáhají těmto lidem svými prostředky a způsobem. Ale pro adventisty s. d. Bůh jasně vyznačil, co mají dělat. – 8T 184, 185 *WM 251.1*

Pomáhejte těmto odvrženým najít životní cestu – Jako děti Boží zasvěťte se Božímu dílu k záchraně padlých, pak mnozí se chopí napřažených rukou, které je chtějí zachránit. Budou donuceni odvrátit se od svých zvráceností. Někteří ze zachráněných mohou vírou v Krista zaujmout vysoké postavení ve službě a mohou být pověřeni odpovědností za dílo zachraňování duší. Ze zkušeností znají potřeby těch, pro něž pracují a také ví, jak jim pomoci. Nejlépe ví, jaké prostředky použít k záchraně hynoucích. Jsou naplněni vděčností k Bohu za požehnání, které dostali. Láska jim dává nový život. Jejich energie se zvětšuje, a tak mohou pozvednout ty, kteří by to nedokázali bez pomoci. Tím, že přijali Bibli jako svého průvodce a Ducha svatého jako pomocníka a Utěšitele, tak se před nimi otevírá nový život. Každý z těchto lidí je zapojen do armády těch, kteří mají schopnosti a poučení, jak zachránit lidi pro Krista a stane se spolupracovníkem těch, kteří je dovedli k poznání pravdy. Tak je Bůh uctěn a jeho pravda se šíří. – 6T 260 *WM 251.2*

32. Je dáno varování

Práce ve špinavých městských čtvrtích neokouzluje – Rozhodne-li se smrtelník pro tuto práci, je třeba být opatrný. U těchto lidí je nebezpečí vytvoření představ, takže osoby, které se úplně nehodí pro práci s Bohem, budou se považovat za ustanovené nebem pro práci s vyvrženými a padlými. Po popsání všech příjemných i nepříjemných zkušeností, nebylo zde důvodu, který by je vedl k této práci. Mnozí to dělají proto, že milují senzaci a vzrušení. Ale až všechnu svoji energii vyplýtávají na tomto velkém díle záchrany, pak poznají, že nemají pravého misijního ducha. – Manuscript 177, 1899 WM 253.1

Nebezpečí práce pro vyvržené – Při každé snaze pečovat o člověka, potřebuje tento zachraňující moc Boží. Je zde stále nebezpečí, že bude narušena práce mezi těmi, co poklesli a byli připraveni o čest. Proč potom tento nebezpečný vztah navazují lidé, kteří nejsou připraveni odolávat nebezpečí a kteří nemají dost silný charakter na tuto práci? WM 253.2

Na myšlení mnohých mladých lidí, kteří se zapojili do takzvaného zdravotně misijního díla to vyvolává zcela odlišný dojem než si představuje lékař nebo jeho pomocník. (*Jde o narážku Dr. J. H. Kelloga, který stál v čele rozšiřujícího se díla pro mravně zkažené a vyvržené. – Sestavovatelé*) Není dost opatrný k nástrahám satana v tomto novém a nebezpečném prostředí a postupně se odděluje od rodinného života a správných vlivů. Je třeba před každým takovým mladým člověkem zvednout důrazně prst. Všude kde lidé pracují pro někoho, kdo ztratil osobní důstojnost a čest, musí nést každý velkou odpovědnost, jinak se stane lehkomyšlný v jednání i v zásadách. WM 253.3

Mnozí se mohou zapojit do tohoto díla a myslet si, že tak se oprostí od svého hříšného života a když se naskytne příležitost, budou považovat za správné se vykrucovat, jednat nečestně, nebo se dopouštět hříchů, které páchali v minulosti. Tito pracovníci, kteří nežijí v těsném spojení s Bohem se změní, ne však od dobrého k lepšímu, ale od narušeného k ještě víc narušenému charakteru. Půjdou stejnou cestou jako vyložení hříšníci a přeberou i stejné způsoby. Spojí se se zločinci, budou vychvalovat zlo a časem ztratí i lásku k vytříbenému způsobu řeči či jednání. Jejich bázeň Boží a láska ke spravedlnosti se zamění s náboženským zápalem, který je nepřijatelný v očích Božích. – Manuscript 177, 1899 WM 254.1

Více ztracených než zachráněných – Je nebezpečné nechat pracovat mladé lidi mezi těmi, kteří jsou zpustlí. Dostanou se tam do styku s každou formou špatnosti a satan využije tuto příležitost, aby je získal pro sebe. Daleko těžší pak je tyto pracovníky zachránit. Mnohé pokusy na záchranu těchto zpustlých lidí skončily ztrátou čistoty těchto pracovníků. Ti, kteří se rozhodli navštěvovat domy lásky, ocitli se ve velkém nebezpečí. Tato práce je vždy nebezpečná. Je to úskok satana, aby přivedl tyto lidi do pokušení, smyslnosti. „*A protož vyjděte z prostředku jejich a oddělte se, praví Pán, a nečistého se nedotýkejte a já přijmu vás. A budu vám za Otce a vy mi budete za syny a za dcery.*“ (2 K 6,17.18) WM 254.2

Otec chrání mladé lidi před zkaženým prostředím tohoto světa, snad bude pro ně lepší a bezpečnější jejich budoucí zkušenost. Zdravotní misionáři by se měli mravně očistit, zkultivovat, povznést a působit ke zlepšení. Měli by setrvat na stanovisku věčné pravdy. Ale byla jsem poučena, že pravda nebyla podávána správným způsobem. Výsledek by měl uspět a je zaměřen k těm, kteří jsou narušení. Svaté se však nerozlišuje od vulgárního. – Letter 162, 1900 WM 255.1

Chraňte posvátnost díla – Bylo mi poukázáno na mnoho věcí. Viděla jsem, že se má udělat hodně pro mravně zkažené vrstvy, ale že se má velice dbát na to, aby vynaložené úsilí nebylo marné. Mladí lidé by neměli být vystaveni nebezpečí, což se stávalo při styku se zpustlými lidmi. Je třeba učinit rozhodná opatření a chránit posvátnost díla. Při práci s nižšími vrstvami společnosti je třeba být obzvlášť opatrní. Není možné mnohé z nich poslat, aby působili ve velkých městech a mezi mravně zkaženými. – Manuscript 17, 1901 WM 255.2

33. Volání po vyváženém díle

Podporujte vhodná stanoviska – Podle toho, jak dílo pokračuje, projevuje se i nebezpečí, na která je třeba dávat pozor. Vznikají různé nové akce a je zde snaha vytvořit jednotnou koncepci. To, co by mělo být prvořadé, dostane se na druhé místo. Církev potřebuje čerstvé síly a vitalitu, ale je velké nebezpečí, když přistoupíme na nový směr díla, že jejich energie zchladne, místo aby vnesla do církve nový život. – GCDB March 2, 1899 *WM 256.1*

Práce pro zavržené není zátěží díla – Po roce 1899 se zvýšil zájem o chudé a společností zavržené lidi. Bylo vykonáno mnoho prospěšné práce ku prospěchu těchto ponížených. Už to je kus dobrého díla. Vždy máme mít Ducha Kristova. Vždy máme konat stejnou práci, jakou On konal pro trpící lidstvo. Pán se snažil pomáhat těmto zavrženým. Není pochyb o tom, že máme povinnost zachránit tyto lidi, kteří zbloudili. Je třeba to spojit s trojandělským poselstvím a přijetím biblické pravdy a počítat s těžkostmi, kdo tuto cestu nastoupí, a té na úsilí, s jakým bude pokračovat. Je zde nebezpečí pro vedoucí pracovníky, že soustředí svou energii tímto směrem, a přitom je Bůh povolal k jinému úkolu. *WM 256.2*

Máme velkou odpovědnost k lidem a je zapotřebí hodně milosti Boží k rozhodování jak pracovat, abychom vykonali co nejvíce dobrého. Ne všichni jsou povoláni, aby začali působit mezi lidskou spodinou. Bůh od svých pracovníků nevyžaduje, aby získali informace a poznání tím způsobem, že se budou zásadně věnovat těmto lidem. Působení Boží se projeví tím, že posílí jejich důvěru, že dílo je z jeho příkazu a že správné zásady jsou základem každé akce. Dostala jsem však poučení od Pána, že je nebezpečí z naplňování akcí pro tuto spodinu, které budou nárazové a emocionální. Ty však nepřinesou žádoucí výsledek. Bude jim doporučeno podílet se na takové práci, která bude stejná přinejmenším na posílení všech částí díla pomocí harmonické činnosti. *WM 256.3*

Poznání evangelia je dáno bohatým i chudým, vysoce i nízko postaveným, a my musíme promyslet způsob, jak zprostředkovat pravdu na nové místo a všem společenským třídám. Pán nás ale napomíná: „*Vyjdi na cesty a mezi ploty a přinuť je vjíti, aby se naplnil dům můj.*“ (L 14,23) Řekl tedy: „Začněte na cestách a pak postupujte svědomitě dál, vytvořte skupinky, které budou s vámi spojeny při konání díla, které začal Kristus na záchranu ztracených.“ *WM 257.1*

Kristus kázal evangelium chudým, ale neomezil se jen na tuto skupinu lidí. Pracoval pro všechny, kteří chtěli slyšet jeho slovo, nejen publikáni a zavržení, ale bohatí i vyhledávání farizeové, židovská šlechta, setník a římská vládcové. To je vhodný způsob, který jsem viděla, že se má provádět. Nemáme své morální síly zaměřit jen pro nízké společenské vrstvy a celé dílo uskutečňovat jen mezi nimi. Jsou i jiní, které máme přivést k Pánovi, kteří také potřebují poznat pravdu, jsou zodpovědní a chtějí všechny své schopnosti využít k získání lidí ze všech společenských vrstev. *WM 257.2*

Práce pro chudé není nijak omezena, nebude také nikdy skončena a musí být chápána jako součást celku. Kdybychom svojí prvořadou pozornost věnovali tomuto dílu, protože tam je pusté pole na vinici Páně stále otevřené a nedotčené, pak to znamená začít na nesprávném místě. Tak jako patří pravá ruka k tělu, tak i zdravotně misijní dílo k poselství třetího anděla. Ale pravou ruku nemůžeme počítat za tělo. Vyhledávání těchto zavržených je důležité, ale nesmí se stát jádrem našeho poslání. – Manuscript 3, 1899 *WM 258.1*

Nevyzývá k postavení domů pro opuštěné ženy a děti – Musím se zcela jasně vyjádřit k tomu, nač musíme být opatrní. Nemáme se zapojovat do akcí, které by podporovaly domy pro opuštěné ženy a děti. Tato povinnost by měla být přenesena na rodiny, a ty by se měly postarat o ty, kteří v tomto směru potřebují pomoc. – Letter 11, 1900 *WM 258.2*

Pán nám nedává žádné rady ke stavbě budov, kde by se pečovalo o děti, ačkoliv je to správná činnost, ale tato se nevztahuje k přítomné době. V tomto směru ať působí svět. Náš čas a prostředky musí být vloženy do zcela jiné činnosti. Máme přinášet poslední poselství milosti v církvích těm, kteří ve svých modlitbách prosí a touží po poznání. – Letter 232, 1899 *WM 258.3*

Obraťte se k polím, které dozrály ke žnám – Tato činnost vlastně v sobě spojuje vše, ale není to Boží příkaz. Je to dílo, které nikdy nebude skončeno. Když se o něm hovoří jako o díle skon-

čeném, bude vyžadovat všechny síly Božího lidu na vytvoření protiváhy. Nikdy se nedokončí přípravy lidu, aby obstál v nebezpečí posledních dnů. *WM 258.4*

Naším úkolem je vzít si pancíř a připravit se na boj. Naši pracovníci nemají odvahu pracovat v nejchudších městských čtvrtích a mezi spodinou měst, kde jedině mohou získat lidi stále čekající na obrácení. Tam jsou pole připravená ke žni, ale není třeba všechny peníze a čas věnovat pro ty, kteří z vlastní slabosti k požitkům upadli do zneuctění. Někteří z nich mohou být zachráněni. Ale jsou i takoví, kteří mohou pracovat i na místech s nejhorší pověstí a jejich charakter se nezmění. Ale není nejbezpečnější nechat právě mladé lidi mezi nimi pracovat. Tento pokus by mohl být drahý. A tak ti, kteří mohou pracovat v tomto prostředí, se nehodí pro jinou práci. ... *WM 259.1*

Na lidské city může hluboce zapůsobit, když vidí lidské utrpení způsobené jejich vlastním jednáním. Na někoho hluboce zapůsobí přímý styk s touto třídou lidí a těm pak Bůh svěruje dílo na místech s nejhorší pověstí na zemi, aby mohli podle svého názoru působit pro záchranu těchto vyvržených, a také je předat do péče církve. Ale Bůh nepovolal adventisty s. d. aby se zabývali právě touto činností. Nechce, aby se na tomto díle vyčerpaly prostředky a soustředil jejich zájem. – Manuscript 16, 1900 *WM 259.2*

Podpora je nutná od světa a ne od církve – Odvrhnutým je třeba věnovat trvalou pozornost, ale nesmíme se soustředit jen na ně. ... Nikdo by se neměl obracet na naši církev a vyvíjet v dnešní době nátlak na podporu díla mezi vyvrženými. Prostředky na podporu díla by měly a také budou přicházet většinou od těch, kteří nepatří k naší církvi. Naše sbory ať se plně věnují dílu, které jim bylo určeno, přinášet všude poselství pravdy. – Letter 138, 1895 *WM 259.3*

Bůh nechce, aby jeho lid nesl všechny těžkosti, které jsou spojeny s touto třídou, zatíženou hříchem, vždyť mnozí z nich neprospějí sobě ani nebudou přínosem pro druhé. Jestliže se najdou lidé, kteří se mohou ujmout díla pro tyto lidi odvržené společností a Bůh je nechá pro tyto lidi pracovat různým způsobem, ať se pustí do díla, ale od světa si musí sehnat prostředky potřebné k tomuto dílu. Ať nejsou závislí na prostředcích, kterými chce Bůh podpořit třetí andělské poselství. – 6T 246 *WM 260.1*

Národy čekají na poznání – Mnozí si myslí, že jim Bůh svěřil úkol pracovat pro přesně neurčené skupiny odvržených, které se samy zničily. Ale někteří z nich ani nechtějí vést jiný život než v minulosti, jsou vydržováni z prostředků adventistů s. d. a těm Pán říká: „Kdo vám svěřil toto dílo?“ Jsou lidé i národy, ke kterým se má dostat poznání pravdy pro tuto dobu. Poselství evangelia má mít přednost a má se dostat co nejdále. *WM 260.2*

Tam, kde je hlásáno poselství, mají se vyslat misijní pracovníci s Bibli v rukou. Lidé mají být obráceni a utvrzeni v pravdě, je třeba postavit domy, kde by se mohli scházet. Z věřících má vyzařovat zář, tak jako z města vystaveného na hoře. A církev má vydávat svědectví o tom, co může dokázat poznání pravdy. – Letter 41, 1900 *WM 260.3*

Část X. – Finanční zdroje na prospěšnou činnost

Myšlenková perla

Aby člověk neztratil požehnání, které se vrací z dobročinnosti, náš Spasitel učinil plán, do něhož dobrovolně zapojil člověka jako svého spolupracovníka. Vytvořil spoustu příležitostí, na nichž může projeviti svoji lásku skutky, vytváří pro člověka možnosti k projevům laskavosti, k podpoře chudých a k dalšímu postupu svého díla. Kristus posílá své ubohé jako své zástupce. Na jejich potřeby požaduje od nás hynoucí svět prostředky a zájem, abychom jim mohli přinést poznání pravdy, kterou potřebují, aby nezahynuli. Pokud si všimneme jejich volání a odpovíme na něj dobrými skutky, jsme připodobněni tomu, který pro nás žil v chudobě. Když se jim věnujeme, přinášíme jim požehnání a takto shromažďujeme opravdové bohatství. – 3T 382, 283 WM 262.1

„Toho pak množství věřících bylo jedno srdce a jedna duše. Aniž kdo co z těch věcí, kteréž měl, svým vlastním býti pravil, ale měli všecky věci obecné. A žádný mezi nimi nebyl nuzný; nebo kteřížkoli měli pole nebo domy, prodávajíce, přinášeli peníze, za kteréž prodávali, A kladli před nohy apoštolské. I rozdělováno bylo jednomu každému, jakž komu potřebí bylo.“ (Sk 4,32; 34,35)

34. Naše odpovědnost

Každému následovníku Krista bylo svěřeno osobní dílo – Kristus svěřil svým následovníkům osobní dílo, ve kterém je nikdo nemůže zastoupit. Služba nemocným a chudým, přinášení evangelia zbloudilým, to nemůže být přeneseno na spolky nebo dobročinné organizace. Osobní odpovědnost, úsilí a přinášení obětí, to jsou požadavky evangelia. – MH 147 WM 263.1

Potřeba dávat potřebným – Kristus nás vyzývá ústy proroka, abychom lámali lačnému chléb, nasýtili ztrápenou duši; když uvidíme nahého, máme ho obléknout a chudé, kteří byli vyhnáni, přijali do svých domů. Vyzývá nás: „*Jdouce po všem světě, kažte evangelium všemu stvoření.*“ (Mk 16,15) Ale jak často klesáme na duchu a upadáme ve víře, když vidíme, co vše je zapotřebí udělat a jak málo prostředků na to máme. Voláme stejně tak jako Ondřej, který se díval na pět ječných chlebů a dvě malé rybičky: „*A co to je mezi tak mnohé?*“ (J 6,9) Často zaváháme a nechceme se rozdělit o všechno, co máme z obavy, že proděláme a vydáme se z peněz pro druhé. Ale Ježíš nás vybízí: „*Dejte vy jim jísti.*“ (Mk 6,37) Jeho příkaz je zaslíbením a skrývá se za ním stejná moc, která nasýtila zástupy u jezera. V Kristově činu uspokojení časných potřeb hladového zástupu je skryto hluboké duchovní poučení pro všechny jeho následovníky. WM 263.2

Kristus přijal od Otce a dal svým učedníkům, ti dávali zástupům a lidé si rozdělovali mezi sebou. Stejně tak všichni obdrží od něho chléb života, nebeský pokrm a předají ho druhým. ... WM 264.1

Učedníci zprostředkovali styk mezi Kristem a lidmi. Toto by mělo být velkým povzbuzením pro dnešní učedníky Krista. Kristus je velkým středem, zdrojem veškeré síly. Jeho učedníci mají přijmout to, co potřebují od něho. Nejmundřejší a ti, co jsou na duchovní výši, mohou dát jen tolik, kolik přijali. Sami ze sebe nemohou dát nic. Můžeme dávat jen to, co jsme přijali od Krista a přijmout můžeme jen tolik, kolik jsme předali druhým. Když stále dáváme, tak také stále přijímáme. Můžeme tedy stále věřit, důvěřovat, přijímat a rozdávat. WM 264.2

Dílo budování Kristova království půjde vpřed i když se zdá, že vše jde pomalu a je to téměř nemožné. Je to však dílo Boží, Bůh zařídí prostředky, pošle opravdové pomocníky, věrné učedníky a do jejich rukou vloží potravu pro hladovějící zástupy. Bůh nezapomíná na ty, kteří pracují s láskou, kteří slouží slovem života hynoucím ani na hladovějící, kteří vztahují své ruce pro potravu. – DA 269, 370 WM 264.3

Tíha nesmí být přenesena na organizace – V naší práci, kterou konáme pro Boha, je nebezpečí, že se začneme příliš spoléhat na to, co člověk dokáže udělat svým nadáním a schopnostmi. Tím ztrácíme ze zřetele Mistra. Velmi často si Kristův služebník přestává uvědomovat svou osobní odpovědnost. Je v nebezpečí přenést své těžkosti na organizaci, místo aby se spolehl na toho, který je zdrojem veškeré síly. Je velkým omylem, když se v díle Božím spoléháme na lidskou moudrost. Úspěšná práce pro Krista nezávisí ani tak na počtu nebo talentu, jako na čistotě záměru, skutečné jednoduchosti upřímné a závislé víry. Musíme nést osobní odpovědnost, musíme převzít osobní závazky a vynaložit osobní úsilí za ty, kteří neznají Krista. Neměli bychom přenášet svou odpovědnost na ty, kteří jsou podle naší představy lépe vybaveni než my. Pracujte podle svých schopností. – DA 370 WM 265.1

Bůh obstará prostředky – Může se zdát, že naše prostředky nepostačí k dílu. Půjďme-li však kupředu ve víře a budeme spoléhat na všemohoucí Boží moc, otevrou se nám nesmírné zdroje. Pokud to je dílo Boží, On sám se postará o zdroje na jeho dokončení. Odmění věrnou a upřímnou důvěru v něho. To málo, které moudře a hospodárně využijeme ve službě pro Pána na nebesích, rozmnoží se ve skutečnosti tím, že to rozdáme. V ruce Kristově se malé množství potravy nezmenšilo, dokud se vyhladovělý zástup lidí nenasytil. Pokud přijdeme ke Zdroji veškeré síly s vírou a upřímností, budeme posíleni při naší práci i za nejhorších okolností a bude nám umožněno přinést i druhým chléb života. – DA 369-371 WM 265.2

Odvažte se k záchraně lidí – Když si máme dodat odvahu a riskovat pro dílo, převládá strach současně s obavou, že vynaložené prostředky se nevrátí. A co když uvidíme, že tyto prostředky nepřispěly k záchraně jediného člověka, že to je zbytečné plýtvání našimi penězi? Je lepší se snažit a

pracovat, než nedělat nic. Nevíte, jestli prospěje to či ono. Lidé vkládají peníze do patentních licencí, mohou na tom prodělat a bere se to jako samozřejmost. Ale v díle Božím se bojí riskovat. Zdá se jim, že peníze byly zbytečně promarněny, když ihned nepřinášejí výsledky v díle na záchraně lidí. Prostředky tak šetrně vkládané do díla Božího jsou tak sobecky zdržovány a budou za krátko použity za zbytečné modly a na flámy. Peníze se však rychle znehodnotí, až se člověku otevrou oči při realitě obrazu věčnosti. WM 266.1

Člověk se má podle Božího požadavku odvážit všeho na záchranu duší. Dokud lidé chtějí setrvávat na stejném místě až do doby, než před sebou uvidí jasně každý krok, pak nemohou přinášet poselství pravdy Boží v této době. Je třeba lidí, kteří vytrvají ve tmě stejně jako ve světle, kteří odvážně snášejí skleslost i zklamání, stále však pracují ve víře se slzami v trpělivé naději, zasévají všude, kam přijdou a přitom stále důvěřují Bohu, že přinese zlepšení. Bůh volá lidi pevných nervů, odvážné, statečné, kteří neztrácí naději i víru a pracují cílevědomě. – The True Missionary, January, 1874 WM 266.2

Je třeba každý dolar – Konec všech věcí je na dosah. Bůh volá lidi, aby se aktivně zapojili do služby a vykonali svou povinnost. Přeje si to a svět potřebuje jejich pomoc. Pod vedením Ducha svatého budou lidé šetrně utrácet prostředky podle závažnosti díla, které se má vykonat. ... Pán Bůh v nebesích vyzývá lidi, aby se zbavili všech idolů, všech výstředních přání, nelibovali si v ničem co podporuje nádheru i parádu a dobře zvažovali nakupování šatů a vybavení domova. Neutrácejte ani dolar z Božích peněz na nákup zbytečností. Z vašich peněz mohou být lidé zachráněni. Neutrácejte je také za klenoty, zlato a drahokamy. ... WM 267.1

Můžete darovat tisíce dolarů, každý dolar či libra je zapotřebí, každý šilink se může upotřebit a vložit na takový účel, aby získal nezničitelný poklad. Moji drazí přátelé, prosím každého z vás, kdo miluje Boha a chce mu sloužit s nadšením, aby si při nákupu zboží položil otázku: „Bude to k oslavě Boha, nebo to splní jen lidské přání? Tyto peníze, které mám v ruce, uspokojí mě, udělají radost mým dětem, mým přátelům, nebo se mám stát spolupracovníkem Krista a příkladem všem, kteří chtějí oslavit Boha?“ Je nám dána zásada. „*Protož buď že jíte, neb pijete, aneb cočkoli činíte, všecko k slávě Boží činite.*“ (1 K 10,31) – Letter 90, 1895 WM 267.2

35. Uvolněte zdroje dobroty

Staňte se Božím pokladníkem – Bůh dal do rukou člověka majetek, aby se naučil soucitu, aby se stal jeho pokladníkem a mohl zmírnit utrpení člověka, který hřešil. – ST June 20, 1892 WM 268.1

Zachovejte si v srdcích něžnost a soucit – Bůh určil projevy štědrosti a dobroty proto, aby si člověk zachoval něžnost a soucit, aby se v něm vzbudil zájem a vzájemná náklonnost při napodobování Mistra, který se pro naši záchranu stal chudým a my jsme mohli jeho chudobou zbohatnout. – 3T 547 WM 268.2

Zdroje dobročinnosti nechte otevřené – Malé zdroje dobročinnosti by měly stále přispívat do pokladnice. Boží prozíravost je daleko vpředu a předstihuje naši štědrost. – Manuscript 26, 1891 WM 268.3

Stálý proud darů – Bůh svěřil člověku peníze a ty by se měly použít ku požehnání lidstva a k ulehčení utrpení i bídy. Lidé by si neměli myslet, že udělali něco velkého, když uhradili náklady na nějaký ústav nebo kostel větším darem. V moudré prozíravosti Boží jsou mu stále připomínáni lidé, kteří potřebují jeho pomoc. Mají zmírňovat jejich utrpení, oblékat potřebné a pomáhat těm, kteří jsou v tísní, procházejí tvrdou zkouškou nebo kteří se ze všech sil snaží zachránit sebe a své rodiny před chudobou. – RH Jan. 4, 1898 WM 268.4

Prosíme i za ostatní – Když se modlíme: „*Chléb náš vezdejší dej nám dnes*“, tak prosíme za sebe i za ostatní. Uznáváme tím, že to, co dostáváme od Boha, není jen pro nás samotné. Bůh nám dává v důvěře, že nasytíme hladové. Pro chudé nachystal ze své dobrotivosti a říká: „*Ale když činíš oběd nebo večeři, kulhavým, slepým a blahoslavený budeš, neboť není skutků by odplatili tobě, ale odplaceno bude při vzkříšení spravedlivých.*“ (L 14,12-14) – MB 111, 112 WM 269.1

Boží pečeť na každém dolaru – Cena našeho talentu může být různá, jedna, dvě nebo pět, ale ani halér (1/4 penny) nesmí být promrhán na marnosti, na podpoře důstojnosti nebo sobectví. Každý dolar našeho uložení je označen Boží pečeti. Tak dlouho, jak na tomto světě bude třeba sytit hladové a oblékat potřebné, budou zde také lidé, kteří se odloučili od chleba i vody spasení. Každá nepotřebná radost, každý přebytek kapitálu, úpěnlivě prosí za chudé a neoblečené. – ST June 20, 1892 WM 269.2

Zdroje dobročinnosti vyschly – Čím více peněz vydávají lidé za oblečení, tím méně jim zbývá na nasycení hladových a oblečení potřebných. Stále otevřené zdroje dobročinnosti vyschly. Každý dolar, který zachráníme tím, že ho odmítneme vydat na zbytečné ozdoby, může být dán potřebným nebo věnován do pokladnice Páně, aby podpořil dílo evangelia, na vyslání misionářů do cizích zemí, na zvýšení nákladu publikací a ty opět přinesou paprsky poznání bloudícím ve tmě. Každý zbytečně vydaný dolar zbavuje nehospodárného člověka vzácné příležitosti konat dobro. – 4T 645, 646 WM 269.3

Bůh volá po obětavosti – Bůh vyzývá mladé lidi, aby si dokázali odepřít zbytečné ozdoby a části oděvu, i kdyby stály jen malou částku a dali tyto peníze do pokladny. Vyzývá také dospělé, aby si nekupovali zlaté hodinky, přívěsky nebo nějaké drahé kusy nábytku, ovládli se a položili si otázku: „Je správné, dát za to tolik peněz, když se bez toho mohu obejít, nebo si koupit něco levnějšího, co svému účelu poslouží stejně tak dobře? Dokážete-li si odepřít a zvednete kříž pro Ježíše, který se kvůli vám stal chudým, můžete zmírnit utrpení mezi námi. Pokud budete takto napodobovat příklad našeho Pána a Mistra, dostane se vám jeho uznání a požehnání. – 4T 511 WM 270.1

Není snadné být správcem Pána – Což kdybys tak měl ve svém domě místo nákladných dekorací, obrazů a nábytku nápis: „Přijmi k sobě ty, kteří ztratili domov!“ V jídelně by Boží prst napsal na stůl místo bohatého výběru potravy: „Proč se nerozdělíš o svůj chléb s hladovým a nepřivedeš k sobě ubožáky, kteří ztratili domov?“ WM 270.2

Měli by si uvědomit všichni, ať jsou starí nebo mladí, že není lehké být správcem Pána a nebýt zapsán v nebeských knihách jako sobec. Chudí i utlačovaní jsou ponecháni v bídě, protože peníze Pána jsou sobecky rozhazovány na marnotratnosti a na přepych. Nic nebude zapomenuto, Bůh nedělá mezi lidmi žádný rozdíl! Jak je krásné stát se opravdovým a věrným Božím správcem, který se nedopustí žádné nespravedlnosti, ani jako správce nikoho neošidí o nic. – Manuscript 11, 1892 WM 270.3

Je zaslíbeno krásné dílo reformace – Jestliže věřící svými slovy a skutky projeví vděčnost Kristu, pak světlo poznání ozáří ty, kteří jsou ve tmě. Pokud rty chválí Boha, ruce mají být otevřeny k milosrdným skutkům a k pomoci zbloudilým. Dočítáme-li se, že když o letnicích sestoupil Duch svatý na apoštoly, nikdo z nich nepovažoval to, co měl, za vlastní. Tisíce se obrátily v jednom dni. Když tento Duch sestoupí na věřící dnešní doby a oni se stejnou štědrostí vrátí Bohu svůj majetek, tehdy se dokončí dalekosáhlé dílo. – Manuscript 95, 1907 *WM 271.1*

36. Zvláštní fondy pro dobročinnou službu

Křesťané mají jednat jako pokladníci Boha – Chudí jsou Božím dědictvím. Kristus za ně položil život. Bůh vyzývá všechny, kterým svěřil své správcovství, aby štědře dávali ze svých prostředků, ulehčovali utrpení chudých a podporovali jeho dílo na zemi. Zdroje Pána jsou nevyčerpatelné. On určil člověka, aby nakládal s jeho pokladem na zemi. To, co jim dal, mají použít v jeho službě. – Manuscript 146, 1903 WM 272.1

Děkovná sbírka – V každém sboru by měla být pokladna pro chudé. Každý člen by do ní měl přispět děkovným darem jednou v týdně nebo za měsíc, jak je to pro něj nejvýhodnější. Tento dar by měl vyjadřovat jeho vděčnost za dar zdraví, za jídlo a postačující oblečení. Podle toho, jak nám Bůh žehná a zajišťuje naši spokojenost, měli bychom i my odložit pro chudé, trpící a nešťastné. Pamatujte na chudé, odřekněte si ze svého přepychu i pohodlí a pomozte těm, kteří si mohou dovolit jen skromné jídlo a oblečení. To co děláte pro ně, konáte také pro Ježíše v jeho svatých. On sám se ztotožňuje s trpícím lidstvem. Nečekejte, až se splní vaše pomyslné představy. Nespolehejte se na své pocity, když to považujete za dobré, tak dejte a odmítněte, když to nepovažujete za správné. Dávejte pravidelně týdně buď deset, dvacet nebo padesát centů, tak jak byste chtěli vidět nahoře v nebeském záznamu v Den Hospodinův. – 5T 150, 151 WM 272.2

Domácí pokladnička – Každý by měl mít doma pokladničku a kdyby chtěl utratit i sebemenší částku pro vlastní potěšení, je třeba mu připomenout potřebu hladovějících v Africe a Indii, ale i ty, kteří žijí v jeho blízkosti. Vždyť chudáci žijí i mezi námi. Buďte šetrní a v každém případě předložte své potřeby Bohu. Proste Krista, abyste se mohli stát jeho učedníky a mohli jste jednat podle jeho slova a přijmout i jeho požehnání. Když se odvrátíte od sebelásky a budete se snažit zmírnit utrpení lidstva, pak se modlete, aby vám Bůh umožnil vykonat pro lidi účelné misijní dílo. Potom ti, kteří přicházejí na shromáždění do domu Božího, uvidí tam lidi skromně oblečené, v souladu s vírou a Slovem Božím. Když tyto věci nedodržují, okrádají Boží lid o jeho lásku, ochranu a důvěru, znemožňují náboženské zkušenosti i růst a dělají z nich sobce. Na tyto se Bůh nedívá. – Manuscript 52, 1898 WM 273.1

Druhý desátek – Aby bylo možné podporovat shromáždění lidu k náboženské službě a také potřeby chudých, požadoval se druhý desátek ze všech příjmů. O prvním desátku Bůh prohlásil: „*Synům Lévy, aj, dal jsem všechny desátky v Izraeli.*“ (Nu 18,21) A ke druhému prohlásil: „*A jísti budeš před Hospodinem, Bohem svým, na místě, kteréž by vyvolil, aby tam přebývalo jméno jeho, desátky v obilí, vína i oleje svého, a prvorozené z volů svých a drobného dobytka svého, aby ses učil báti Hospodina Boha svého po všechny dny.*“ (Dt 14,23) Tento desátek anebo jeho hodnotu v penězích museli přinášet na místo, kde byl postaven svatostánek. Po předložení děkovné modlitby Bohu a části určené knězi, použil dárce zbytek pro náboženské slavnosti, na nichž se účastnili Levité, cizinci, sirotci a vdovy. ... WM 273.2

Každý třetí rok však tohoto druhého desátku bylo použito doma. Byli z něho pohoštěni Levité a chudí, jak Mojžíš řekl: „*Jedli by v branách tvých a nasyceni byli.*“ (Dt 26,12) Tento desátek tvořil fond pro dobročinné účely a pohostinnost. – PP 530 WM 274.1

Odevzdání desátků Bohu ze všech příjmů, ať ze sadů nebo obilných polí, ze stád ovcí či dobytka, z práce mozku či rukou a věnování i druhého desátku na podporu chudých a k jiným dobročinným účelům mělo lidu připomínat pravdu, že Bůh je vlastníkem všeho a že mají možnost stát se prostředníky jeho požehnání. Toto vědomí bylo schopno zahladit malicherné sobectví a rozvíjet hloubku a šlechtetnost charakteru. – Ed 44 WM 274.2

Dary a oběti na prospěšnou činnost – Mají-li se dělat skutky milosrdenství, musí se pomáhat chudým a trpícím. K tomu účelu se mají vyčlenit dary a oběti. Tato práce musí být vykonána zejména v nových oblastech, kde úroveň pravdy ještě nikdy nebyla povznesena. – Speciel Testimonies, series A, no. 9, p. 68 WM 274.3

Zdravotní misionáři mohou nalézt pole, ve kterém mohou zmírnit utrpení těch, kteří selhávají při tělesných onemocněních. Měli by mít prostředky, aby mohli obléknout nahé a krmit hladové. Křesťanská pomocná práce bude více než kázání. – RH Dec. 24, 1895. WM 274.4

Bylo by správné a nutné, aby se vytvořil fond a pracovníci měli prostředky pro pomoc těm, kteří žijí v bídě i neštěstí a tak služba otevře jejich srdce k přijetí pravdy. – RH Jan. 28, 1895 WM 274.5

Jsou určeni lidé pro zvěstování pravdy v nových oblastech a je třeba, aby měli k dispozici fondy. Tento fond musí mít na pomoc chudým a potřebným s nimiž přijdou při práci do styku. Laskavost a dobrota, kterou budou projevovat, vytvoří předpoklady pro hlásání pravdy. Jejich ochota pomáhat těmto potřebným získá jim vděčnost těch, kterým pomohli a uznání v nebesích. – Letter 32, 1903 WM 275.1

Pomoc ze zvláštních příspěvků, ne však z pravidelných příjmů církve – V 6. kapitole Skutků je nám ukázáno, jak byli někteří pověřeni službou v církvi. Vše předložili Pánu a upřímně se modlili o Boží vedení. Vdovy a sirotci dostávali podporu ze zvláštních příspěvků v církvi. Jejich potřeby nebyly uspokojovány z prostředků církve, ale ze zvláštních darů. Desátky byly věnovány Pánu a byly výhradně na podporu služby. Tito bratři byli vybráni proto, aby dohlíželi na pomoc chudým a starali se o přímé denní rozdělování; nikdo z věřících neměl nedostatek běžných životních potřeb. – Letter 9, 1899 WM 275.2

Jednáme-li podle Božího plánu, nikdo netrpí – Po uznání Božích požadavků je v zákoně Mojžíšově kladen větší důraz jen na štedrost, ohleduplnost a pohostinnost vůči chudým. Ačkoliv Bůh svému národu zaslíbil hojnost požehnání, nebylo jeho úmyslem, aby chudoba u nich přestala existovat. Prohlásil, že chudí ze země nikdy nevymizí. Vždy zůstanou mezi Božím lidem ti, kteří se budou dovolávat jejich soucitu, ohledu a dobroty. Právě tak jako nyní i tehdy potkávalo lidi neštěstí, podléhali nemocem a přicházeli o své majetky. Pokud se však řídili jeho radami, nebyli mezi nimi žebráci ani hladoví. – PP 530, 531 WM 275.3

37. Bohatství pohanů

Zásadně neodebírat z prostředků – Desátky jsou odděleny pro zvláštní účely. Nejsou fondem pro chudé. Jsou vyhrazeny na podporu těch, kteří ponесou poselství Boží světu a nesmí se z nich odebírat. – RH Supplement, Dec. 1, 1896 WM 277.1

Boží věci se nemají přehlížet a chudí mají být naším prvořadým zájmem. Kristus kdysi svým učedníkům dal na toto téma velmi zajímavý příklad. Když Marie vylila na Ježíše vonnou mast, žádostivý Jidáš se dovolával chudých a reptal, nač bylo vynaloženo tolik peněz. Ježíš tento čin ospravedlnil a řekl: „*Nechte ji. proč ji rmoutíte? Dobrýť skutek učinila nade mnou.*“ „*Kdykoliv bude kázáno toto evangelium po všem světě, takéť i to, což učinila tato vyprávěno bude na památku její.*“ (Mk 14,6.9) Na tomto jsme poznali, že hlavním smyslem je dospět k odevzdání sebe Kristu. Kdyby veškerá naše pozornost byla soustředěna k potřebám chudých, pak by byla Boží věc zanedbávána. Ani jeden nebude trpět, pokud Jeho správci splní svou povinnost, ale věc Kristova by měla být na prvním místě. – 4T 550, 551 WM 277.2

Boží nároky musí mít přednost před vším ostatním a musí být přednostně splněny. Pak se budeme starat i o chudé a potřebné. – YI Aug. 26, 1897 WM 277.3

Dostaneme dary – Bůh nám umožní přijmout pro náš lid dary. Nemohu pochopit, jak někdo může mít výhrady k darům od těch, kteří nejsou členy naší víry. Mohou tak jednat jen na základě přehnaných názorů a pro vytváření sporných problémů, na což nemají právo. – Special Testimonies to Ministers and Workers, no. 3, p. 43 WM 277.4

Bůh působí i na nevěřící, aby pomohli – Ptáte se, jestli je vhodné přijímat dary od křesťanů z jiných církví, nebo lidí nevěřících. To není nic nového; ale chtěla bych se vás zeptat: Komu patří tento svět? Komu patří domy a země? Není to Bůh? Všechno, co je na této zemi, svěřil do rukou lidí, kteří z toho mají nasytit hladové, obléknout nahé, dát střechu nad hlavou těm, kteří ji nemají. Pán zapůsobí na lidi tohoto světa, kteří jsou jeho slepými obdivovateli, aby dali ze svých přebytků na podporu díla, budeme-li k nim přistupovat moudře a s rozvahou a umožníme jim dělat tyto věci, vždyť je to jejich právo. To, co dělají, přijmeme jako výhodu. WM 278.1

Můžeme vejít do styku s lidmi na vedoucích místech a uvážíme-li chytrost hada a neškodnost holubice, můžeme proti nim získat výhodu a pochopit, proč je Bůh vede k tomuto jednání ve prospěch svého lidu. Jestliže bude vhodně a správným způsobem předložena těmto vlivným a majetným osobám pomoc pro dílo Boží, mohou velmi prospět dílu Božimu v naší zemi. Musíme se přestat zabývat výhodami a prospěchem, který by nám to přineslo, kdybychom zůstali nezávislí na světě. My přece nebudeme obětovat zásady pravdy tím, že budeme ve výhodě a získáme možnost, aby dílo Boží postoupilo. – Special Testimonies to Ministers and Workers, p. 29, 30 WM 278.2

Obraťte se na dobré muže se žádostí o pomoc – Je třeba varovat svět. Bude třeba jednat citlivě, až se obrátíme na členy církve nebo i jinověrce o pomoc v díle. Byli bychom rádi, aby nás podporovali všichni, kteří se hlásí ke křesťanství. Přáli bychom si, aby se tito lidé svobodně rozhodli podpořit království Boží na zemi. Chceme se obrátit na všechny vysoce postavené, aby nás podpořili v tomto křesťanském úsilí. Měli by být přizváni k podpoře našeho úsilí a k záchraně toho, co je ztracené. – The Origin and Development of the Thanksgiving Plan, p. 5 WM 279.1

Takové dary by se neměly odmítnout – Když prokážeme andělům, světu i lidem, že úspěch díla Božího je naším prvořadým zájmem, pak nám Bůh požehná. Často používá ke svým záměrům nevěřící a dostáváme tak pomoc, se kterou jsme nepočítali. Bůh vkládá do srdcí lidí myšlenku, aby pomohli. Neměli bychom tuto pomoc odmítat. Jestliže prostředky přichází od nevěřících, měli by je lidé použít ke cti Boha. Všichni duchovně založení a nadšení dárci by měli správně využít Bohem svěřené dary. WM 279.2

Pán není závislý na našich prostředcích. Nemůže být také člověkem omezován. Jeho cesta je vždy tou nejlepší cestou a každá pomoc, která přichází podpořit postup jeho díla do kteréhokoliv našeho zařízení, má být použita, jakoby přicházela od něho. Dary od nevěřících nemáme odmítat. Peníze jsou Pánovy a máme je přijmout s vděčností, ať je Pán dá věnovat na podporu díla od ko-

hokoliv. ... Věřím, že čas vrcholí. Věčnost je na dosah. Naše prostředky jsou omezeny a mnoho se má pro dílo vykonat. Musíme si zachovat víru. V Bohu je naše síla a bohatství. – Manuscript 47, 1899 WM 279.3

Bohatství zajistí materiální možnosti a vybavení – Ti, kteří pracují v zájmu díla Božího, měli by svoje nezbytné životní potřeby v ___ přednést bohatým lidem. Udělejte to uvážlivě. Povězte jim, oč vám jde. Snažte se od nich získat dary. Však to jsou Boží dary, které vlastní, jsou to prostředky, které budou použity k poznání lidí. WM 280.1

Tato země má velké zásoby zlata i stříbra. Lidé hromadí majetky. Jděte k těmto lidem, se srdcem naplněným láskou ke Kristu i k trpícímu lidstvu a požádejte je, aby vám pomohli při úsilí, které konáte pro Mistra. Až poznají, že projevujete Boží dobrotu, rozeznají to i strunu v jejich srdci. Pak si uvědomí, že se mohou stát Kristovými pomocníky a zapojí se do zdravotně misijního díla. Budou vedeni ke spolupráci s Bohem a k zajištění potřebných materiálních možností pro uskutečnění díla. – Manuscript 40, 1901 WM 280.2

Duch je ovlivní ke štědrosti – Zatím jsme se neobraceli na vyšší společenské vrstvy. Najdeme tam však mnoho lidí, kteří chtějí přijmout pravdu, protože je logická a nese pečeť dokonalé shody s evangeliem. Nemálo schopných lidí bude takto získáno pro aktivní práci v díle Božím. WM 280.3

Pán vyzývá ty, kteří jsou na zodpovědných místech a jimž světil své vzácné dary, aby použili své rozumové schopnosti a prostředky v jeho službě. Naši pracovníci by jim měli předložit jasný pracovní postup a říct jim, co potřebujeme k tomu, abychom mohli pomáhat chudým i potřebným a jak dát tomuto dílu pevný základ. Někteří budou ovlivněni Duchem svatým, budou investovat své prostředky a tak bude dílo Páně postupovat vpřed. Splní tak jeho záměr a ve velkých městech se vytvoří vlivná střediska. – 7T 112 WM 280.4

Lidé budou dávat peníze – Zkušenosti z apoštolských dob se u nás projeví, až se lidé dají vést Duchem svatým. Pán však odmítne dát své požehnání tam, kde převládají sobecké zájmy, ale vytvoří dobré podmínky svému lidu ve světě, až budou své schopnosti využívat nesobecky k povznesení lidstva. Jeho dílo je projevem dobroty, má si získat důvěru lidí a je zdrojem postupu evangelia. – Special Testimonies, series B, no. 1, p. 20 WM 281.1

Jsou to Boží peníze – Proč nepožádat další křesťany o pomoc? Byla jsem poučena, že tam jsou lidé milí a soucitní, kteří pochopí potřeby trpícího lidstva, když se o nich dozví. ... WM 281.2

Takto mi byla celá záležitost postavena. Naše dílo má být aktivní. Peníze patří Kristu a když bohatí k němu zaujmou správný postoj, Pán zapůsobí na jejich srdce a oni dají ze svých prostředků. Peníze, které patří Bohu, jsou v jejich rukou a někteří pochopí, že je třeba pomoci. WM 281.3

Hovořte s nimi o tom a ze všech sil se snažte získat od nich dary. Myslíme si, že v tom není nic špatného, požádat i nevěřící lidi o prostředky, vždyť právě to se má udělat. Tento plán mi byl předložen jako možný způsob, jak vejít ve styk s bohatými tohoto světa. Při tomto způsobu mnozí projeví zájem, uslyší pravdu pro tuto dobu a uvěří. – Stewardship Series, no. 1, pp. 15, 16 WM 281.4

Jak se snažit o sblížení – Zástupy, kterým se ve světě daří a které se nikdy nesníží k běžným formám neřesti, jsou přivedeny do záhuby skrze lásku k bohatství. ... WM 282.1

Tito lidé potřebují evangelium. Jejich oči se musí obrátit od pozemské marnosti a poznat nádhernu věčného bohatství. Musí poznat, jakou radost přináší dávání a kolik štěstí je v tom, když se stanou Božími spolupracovníky. WM 282.2

K lidem tohoto společenského postavení je často těžký přístup, ale Kristus nám umožní se k nim dostat. Tyto lidi by měli vyhledat ti nejmoudřejší, nejdůvěryhodnější, ve které vkládáme nejvíce nadějí. S moudrostí a taktem, které mají základ v Boží lásce, s vytříbeností a zdvořilostí, které mohou vyplynout jen z Kristovy přítomnosti v srdci, ať pracují pro lidi zaslepené trpytem pozemského bohatství, kvůli němuž nevidí lesk nebeského pokladu. Kazatelé mají s nimi studovat Bibli a ukládat do jejich srdcí svaté pravdy. Čtete jim slova Bible: „*Vy pak jste z něho v Kristu Ježíši, kterýž učiněn jest nám moudrost od Boha i spravedlnost, i posvěcení, i vykoupení.*“ (1 K 1,30) „*Takž praví Hospodin: Nechť se moudrý v moudrosti své, ani se chlub silný v síle své, aniž se chlub bohatý v bohatství svém. Ale v tom nechť se kdo se chlubí, že rozumí a zná mě, že já jsem Hospodin, kterýž činím milosrdenství, soud i spravedlnost na zemi, neboť v těch věcech mám libost, dí Hospodin.*“ (Jr 9,23.24) „*V němž máme vykoupení, skrze krev jeho, totiž odpuštění hříchů podle bohatství*

milosti jeho.“ (Ef 1,7) „*Bůh pak můj naplní všelikou potřebu vaší podle bohatství svého slavně v Kristu Ježíši.*“ (Fp 4,19) WM 282.3

Taková výzva v duchu Kristově jistě nebude považována za nevhodnou a ovlivní myšlení mnohých i z vyšších společenských vrstev. WM 283.1

Moudře vynaložené úsilí s láskou probudí mnohého boháče k pochopení pocitu odpovědnosti před Bohem. Když se jim jasně vysvětlí to, co Pán od nich jako od svých zástupců očekává ke zmírnění utrpení lidstva, mnozí to pochopí, dají část ze svých prostředků, pocítí soucit a přispějí na chudé. Když se takto oprostí od svých sobeckých zájmů, mnozí se odevzdají Kristu. Se svými schopnostmi, prostředky i vlivem spojí se v dobročinné službě s pokorným misionářem, který byl Božím pomocníkem při jejich obrácení. Správným použitím svého pozemského majetku shromáždí si „*poklad kterýž nehyne v nebesích, kde zloděj dojíti nemůže, ani mol kazí*“ (L 12,33). Získají pro sebe poklad, který nabízí moudrost, „*zboží trvanlivé i spravedlivé*“ (Př 8,18). – 6T 256-258 WM 283.2

38. Prodej potravin

Církevní záruku prodeje potravin neodmítejte – Když se v Battle Creeku oslavoval státní svátek, naši lidé sebou vzali tři až čtyři kuchyňské sporáky a ukazovali, jak dobrá jídla se mohou připravit bez masa. Tehdy bylo řečeno, že jsme podávali nejlepší jídla. Kdekoliv se konají větší shromáždění, máte možnost navrhnout plán, někteří mohou sehnat potraviny a snažte se působit výchovně. – Manuscript 27, 1906 *WM 284.1*

Jedinečná zkušenost ve zdravotní výchově – Stalo se to 28. června 1877, kdy toto město navštívil velký zvěřinec Barnum. Paní ze sdružení křesťanských žen pro abstinenci se rozhodly zajistit ve velké abstinentské restauraci občerstvení a ubytování pro davu lidí, které sem přijely z venkova, aby navštívily zvěřinec. Tím předešly tomu, že lidé nenavštěvovali hospody a bary, kde by byli vystaveni pokušení. Při této příležitosti byl postaven velký stan, do kterého se mohlo vejít až pět tisíc lidí. Pod tímto obrovským stanovým chrámem bylo postaveno patnáct nebo dvacet stolů pro pohoštění hostů. *WM 284.2*

Pozvání přijalo i sanatorium, ti postavili ve středu velkého pavilónu velký stůl, který byl bohatě zásoben chutným ovocem, obilovinami a zeleninou. Tento stůl byl největší atrakcí a byl mnohem více navštěvován než ostatní. Přesto, že byl delší než 30 stop, byl stále obklopen tlačícími se lidmi. Bylo proto nutné přidat další asi o jednu třetinu kratší a i u něho bylo stále plno. – 4T 275 *WM 284.3*

Plánování hostiny – Včera jsem měla dvouhodinovou rozmluvu s panem A a jeho manželkou, kteří pracují v místním sanatoriu. Myslím si, že to byl prospěšný rozhovor. Hovořili o svém plánu uspořádat v sanatoriu hostinu a na ni pozvat prominentní osobnosti ze Sv. Heleny, právníky, bankéře a vyšší úředníky. Doufají, že se jim podaří změnit názor, který převládá ve Sv. Heleně, že tento ústav se stará o lidi slabomyslné a přestárlé. Bratr B, manažer vegetariánské kavárny v San Franciscu, přijde, aby se postaral o přípravu banketu. *WM 285.1*

Nemám zásadní námitky proti tomuto plánu. Když jsme poprvé dostali poznání o zdravotní reformě, při příležitosti oslavy jsme sebou vzali kuchyňský sporák a tam kde byli lidé shromážděni, jsme pekli nekvašený chléb, bochánky a rohlíky. Myslím, že jsme tehdy měli úspěch, i když jsme neměli takové recepty pro zdravé potraviny, jako máme nyní. V té době jsme se teprve učili jak žít bez masa. *WM 285.2*

Občas jsme také pořádali posezení a velkou pozornost jsme věnovali tomu, aby všechno, co bylo přinášeno na stůl, bylo chutné a vzhledově pěkné. V ovocné sezóně jsme podávali čerstvý černý rybíz, maliny, jahody přímo obrané z keřů. Chtěli jsme poukázat na to, že dieta, kterou dodržujeme, je v souladu se zásadami reformy a zdaleka není chudá. *WM 285.3*

Někdy bylo na těchto schůzkách v krátkosti poukázáno na střídmost a tak se lidé seznamovali se zásadami naší životosprávy. Pokud si pamatuji, všem se to líbilo a odnášeli si i poučení. Často jsme také hovořili o přípravě jednoduchých, chutných a vzhledově upravených jídel, která přitahují. Svět je plný pokušení, lidé si libují v nestřídmosti a požitkářství. – Letter 166, 1903 *WM 286.1*

Je bezprostřední nebezpečí z finančního zisku při prodeji potravin – Poznali jsme, že ve městech jsou možnosti k provádění podobné činnosti, které jsme položili správné základy v Battle Creeku. V souladu s poznáním se postavily hygienické restaurace; je ale vážné nebezpečí, že naši pracovníci v restauracích budou natolik prostoupeni obchodním duchem, že nedokážou předávat poznání, které lidé potřebují. V našich restauracích se dostáváme do styku s mnoha lidmi, ale pokud dovolíme, aby naše myšlení bylo ovládnuto finančním ziskem, těžko splníme Boží záměr. Mělo by se využít každé možnosti a uvést pravdu, která může zachránit lidi od věčné smrti. – Manuscript 27, 1906 *WM 286.2*

Lidé se přibližují Kristu při jídle a oslavách – Kristus je našim Mistrem. Jasnými radami připravoval své následovníky před svým odchodem na jejich posláním. Jakmile mohl hovořit, použil talent řeči jak v kruhu rodiny, tak i mezi přáteli a známými způsobem, na němž nelze najít chyby. Neřekl nevhodné slovo. Nikdy neudělal nic špatného, protože byl Synem Božím. Přesto, že přijal lidskou podobu, nebyla na něm jediná skvrna hříchu. *WM 286.3*

Když byl na začátku své služby pozván na hostinu k Farizeovi nebo publikánovi, tak pozvání přijal. Náboženští vůdcové ho nařkli, že jí s publikány a nespravedlivě ho obvinili, že je stejný jako oni. Ale při takových příležitostech Kristus kontroloval hovor u stolu a dával jim vzácná poučení. Přítomní mu naslouchali. Cožpak neuzdravoval jejich nemoci, neutěšoval je v zármutku a nebral jejich děti do své náruče a nežehnal jim? Publikáni i hříšníci byli k němu přitahováni a když začal mluvit, jejich pozornost byla upřena na něho. *WM 287.1*

Kristus vysvětloval svým učedníkům, jak se mají zachovat, když jsou ve společnosti nevěřících, a jak u těch, kteří věří. Učil je na příkladech, že nepotřebují nic říkat, když se účastní nějakého veřejného shromáždění. Ale jeho promluvy se podstatně lišily od těch, které byly pronášeny o svátcích v minulosti. Každé slovo, které řekl, bylo vůni života pro život jeho posluchačů, oni ho pozorně poslouchali, aby správně pochopili smysl. *WM 287.2*

Respekt, který byl Kristovi projevován o svátcích, byl v příkrém rozporu se způsobem, jak vystupovali zákoníci i farizeové a to je naplňovalo obavami. Kristova poučení byla přizpůsobena potřebám posluchačů. Když byl na hostině, pronesl podobenství o velké hostině a ukázal způsob, jakým bylo nakládáno s pozváním krále. ... *WM 287.3*

Velký Učitel hovořil jako ten, který má autoritu. Dával svým učedníkům poučení o jejich povinnostech a nařízeních k pravému sociálnímu životu, které jsou stejné, jako zákony království Božího. Kristus říkal svá slova naprosto jasně a prostě, bez vedlejšího smyslu. Jeho slova byla jako zlatá jablka na stříbrném obrazu. – Manuscript 19, 1899 *WM 287.4*

Příležitosti při velkých shromážděních – Dostala jsem instrukce, že až se budeme blížit ke konci, budou se v našich městech konat velká shromáždění, jako tomu bylo nedávno v St. Louis a je třeba se připravit přinášet poselství pravdy na těchto shromážděních. Když byl Kristus na této zemi, využíval takových příležitostí. Kdekoliv byl shromážděn větší počet lidí z jakýchkoliv důvodů, hovořil tam jasně, srozumitelně a hlásal své poselství. Výsledkem toho byly tisíce obrácených v jednom dni po jeho ukřižování a zmrtvýchvstání. Semeno zaseté Kristem do lidských srdcí vzklíčilo, když učedníci dostali dar Ducha svatého. Úroda byla sklízena. ... *WM 288.1*

Každého většího shromáždění by se měli účastnit někteří z našich kazatelů. Měli by jednat moudře, vzít si slovo a přinést poznání pravdy před kolika lidmi je jen možné. ... *WM 288.2*

Měli bychom využít každou takovou příležitost, jako byla v St. Louis. Při všech podobných shromážděních jsou přítomni lidé, které chce Bůh použít. Lidem by měly být rozdávány letáky v takovém množství, jako je listí na podzim. Mnohým shromážděným budou tyto letáky jako listy života, které mají přispět k ozdravení národů. – Letter 296, 1904 *WM 288.3*

39. Zakázané způsoby získávání peněz

Žádostivost chutě a láska k potěšení ovlivňuje získávání peněz – V naší době vidíme sbory, které podporují oslavy s přejídáním, zábavy, flámování, slavnostní večerní bankety, taneční večírky a veselice, a to vše se pořádá za účelem získání prostředků pro sborovou pokladnu. *WM 289.1*

Toto je výplod tělesného myšlení k zajištění neposvěcených prostředků. Takový příklad ovlivňuje myšlení mládeže. Poznávají tak, že loterie, zábavy a hry jsou schvalovány církví a myslí si, že to je úžasný způsob k získání prostředků. ... *WM 289.2*

Ať je nám tedy jasno, jaký zaujmout postoj k této církevní deformaci, hýření a oslavám, které mají demoralizující vliv jak na mladší tak i starší generaci. Nemáme právo používat záminku svatosti jen proto, že prostředky budou použity k církevním účelům. Takové akce jsou nepřesvědčivé a přivolávají trest Boží. Jsou chválou člověka. Z kazateln se můžou hájit festivaly, tance, loterie, jarmarky a luxusní hostiny, aby získaly prostředky pro církevní účely, ale neúčastněme se žádné z těchto věcí; neboť pokud tak učiníme, Boží nelibost bude na nás. Nemáme v úmyslu se někomu zalíbit či se dovolávat čehokoliv a zdůvodňovat to touhou po chuti, tělesnou zábavou nebo motivací pro takzvané následovníky Krista, aby dávali z prostředků, které jim byly svěřeny. Pokud nedají dobrovolně a z lásky ke Kristu, pak dar v žádném případě není pro Boha přijatelný. – RH Nov. 21, 1878 *WM 289.3*

Církev je znesvěcena – Když se mají sehnat peníze na náboženské účely, k čemu se sbory uchylují? Pořádají bazary, večírky, dobročinné akce, loterie a podobné nápady. Často jsou místa oddělená k bohoslužbě znesvěcována hodováním, popíjením, kupováním, prodáváním a veselými zábavami. V očích mladých lidí se tak snižuje úcta k domu Božímu i k jeho bohoslužbě. Jsou oslabeny zábrany zdrženlivosti. Sobecké záliby, láska k nádheře působí přitažlivě a sílí, když se jim vychází vstříc. – 9T 91 *WM 290.1*

Jaký dojem to dělá na nevěřící? – Jak to působí na nevěřící? Svaté požadavky Slova Božího jsou pošlapány do prachu. Je znevažován nejen Bůh, ale i slovo Křesťan. Nejzhorbnější zásady sílí, jestliže si opatřujeme prostředky způsobem, který se neslučuje s Bibli. A právě toto si přeje satan. Lidé znovu opakují hřích Nadaba a Abihu. Berou místo posvátného ohně lidský ke službě Boží. Bůh takové oběti nepřijímá. *WM 290.2*

Tyto způsoby získávání peněz do jeho pokladnice jsou mu odporné, je to nesprávná zbožnost, která vede k takovým rozhodnutím. Jaká slepota, jaká poblouznění u těch, kteří se považují za křesťany. Členové církve se chovají tak, jakoby žili za doby Noe, kdy jednání lidí bylo stále jen zlé. Ten, kdo se bojí Boha, ten se hrozí takového jednání, neboť je zkreslením náboženství Ježíše Krista. – RH Dec. 8, 1896 *WM 290.3*

Dávání ze sobeckého myšlení – Při shromažďování takzvaných křesťanů přikrývá pod pláštěm náboženství falešné radosti a zavrženíhodné oslavy a dává jim vnější zdání svatosti. Svědomí mnohých se takto uklidňuje, protože si myslí, že se náklady uhradí z církevních peněz. Lidé odmítají dát pro lásku Boží, ale na své potěšení, slabosti a uspokojování chutí ze sobeckého myšlení jsou ochotni peníze obětovat. *WM 290.4*

Stává se tak proto, že Kristovy příklady o dobrotě nejsou přitažlivé, ani jeho osobní příklad ani milost Boží nevede člověka k pravé oslavě Boha? Máne se k takovému způsobu na podporu církve uchylovat? A tak i újma způsobená na tělesném, duševním i morálním stavu při těchto projevech zábavy a přejídání není malá. Konečný den odplaty ukáže lidem ztráty způsobené tímto rozpustilým a veselým jednáním. *WM 291.1*

Je politování hodnou skutečností, že úvahy o svatých a věčných věcech nemají sílu, aby otevřely srdce takzvaných následovníků Krista, aby dali dobrovolné dary na podporu evangelia tak jako mají chuť zaplatit za hostiny a veselé oslavy. Je smutnou skutečností, že tyto pohnutky převažují, když svaté a věčné věci nemají sílu ovlivnit srdce, aby se účastnilo na díle milosrdenství. *WM 291.2*

Mojžišův plán na poušti k pozvednutí mysli byl velmi úspěšný. Mojžiš nedělal oslavy. Nepozval lid ke společnému rozveselení, k tanci či zábavě. Ani nepořádal loterie, ani nic ze světských

způsobů na získání prostředků pro stavbu Božího stánku na poušti. Bůh nařídil Mojžíšovi, aby vyzval děti Izraele k přinášení darů. Mojžíš přijal tyto dary od každého, kdo je přinášel ze srdce a dobrovolně. Těchto dobrovolných darů bylo tolik, že musel sbírku ukončit. Darů bylo mnohem víc, než potřebovali. *WM 291.3*

Satanovo pokušení u takzvaných následovníků Krista je úspěšné ve věci uspokojování požitků a chuti. Oblečen jako anděl světla cituje Písmo, jen aby ospravedlnil pokušení, které postavil před člověka v jeho slabosti k chuti a ve světských radostech po nichž lidsky touží. Následovníci Krista jsou morálně slabí a jsou oslněni podvodem, který jim satan předkládá a on vítězí. *WM 292.1*

Jak se potom dívá Bůh na sbory, které jsou podporovány těmito prostředky? Kristus nemůže přijmout tyto dary, které nebyly dány z lásky a ze zbožnosti k němu, ale pro sebeuctívání. Co mnozí neudělají z lásky ke Kristu, udělají z lásky k přepychu, uspokojení svých chutí a pro lásku ke světským radovánkám, aby uspokojili svou tělesnou žádostivost. – RH Oct. 13, 1874 *WM 292.2*

Pohnutka daru je zaznamenávána – Bylo mi ukázáno, že anděl poctivě zaznamenává každou oběť věnovanou Bohu, dává ji do pokladnice a připočítává ji ke konečnému součtu. Oko Boží bere na vědomí každý haléř věnovaný na jeho věci a také ochotu či zdráhání dárce. Je zaznamenáván také motiv daru. Ti obětaví a oddaní zodpovědně vracejí Bohu zpět to, co je jeho, tak jak to od nich žádá, ti, budou odměněni podle svých skutků. – 2T 518, 519 *WM 292.3*

Část XI. – Ovoce dobročinné služby

Myšlenková perla

Lidé posuzují a zvažují jednání těch, kteří přijali přítomnou pravdu a také sledují, jestli svým životem a chováním reprezentují Krista. Pokorným, opravdovým zapojením do díla a konáním dobra pro všechny, ovlivňuje Boží lid v každém městě i městečku ty, kterým se přináší pravda. Pokud se do tohoto díla zapojí všichni, kteří poznali pravdu a využijí každou příležitost, den za dnem budou konat třeba jen drobné skutky lásky mezi svými bližními, kde žijí, pak tito snadno pochopí Krista. Evangelium se projeví jako životní síla a ne jako chytře smyšlená báje nebo povrchní spekulace. Projeví se jako skutečnost, která není výsledkem fantazie nebo nadšení. Bude mít mnohem větší dopad než slovní projevy, náboženská vyznání nebo prohlášení. – 6T 264 WM 294.1

„Abyste všelijak zbohaceni byli ke všeliké sprostnosti, kterážto působí skrze nás, aby díky činěny byly Bohu. Nebo služba oběti této netoliko doplňuje nedostatky svatých, ale také rozhojňuje se v mnohé díky činění Bohu, příčinou schválení služby této, Když chválí Boha z jednomyslné poddanosti vaší k evangelium Kristovu, a z upřímé pomoci jim i všechněm učiněné, A modlí se za vás ti, kteříž vás převelice milují pro vyvýšenou milost Boží v vás.“ (2 K 9,11-14)

40. Působení služby na bližní

Svět má poznat – Svět má poznat, že nelpíme sobecky na svých výjimečných zájmech a duchovních výsledcích, ale že jsme štědrí a chceme se s nimi podělit o naše požehnání i výsady, které plynou z posvěcení pravdou. Měli by poznat, že náboženství, které vyznáváme, neuzavírá ani neznemožňuje vztah k člověku, nedělá z nás lidi bez citu a náročné. Všichni lidé, kteří vyznávají, že našli Krista, měli by sloužit ku prospěchu člověka jako On a ve svém srdci si uchovat moudrou shovívavost. Pak uvidíme, že mnoho lidí půjde za světlem, které září z našich životních zásad a z našeho příkladu. – 4T 59 *WM 295.1*

Křesťanská pomoc je účinnější než veřejné přednášky – Správná služba Božích dětí je mnohem účinnější než veřejné přednášky pro nevěřící. – 2SG 235 *WM 295.2*

Měli by pracovat jako křesťanští pomocníci, sytit hladové a dávat oblečení těm, kteří potřebují. To bude mít mnohem silnější vliv k dobrému než kázání. – 7T 227, 228 *WM 296.1*

Naše názory o projevech křesťanské dobroty musíme prakticky uskutečňovat, pokud je chceme rozšířit. Praktickou činností dosáhneme mnohem víc než kázáním. – 6T 302 *WM 296.2*

Vliv života křesťanské služby – Křesťanský život má potvrdit, že je ovládán jinými zákony než světskými, že to jsou důstojnější zákony než ty, které řídí právníci světa. Vůle Boha, našeho Stvořitele se v nás má projevit, ale nejen jménem, které jsme si přivlastnili, ale odříkáním v našem životě. Máme podávat důkazy, že se řídíme zákony, které vycházejí z nesobeckých zásad. Všechna naše rozhodnutí a předsevzetí se mají nápadně odlišovat od sobectví světa. *WM 296.3*

Jednota s Kristem umožňuje člověku mít mnohem větší vliv než jen pro obnovu světa. Vždyť tím, že následují Kristův příklad, mohou se jeho milostí stát silou ku prospěchu církve a společnosti. Jejich vliv je úměrný dělicí čáře, která odděluje duchovno od zásad tohoto světa. *WM 296.4*

V jednotě je síla. Zdroj vši moci, veškeré dobroty, milosti a lásky, přibírá člověka za svého spolupracovníka za tím účelem, aby mohl předat svoji Božskou moc člověku, rozšířit svůj vliv a proniknout všude. Jestliže se někdo spojil s Kristem a stal se spoluúčastníkem Božské přirozenosti, pak se i jeho zájem shoduje s trpícím lidstvem. Jestliže správně vzhlédneme ke Kříži Kalvarie, pak každý nerv v lidském těle se rozechvěje soucitem s lidskou bídou kdekoli na světě. Ti, kteří jsou znovuzrozeni v Kristu Ježíši pochopí ohavnost hříchu a Boží slitování Krista v jeho nekonečné oběti pro člověka, který padl. Spojení s Kristem mu propůjčí něžnost srdce, v jeho pohledu bude soucit, stejně jako v jeho hlase. Opravdový zájem, láska a rozhodnost v jednání z nich učiní mocný nástroj Boží k získání lidí pro Krista. – Medical Missionary, June, 1891 *WM 296.5*

Posvěcený vliv skutků milosrdenství – Až svět pozná, jaké má Bůh požadavky na skutky těch, kteří v Něho uvěřili, pak také bude chtít konat dílo Kristovo. Jestliže nám Ježíš vysvětlil proč byl mezi námi ukřižován a my vzhlédneme ke Golgotskému kříži ve světle Slova Božího, pak budeme s Kristem zajedno, tak jako i On byl se svým Otcem. Naše víra pak bude docela odlišná od té, kterou projevujeme nyní. Měla by to být víra, která se projevuje láskou k Bohu, k našim bližním a očišťuje duši. Kdyby se tato víra projevovala u lidu Božího, měl by mnohem větší důvěru v Boha. Boží služebníci by projevovali posvěceným vlivem skutky milosrdenství a zářili světu jako jasné světlo. – Special Testimonies ser. A, no. 10, p. 2 *WM 297.1*

Mocnější než meč nebo soud – Láska Boží se projevuje v srdci opravdovou, nesobeckou misijní prací, je mnohem mocnější než meč nebo soud v jednání se zločincem. Skutečný misionář se srdcem přetékačím láskou k Bohu může prolomit bariéry. Zdravotní pracovník, který si oblíbil určenou práci, může nejen zmírnit nemoci těla, ale láskou a milostí Kristovou může léčit nemoci duše nakažené malomocenstvím hříchu. Srdce člověka se může často zatvrdit pokáráním, ale nemůže odolávat lásce Kristově. – Manuscript 60, 1897 *WM 297.2*

Milující službou se může zmírnit zaujatost – Sláva nebes se projevuje v pomáhání těm, kteří padli v utěšování zarmoucených. Pokud v srdci člověka přebývá láska Kristova, musí se nějakým způsobem projevit. Tam, kde působí, bude Kristovo náboženství požehnáním a přinese jasné poznání. ... *WM 298.1*

Náboženství se mohou lišit v otázkách víry, ale volání trpícího lidstva musí být slyšet a je třeba na něho odpovědět. Tam, kde se projevuje náboženská zloba pro rozdílnost víry, tam se vykoná mnoho dobrého osobní službou. Milující službou se odstraní předsudky a duše se získají pro Boha.

– COL 386 WM 298.2

Musíme se zbavit předsudků – Jak se přibližuje čas soužení, měli by následovníci Krista vynaložit všechno své úsilí na to, aby se ukázali lidem v pravém světle a zbavili je předsudků. – GC 616 WM 298.3

Pokud máme překonat předsudky a získat přístup k srdcím lidí, musíme konat lékařskou misi sijní osvětu. ... Máme pracovat jako zdravotní evangelisté, přinášet poselství spásy a uzdravovat hříchem nemocné duše. Toto dílo odstraní předsudky jako nic jiného. – 9T 211 WM 298.4

Svědectví o spravedlivém a nesobeckém životě – Dobré skutky lidu Božího jsou mnohem účinnější než slova. Svým čestným životem a nesobeckými skutky vedou pozorovatele k následování stejné spravedlnosti, která přináší tolik dobrého ovoce. – RH May 5, 1885 WM 298.5

Skutky jsou větší než vyznání víry – Boží pravda má malý vliv na svět, ale mohla by mít mnohem větší, kdybychom jí uskutečňovali v praxi. Velmi se rozšířilo pouhé vyznávání náboženství, to má však málo přesvědčivosti. Můžeme říkat, že jsme následovníky Krista, že věříme všemu, co je ve Slově Božím, ale to našemu bližnímu neprospěje, pokud naší víru neuskutečníme v denním životě. Naše vyznání může sahát až k nebi, ale neprospěje to nám, ale ani našim bližním, pokud se nestaneme křesťany. Správný příklad prospěje světu víc, než všechna naše vyznání. – COL 383 WM 299.1

Vlivy vyzařující z našeho domova – Ti, kteří uplatňují lásku ve svých rodinných vztazích, utvářejí svůj charakter podle Krista, jsou puzeni uplatňovat svůj vliv i mimo rodinný kruh, svoji laskavostí mohou přinést požehnání i druhým, svým něžným a ohleduplným jednáním i milými slovy a se stejným soucitem jako měl Kristus se projeví ve skutcích milosrdenství. Rychle rozeznají ty, jejichž srdce jsou přátelsky nakloněna a chtějí se cele obětovat pro ty, kteří jsou v nouzi a zármutku. Kdo má Božskou soudnost, zachovává něžný vztah ke všem členům rodiny a koná všechny své povinnosti, ten se bude hodit k dílu, které ozáří i další domovy a poučí ostatní slovem i příkladem, co může učinit domov šťastným. – RH Oct. 15, 1895 WM 299.2

Příklady vlivu – Svoji moudrostí a spravedlností, svojí čistotou a dobrotou ve svém každodenním životě, svojí oddaností zájmům lidu, osvědčili se Josef i Daniel svým obdivovatelům, že jsou věrní zásadám, v nichž byli vychováni a také tomu, kterého představují. Těchto mužů si vážil celý národ jak v Egyptě, tak v Babylonu, tedy pohané a všechny národy, které byly s nimi ve styku spatřovaly obraz dobroty a projev laskavosti Boží a názorný příklad lásky Kristovy. WM 299.3

Jak vznešenou náplň života prožili tito vznešení Hebrejci. Jak málo věděli o svém osudu, když odešli daleko ze svých rodných domovů. Zůstali věrní a nezlomní, podřídili se božskému vedení a Bůh mohl tak na nich naplnit svůj záměr. WM 300.1

Bůh si přeje, aby stejné pravdy, které se naplnily na těchto lidech, se staly zjevné na mládeži a dětech dnešních dnů. Životy Josefa a Daniela jsou názorné příklady toho, co může Bůh udělat pro ty, kteří se mu podrobí a z celého srdce se budou snažit o splnění jeho vůle. WM 300.2

Tento svět potřebuje takové lidi, kteří zůstanou nezlomní, nelze je podplatit, kteří v hloubi svého nitra jsou věrní a čestní, kteří se nebojí nazvat hříchem jeho pravým jménem, kteří svědomitě a věrně plní své povinnosti, tak jako střílka kompasu ukazuje vždy k severu. Potřebuje lidi, kteří by stáli za pravdou i kdyby nebesa padala. – Ed 56, 57 WM 300.3

41. Odraz požehnání

Zákon akce a reakce – V plánu spasení stanovila Boží moudrost zákon akce a reakce, podle něhož při projevech laskavosti do všech jeho podrobností je dvojnásobně požehnáno. Kdo dává potřebnému, přináší požehnání druhým a přináší i větší požehnání sobě. Bůh by mohl dosáhnout svůj záměr záchranu hříšníka i bez pomoci člověka. Ale On věděl, že člověk by nebyl šťastný, kdyby se nemohl podílet na tomto velkém díle, v němž by rozvíjel odříkání a dobrotu. Aby člověk nepřišel o požehnání, které vyplývá z dobroty, vytvořil náš Spasitel plán na dobrovolné zapojení člověka za svého spolupracovníka. – 3T 382 *WM 301.1*

Záleží na tom, do jaké míry se dovedeme odevzdat Bohu pro službu lidstvu, natolik i On se dává nám. Nikdo nemůže ve svém srdci i životě získat prostor pro hojnost Božího požehnání, které by směřovalo ke druhým, pokud ho nezíská pro sebe. – MB 81 *WM 301.2*

Pokud pomáháme druhým, rozvíjí se i náš charakter – Náš křesťanský charakter se rozvíjí, když konáme Kristovo dílo a stejně tak jako On sloužíme trpícím a zarmouceným. Je to v náš prospěch, že jsme byli Bohem povoláni, abychom se naučili odříkat pro Krista, nesli kříž, pracovali, obětovali se a vyhledávali ty, kteří jsou ztraceni. Toto je Boží proces očisty, aby se smyla špatnost hříchu, aby se mohly u věřícího projevit charakterové vlastnosti, které měl Ježíš Kristus. ... Naše úsilí požehnat druhé milostí Kristovou není jen prostředkem našeho růstu v milosti, ale oni zkrášlí naši budoucnost věčným štěstím. Těm, kteří se stali Kristovými spolupracovníky, bude řečeno: „*To dobře, služebníče dobrý a věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím.*“ (Mt 25,21) – RH 27. 6. 1893 *WM 301.3*

Nesobecká práce pro jiné propůjčuje charakteru hloubku, stálost a krásu podle příkladu Kristova a propůjčuje také pokoj a štěstí. – 5T 607 *WM 302.1*

Zdroj pravého štěstí – Uděláme-li něco dobrého pro druhé, pocítíme sladký pocit, jakýsi vnitřní klid, který bude dostačující odměnou. Pokud budeme ovládáni vznešeným přáním dělat dobře pro druhé, pak poznáme opravdové štěstí z toho, že jsme splnili různé životní povinnosti. – 2T 132 *WM 302.2*

Opravdové štěstí poznáme, jen když budeme dobří a budeme konat dobro. – YI Dec. 5, 1901 *WM 302.3*

Naše štěstí bude přiměřené naší nesobecké snaze inspirované láskou Boží, neboť ve svém plánu spasení Bůh určil zákon akce a reakce. – ST Nov. 25, 1886 *WM 302.4*

Prospěšná činnost ovlivňuje zdraví – Ti, kteří ve svém každodenním jednání projevují dobrotu svým pochopením a soucitným jednáním k chudým, souženým a nešťastným, nejen že přinášejí útěchu trpícím, ale přispívají velkou měrou svému vlastnímu štěstí a tělesnému i duševnímu zdraví. Izaiáš... jasně popsal dílo Božího lidu, které Bůh přijímá a bude-li ho konat, jak mu požehná. – 4T 60 *WM 302.5*

Upozorňuji vás na jisté důsledky, vždyť vás Pán napomíná, abyste věnovali svou péči zarmouceným: „*Tedy vyrazí jako jitřní záře světlo tvé a zdraví tvé rychle zkvete.*“ (Iz 58,8) Není to právě to, co nutně potřebujeme? Konáme-li vůli nebeského Otce, dostane se nám pokoje i zdraví. „*Předcházeti tě bude spravedlnost tvá a sláva Hospodinova zběře tě. Tehdy budeš volati a Hospodin vyslyší tě. Zavoláš a řekneš: Ted' jsem. Jestliže vyvržeš z prostřed sebe jho, a vztahování prstů, a mluvení nepravosti. A vyleješ-li lačnému duši svou, a strápenou duši nasytíš-li: vzejde v tomnostech světlo tvé a mrákota tvá bude jako poledne. Nebo povede tě Hospodin ustavičně a nasytí i v náramné sucho duši tvou, a kosti tvé tukem naplní. I budeš jako zahrada svažená, a jako pramen vod, jehož vody nevysychají.*“ (Iz 58,8-11) – Medical Missionary, June, 1891 *WM 302.6*

Jak ovlivňuje prospěšná činnost zdraví? – Radost z toho, že jsme udělali něco dobrého pro druhé, přináší plamen nadšení do našich pocitů, které prostřednictvím nervů je odrážejí, zrychlují krevní oběh a vytváří předpoklady pro duševní i tělesné zdraví. – 4T 56 *WM 303.1*

Mezi myslí a tělem je velice úzký vztah. Je-li jeden z nich nepříznivě ovlivněn, pak je zasažen i druhý. Duševní stav velice ovlivňuje zdraví organismu. Je-li mysl klidná a šťastná vědomím, že koná správně a pocituje-li uspokojení z obšťastňování druhých, pak probuzená radost ovlivní celý or-

ganismus, podpoří krevní oběh a posílí celé tělo. Boží požehnání je lékem a ti, kteří pomáhají svou činností jiným, pocítí krásu požehnání ve svých srdcích i životech. – 4T 60 WM 303.2

Lék proti nemoci – Někteří se vymlouvají na své zdraví, že by rádi něco udělali, kdyby na to měli sílu. Takoví se tak dlouho uzavírali do sebe, považovali se za chudáky, hovořili o svých starostech, o svém utrpení a neštěstí, až se jim stalo skutečností. Nemyslí na nikoho jiného, jen na sebe, přesto že i ostatní by potřebovali soucit a pomoc. Existuje však lék pro ty, kteří si stěžují na špatné zdraví. Jestliže oblečete potřebné, do svých domovů přivedete ty, kteří nemají střechu nad hlavou a rozdělíte se o svůj chléb s hladovým, „*tehďás se vyrazí jako jitřní záře světlo tvé a zdraví tvé rychle zkvete*“ (Iz 58,8). Konání dobra je vynikajícím lékem proti nemoci. Kteří konají toto dílo jsou vyzváni, aby prosili Boha a On slíbil, že je vyslyší. Tito lidé nebudou mít nedostatek, budou jako zavlažené zahrady, které nevysychají. – 2T 29 WM 303.3

Toto nařídil Kristus bojácným, pochybujícím a ustrašeným. Ustaraní, kteří chodí před Pánem a naříkají, ti se mají vzchopit a pomoci někomu z těch, kteří potřebují pomoc. – 6T 266 WM 304.1

Soucit vede k dobrému – Když lidský soucit se spojí s láskou i dobročinností a je posvěcen Ježíšovým duchem, pak je vytvořen základ k vykonání mnohých dobrých věcí. Ti, kteří rozvíjejí svou dobročinnost, jsou nejen prospěšní jiným, přijímají požehnání pro dílo, které konají, ale také sami pro sebe, když své srdce otevírají blahodárným vlivům pravé dobročinnosti. Každý paprsek poznání, který jsme přinesli druhým, se odrazí zpátky k nám. Každé milé a soucitné slovo, které jsme řekli zarmouceným, každý skutek, kterým jsme zmírnili utrpení, každý dar, který pomohl v nesnázích našim bližním a přinesený k oslavě Boží, přinese požehnání i dárci. Kdo takto pracuje, ten poslouchá zákon nebes a přijme Boží uznání. ... WM 304.2

Ježíš věděl, jaký vliv má dobročinnost na srdce a život dárce, a tak se snažil zapůsobit na své učedníky, aby si odvodili, jaké výhody jim to přinese až budou mít tyto ctnosti. Řekl: „*Blahoslavenější je dáti než bráti*.“ (Sk 20,35) Ve svém podobenství o člověku, který šel z Jerusaléma do Jericha uvádí příklad dobročinnosti z ochotného srdce, kterou máme projevovat ke svým přátelům bližním i cizincům. – 4T 56, 57 WM 305.1

Zachráněním svého bližního, zachránil sebe – Sbor, který pracuje, ten také roste. Členové nacházejí posilu i povzbuzení v tom, že pomáhají druhým. Četla jsem o jednom člověku, který cestoval v zimě při velké sněhové vánici. Zimou byl celý prokřehlý. Byl už ochoten vzdát boj za svůj život, když zaslechl zasténání člověka, který také cestoval a byl také prokřehlý chladem. Bylo mu ho líto a rozhodl se, že ho zachrání. Sněhem třel končetiny toho nešťastného člověka a s velkým úsilím ho postavil na nohy. Poněvadž se na nich nemohl udržet, vzal ho soucitně do své náruče a nesl ho závěsemi, kterými by si byl sám netroufal projít. WM 305.2

Když svého bližního donesl do bezpečí tak poznal, že zachráněním druhého člověka vlastně zachránil sebe. Jeho upřímná snaha pomoci druhému rozproudila jeho krev v prochladlých žilách a také jeho končetiny prohrála. WM 305.3

V tomto příběhu poznáváme, že při pomáhání druhým pomáháme vlastně sobě. Toto je třeba stále zdůrazňovat věřící mládeži jako radu i jako příklad, aby mohli získávat nejlepší křesťanské zkušenosti pro svůj život. Ti, kteří klesají na mysl a považují cestu k věčnému životu za těžkou a namáhavou, ti by měli jít a pomáhat druhým. Taková snaha spojená s modlitbou o Boží světlo rozechvěje jejich srdce oživujícím působením milosti Boží a pak i jejich láska zazáří božskou přesvědčivostí. Celý jejich křesťanský život bude opravdovější, vroucnější a bohatší na modlitby. – GW 198, 199 WM 305.4

Církev je požehnána – Členové církve by měli po celý týden jednat věrna a v sobotu si pak sdělovat své zkušenosti. Jejich shromáždění v sobotu se stane pokrmem v pravý čas, který dá všem přítomným novou sílu a nový život. Až dítky Boží poznají, že je nutné pracovat tak, jako Kristus pro záchranu hříšníků, potom i jejich sobotní zkušenosti budou mít váhu a budou si s radostí vyprávět o vzájemných zkušenostech, které získali při práci pro ostatní. – GW 199 WM 306.1

Učme se milosrdenství – Nebudeme-li mít trpělivost, shovívavost a sebeovládání, jak můžeme pracovat a být povoláni nést kříž? Čím více se učíme milosrdenství, tím je účinnější a mocněji působí. Čím více se dělíme o svůj každodenní chléb s hladovými, čím častěji dáváme oděv potřebným,

navštěvujeme nemocné, přinášíme útěchu sirotkům a vdovám v jejich utrpení, tím více bychom měli chápat Boží požehnání. – Manuscript 64, 1894 WM 306.2

Proč jsou odmítnuta požehnání – Boží požehnání nemůže sestoupit na ty, kteří zahálí na jeho vinici. Takzvaní křesťané, kteří nedělají nic kompenzují spěchy opravdových dělníků a jejich vliv a příklad. Oni sice přijali velké pravdy za svojí víru, ale jsou plni rozporů a nepřinášejí úspěch. Zkreslují charakter Krista. Jak může Bůh nechat svoji milost sestoupit pro potřeby sboru, když tento je většinou složen z takových členů? Ti se nehodí pro dílo Boží. Jak může Pán k těmto lidem říci: „*Ty dobře, služebníče dobrý a věrný... vejdi v radost Pána svého*“ (Mt 25,21), když nebyli dobří ani věrní? Bůh nemůže hovořit nepravdu. Moc Boží milosti nemůže být předána sborům ve větší míře. To by zneuctilo jeho vlastní, slavný charakter, aby zdroj jeho milosti sestoupil na lid, který nechce nést jeho Kristovo, nechce nést jeho břímě, nechce si nic odepřít a který nechce pozvednout Kristův kříž. Protože jsou těžkopádní, brání těm, kteří by si přáli, aby dílo postoupilo a kladou jim do cesty překážky. – RH July 21, 1896 WM 306.3

Staň se zdrojem Božích skutků – Jestliže Bůh, Kristus a andělé se radují i jen z jediného hříšníka, který v poslušnosti následuje Krista, proč tedy nemůže být člověk naplněn stejným duchem pracovat pro tento i věčný život a snažit se zachránit nejen sebe, ale i jiné? Jestliže pracujete v tomto směru s opravdovým zájmem jako následovníci Krista, pak splňte každou povinnost, využijte každou příležitost a postupně se i vy změníte v dokonalého křesťana. Projeví se u vás zájem a cit. Váš duchovní život neustrne. Vaše srdce zazáří jako otisk Božího obrazu, neboť bude v úzkém vztahu k Bohu. Váš život bude plynout s radostnou lehkostí v náklonnosti a lásce k lidem. Oprostité se od sobectví a upevní se ve vás božské vlastnosti. Budete-li dávat druhým, pak sami dostanete. To, čím vaše srdce překypuje, předáte druhým v dobrých skutcích a v opravdovém nesobeckém úsilí o jejich spásu. Chcete-li být stromem přinášejícím ovoce, musíte čerpat sílu a pomoc ze zdroje života a být v souladu se svým Stvořitelem. – RH Jan. 2, 1879 WM 307.1

Důvody k neprojevení – Žádný z našich sborů nemusí být neproduktivní a nepřinášet ovoce. Ale někteří naši bratři a sestry duchovně strádají. Přestože stále slyší pravdu od našich kazatelů, nepředávají plně to, co přijali. Bůh od svých správců požaduje, aby využívali svěřené schopnosti. Poskytuje nám bohaté dary za předpokladu, že je opět dobrovolně předáme druhým. Naše srdce naplňuje svou přítomností, abychom opět mohli zjevovat Krista svým bližním. Jak mohou tyto lidé nechat ruce složené do klína, být spokojeni s tím, že nic nedělají a očekávat, že Bůh jim bude nadále poskytovat to, co potřebují? Všichni členové našich sborů by měli pracovat jako ti, kteří budou skládat účty. – RH Nov. 11, 1902 WM 308.1

Týká se to našeho osudu – Na naše životy i osud velmi působí to, co děláme či neděláme. Bůh od nás požaduje, abychom využili každou příležitost, která se nám nabízí. Pokud ji nevyužijeme, je to nebezpečné pro náš duchovní růst. – 3T 540 WM 308.2

Ten, kdo žije pro vlastní uspokojení, není křesťan – „*Není-liž, abys lámal lačnému chléb svůj a chudé vypověděné abys uvedl do domu? Viděl-li bys nahého, abys jej přioděl, a před tělem svým abys se neskrýval.*“ (Iz 58,7) Kolik se udělalo z toho, co je zde uvedeno? Kolik jich zavřelo své oči, zavřelo na zámek i dveře do svého srdce a nenechalo se obměkčit vlivem, který by je inspiroval ke konání skutků křesťanské lásky a vlídnosti. Kristovo dílo nikdy nekončí. Jeho něžná láska a добрota jsou nevyčerpatelné. Jeho milost se vztahuje na všechny dítky člověka. Pán Ježíš vám dá své požehnání, pokud je budete předávat těm, kteří jsou v bídě a utrpení. Člověka přijal za svého spolupracovníka. Jsme tedy Božími spolupracovníky. Neučil nás snad Kristus slovem i příkladem zcela jasně, co máme dělat? Máme působit v moci Ducha svatého, vzhlízet ke kříži a když nás vyzve, tak být připraveni pro něj všechno opustit. Ten, kdo žije jen pro vlastní uspokojení, ten není křesťan. Ten není znovuzrozen v Kristu. WM 309.1

Křesťan cítí, že žádná jiná bytost v celém vesmíru na něj nevznesla požadavek jako Ježíš. On je jeho vlastnictvím, je koupený Beránkovou krví. On se má cele zasvětit Kristu. Jeho myšlenky, jeho slova, jeho skutky mají být podřízeny vůli Kristově. – Medical Missionary, June, 1891 WM 309.2

Spokojenost zde na zemi a potom věčná odměna – Chceme-li být šťastní, musíme se snažit získat takový charakter, jaký projevila Kristus. Jednou z jeho výrazných vlastností bylo jeho sebezapření a добрota. Nepřišel prosazovat své vlastní zájmy. Přišel konat dobro, a to bylo jeho pokr-

mem i nápojem. Budeme-li následovat příklad Spasitele, můžeme s ním být ve svatém spojení. Denně se můžeme snažit napodobovat a následovat jeho charakter, stát se požehnáním světa a zajistit pro sebe spokojenost zde a potom dostaneme věčnou odměnu. – 4T 227 *WM 309.3*

42. Pozemská a věčná odměna

Za službu je odměna – Ačkoliv velká a konečná odměna nás očekává při druhém příchodu Krista, již v tomto životě bude odměňována upřímná služba Bohu. – 6T 305, 306 WM 311.1

Přimkněte se újeji k Ježíši – Když pomáháte chudým, cítíte s trpícími, utlačovanými a chováte se přátelsky k sirotkům, dostáváte se do užšího spojení s Ježíšem. – 2T 25 WM 311.2

Je slíbena bohatší zkušenost. – Uvádíme-li do života zásady lásky, které učil Ježíš slovem i příkladem, bude to zkušeností každému, kdo ho následuje jako Kristova zkušenost. – RH Jan. 15, 1895 WM 311.3

Otevíráte-li dveře, aby jste vpustili Kristovy nutné a trpící, přijímáte současně nebeské bytosti. Ti vám přinášejí svaté ovzduší, radost a pokoj. Při příchodu prozpěvují chvalozpěvy a jejich ozvěnu je slyšet až v nebi. Každý milosrdný skutek zní jako hudba. – DA 639 WM 311.4

Naplní uspokojením – Je dost práce pro všechny, kteří upřímně nabízejí své ruce. Každý čin by měl směřovat k pozvednutí lidí. Je tolik těch, kteří potřebují pomoc. Naše nitro se naplní spokojeností, když dáme své srdce těm, s nimiž žijeme, ne abychom uspokojili sebe, ale abychom se stali požehnáním pro ty, kteří jej prožívají málokdy. Ať se probudí každý, kdo nic nedělá a podívá se do tváře životní reality. Vezměte si Slovo Boží a hledejte na jeho stránkách. Budete-li jednat podle tohoto Slova, pak pochopíte co je život a poznáte, jak velká je odměna. – Manuscript 46, 1898 WM 311.5

Zkomplikované problémy budou rozřešeny – Když budete hledat Pána a každodenně prožívat obrácení, když se dobrovolně rozhodnete pro radost v Pánu a s radostí v srdci přijmete jeho milostivé volání, přijmete tím na sebe jeho Kristovo – jeho poslušnosti i služby, pak utichne vaše reptání a vyřeší se problémy, kterým jste vystaveni. – MB 101 WM 312.1

Často je zapláceno stejnou mincí – Zlaté pravidlo učí jako samozřejmost stejnou pravdu, kterou vyjádřil Ježíš ve svém kázání na hoře – kterou mírou měříte, tou bude i vám odměřeno (viz Mt 7,2). Co děláme druhým, ať je to dobro nebo zlo, tak na nás působí zpětně buď jako požehnání nebo jako prokletí. Co dáváme, to také dostaneme. Pozemské dobro, kterým zahrnujeme druhé, se nám může vrátit a často se nám též vrací stejným způsobem. To, co dáváme v době nouze, to se k nám vrátí čtyřnásobně a je zapláceno stejnou mincí. Ale kromě toho jsou zapláceny všechny dary buď v tomto životě plností jeho lásky, která je hodnotou nebeské slávy a jejího pokladu. – MB 136 WM 312.2

Bůh odplatí – V nebesích se provádějí záznamy u těch, kteří pomáhají svým bližním a budou zveřejněny v den, kdy všichni lidé budou souzeni podle skutků, které jsou zaznamenány. Bůh odplatí každý nespravedlivý skutek, kterým se ublížilo chudým. Ti, kteří nejeví zájem nebo přehlížejí nešťastné, ti nemohou očekávat, že se jim dostane požehnání od toho, který prohlásil: „*Cožkoli jste učinili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili.*“ (Mt 25,40) – Letter 140, 1908 WM 312.3

Všechny dobré skutky jsou zaznamenány – Bůh nezapomíná na sobecké a dobré skutky církve v minulosti. Všechny jsou zapsány v nebi. – 5T 611 WM 313.1

Každé svědomité a nesobecké splnění povinností je zaznamenáno anděly jako zářivý životní skutek. – 2T 132 WM 313.2

Andělé jsou pověřeni být našimi pomocníky. Pohybují se mezi nebem a zemí a činí záznamy o skutcích člověka. – Southern Watchman, April 2, 1903 WM 313.3

Nebeské záznamy jsou nezničitelné – Každý skutek lásky, každé laskavé slovo, každá modlitba za trpící a skličené je zaznamenána před nebeským trůnem v nezničitelných nebeských záznamech. – 5T 133 WM 313.4

Bylo by dobré... uvědomit si, že v nebesích jsou záznamy naprosto neomylné, v nich se nezapomíná na nic a podle nich se bude soudit. Je v nich zaznamenána každá nevyužitá příležitost ke službě Bohu. Je v nich také zapsán na věčnou paměť každý skutek víry a lásky. – PK 639 WM 313.5

Odměna za prospěšnou práci – Velkou odměnu obdrží ti, kteří svojí aktivitu spojili s horlivostí, laskavostí, s něžným soucitem k chudým, sirotkům, skličným a zarmouceným. ... Jsou mezi námi lidé, kteří jsou pokorní, mírní, mají ducha Kristova, různými drobnými skutky pomáhají

těm, kteří jsou v jejich blízkosti a považují to za samozřejmé. Nakonec budou žasnout až zjistí, že Kristus zaznamenal každé laskavé slovo k těm, kteří klesali na mysli, že je zaznamenán i ten nejmenší dar, který ulehčil chudým a který si dárce musel odřeknout. – RH July 3, 1894 WM 313.6

Bůh vede záznam o skutečích z lásky – Každý spravedlivý skutek, projev soucitu a milosrdenství vyvolává v nebi radost. Otec se svého trůnu hledí na ty, kteří konají tyto skutky milosrdenství a počítá je za své největší poklady. „*Ti budou, praví Hospodin zástupů, v den kterýž já učiním svým klenotem.*“ (Ma 1 3,17) Každý skutek milosrdenství, který byl udělán pro potřebné a trpící je považován za skutek udělaný Ježíši. – 2T 25 WM 314.1

Budou odměněni i za drobné skutky, které se většinou přehlížejí – V den soudu ti, kteří zachovali věrnost v každodenním životě, kteří postřehli co mají dělat a také to udělali, kteří nepřemýšleli o tom, jestli budou pochváleni nebo jim to přinese prospěch, tito všichni uslyší slova: „*Pojďtež, požehnání Otce mého, dědičně vládněte královstvím, vám připraveným od založení světa.*“ (Mt 25,34) Kristus je nebude chválit za výmluvné řeči, kterými se předváděli, ani za štědré dary, které dávali. Ale jsou odměňováni za drobné skutky, které se většinou přehlížejí. – YI Jan. 17, 1901 WM 314.2

Ať se dostanou před Boha skutky všech, nebude se ptát: „Co jste vyznávali? Ale co jste dělali? Jednali jste podle toho, co jste říkali? Žili jste jen pro sebe, nebo jste byli dobrosrdeční, laskaví a upřímní? Dávali jste přednost druhým před sebou? Dokázali jste si odřeknout, abyste mohli být prospěšní druhým? Jestli záznam prokáže, že váš život byl takový, že jste něžní, soucitní, dokázali jste si odřeknout a byli jste štedří, pak se vám dostane požehnaného ujištění „správně jste učinili.“ „*Pojďtež požehnání Otce mého, dědičně vládněte královstvím vám připraveným od ustanovení světa.*“ (Mt 25,34) – 3T 525 WM 314.3

Správná základní motivace – Povaha našich skutků závisí na pohnutce, dává jí pocit hanby nebo vysoké mravní hodnoty. Bůh nepokládá za velké ty věci, které každý vidí a chválí. On si často cení drobné povinnosti, které se plní s radostí, malé dárky, které dáváme bez okázalostí a které se mohou lidem jevit jako bezcenné. Srdce naplněné vírou a láskou je Bohu dražší než nejvýznamnější dar. – DA 615 WM 315.1

Budeme souzeni podle našich pohnutek – Je velmi důležité pro všechny, kteří si přejí dosáhnout dokonalosti v křesťanském charakteru, aby se denně zamýšleli nad svým jednáním a poznali, zda jejich svědomí jejich činy schvaluje nebo odsuzuje. Bude-li posuzováno jejich jednání, pak mnohé dobročinné skutky, které se zdály být dobré, vycházely ze špatných pohnutek. WM 315.2

Mnozí sklídí uznání za přednosti, které jim nepatří. Ten který zpytuje naše srdce, zvažuje pohnutky a často ty skutky, které lidé schvalují On považuje za sobecké a pokrytecké. Všechny naše skutky jsou souzeny Bohem podle sledovaných pohnutek, bez ohledu na to, jestli došly uznání lidí jako vynikající nebo byly nepříznivě odsouzeny. – GW 275 WM 315.3

Dvě vesla – víra a skutky – Vykonáme-li svědomitě to, co se od nás požaduje ve spolupráci s Ním, pak Bůh se skrze nás projeví svojí vůlí. Nemůže se však projevit, pokud mu to neumožníme. Chceme-li získat věčný život, musíme se o to snažit ze všech sil. ... Nenechme se oklamat často opakovaným tvrzením: „Vše, co musíte udělat, je věřit.“ Víra a skutky jsou dvě vesla, která musíme stejně používat, chceme-li projet proudem nevěry: „*Takž i víra, nemá-li skutků, mrtvá je sama v sobě.*“ (Jk 2,17) Křesťan je člověk věřící a víru projevující. Víra je svými kořeny pevně zakořeněna v Kristu. Víra a skutky pevně udržují jeho duchovní sílu a zdraví, jeho duchovní síla roste a on se snaží projeviti svými skutky Boha. – RH June 11, 1901 WM 315.4

Naše koruny mohou být zářivé nebo matné – Ačkoliv nemáme žádnou vlastní zásluhu, Boží dobrota a láska nás oceňují, jako by to byla naše vlastní zásluha. Uděláme-li to dobré, co jsme mohli, jsme stále nehodní služebníci, protože jsme vykonali jen svou povinnost. To, co jsme provedli, bylo zapsáno jen milostí Kristovou. Bůh není povinen nás odměnit na základě naší zásluhy. Ale skrze zásluhu našeho Spasitele splní Bůh dané sliby a odmění člověka podle jeho skutků. WM 316.1

Vzácná odměna v budoucnu bude úměrně rozdělena podle skutků víry a lásky v pozemském životě. „*Kdo skoupě rozsívá, skoupě i žíti bude, kdo rozsévá ochotně, ochotně i žíti bude.*“ (2 K 9,6) Můžeme být neskonale vděční, že už nyní v době zkoušky je nám dovoleno z milosti Boží rozsévat pro naši příští sklizeň. Měli bychom pečlivě zvážít, jaká bude sklizeň. Záleží jen na nás, jestli koru-

na věčné radosti bude zářit, nebo bude matná. Sami si můžeme s jistotou vybrat a stát se bohatým dědicem a nebo se připravit o vše převyšující věčnou slávu. – RH June 27, 1893 WM 316.2

Setkání s těmi, kteří byli zachráněni našim úsilím – Až se vykoupení postaví před Pánem, budou mezi nimi i ti lidé, kteří byli zachráněni opravdovým, trpělivým úsilím a přesvědčováním, aby se zachránili ve věčné tvrzi. To bude odměnou těm, kteří na tomto světě spolupracovali s Bohem. – 8T 196, 197 WM 317.1

Vykoupení se setkají s těmi, kteří obrátili jejich zájem k vyvýšenému Spasiteli a poznají je. Jaký požehnaný rozhovor pak proběhne mezi těmito lidmi. Budou slyšet slova: „Byl jsem hříšníkem žijícím bez Boha a bez naděje a pak jsi přišel ke mně ty, obrátil jsi můj zájem k laskavému Spasiteli a ten se stal mojí poslední nadějí.“ ... WM 317.2

Jiní budou vyjadřovat svoji vděčnost těm, kteří je živili a oblékali. Řeknou: „Když mě mé zoufalství dovedlo k nevěře, Pán mi poslal tebe, abys mi řekl slova naděje a útěchy. Tys mi dal najíst, otevřel jsi přede mnou Slovo Boží a probudil můj zájem o duchovní potravu. Jednal jsi se mnou jako s bratrem. Měl jsi se mnou soucit v mých starostech, pozvedl mohl zraněnou a ztrápenou duši, takže jsem mohl uchopit Kristovu ruku, která se ke mně vztahovala, aby mě mohla zachránit. Trpělivě jsi mě učil poznávat, že mám v nebi Otce, který se o mě stará.“ – 6T 311 WM 317.3

„Pojďte požehnaní mého Otce.“ – Až se před ním shromáždí národy, budou tam jen dvě skupiny lidí. Jejich věčný osud bude určen podle toho, co udělali nebo neudělali pro Krista, totiž pro chudé a trpící. V ten den se před nimi nebude Kristus zmiňovat o tom, co pro ně udělal, když dal svůj život za jejich vykoupení. Ale bude hovořit o tom, co oni vykonali pro něho. WM 318.1

Těm, které posadí po své pravici, řekne: *„Pojďte požehnaní mého Otce, dědičně vládněte královstvím vám připraveným od ustanovení světa. Nebo jsem lačněl a dali jste mi jíst, žíznil jsem a dali jste mi pít, hostem jsem byl a přijímali jste mě. Nah a přioděli jste mě, nemocen jsem byl, a navštívili jste mne, v žaláři jsem seděl a přicházeli jste ke mně.“* (Mt 25,35.36) Ti, kteří budou takto pochváleni, nebudou chápat, že by svým jednáním sloužili Kristu. Na jejich rozpačité otázky Kristus odpovídá: *„Cožkoli jste činili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili.“* (Mt 25,40) ... WM 318.2

Ti, kteří budou při soudu pochváleni, budou možná málo znát z teologie, ale za to milovali Jeho zásady. Působením vlivu Ducha svatého se stali požehnaním pro ty, mezi nimiž žili. I mezi pohany jsou lidé, kteří projevují laskavého ducha. Dříve než se doslechli o slovech života, chovali se přátelsky k misionářům, sloužili jim a nasazovali i vlastní životy. Mezi pohany jsou i ti, kteří Boha uctívají, i když ho nepoznali, protože nikdo z lidí jim nepřinesl poznání. Takoví nezahynou. Ačkoliv nepoznali psaný zákon Boží, slyšeli jeho hlas, který k nim promlouval z přírody a dělali to, co požaduje zákon. Jejich skutky jasně dokazují, že Duch svatý se dotkl jejich srdcí a oni jsou uznáni za dítky Boží. WM 318.3

Jaké překvapení a radost čeká ty, kteří byli nejmenší mezi národy, mezi pohany, až uslyší Spasitelova slova: *„Cožkoli jste činili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili.“* (Mt 25,40) Jak se zaraduje srdce Nekonečné lásky, až jeho následovníci v úžase a radosti vzhlednou při jeho slovech uznání. – DA 637, 638 WM 319.1

Dodatek

Osobní zkušenosti E. G. Whiteové jako sociální pracovnice

(Po celý svůj život se paní Whiteová starala o potřeby těch, kteří byli v její blízkosti a v té době byly podmínky velmi kruté. Není účelem těchto několika dalších stránek podat vyčerpávající výčet, ale spíše poukázat na některé typické zkušenosti, vztahující se k tomu, co prožívala – na zápisky z jejího diáře a na některé její dopisy. Tyto poznámky ukazují na šíři jejího sociálního působení s větším důrazem na dvě období jejích životních zkušeností. Jedno se vztahuje spíše k počátečnímu období, to druhé je z pozdějšího období jejího života. WM 321.1

V jejích narychlo napsaných poznámkách v diáři z r. 1859 poznáváme paní Whiteovou jako 31letou matku třech synů, která se stará o domácnost, píše, cestuje, káže a přitom všem se stará o ty, kteří žijí v bídě a utrpení kolem ní. V devadesátých letech ji sledujeme v Austrálii v hluboké depresi a se zlomeným srdcem pro potřeby po všech stránkách. Zde najde čtenář také některá prohlášení, které pomohou sledovat stopu její sociální aktivity v celém jejím životě. WM 321.2

Čtenář se seznámí se záznamy z deníku E. G. Whiteové, které jsou stručné a pádné, někdy to jsou krátké výroky, většinou v přítomném čase. Samozřejmě čtenář pozná, že čistě životopisný výčet jejích každodenních aktivit není návodem pro církev, a proto ho nelze považovat za autoritativní svědectví. Totéž platí o životopisných pramenech, které jsou z korespondence E. G. Whiteové. Přitom ale příklady zdůrazňují její rady. WM 321.3

Ona nesla celou tíhu, měla smysl pro zodpovědnost k těm, kteří kolem ní žili v bídě a utrpení, měla touhu pomáhat i přes zdánlivé překážky a omezené finanční zdroje. Dokázala nadchnout každého adventistu s. d. k větší a nadšenější účasti v sociální péči. – Sestavovatelé WM 321.4

E. G. Whiteová nás nabádá, abychom si zvolili vzor – Po svatbě jsem byla poučena, abych se zvláště zajímala o děti, které ztratily otce nebo matku, abych je vzala na nějakou dobu k sobě a pak pro ně našla u někoho domov. Měla jsem tak dát osobní příklad, který by mohli další následovat. WM 321.5

Protože jsem často cestovala a hodně psala, brala jsem si na starost 3-5leté děti, vychovávala jsem je a připravovala na zodpovědná místa. Čas od času jsem si také brala domů chlapce 10-16leté, starala se o ně jako matka a připravovala je pro službu. Považovala jsem to za svojí povinnost dát lidem dílo, za které by v každém sboru cítili zodpovědnost. (Máme písemný doklad od dvou pracovníků, kteří ve svém mládí strávili několik měsíců v domě Whiteových, což dosvědčují následovně. – Sestavovatelé WM 321.6

„Paní Whiteová byla nejen dobrým rádcem svému manželovi, aby se nedopustil chyb, což by ohrozilo dílo, ale bedlivě dbala na to, aby uskutečňovala to, co radila druhým. Například často hovořila na veřejnosti o tom, že je třeba se starat o vdovy a sirotky, citovala posluchačům Izaiáše 58,7-10; a při svých promluvách uváděla příklady, kdy sama poskytla chudým střechu nad hlavou, dala jim najíst a oblékla je. Vzpomínám si dobře, jak jednou vzala domů jako členy rodiny chlapce, dívku a vdovu se dvěma dcerami a jak jsem jí znal, koupila pro ně za několik set dolarů oblečení.“ – J. O. Corlis, RH Aug. 30, 1923

„Starší White byl velký filantrop [lidumil]. Vždy žil ve velkém domě, ale i tak nebyly žádné prázdné místnosti. Ačkoliv neměl velkou rodinu, v jeho domě žily vždy vdova se svými dětmi, chudí přátelé, chudí bratři ve službě a všichni, kteří potřebovali mít domov. Jeho srdce i peněženka byly vždy otevřené a byl vždy ochoten pomoci těm, kteří pomoc potřebovali. On určitě dal dobrý příklad našim sborům, a to svým štedrým jednáním i dary.“ – The Medical Missionary, Feb. 1894) Cítila jsem jako svou povinnost předložit našim lidem práci, za kterou by měli lidé v každém sboru cítit odpovědnost.

I za mého pobytu v Austrálii jsem brala k sobě domů děti sirotky, které byly vystaveny nebezpečí, v pokušení a bylo by to příčinou pádu jejich duše. – RH July 26, 1906 WM 322.1

E. G. Whiteová v praktickém díle Dorkas

(Rychle napsané poznámky do deníku v roce 1859.)

Neděle 2. ledna – Sestra Augusta Bognes byla poslána, aby mi pomohla v přípravě na další cestu. Ušila kabát pro Edsona. Chce nás doprovázet. Chtěli jsme povzbudit Augustu. Byla skleslá, sklíčená, chatrného zdraví, na nikoho se nespolehala. Přestala věřit. Ať Bůh posilní její zesláblé ruce i kolena. Sestře Irvině dala teplý plášť, šaty a pár dalších drobností, aby měla radost. WM 322.2

Pondělí 3. ledna – Šel do kanceláře. Zavolał bratru Loughborough, pak vzal oběd mé sestře. Hovořil s mým otcem i matkou. Po obědě se opět vrátil do kanceláře a napsal několik stránek rodině bratra Collina. Zaplatil jeden dolar sestře Bognes za ušití kabátu. Nechtěla si to vzít, ale považovala jsem za povinnost jí to zaplatit. Je chudá a často nemocná. Ať se Pán nad ní slituje. Ježíš řekl: „Chudé máte stále u sebe.“ Ať nás Pán zbaví sobeckosti a pomůže nám starat se o bolesti druhých a utěšovat je. WM 323.3

Čtvrtek 6. ledna – Udělej čepici pro Edsona a vestu. Večer jsem velmi unavená. Dej Agnes na půl obnošené šaty pro její matku. Jsou chudí. Manžel i otec jsou nemocní. Úroda byla slabá. Mají koupit chleboviny a k tomu už nic víc. Agnes je jejich hlavní oporou. Má teprve 17 let. Doma mají 4 děti. Dokud se o ně sbor nepostará, musí trpět. Ať se Pán smiluje nad potřebnými a vloží do srdcí svých dítek, aby se s nimi štědře rozdělili. WM 323.1

Čtvrtek 3. února – Celý den silné bolesti hlavy. Máme u nás Henry Pierce z Monterey. Pošli sestře Leander Jonesové nějaké věci pro její děti a Jenny jí posílá svou nejlepší čepici. Ať nám dá Pán poznat potřeby chudých a dá nám i ochotné srdce jim pomoci. WM 323.2

Pondělí 28. února – Přišla k nám Mary Longhborough. Stavila se na oběd. Její dítě onemocnělo. Odešla za sestrou Ratelovou. Hezky si povykládaly. Její dítě má jen starý obnošený, bílý oblek. Ten jeden mu obléká, když s ním jde ven. Hovoří o svých dětech, které zemřely během dvou let. Ani si nepřejí, aby byly naživu. Celá rodina je chudá. Nejstarší děvče si hodně váží Bible, kterou jsem jí dala. Předčítá z ní rodičům. Zdraví sestry Ratel je vetché. Dnes kašlala krev. Bojím se, že se s ní rodina zakrátko rozloučí. Snaží se jednat správně. Její manžel je chudý. Ať jí Pán posílí. Prosila nás o modlitbu, aby vždy jednala správně. WM 323.3

Úterý 1. březen – Šel do úřadu. Pozval sestru Sarah a matku. Sarah mi dala malé šaty a dvě zástěrky pro děti sestry Ratel. Pak jsem hovořila se sestrou Aurorou Lochwoodov. Hezky jsme si povykládaly. Je to vynikající sestra, milující Boha a velmi si váží církve. WM 324.1

Jela jsem do města sehnat pár věcí. Koupila jsem šatičky pro dítě sestry Ratel. Došla jsem do úřadu, pomohla jim trochu a pak šla domů na oběd. Poslala jsem pár drobností sestře Ratel. Mary Loughborough jí posílá další šatičky, takže už to bude mít lepší. Ještě že všichni ví, jak je krásné dávat chudým, pomáhat jim, aby se měli i oni dobře a dělat jim radost. Pán otevřel mé srdce, abych mohla podle svých možností ulehčit těm, kteří jsou kolem mně. „Dej, ať mohu poznat, co bratry trápí.“ WM 324.2

Úterý 8. března – Je den, kdy slabosti se změni ve vítězství. Hodně mě bolí pod levou lopatkou a plíce. Prožívám duševní krizi. Bratr John Andrews dnes odjíždí. Večer nás ještě navštívil. Byl to hezký rozhovor. Sehnala jsem pro něho nějaké věci, aby je vzal domů. Angelině se poslaly nové šaty z potištěné látky, 9 šilinků a pár bot z telecí kůže. Otec posílá kotníkové boty pro bratra Johna Andrewse. Malému chlapci posílám hezkou flanelovou košili a upletu mu pár přízových punčoch. Sestře či matce Andrewsové posílám velkou pláštěnku na nošení. Udělala jsem pro ní balíček plátěných ručníků. Napiš tři malé stránky sestře Mary Chase. K tomu připiš recept, co jsme dostali od Johnů. WM 324.3

Čtvrtek 10. března – Chodila jsem po městě. Byla jsem hodně unavená. Johnu F. jsem koupila kalhoty. Odpoledne přišla sestra Irvina do _____. WM 324.4

Po deset týdnů dcera žila s námi a my jsme jí platili 9 šilinků týdně. Její oblečení bylo chudé, všechny své peníze dává matce, nenechává si nic pro vlastní potřebu. Na sebe nemyslí, cele se obětuje pro své rodiče, je jim oddaná. Tak dojemnou scénku jsem ještě neviděla. Matka se zdráhala peníze přijmout, ale dcera se dobrovolně a sama od sebe rozhodla dát svým ubohým a ustaraným rodičům celou svojí mzdu. Matka i dcera plakaly. Trochu jsme jim pomohli. Zaplatila se polovina na boty pro malého bratra. Jeden dolar. Já zaplatila jeden dolar 50 centů na boty pro matku. Manžel

jí také vyplatil dolar. Henry jí dal 10 centů, Edson 10 centů, malý Willy také deset. Manžel jí pak přidal 25 centů na bonbony pro nemocného malého syna. Dali jsme jim také napůl obnošené oblečení na přešití. WM 324.5

Čtvrtek 21. dubna – Dělej kobereček. Napiš dopis pro Daniela Bourdeau. Dnes ráno došlo ve sboru k citovému pochopení rodiny bratra Benedikta. Také jsme trochu přispěli na jejich podporu asi sedm dolarů – koupily se jim nějaké věci k jídlu a doneslo se jim to. Bratr a sestra Benediktovi byli u nás na návštěvě celý den. Byl to zajímavý a milý rozhovor. Matka přišla za mnou na návštěvu, moc mě to povzbudilo. WM 325.1

Dobročinná služba během let

E. G. Whiteová volá o pomoc – Milí bratři a sestry. Zásoby ve fondu chudých včetně šatů a dalšího pro ty, kteří potřebují pomoci jsou téměř vyčerpány. Případů lidí v krajní nouzi stále přibývá a jeden další přibyl nedávno. Myslím si, že by bylo dobré, aby ti, co mají nějaké oblečení, lůžkoviny nebo našetřené peníze, aby je co nejrychleji poslali. Doufám, že to nebude třeba odkládat na pozdější dobu, protože chodíme pomáhat, jakmile nějaké věci seženeme. Dary pošlete na Uriah Smithe nebo na mě. – RH Oct. 30, 1860 WM 325.2

James a Ellen Whiteovi spojují modlitbu s prací – Dokud nebyla sanatoria, pracovala jsem s manželem ve zdravotní osvětě. Brali jsme si k sobě domů takové děti, u nichž lékaři ztratili naději na přežití. Když jsme už nevěděli, jak jim pomoci, prosili jsme Boha co nejvroucněji v modlitbách a On vždy dal své požehnání. On je mocný lékař a spolupracoval s námi. Nikdy jsme neměli čas ani možnost chodit do lékařských kursů. Ale měli jsme úspěch, když jsme vycházeli z bázně Boží a na každém kroku hledali u něho moudrost. To nám dodalo důvěru v Pána. WM 325.3

A tak jsme spojovali modlitbou a prací. Používali jsme jednoduchou vodoléčbu a pak jsme upínali oči pacientů k velkému lékaři. Sílali jsme jim, co všechno může On pro ně udělat. Když se může dát pacientům naděje, tak to je v jejich prospěch. Přejeme si, aby všechno v našem sanatoriu bylo chápáno jako součást pevného spojení s mocí nekonečna. Věřili jsme jemu a moci jeho slova. Když jsme udělali vše, co jsme mohli na zlepšení jejich zdravotního stavu, pak jsme se upřeli jen k němu, aby byl s námi a čekali na jeho uzdravení. Vkládáme příliš málo důvěry v toho, který řídí celý svět. – Manuscript 49, 1908 WM 326.1

Služba dům od domu – Předtím, než se zřídilo sanatorium, chodila jsem s manželem dům od domu a pomáhali jsme léčit. S Boží pomocí jsme zachránili životy mnoha trpících. – Letter 45, 1903 WM 326.2

Zájem o trpící vdovy – Pokud se týče Nellie L., jistě víte, že jako vdova se třemi dětmi usiluje o to, aby mohla nastoupit do práce v mateřské školce, kde by mohla mít děti s sebou. Nesledujme jen životní boj té ubohé ženy, která obětuje i své zdraví. Uvažovala jsem o štědrém daru, který dostali ti, co se ženili v Oaklandu. Nemohli by tyto přátelé využít svých prostředků a vyjádřit svojí náklonnost a soucit vdově i sirotkům, kteří si zaslouží materiální pomoc a pochopení? Nemají k nám tyto případy promlouvat? WM 326.3

Pomohu Nellie stem dolarů, jestliže vy dáte také. Kdyby dostala dvě stě dolarů, byla by to teď pro ní velká pomoc. Chcete to udělat pro Krista? Chcete pomoci druhým při jejich startu do života? Myslím si, že toto řešení by bylo lepší, než čekat, až se starostmi utrápí a v tomto boji podlehne a zanechá své děti bez pomoci, bez matky a na starost druhým. WM 326.4

Dostane-li od vás sto dolarů, nebude to sice žádná velká suma, ale pro ní to bude velká pomoc. Uděláte to? Udělejme to jako dobrovolný dar a ne jako přízrak dluhu, který by se nad ní vznášel v její depresi. Pokud to uděláte, vyberte na mé jméno z účtu mého konta sto dolarů pro Nellie L. Zasadíme se o tuto věc a Pán nám požehná. Víím, že se bude snažit bojovat ze všech sil, aby byla soběstačná. – Battle Creek, Michigan, March 28, 1889 WM 327.1

Bratru C. H. Jonesovi: Proším, vyplat'te na příkaz částku sto dolarů, jako dar od Pána, který mě učinil správcem svých prostředků. E. G. Whiteová. – Letter 28, 1899 WM 327.2

Průkopnická práce v Austrálii

Předsudky odstranila zdravotní osvěta – Za svého pobytu v Austrálii jsme získali mnoho zajímavých zkušeností. Pomohli jsme při stavbě školy od základů. Odešli jsme do eukalyptového lesa, tábořili jsme tam, porazili stromy, vykopali základy a postavili školní budovu. WM 327.3

Předsudky v této osadě, kde stála škola, pominuly, když jsme jim pomohli zdravotní službou. K nejbližšímu lékaři bylo odsud dvacet pět mil. Řekla jsem bratřím, že dovolím své sekretářce, která byla diplomovanou zdravotní sestrou a doprovázela mě už dvacet let, aby navštěvovala nemocné, když jí o to požádají. Byla úspěšná v několika těžkých případech, které lékaři prohlásili za nevyléčitelné. Samozřejmě to nezůstalo bez odezvy, všechny podezírání a předsudky zmizely. Získali jsme si srdce lidí a mnozí přijali pravdu. Když jsme tam došli, bylo nutné mít všechno pod zámek ze strachu před zloději. Ale jen jednou se nám cosi ztratilo, bylo to krátce po našem příjezdu. Nyní osada dodržovala zákon a nikdo ani neuvažoval o tom, že by mohl být okraden. – Manuscript 126, 1902 WM 327.4

Osobní zájem o lidi – Snažili jsme se projevit o lidi osobní zájem. Když jsme jeli na stanici, to je asi 4,5 míle a někoho z nich potkali jít pěšky, byli jsme rádi, že ho můžeme vzít do vozu. Snažili jsme se zúrodnit půdu a doporučit našim bližním, jak se má půda obdělávat, aby i oni mohli mít své vlastní ovoce a zeleninu. Naučili jsme je, jak připravit půdu, co pěstovat a jak dosáhnout větších výnosů. Brzy poznali výhody, které jim tento postup přináší. Vysvětlili jsme jim, že Kristus má osobní zájem o lidi, protože žil na této zemi. On byl lékařem všude, kam došel. Také i my máme dělat dobré skutky, vždyť On je také dělal. Dostali jsme poučení, že máme sytit hladové, oblékat potřebné, léčit nemocné a těšit zarmoucené. – Manuscript 126, 1902 WM 328.1

Dobře hospodařit a pomáhat druhým – V každém případě žijeme šetrně a dobře zvažujeme, nač je třeba vynaložit každé penny. ... Svě šaty stále přešíváme, spravujeme, prodlužujeme, snažíme se, aby je bylo možné nosit o něco déle a pomoci obléknout ty, kteří jsou v bídě. Jeden z našich bratří v Ormondville, který je schopný zahradník, nemohl jít ke křtu, protože neměl šaty na převlečení. Když mohl dostat levný oblek, byl nejvděčnější člověk, kterého jsem viděla, protože pak už mohl předstoupit ke křtu. – Letter 89a, 1894 WM 328.2

Koupily se nové, trvanlivé materiály, aby se jim ulehčila práce – Někteří z našeho lidu mi říkají: „Odlož ty staré šaty a chudým ještě pomohou.“ Mám odložit šaty, které spravují a prodlužují, lidé by se asi neradi dívali na něco takového, co by se ještě dalo použít. Já jim koupím nové z trvanlivého materiálu. Navštívila jsem továrnu, kde dělají tvídové obleky a koupila jsem tam zbytky, které sice mají kaz, ale byly koupeny levně a pomohou těm, kterým je dáme. Já mohu nosit šaty tak dlouho, dokud se dají opravit. Koupila jsem tvému strýci skvělou látku na kalhoty a na vestu a tak má zase jedno dobré a slušné oblečení. Takto mohu dát rodinám s větším počtem dětí trvanlivé oblečení, které jim sami rodiče nemohou opatřit. – Letter 89a, 1894 WM 328.3

Od chudých farmářů se kupuje dřevo – Chudoba v některých oblastech stále narůstá a přímo bije do očí. Nejhorší na tom je, že farmáři jsou úplně bezmocní, nemohou tento stav změnit a vydělat si nějaké peníze. ... Kupujeme dřevo od našich bratří farmářů a snažíme se pro jejich syny a dcery najít zaměstnání. Ale k tomu potřebujeme velký charitativní fond, který by zachránil rodiny před smrtí hladem. Ti, co potřebují naši pomoc, nejsou vandráci, ale lidé, kteří v době prosperity vydělávali 20-40 dolarů týdně. ... Rozdělila jsem se o zásoby potravin v domácnosti s těmito rodinami a často šla i 11 mil, abych jim ulehčila v jejich těžkostech. – Letter 89a, 1894 WM 329.1

Starost o chudé studenty – Zeptal byste se laskavě bratra ____, kolik požaduje za oblečení a co mu chce ještě udělat, ať si to napíše na mé konto. Zatím nedostal zásilku a mám obavu, že mu budou chybět peníze. – Letter 100, 1893 WM 329.2

Pomoc nemocnému kazateli – Bratr a sestra A pracovali v Ormondsville, které je odtud vzdáleno asi 100 mil. Měli dobré výsledky. Potkala jsem ho v Napier a řekl mi, že jsem byla jediná, kdo ho poslal, do školy v Healdsburgu a platil výdaje na jeho výchovu. Byla jsem moc ráda, že jsou vidět výsledky těchto nákladů. WM 329.3

Poslali jsme bratra A do ústavu na sv. Heleně. ... Velmi trpí. Oddělila jsem 300 dolarů pro tento případ, ačkoliv jsou i další případy, kde je každý dolar třeba, ale naprosto jasně cítím, že tato pomoc je na místě. Je to případ, kdy ti, co milují a bojí se Boha, musí projevit svou náklonnost

hmatatelným způsobem a uvědomit si, že Kristus se ztotožňuje se zájmem trpících lidí. – Letter 79a 33, 1893 *WM 330.1*

Problémy vyvolávají u paní Whiteové depresi – Rodina bratra M je velmi pracovitá, jen kdyby mohli získat práci. Nemůžeme však připustit, aby strádali hladem, měli nedostatek oblečení nebo propadali depresi. Jsou koupeni krví Kristovou a mají před Bohem hodnotu. Zatím nepřestane- me v této zemi pomáhat chudým a sklíčeným, pokud to jen bude možné. Bratr M je zde zadlužen. Vyrovnala jsem poslední nájemné 7 liber, což sice není přínosem, ale nechci a nemohu připustit, aby se celá rodina ocitla na ulici. ... Prosíme upřímně Boha, aby Pán pomohl této rodině. *WM 330.2*

Jsem opravdu na rozpacích jak chápat naši povinnost ke všem těmto trpícím. Tolik rodin je bez zaměstnání, tedy v bídě, hladových, trpících a vyčerpaných. Nevidím jinou cestu, než těmto ubo- hým lidem pomáhat v jejich největší nouzi a udělám to, pokud je to vůle Páně. A On to chce. Jeho slovo platí, On se nemýlí, ani nemění, jen lidé se snaží vždy něco obejít. *WM 330.3*

Musíme pomoci těm, kteří jsou v bídě a jsou vyčerpaní, aby satan nevyrvál z našich rukou, z našich řad a nesvedl pokušením do svých zástupů. – Letter 42, 1894 *WM 330.4*

Je třeba udělat nákupy pro chudé – Dnes odjíždím do Sydney na roční trhy, abych udělala nějaké nákupy. Tyto trhy se pořádají kvůli výprodeji zboží ze starých zásob. Chudí kolem nás trpí nedostatkem jídla a oblečení. A já zde mohu výhodně nakoupit při obchůzce těchto krámků. Šetří- me, jak se dá, stále je však zapotřebí. ... Do naší církve patří spousta chudých, kteří mají starosti s nedostatkem potravy a s oblečením. Naše peněženky těžko budou stačit na potřeby těch, které po- známe. Ježíš řekl: „*Cožkoli jste činili jednomu z bratrů těchto mých nejmenších, mně jste učinili.*“ (Mt 25,40). Jak vzácná jsou tato slova k povzbuzení chudých. – Letter 39, 1895 *WM 330.5*

Organizování společnosti Dorkas – V neděli jsme měli spoustu práce. Plánovali jsme jak nej- lépe pomoci chudým v akci, která by ulehčila mně i mé rodině a nemuseli jsme dělat vše z toho, co se má udělat. Sestra C, vážená žena, je upoutána na lůžko s ischiasem (zánět sedacího nervu). Její syn má 13 let, její matka je stará, invalidní a bez prostředků. Matce pomáhal splácet splátky na dům její syn, ale když se doba zhoršila, bylo to vše, co se dalo udělat. Máme taky bratra R a jeho manželku se čtyřmi nezaopatřenými dětmi. Jeho příjem stačí tak nejvýše na podporu dětí, ale ty stá- le potřebují. Za své ovoce dostane málo. My teď obejdeme členy sboru, abychom zjistili, jestli by nám nemohli dát nějaké staré šaty pro tyto rodiny, které žijí v bídě. Koupila jsem ve výprodeji něja- ké látky z dobrého materiálu, abychom jim z toho ušili a dáme jim také nějaké jídlo. *WM 331.1*

Některé naše rodiny udělaly také včera charitativní průzkum a tak máme něco do začátku, něco se sehnalo. Považujeme za rozumné pomoci asi osmi rodinám. *WM 331.2*

Společnost Dorkas se tento týden pokusí přehlízet několik starých i nových šatů, aby se pomohlo potřebným. Členové naší rodiny i já jsme dali hodně peněžitých darů i oblečení. Naše výdaje nebyly malé. Nevyhledali jsme ještě všechny případy, které nás našly. Tyto věci nás nutí k zamyšlení a po- všimnutí. Nemůžeme být takovými křesťany, kteří kolem nich chodí a říkají: „Zahřejte se a oblečte“ a nebudeme dělat nic pro to, aby se zahřáli a oblékli. Pán Ježíš řekl, že chudé budeme mít stále mezi sebou. Jsou pro nás Božím odkazem. – Manuscript 4, 1895 *WM 331.3*

Pomoc s potravou a s oblečením – Naše rodina pomáhala chudým a sháněla pro ně potravu a oblečení. Pomáhali jsme vdovám a sirotkům peněžitými dary, ale i potravinami a oblečením. je to součást našeho křesťanství a nemůžeme ji přehlížet. Kristus řekl, že chudé budeme mít stále mezi sebou a tato část vinice je pravdivá doslovně. Slovo Boží vyžaduje od misionářů Páně konání dobra ve všech jeho formách. Přečtěte si 2 Korintským 9. kapitulu a poznáte, že naší povinností není jen kázat, ale máme také pomáhat trpícím lidem v jejich pozemských potřebách. Tak se z nás stanou nástroje v rukou Božích. ... *WM 332.1*

Ti, kteří se zasvětili Pánu, ponesou Kristovo jho, budou vzhlížet k Ježíši, při svém rozhodování budou prosit o moudrost a správný úsudek. Mnozí vnášejí do dobročinnosti svojí horlivost a přiro- zený temperament. Rozhodují se impulzivně. Říkají své názory těm, kterým chtějí. A na jiné, kteří mají stejnou cenu se dívají s naprostým nezájmem. stejně tak jako levita a kněz přejdou raději na druhou stranu, která se projevuje lhostejností a nezájmem. Písmo svaté od nás požaduje konání do- bra ve všech formách, ale je třeba být opatrný a rozumně zvažovat jak projevit milosrdenství a po- moc těm, kteří jsou skutečně potřební. Nejvhodnější způsob pro obě strany je pomáhat těm, kteří si

pak dál pomohou sami. Nabídněte jim jiné možnosti než dávání peněz. Najděte jim nějakou práci, kterou by mohli vykonávat. Projevte ohleduplnost a buďte si jisti, že použijeme prostředky tak, jak to bude nejvýhodnější pro Pánovy chudé jak v přítomnosti, tak i v budoucnosti. – Letter 31b, 1895

WM 332.2

Je třeba pomáhat potřebným rodinám – Je mnoho těch, kteří jsou chudí a žijí v bídě. Lidé, kteří se snaží sloužit Pánu a dodržovat jeho přikázání, nemohou zajistit potravu těmto rodinám. Prosili nás, abychom jim nějak pomohli. Zaměstnali jsme je a společně s námi jedli u stolu. Dali jsme jim odpovídající mzdu, dokud jejich rodiny měly hlad a nebyly vhodně ošaceny. A pak jsme je nechali, aby si sami našli práci někde jinde. Některým jsme dali obleky po Willíkovi, aby mohli chodit na sobotní shromáždění. – Letter 33, 1897 WM 332.3

Obstarávání práce, knih a ošacení – V této zemi se většinou dostává poznání pravdy těm, kteří jsou nejchudší a zvláště v zimě těžko zajišťují svoje rodiny. Když jsem psala tyto řádky, přišel mi dopis z ____ a psal mi člověk, který byl karosářem. Před dvěma lety byl v bídě a my jsme mu dali práci. Musel opustit rodinu, manželku i děti na předměstí Sydney a odešel do Cooranbong, které je vzdáleno asi 90 mil, kde dostal práci. Před tím také dělal karosáře a měli s bratrem společný podnik.

WM 333.1

Když přijal učení o sobotě, situace se změnila, vydělával méně peněz a nakonec zůstal bez práce. Je to inteligentní, jemný člověk, schopný učitel sobotní školy a opravdový křesťan. Vydržovali jsme ho tak dlouho, dokud jsme měli pro něho práci a když ji opustil, skromně se nás zeptal, jestli mu nemůžeme dát několik knih o přítomné pravdě, protože žádné nemá. Dala jsem mu knihy v hodnotě asi 6 dolarů. Zeptal se také, jestli nemáme nějaké obnošené šaty, které bychom mu mohli dát pro děti, že by z toho měla manželka velikou radost. obstarala jsem mu krabici s oblečením, byl za ní velmi vděčný. – Letter 113, 1897 WM 333.2

Tak jak jí nařídil Pán – Proč nevěnujeme pozornost případům jako u bratra ____? Je to čestný křesťan v každém smyslu slova. Je to člověk, který miluje Boha. Takových lidí si Bůh váží. Známe ho velmi dobře. WM 333.3

Zajímala jsem se o jeho případ. ... Snažila jsem se mu v jeho potřebách vycházet vstříc, ale nikdy jsem mu neradila, kam by měl jít hledat práci, i když v Cooranbong jsem se snažila uvést příklad, jak by bylo třeba pomáhat. Snažila jsem se jednat způsobem, jaký mi nařídil Pán. – Letter 105, 1902 WM 333.4

Společnost Dorkas v rodině E. G. Whiteové – Včera večer se sešla společnost Dorkas u nás doma a s nimi i moje spolupracovnice, které mi pomáhají s přípravou článků do novin, s vařením a šitím. Pět z nich se zdrželo až do půlnoci, stříhaly látku na šaty. ušily troje dětské kalhoty pro jednu rodinu. Na dvou šicích stojích šily až do půlnoci. Myslím si, že včera večer byly tyto ženy opravdu šťastné. WM 334.1

Pro tuto rodinu jsme udělali balíček s oblečením a myslely jsme si, že to je vše, co pro ně můžeme udělat. Sestra C právě tento balíček odnesla této rodině. Ale jsou i další rodiny, kterým je třeba pomoci. A nyní je dokonce další požadavek, zajistit jim nějaké zimní oblečení. Co jsme do této země přišli, tak je to stále stejné. Samozřejmě, že si nemůžeme nevšímat jejich proseb a pošleme těmto potřebným krabici s oblečením. Vyprávím vám to proto, abyste věděli, že je kolem nás jen samá bída. Žena toho rybáře bude pokřtěna příští sobotu. Chudí jim zde hlásají evangelium. Lidé z této oblasti mají málo z bohatství světa. – Letter 113, 1897 WM 334.2

Pomoc nemocným a lidem žijícím v bídě – Nemocní k nám volají o pomoc a my jim přicházíme pomáhat. Sestra McEnterfer, moje pomocnice a ošetřovatelka je volána na vzdálenost několika mil v okolí, aby jim předepsala lék nebo je ošetřila. Měla zde úžasný úspěch. V Cooranbong není žádný lékař, ale chceme zde brzo postavit sanatorium, kam by mohli být přiváženi nemocní a kde by se o ně mohlo pečovat. V minulosti jsme tyto lidi přiváděli do svých rodin a starali se o ně, protože nemůžeme nechat lidi trpět a neudělat nic pro to, aby se jim ulehčilo. ... WM 334.3

Za naši pomoc nebereme peníze, ale musíme postavit nemocnici, která by stála co nejméně a bylo v ní nějaké vybavení a potřeby, aby bylo možné se postarat o nemocné. WM 334.4

To je dílo Kristovo a to musí být i naše snaha. Musíme jít ve šlépějích našeho Mistra. Hledáme v této oblasti inteligentní lidi, kteří se dříve měli lépe, než na ně dolehla bída. My pro ně hledáme

práci, platíme jim za ní a tak zmírňujeme jejich nouzi. Toto je vhodné dílo, které je třeba udělat, aby se vyléčily jejich nemoci duše i těla. Kristus je velký lékař duší i těla. WM 334.5

Kristus řekl, že chudé budeme mít stále mezi sebou. Ó, jak toužím po tom, udělat ještě víc, než dělám teď. To je má modlitba! Ať mi Pán dá sílu, abych mohla splnit vše, co ode mně žádá. Včera jsme poslali krabici s oblečením jedné rodině, která je rozumná a pracovitá. Otec je dobrý dělník, vyučený karosář. Pracuje vždy, když sežene nějakou práci. Toto je třetí krabice oblečení, kterou jsme poslali. Další lidé přicházejí k poznání pravdy prostřednictvím této rodiny a bratr Starr odjíždí do Sydney, aby zde pokřtil několik z těch, kteří přijali pravdu. WM 335.1

Ráda bych viděla dílo na postupu. Musíme pracovat trpělivě a Pán způsobí změnu přesvědčení a obrácení. Nemůžeme přehlížet chudé. Kristus byl chudý. On poznal, co je bída a utrpení. Každý dolar ze svého příjmu použiji na postup díla. ... Musíme pracovat, dokud je den, protože přijde noc a pak už nikdo nebude moci dělat. – Letter 111, 1898 WM 335.2

Zdravotní osvěta v okolí Cooranbong – Sestra Sára McEnterfer odjela s bratrem Jamesem, mým farmářem navštívit bratra C., který žije v buši asi 6 mil odsud. Tento bratr přijal pravdu po našem příchodu do Cooranbong. ... WM 335.3

Dozvěděli jsme se, že náš milovaný bratr onemocněl tyfovou horečkou. Pan Pringle je jediným člověkem ve vesnici, který ví, jak ji léčit bez léků. Ale před 6 týdny byl zavolán k panu B., který také onemocněl na tyfus. Zůstal u něho den a noc, pak se vrátil domů a šel si odpočinout. Nemohl tak ošetřit bratra C. WM 335.4

Sára a bratr J. se šli přesvědčit, jaká je situace. Jestli je možné bratra C převést, pak musí být v naší blízkosti, kdyby to mělo být kdekoliv. Nemůžeme ho tam nechat ležet až zemře a nemůžeme připustit, aby jeho žena a děti byly odkázány na milost těch, kteří se nad nimi slutují. ... WM 335.5

21. března – Sára se právě vrátila s dobrou zprávou, že bratru C se daří mnohem lépe. Pan Pringle, který byl k němu zavolán, zjistil, že prodělal nemoc, ale jeho stav je úplně odlišný od stavu pana B. Bratr C. je zdravotní reformátor a když započala radikální léčba, tak horečka ustoupila. Je sice zesláblý, ale vstal a oblékl se, je veselý a šťastný v Pánu. Sára říká, že zaseté obilí bude pro jeho rodinu stačit. Mají ruční mlýn a toto obilí melou tak dlouho, až je jemné. Z toho pak dělají svůj chléb, protože nemají peníze na nákup jemné mouky. Někou mouku jim pošleme. Toto je naše snaha i v dalších případech. Právě teď jsme pomohli člověku, který si dál už poradí sám. WM 336.1

Bratr C je prostě takový, že nedovolí, aby byl na někom závislý, pokud je ovšem zdravý. Ale člověk, který si koupil jeho člun mu ještě nezaplatil, protože nemohl. W. C. White viděl nouzi bratra C, tak si vypůjčil osm liber od kováře a půjčil mu je, aby měl do začátku. Všichni jsou rádi a moc se diví, jak se mu od začátku daří. Kolem dvanáct akrů odplevelil a zasel obilí a ječmen. Obilí si ponechají a ječmen prodají. Spotřebu rodiny jim pomůže pokrýt zelenina, která se urodila. Jeho synové jako malí farmáři pomáhají svému otci. Jsou vytrvalí, snaživí a je radostí se na ně dívat, jakou mají z práce radost. Kromě těch lidí, se kterými se stýkají jako rodina, nemají nikoho, ale to je snad ta nejlepší škola, jakou mohou dostat. – Letter 48, 1899 WM 336.2

Nejprve věnujte pozornost členům sboru – U některých rodin došlo k nezvládnutí situace až po dvaceti letech. Jedni manželé měli už několik dětí, o které jsme se starali. Já jsem platila pro čtyři děti z této rodiny výlohy za školu. Musím pomáhat mnoha lidem, kteří žijí v našem okolí. Jsou to výteční lidé. Mají velké rodiny, ale jsou to chudí Páně. Jeden muž byl karosář, umělecký truhlář i opravář kol a z Božího pohledu vážený člověk, který rozumí srdcím všech. Této rodině jsme dávali oblečení po tři roky. Tuto rodinu jsme přestěhovali do Cooranbong. Doufali jsme, že jim pomůžeme, když na zimu budou mít domov. Nechala jsem je v mém stanu, oni si na něj dali plechovou střechu a bydleli v něm rok. Všichni měli rádi toho člověka, jeho ženu i děti. Museli jsme jim pomáhat. Měli ještě otce a matku, které museli podporovat. Tři rodiny měly předpoklad získání školního pozemku. O jak rádi bychom jim byli pomohli postavit levný dřevěný dům. Kdybychom jen měli peníze. Jak by byli šťastní. Ale je rozdíl u mně, která někomu pomáhám, jestli to je Boží chudák, který dodržuje přikázání, a proto přišel o zaměstnání nebo je to rouhač, který pošlapává Boží přikázání. Bůh sleduje tento rozdíl. A my ze všech těchto lidí máme učinit služebníky Boží. – Letter 45, 1900 WM 336.3

„Pomohli jsme podle svých možností.“ – V Austrálii jsme se snažili po této stránce udělat vše, co bylo možné. Usadili jsme se v Cooranbongu. Lékař zde nebyl, museli pro něj jezdit dvacet pět mil a za každou návštěvu zaplatit dvacet pět dolarů. Snažili jsme se tedy pomáhat nemocným a trpícím jak to šlo. Rozpoznali jsme nemoci, lidé k nám přicházeli s nemocnými a my jsme se o ně starali. A tak jsme zde prolomili předsudky proti nám. ... WM 337.1

Zdravotnická osvěta je průkopnická činnost. Musí se však spojovat s hlásáním evangelia. Je to evangelium v praxi, je to prakticky prováděné evangelium. Když jsem viděla, že naši lidé si toho díla neváží, byla jsem z toho smutná. ... WM 337.2

Celé nebe se zajímá o to, jak ulehčujeme utrpení lidí. Satan se ze všech sil snaží, aby získal vládu nad tělem i životem člověka. Snaží se ho vplést do svých sítí. Jsem smutná při pohledu na naše sbory, které by měly být zapojeny srdcem, duchem i praktickým životem se zdravotní osvětovou činností. – GCB April 12, 1901 WM 337.3

Svým životem si paní Whiteová získala velké sympatie

Moje srdce je přitahováno k vdově po prezidentu McKinleym – Po druhé hodině ranní už nemohu spát. Často se probouzím už po jedné hodině po půlnoci a moje srdce je přitahováno v něžné náklonnosti k ovdovělé ženě prezidenta McKinleyho. Jeden odešel, druhý zůstal. Už zde není ten, o jehož velkou lásku se vždy mohla opřít. Překypoval zdravím, plnil si povinnosti svého úřadu. Prezident McKinley byl ochoten sevřít i zdánlivě přátelsky vztaženou ruku. Tato Jidášova ruka svírala pistoli a zastřelila prezidenta. Uprostřed příjemného života plného radostí, přišly starosti, smutek, utrpení a bolest. Jak se jen mohl dopustit vražedného činu? WM 338.1

Moje srdce je naplněno náklonností k tomu, který odešel. Stále jsem si opakovala, jak krátce přicházela slova o lidském soucitu. Jsou tisíce lidí, kteří budou hovořit slova útěchy, jsou-li vůbec možná ke zlomenému srdci, ale ti nikdy nepochopí, jak málo účinná jsou slova k vyjádření smutku pozůstalé, která ve své slabosti vždy našla lidské srdce u svého manžela, srdce plné něžnosti, soucitu a lásky. Už není ta silná lidská ruka, o kterou se tato křehká trpící žena opírala. WM 338.2

Nepřeji si, aby naše sestra měla méně lítosti a méně lásky pro svého věrného manžela, ale měla by nyní pohlédnout ke svému nejlepšímu příteli, který ji svojí lásku vyjadřoval po celý život. Ráda bych jí připomenula slova z Izaiáše: *„Duch Panovníka Hospodina je nade mnou, protože pomazal mne Hospodin, abych kázal evangelium tichým. Poslal mne, abych uvázal rány skroušených srdcí, abych vyhlásil jatým svobodu a vězňům otevření žaláře, abych vyhlásil léto milostivé Hospodinovo, a den pomsty Boha našeho, abych těšil všechny kvílící. Abych způsobil radost kvílícím Sionským, a dal jim obrazu místo popela, olej veselí místo smutku, oděv chvály, místo ducha sevřeného. I ne-zváni budou stromové spravedlnosti, štípení Hospodinovo, abych oslavován byl.“* (Iz 61,1-3) – Diary, 1901 WM 338.3

Služba přestárlým válečným veteránům – Kdysi jsem měla jakési zbytky knih a některé kompletní svazky Sabbath Readings, které byly uloženy kdesi v Battle Creek. Prosím vás, zeptejte se bratra Amadona, jestli by se po těch věcech nepodíval a neposlal mi je. ... WM 339.1

Tyto malé svazky Sabbath Readings (Sobotní čtení) můžeme použít spolu s dalšími knížkami jako dobrou průpravu v domech sirotků a na dalších místech, kde mohou tyto brožurky najít ocenění. Některé můžeme použít i v domově vojáků v Yountville, kde jsou těmto vojenským veteránům dány k užívání velké vládní budovy. Těmto vojákům věnujeme pozornost. Každou sobotu je navštěvuje skupina ze sanatoria a z ostrova sv. Helena, zpívají s nimi náboženské písně a hovoří k nim. Na tyto schůzky se vojáci těší a mají radost ze všeho, co pro ně naši lidé dělají. WM 339.2

Těmto vojákům posíláme noviny a v jejich knihovně jsou výtisky mých knih *Podobenství Kristova* a mnohé další. Je zde mnoho inteligentních lidí. Pracují zde naši bratři a sestry a mají snahu udělat pro tyto vojáky víc než doposud. Někdy s nimi udělají krátký rozhovor na určité téma, biblický výklad – a oni poslouchají se zájmem. Náboženské písně, krátká modlitba, upřímný společný rozhovor, to se jeví jako správné a vzbuzuje zájem starých lidí. Říkají: „Až dosud se pro nás něco podobného neudělalo!“ WM 339.3

Přáli bychom si, aby si mohli vojáci tyto knihy půjčovat mezi sebou. Prosím vás, kteří čtete tyto řádky, pomozte nám shromáždit pro ně knížky a noviny, které by pojednávaly o biblické pravdě.
– Letter 96, 1903 *WM 339.4*

Dopis sirotkům, kteří nemají otce

San Jose, Kalifornie

29. 6. 1905

Milé děti,

musím vám napsat pár řádek. Přeji si, abychom mohli vejít do vašich domovů, poplakat si s vámi a kleknout si ke společné modlitbě. Hledá každý z vás Pána a slouží mu? Můžete být své mamince velkým požehnáním, když neuděláte nic, „po čem by byla smutná“. Pán Ježíš vás přijme, když mu dáte své srdce. Snažte se podle svých možností mamince ulehčit v jejich starostech a těžkostech. *WM 340.1*

Pán slíbil, že bude Otcem těch, kteří otce nemají. Když mu odevzdáte své srdce, pak vám dá sílu, abyste se mohli stát Božími dcerami a syny. Když starší děti podle svých možností ulehčí mamince nést její starosti a budou-li k mladším dětem laskavé, budou je učit jednat správně, pak jim Pán požehná. *WM 340.2*

Dejte své srdce milujícímu Spasiteli a dělejte jen to, co je jemu příjemné. Nedělejte nic, co by mamince způsobilo zármutek. Nezapomeňte, že Pán vás miluje a že každý z vás se může stát členem Boží rodiny. Jste-li věrní zde, pak se setkáte se svým otcem až přijde v nebeských oblacích a stanete se velkou rodinou. *WM 340.3*

Vaše milující Ellen G. Whiteová
Letter 165, 1905